Constantin Paraschivescu

EXPLORATORI LA POLUL VISULUI

1957 - 2001

TEATRUL NAȚIONAL DE TELEVIZIUNE prezintă...

CONSTANTIN PARASCHIVESCU

„EXPLORATORI LA POLUL VISULUI“

(Teatrul TV – 1957–2001)

București, 2001

Coperta: Ștefan MACHEDON

Editor coordonator: Alexandra ORBAN

Editat de Societatea Română de Televiziune

Fotografii din fototeca redacției de teatru și arhiva Multimedia a TVR (Mihaela CREȚULESCU)

Tipărit la Regia Autonomă „Monitorul Oficial"

ARGUMENT

Volumul pe care îl propunem, dedicat teatrului de televiziune, semnat de Constantin Paraschivescu, este o incursiune pasionantă în istoria Teatrului TV, dar și o lucrare cu o serioasă valoare de document, cuprinzând o cronologie a montărilor proprii și a principalelor preluări, precum și mărturii de creator, cronici.

La cei 45 de ani pe care-i împlinește, Televiziunea Română are deja o istorie, este matură, poate și trebuie să-și păstreze un loc aparte în peisajul audiovizualului românesc.

Producție artistică importantă la TVR, teatrul TV și-a câștigat cu îndreptățire numele și calitatea de Teatru Național de Televiziune.

O scenă uriașă găzduită de micul ecran a oferit și oferă publicului, din toată țara, imaginea generoasă a teatrului românesc, a marilor noștri actori și creatori, a dramaturgiei românești și universale, clasice și contemporane – în viziuni ce demonstrează căutarea unui limbaj artistic propriu.

Publicul larg, de toate vârstele, a descoperit – din orice colț de țară – lumea Teatrului, a descoperit an după an, ce înseamnă Teatrul TV.

Pentru ca acest miracol să se întâmple, timp de 45 de ani, generații de creatori, actori, personalități artistice importante, redactori și realizatori, operatori și scenografi, dar și truditori ai căror nume nu au încăput totdeauna pe genericele noastre, au slujit cu talent, dăruire – Teatrul TV.

Unul dintre aceștia este și autorul cărții pe care o propunem, mărturie și pagină de istorie, început de drum spre descoperirea identității artistice proprii a Teatrului de Televiziune.

Ioana PRODAN
Redactor șef
Teatrul Național de Televiziune

Cum va fi fost prima seară de teatru la televiziunea română, nu știm! Nici realizatorii nu-și mai amintesc cu precizie momentul. Unii râd, alții relatează detalii din etapele ulterioare, cei ce-și mai păstrează vie imaginea spectacolului de-atunci au o evidentă detașare, ca aceea pe care o are pe firul vieții maturul față de propria sa copilărie. Și, mai precis, față de propriul lui moment de „conștiință de sine" — adică, de acolo de unde încep amintirile. Dar nici spectatori nu sunt într-atât încât să ne putem imagina o reconstituire, în compensație, dinspre partea acestora, a unui moment care ne-ar putea interesa din punct de vedere istoric. Televiziunea își transmitea programele în mod experimental, mai întâi o dată pe săptămână, apoi de două ori, în cuprinsul publicației săptămânale intitulată *„Programul de radio"* emisiunile sale abia dacă puteau fi depistate dintr-un chenar cât două mărci poștale și se pare că o bucată de vreme numărul abonaților nu depășea suma de trei cifre, pentru că era vorba de o noutate, recepția era întâmplătoare și coeficientul de continuitate al programului destul de oscilant. Se produceau întreruperi neprevăzute, se auzeau uneori felurite voci rostind indicații, apeluri sau formule ceva mai puțin reverențioase, se vedeau persoane „pășind" prin cadru sau aparate care n-aveau nici un rost acolo, era un trac general, și o convenție generală, și o bunăvoință generală ca lucrurile să meargă totuși, în pofida piedicilor, a accidentelor, a neprevăzutelor, a lipsei de experiență și de măsură exactă a ceea ce ar fi fost cutiuța aceasta cu imagini în conștiința publicului.

Dar ceea ce nu mai reține nimeni ca detaliu, rețin toți ca aspect general al momentului: *un mare entuziasm* a călăuzit pașii și mintea tuturor celor ce au contribuit în perioada aceea la realizarea primelor emisiuni complexe tv. Și o emisiune de teatru a fost, și rămâne, o emisiune complexă. Un entuziasm caracterizat prin cele mai febrile schimburi de idei, prin pasionate căutări și un neobosit consum de energie, prin inițiative și sacrificii, multă alergătură, improvizație, trac... trac, pentru că nu se putea ști niciodată cât va mai reține actorul din sincronismul imaginii cu cuvântul în fiecare scenă, în fiecare moment. Acum va trebui să facă un pas la dreapta — dacă nu-l

face? sau, dacă pasul pe care-l face e mai lung și „iese“ din cadru? Dar nu numai sincronismul actorului era o problemă, ci și sincronismul ceva mai complicat — și, într-adevăr, nou — dintre mișcarea actorului și a operatorului de pe platou, pe de o parte, și proporțiile cadrului, pe de altă parte. Un pas mai mult al operatorului ar fi stricat tot atât momentul, cât l-ar fi stricat un pas în plus sau în minus al interpretului. Pașii operatorului erau, la rândul lor, dirijați dintr-o cabină de regie și de acolo o năvală de comenzi curgea în urechile sale prin cască, țipate și nervoase, nu întotdeauna nominalizate, așa încât nu era cine știe ce să nu realizezi că indicația de a face un pas la dreapta ți se adresează ție, să nu-l faci și să nu înțelegi de ce nu-și spun protagoniștii replica, să aștepți, să recepționezi un potop de sudălmi, să-i dai drumul când nu mai e nevoie... și așa mai departe. E de înțeles de ce se mai puteau auzi în momentele acelea apelative mai puțin plăcute, fără ca asta să afecteze caracterele și buna conviețuire într-un domeniu în care trebuia creat ceva, pe bună dreptate din nimic. Sau, mai bine zis, din foarte puțin. Am fost, mult mai târziu decât momentele acestea de pionierat, martorul unei scene care se putea solda cu un accident tragic. La comanda regizorului de montaj din cabină, două camere au pornit în același timp din direcții diferite spre același punct, grăbindu-se să prindă următorul cadru solicitat. Operatorii nu se vedeau unul pe altul — nici nu se bănuiau, întrucât comanda era adresată numai unuia dintre ei. Celălalt greșise. Recepționase eronat. Veneau în viteză unul spre altul, cu camerele de luat vederi, și ciocnirea ar fi fost inevitabilă. Numai prezența de spirit a regizorului de montaj, care a mai avut un ochi să-i vadă și prin geamul cabinei într-o fracțiune de secundă și a strigat cu toată puterea „stai“, a putut împiedica o catastrofă. Cadrul următor a fost sacrificat, evident, dar seara de teatru a continuat nestingherită.

Dar cum va fi fost primul spectacol de teatru tv. în lume? Iar nu știm. Și nici nu ni se pare a fi în cine știe ce măsură interesant. Știm, însă, că din faza experimentală încă, adică înainte de cel de al doilea război mondial, televiziunea din unele țări industriale avansate a inclus în programele sale și teatrul, teatrul transmis direct dintr-un studio improvizat sau de pe scenă. Prima știre în acest sens o avem din Anglia; la 10 septembrie 1929 a avut loc prima emisiune experimentală, iar în iulie 1930 se transmitea o piesă de Pirandello! În Franța, după un experiment reușit în 1931, se înființează un post experimental în 1935, ale cărui programe erau în bună parte compuse din spectacole de circ, musicaluri, cabaret, teatru, balet. În Statele Unite, după experiențele reușite ale lui C. F. Jenkins, care face prima demonstrație în 1923 cu un disc rotativ perforat, urmează câteva încercări și în 1939 au loc primele emisiuni demonstrative pentru public la New-York, cu receptoare comerciale. Esența programelor — care au continuat în S.U.A. pe tot timpul războiului, cu o frecvență

mai redusă, însă — a constituit-o emisiunile distractive (în proporție de 70%) compuse din filme, varietăți, teatru. Sigur, e mai puțin important să știm cum va fi arătat într-o perioadă experimentală un prim spectacol de teatru transmis de televiziune, acel Pirandello să zicem, din Marea Britanie în 1930; nici relatările nu insistă. Important e să reținem că teatrul a deținut o pondere apreciabilă în preocupările primilor teleaști din lume și aceeași preocupare au manifestat-o față de teatru și primii noștri realizatori de programe tv. Dacă nu pot fi chiar atât de concludente amintirile, vor fi concludente datele. Deci, televiziunea română a transmis primul său program (un film) în seara de 31 decembrie 1956; la 23 mai 1957 se transmitea în direct cu carul de reportaj, de pe scena studio a Teatrului Național „I. L. Caragiale", *primul spectacol de teatru*: *Ziariștii* de Al. Mirodan. Și peste două luni și jumătate, 10 august 1957 oferea celor câteva sute de abonați *prima producție realizată în montare proprie.*

Să reținem că experiența noastră a făcut ca primul spectacol de teatru la televiziune să fie *un moment*, dar nu un eveniment și poate că era inevitabil să fie așa, după cum primul spectacol de teatru în limba română pe o scenă rămâne, inevitabil, tot un moment, dar nu un eveniment. Cum s-ar fi putut impune, ca eveniment artistic, *Mirtil și Hloe* în saloanele lui Costache Ghica din Iași în 1816? prin ce s-ar fi putut detașa față de calitatea interpretativă a spectacolelor franțuzești și grecești, *Avarul* de Molière, tradus și jucat în limba română de elevii lui Gheorghe Lazăr de la Sfântu Sava, în 1818? E clar — aceste două reprezentații de referință pentru istoria teatrului nostru s-au detașat numai prin rostirea limbii române — act de cutezanță în epocă și de progres cultural. Tot așa înregistrăm și primul spectacol de teatru difuzat pe canalul televiziunii române în seara zilei de 10 august 1957 — ca act de cutezanță și de progres. Era o piesă într-un act destul de modestă; *Seară luminoasă* de Noe Smirnov. Personaje puține, decoruri sumare. Nu punea probleme deosebite de interpretare, de mișcare. Se putea încerca. De ce n-a început oare nici televiziunea, nici teatrul propriu-zis, cu o piesă mare? Văd în aceste opțiuni mai degrabă semnul înțelepciunii celui ce-și măsoară întâi terenul pe care calcă, cu un pas prudent și iscoditor, decât expresia unei îndărătnice modestii. Sau incompetențe. E pasul lui Neil Armstrong care într-o noapte de pomină a apropiat cu milioane de ani-greutate piciorul de solul lunar în fața întregii lumi, tot prin intermediul televiziunii, a ezitat, a pendulat puțin cu el, a atins suprafața aceea necunoscută și l-a retras imediat, pentru ca apoi să-l pună decis, pe un teren nou și să înceapă să meargă pentru prima dată pe un drum neumblat, în numele nostru și al urmașilor noștri, pentru noi toți. Ce-a fost *Seară luminoasă*? Un spectacol corect, care a îmbinat satisfăcător secvențele filmate cu cele de platou. Atât? Atât.

Zice cronica: „S-a insistat mai cu seamă asupra prim-planurilor... în atitudini de pozanți la fotograf“ Să nu râdem de aceste consemnări. Ne putem închipui lesne, cu puțin efort de imaginație, ce însemnau de fapt acele atitudini de „pozanți la fotograf“, când actorul n-avea de unde să știe, pe lângă cele învățate până atunci, dacă poziția lui se încadra în dimensiunile minuscule ale ecranului, dacă expresia lui era cea bună, cea studiată, sau dacă hazardul nu l-ar fi „prins“ în altă expresie necorespunzătoare. Oamenii de teatru, ca și publicul, își îndreptau atenția asupra altor manifestări și fenomene culturale, viața artistică devenea efervescentă, căpăta efervescență prin latura modernă a unor producții teatrale și cinematografice, autenticitatea trăirii, expresivitatea jocului realist, interior, concentrat, domina arta interpretativă și personalități de renume cucereau interesul și simpatia publicului. Se vorbea de subtilitate și măiestrie; de esențializare și reteatralizarea teatrului. Premieră după premieră aducea un element nou în zestrea originalității și artiștii români erau aplaudați — după decenii de anonimat — peste hotare, la Moscova și Veneția. În presa de specialitate, condeie de prestigiu scriau despre esența realismului și stil; Camil Petrescu, Tudor Vianu, Ion Marin Sadoveanu. Ce ar fi putut însemna, în acest context artistic, o producție teatrală difuzată pe canalele tehnice noi, în care actorii — auziți dumneavoastră! — iau atitudini de „pozanți la fotograf“? Ce a însemnat?

Un început, atâta tot.

Un frumos început.

Pentru că teatrul acesta, difuzat pe canale tehnice noi, s-a născut — a trebuit să se nască — fără tradiție. Cineva a trebuit să-și ia inima în dinți și să riște. Cine a fost regizorul? Georgeta Tomescu.

Am avut curiozitatea să aflu ce a mai transmis televiziunea după revelionul din 1956. Și am răsfoit programele de radio din primele zile ale anului 1957, căutând o însemnare despre televiziune în vreun colț de pagină. Abia în numărul 271 al programului, din 24 ianuarie, găsesc un anunț: „Emisiunile de televiziune au loc în fiecare joi între orele 19—21 pe stația experimentală și în fiecare sîmbătă și duminică între orele 19—21 pe stația nouă“. Trei zile pe săptămână, câte două ore seara. Ce transmitea? Nici o precizare. Câte un film, probabil, știri și unele anunțuri. Televiziunea se organiza. Paralel cu primele dotări tehnice și amenajarea spațiilor de transmisie, se creau și primele nuclee de structură internă — sectoarele informative, culturale, de copii, producție, administrație etc. Exista redacție de teatru atunci? Evident, nu. O mână de oameni își propunea și difuzarea unor emisiuni de teatru pe lângă filmele primite de la rețeaua de distribuție sau de la Studioul Sahia, printre ei numărându-se Petre

Sava Băleanu, Lucian Ionescu și poate încă două-trei persoane interesate de promovarea genului. Luna mai aduce, în fine, și primele precizări în program: joi 9 mai, „Un cabaret muzical de Mircea Crișan și Alexandru Andy; *Măgărușul Magdanei* (sau Magdalenei?), film artistic sovietic"; sâmbătă 11 mai, „Calendar literar — 20 de ani de la moartea lui George Topârceanu (transmisie din studioul de televiziune); *Vagabondul*, film indian, partea a I–a". O emisiune de actualitate culturală, deci, cu versuri recitate din studio. Duminică 12 mai, „Actualitatea în imagini (film de la Sahia, probabil); *Vagabondul*, partea a II–a"; *Minuni nu există* (film documentar ceh); *Noutăți în construcții* (film documentar sovietic)". Ei, și joi 23 mai, după „cronica de actualități" de la ora 19, aflăm *prima transmisie de teatru* din sala studio a Teatrului Național, *Ziariștii* de Al. Mirodan. Cu Radu Beligan în rolul principal, regia Moni Ghelerter. Au urmat alte trei transmisii, cu spectacolele *Femeia îndărătnică* de William Shakespeare (30 mai) și *Așa va fi* de Konstantin Simonov (2 iunie) de la Teatrul Armatei, *Omul cu mârțoaga* de George Ciprian, de la Teatrul Național (20 iunie), spectacolul în care regizorul Alexandru Finți a avut curajul de a-l distribui pe tânărul debutant Matei Alexandru în rolul lui Chirică, alături de marele comedian Grigore Vasiliu Birlic în rolul prietenului său Varlam, care a avut noblețea de a-și ascunde fața după un ziar în multe scene pentru a lăsa publicului prilejul să-l urmărească pe proaspătul lui coleg. Între timp, studioul a angajat câțiva regizori, unii proaspeți absolvenți, dornici să realizeze ei înșiși emisiuni de teatru pentru micul ecran — Nicolae Motric, Georgeta Tomescu, Lucian Pintilie. Ei sunt și primii autori ai montărilor proprii, cu lucrări scurte la început, pentru a exersa posibilitățile și a evalua rezultatele, pentru a se acomoda și actorii cu noua modalitate de joc în funcție de amplasarea camerelor de luat vederi, operatorii și tehnicienii cu captarea corectă a imaginii și sunetului în condițiile acestei mobilități de joc etc. Astfel, s-a transmis sâmbătă 10 august primul *„act de curaj"* în domeniu, *Seară luminoasă* de Noe Smirnov în regia Georgetei Tomescu, peste două luni, la 14 octombrie primul *act de atestare profesională*, să zicem, *Cântecul lebedei* de A. P. Cehov în regia lui Nicolae Motric și la 28 octombrie (și 11 noiembrie, pentru că s-a dat în reluare), primul *act de realizare specifică* a unui spectacol de teatru tv., monologul *1 aprilie* de I. L. Caragiale, în regia lui Lucian Pintilie.

Dacă pentru Nicolae Motric importante au fost atunci autenticitatea intepretării și alternanța cadrelor în decupaj, pentru Lucian Pintilie importantă a fost îmbinarea mijloacelor specifice televiziunii, de studio și de film, pentru o expresivitate sporită a reprezentației. Ambele texte — monologuri. La Cehov, bătrânul actor Svetlovidov vorbește cu suflerul, la Caragiale Mitică ni se adresează nouă și Pintilie îl instalează pe erou la o masă de berărie, relatându-i

unui comesean cele întâmplate. Motric îl lasă pe Svetlovidov să-și evoce viața și cariera în spiritul unui joc de naturalețe teatrală, ceea ce Constantin Ramadan realizează cu intensă trăire și impresionează (cu glasul lui răgușit, dar tocmai prin asta ca un chin al sufletului, rostind „s-a dus viața, s-a dus talentul!“), Pintilie îl pune pe Ion Lucian să se adreseze comeseanului, comentând apoi și pentru noi imagini fără sunet cu cele relatate, intercalate din timp în timp, cu replici rostite din platou sincron cu imaginea lui din film. *Cântecul lebedei* a fost, totuși, ca la teatru și n-a putut evita o anumită monotonie, *1 aprilie* a avut dinamică și ritm și a fost, deci, cum cere un spectacol de televiziune, interesant prin specific. Martorul avizat al acestor spectacole, D. I. Suchianu, scrie: „Când actorul nostru își amintește de rolurile lui trecute și declamă din ele crâmpeie, se putea la sfârșitul tiradei arăta sala goală și din această sală goală puteau veni furtunoase și zgomotoase aplauze imaginare. Asta ar mai fi rupt monotonia (...) în ciuda unor cusururi care nu-s ale lui, ci ale unor condiții obiective de început, primul spectacol televizat românesc merită laude și pentru regizorul Motric și pentru excelenta interpretare a lui C. Ramadan“ (despre *Cântecul lebedei*, în revista „Teatrul“, nr. 1/1958); „Scenariul e alcătuit astfel încât mereu să se treacă de la masa cârciumii și de la gesturile povestitorului la imaginea grupului care joacă mut întâmplarea. Textul lui Caragiale a fost păstrat aidoma. Dar racordurile, intervenția obiectelor, gesturile povestitorului — elemente care nu figurează în schița originală — au fost invenția autorilor piesei TV. Și trebuie să o spunem, o invenție nu numai plină de haz, dar și în perfectă concordanță cu umorul, cu tristețea și, în genere, cu toate indignările lui Caragiale față de acești Mitici ai săi“ (despre *1 aprilie*, aceeași revistă, nr. 2/1958). De reținut, deci, că încă din primul an de activitate, când nu se organizase bine și nimeni nu știa ce trebuie făcut pentru această cutiuță cu imagini care apărea în viața oamenilor, s-au obținut rezultate artistice notabile în două din primele producții de teatru tv, iar una dintre ele a experimentat cu succes specificul genului prin îmbinarea ingenioasă a celor două mijloace de teatru și film care mai fac și astăzi obiect de comentarii și uneori de dispută.

S-a continuat transmiterea unor spectacole de pe scenele teatrelor — *Masca lui Neptun* de I. Grinevici, de la Teatrul Tineretului (24 sept.), *Ovidiu* de Vasile Alecsandri (10 oct.), *Caleașca de aur* de Leonid Leonov (21 nov.) și *O scrisoare pierdută* de I. L. Caragiale (1 dec.) de la Teatrul Național; *Nu se știe niciodată* de G. B. Shaw (17 oct.) și *Uraganul* de Bill Beloțerkovski (31 oct.) de la Teatrul Municipal — și altele direct din studio: *Într-un ceas bun* de Viktor Rozov, în interpretarea Teatrului Muncitoresc CFR (4 nov.), *Invazia* de Leonid Leonov, prezentată de studioul experimental I.A.T.C. (7 nov.), un spectacol cu *Vicleniile lui Scapin* de Molière, despre al cărui

colectiv nu se face nici o mențiune (30 nov.) și *Steaua fără nume* de Mihail Sebastian, în încântătoarea montare a Teatrului Național, cu Radu Beligan și Marieta Deculescu în rolurile principale, Costache Antoniu visătorul Udrea și Eugenia Popovici apriga Domnișoară Cucu (2 dec.).

În opt luni, aproape douăzeci de spectacole de teatru în primul an. E ceva!

1958 le va tripla numărul. Dar și ambițiile.

Sectorul emisiunilor culturale s-a dezvoltat, s-a organizat mai bine sub conducerea regizorului Petre Sava Băleanu o vreme, a apărut o serie nouă de absolvenți ai facultăților de regie și operatorie a I.A.T.C., care a venit cu forțe proaspete și a îmbogățit aria de experiențe artistice în televiziune cu idei noi. Sporește numărul de zile ale programului, la cele trei săptămânale de până acum (joi, sâmbătă, duminică) adăugându-se zilele de luni și marți, sporește și numărul orelor, cu program de dimineață pentru copii, apoi și pentru sate, cu patru ore seara de la 18 la 22. Vin în televiziune regizorii Letiția Popa, David Esrig, Dumitru Cihodaru, Vlad Bâtcă, operatorii George Grigorescu, Emil Hențiu, Beatrice și Ovidiu Drugă, Nicolae Niță, Constantin Moțiu, George Pascaru, Lucian Penescu, Sergiu Stejar, Mihai Crâșmaru, George Dănăilă, scenografilor arh. Armand Crintea, Vasile Rotaru li se alătură Lucu Andreescu, Georgeta Itigan, mai târziu Teodora Dinulescu, Doina Levința. Ritmul spectacolelor difuzate crește, crește și numărul premierelor proprii – 14 în 1958. Se realizează o transmisie de la Iași, spectacolul Teatrului Național *Mutter Courage* de Bertolt Brecht, la 16 iunie, se transmit în emisiuni de o oră spectacole ale formațiilor participante la Festivalul internațional al teatrelor de păpuși și marionete (17, 18, 22, 25, 27 mai), are loc premiera unui scenariu scris special pentru teatrul tv. de Virgil Stoenescu și Corneliu Leu, *O familie puternică*, în regia lui Nicolae Motric (26 mai), inspirat din viața minerilor (pentru care realizatorii au făcut și o vizită de documentare în Valea Jiului). Se diversifică genurile – apare „Revista spectacolelor", emisiune de publicistică teatrală, se difuzează medalioane consacrate unor actori (Aura Buzescu, Costache Antoniu, Aristizza Romanescu), documentare artistice. Curiozitatea față de această cutie cu minuni sporește în rândurile publicului și, cum nu toți au posibilitatea să-și cumpere un televizor chiar în rate, fiecare fericit posesor se vede asaltat de prieteni și cunoscuți, rude și vecini, dornici să vadă și ei celebra noutate, ceea ce de la un moment dat e în măsură să exaspereze gazdele. Și astfel, la un an și jumătate de la lansarea în eter a primelor imagini tv., în 17 iunie 1958, ne amuzăm cu o caricatură în programul de radio în care onorabila gazdă vorbește la telefon cu studioul de televiziune, cerând să organizeze „o defecțiune tehnică

timp de cel puțin o săptămână, ca să mai scap de musafiri“, dincolo de ușă înghesuindu-se mai multe capete curioase în fața aparatului.

Emisiunile de teatru sunt coordonate de Manase Radnev și se conturează câteva direcții de repertoriu. Cum teatrele sunt încă orientate spre promovarea dramaturgiei originale și sovietice, nici televiziunea nu putea face abstracție de această prioritate și se aleg, pentru teatrul în studio, în repertoriul anilor 1958—1959, piese scurte de Horia Lovinescu și Dan Tărchilă (*Oaspetele din faptul serii*, regia Lucian Pintilie și *Într-o gară mică*, regia Lucian Pintilie și David Esrig), dramatizări după schițe și nuvele (*Ferestre întunecate* după Marin Preda, regia Dumitru Cihodaru, *Un flăcău pe plac* după Dumitru Mircea, regia Letiția Popa, *Încurcătura* după Süto András, regia Georgeta Tomescu, *Casa de piatră* după Aurel Mihale, regia Lucian Pintilie, *La răzeși* după V. Em. Galan, regia Petre Sava Băleanu și Vlad Bâtcă). Din dramaturgia sovietică se rețin, însă, piese de întindere, mai puțin jucate de teatre, adaptate la o durată aproximativă de o oră și jumătate, o oră 45 de minute (*Caracterul rus* de Alexei Tolstoi și *După douăzeci de ani* de M. Svedlov, regia Georgeta Tomescu, *Te voi găsi* de Lev Oșanin și G. Uspenskaia, regia David Esrig, *Doi viteji* de Arcadi Gaidar, regia Letiția Popa, *În așteptarea zorilor* de V. Lukovski, regia Nicolae Motric și un scenariu de Alexandru Stark după o comedie muzicală de Vladimir Poliakov, *Ah, inimă*, regizat de Valeriu Lazarov). Repertoriul universal e ilustrat de monologul *Tutunul* (*Despre efectul dăunător al tutunului*) de A. P. Cehov, în regia lui Nicolae Motric, de *Inspectorul de poliție* de J. B. Priestley (difuzat cu titlul prescurtat *Inspectorul*, poate pentru a nu atinge susceptibilitatea miliției vremii), regia Petre Sava Băleanu, o dramatizare după Albert Maltz, *Cel mai fericit om din lume*, regia Lucian Pintilie, *Oameni de prisos*, dramatizare de Paul B. Marian după același autor, regia Petre Sava Băleanu și o prelucrare de Radu Beligan după Herald Hauser, *Sânge alb*, regia Lucian Ionescu.

Cel mai important moment teatral al acestor ani, pe care l-aș numi *eveniment*, a fost spectacolul cu piesa lui Priestley *Inspectorul de poliție*. Aici, regizorul Petre Sava Băleanu a pus în valoare o *idee specifică* de teatru tv., dincolo de alternanța mijloacelor de studio și film, și anume *substituirea personajului principal, Inspectorul, de către camera de luat vederi* în cea mai mare parte a spectacolului. „Inspectorul este conștiința oamenilor“, spune interpretul principal, Fory Eterlè, de aceea nici nu e necesar să se vadă, „prezența mea în cadru va fi foarte redusă“. În schimb, va fi prezentă vocea, care investighează și se insinuează din off., o dată cu mișcarea camerei de luat vederi printre personaje și pe chipurile lor mirate, frământate, răvășite, încolțite. Ne dăm seama bine că un astfel de procedeu e inoperant pe o scenă și tot atât de puțin optim pentru ecranul mare. În schimb e propriu pentru cutiuța cu ecranul mic, unde efectul de

intimitate e mai pronunțat și prin asta mai aproape de tensiunea interioară a protagoniștilor, de universul lor sufletesc pe care-l scrutează mai bine, mai sugestiv. Încerc să-mi imaginez această intruziune în intimitate a aparatului, care smulge mărturii ascunse, taine grele mai mult sau mai puțin vinovate, tresăriri spontane, care citește gândurile neexprimate și dă fiori de care nu poți să scapi. Fiori a produs mișcarea aparatului printre personaje, creând o stare specială de tensiune dramatică și le-a transmis, totodată, telespectatorilor care au pomenit, multă vreme după aceea, emisiunea ca un fapt artistic deosebit. Regizorul Petre Sava Băleanu a realizat, deci, specificul genului printr-o *concepție* adecvată micului ecran, care scrutează mai profund *procesele de conștiință* și vizează zonele mai adânci ale universului sufletesc printr-un *dramatism interior*. Spectacolele lui ulterioare au confirmat oportunitatea direcției, prin realizări remarcabile cu piese de Ibsen și Cehov, Ugo Betti și tragedia troienelor lui Euripide în versiune Sartre și, mai ales, creația de apogeu a carierei sale, mai izbutită și mai tulburătoare decât filmul american și alte versiuni scenice, *Doisprezece oameni furioși* de Reginald Rose, din 1965.

Dar producțiile proprii, deși câte 14 în 1958, 1959, sunt mai puțin de un sfert din emisiunile de teatru difuzate în această perioadă. Majoritatea spectacolelor provin din teatre, cele mai multe transmise direct din sală, cu public sau fără, altele din studio, când amplasarea decorurilor nu punea probleme de schimbare. Și, bineînțeles, la durata reprezentației, nefiind posibilă atunci o adaptare a textului pentru televiziune. Fericiții posesori de televizoare au putut vedea acasă, în pijama și papuci cum se spune, monumentalul Ștefan Vodă creat de George Calboreanu în *Apus de soare* de Delavrancea, comedia care a cucerit premiul pentru cel mai bun spectacol la Festivalul Goldoni de la Veneția în 1956 (pe ploaie, când nici un spectator n-a părăsit incinta teatrului de vară), *Bădăranii*, cu teribilii comedieni Al. Giugaru, Grigore Vasiliu Birlic, același George Calboreanu furibund în soț gelos, Silvia Dumitrescu-Timică, Radu Beligan, Cella Dima, au putut râde la satira birocratismului a *Mielului turbat* de Aurel Baranga, s-au putut distra de aventura unor burlaci care și-au propus să petreacă o vacanță în deplină izolare și n-au parte de ea din cauza a două fete trăznite din *Sălbatecii* de Serghei Mihalkov, au savurat panica produsă printre notabilitățile unui orășel de apariția unui fals revizor, Radu Beligan, în *Revizorul* de Gogol, au admirat istețimea unor fete simple și cinstite care dejoacă avansurile unor aventurieri, Sanda Toma și Coca Andronescu, în *Hangița* de Goldoni și *Minunata pantofăreasă* de Federico Garcia Lorca (toate de la Teatrul Național din București). La doi ani de la premieră (1956) au avut parte de strălucita metamorfoză a unei fete bătrâne și urâte, Lizzi, într-o făptură de soare și frumusețe autentică, Clody Berthola,

din minunatul spectacol al lui Liviu Ciulei. *Omul care aduce ploaia* de Richard Nash, au văzut-o pe Lucia Sturdza Bulandra în *Pădurea* de Ostrovski, cu inegalabilul Jules Cazaban, au vibrat la patetismul eroic al lui *Don Carlos* de Schiller și s-au familiarizat cu stilul de ironie britanică a lui Bernard Shaw, *Nu se știe niciodată* și Oscar Wilde, *Soțul ideal* (Teatrul Municipal). De la Teatrul Armatei au putut remarca verva comică a lui Florin Scărlătescu și Nineta Gusty în *Nunta lui Figaro* de Beaumarchais, aceiași și George Trestian, Nicolae Gărdescu, Sandu Sticlaru în *Căsătoria* de Gogol, au vibrat la frumoasele versuri ale lui Alexandru Davila din *Vlaicu Vodă*, cu Al. Rogalski în mantia domnitorului. Un spectacol de ascuțită tensiune dramatică, susținută de autoritatea tăioasă ca o spadă a vocii și lucidității de joc a lui G. Ionescu-Gion de la Studioul actorului de film „C. I. Nottara“ (actualul Teatru Mic), *Montseratt* de Emanuel Robles, a putut fi apreciat de telespectatorii favorizați, ca și drama *Domnișoarei Nastasia* a lui George Mihail Zamfirescu în interpretarea tulburătoare a Margăi Anghelescu, cu un Vulpașin impetuos și aprig, Nicolae Sireteanu și un Ion Sorcovă blând, strâns în durere, Colea Răutu, din spectacolul Teatrului Muncitoresc CFR regizat cu un vibrant realism de tânărul Horea Popescu. Transmis în 1958, se reia peste un an de la teatrul de vară din parcul Herăstrău. Ca și *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare, de la Teatrul Tineretului și din nou *Hangița* de Goldoni, de la Teatrul de vară „Nicolae Bălcescu“. În turneu la București, teatrul „Mossoviet“ e găzduit în studio cu un recital Vera Marețkaia, Nicolai Mordvinov, R. I. Pliatt în 19 octombrie 1958 și peste trei zile se transmite din sala C.C.S. de pe Lipscani spectacolul lor cu piesa *Zări necuprinse* de Nicolai Virta, în regia celebrului I. A. Zavadski.

Deosebit de interesantă mi s-a părut ideea realizării unor documentare artistice despre dramaturgi ale căror opere au fost transpuse în muzică, de către redactorii Florica Gherghiescu și Manase Radnev. A apărut ca un ciclu promițător la 20 aprilie 1959, cu personaje ale titanului dramaturgiei universale în emisiunea de 50 de minute *Eroi ai lui Shakespeare în muzică*, a continuat peste o lună, la 25 mai, cu *Pușkin și muzica*, apoi — ca multe alte cicluri de-a lungul vremii care și-au pierdut periodicitatea — la 8 noiembrie, *Schiller și muzica* și anul următor, la 21 martie, *Victor Hugo și muzica*. Emisiune de reală inițiere culturală, cu filiații între două arte majore, pe care n-am mai întâlnit-o de-atunci în programe și e inutil să spun cu ce pierdere pentru orizontul spiritual al publicului, cunoscător sau nu.

Pași către anii șaizeci, după cum se vede, s-au făcut mai deciși, mai fermi pe terenul acesta neumblat până acum, s-au diversificat opțiunile și s-au depășit inhibițiile, temerile, s-a atacat dramaturgia în două–trei acte, s-au realizat dramatizări din proza scriitorilor români

și străini, carele de reportaj au încercat transmisii și din țară și din aer liber, iar ceea ce e mai important, zic eu, e că s-au ivit idei ingenioase pentru valorificarea specificului tv., în ciclul original de mai sus și în transpunerea artistică a unei piese polițiste, fără „polițist", *Inspectorul*. Din 1960 se merge mai sigur, mai ambițios.

1960–1966

Intrăm într-o fază de nuanțări și reconsiderări ale fenomenului teatral în general, care se eliberează treptat de tutela dogmatismului ideologic și a realismului socialist. Cea mai spectaculoasă acțiune polemică e determinată de premiera spectacolului lui Liviu Ciulei de la Teatrul Municipal, din 1960, cu piesa lui Shakespeare *Cum vă place*, care e catalogat de revista de specialitate „Teatrul" ca formalist, într-o cronică vehement acuzatoare intitulată, interogativ, „Regie în slujba textului sau demonstație de regie?". Regizorul răspunde în aceiași termeni, printr-un articol pe care redacția se vede datoare să-l publice, „Critică în slujba textului sau demonstrație de critică?" și demontează punct cu punct obiecțiile formulate dintr-o perspectivă șablonardă, argumentând convingător pentru libertatea de expresie într-o reprezentație teatrală, care nu e o copie a realității, ci o transfigurare a ei după legile convenției artistice. A fost semnalul *reteatralizării moderne a teatrului* în epocă, despre care au vorbit și pentru care au militat cu câțiva ani înainte Ion Sava, Radu Stanca, Sorana Coroamă. De altfel, termenul de „reteatralizare" a fost formulat chiar în paginile aceleiași reviste de Radu Stanca. Liviu Ciulei l-a impus printr-un spectacol original și curajos, unde Rosalinda era o adiere grațioasă și Orlando un îndrăgostit fascinat – Clody Berthola și Victor Rebengiuc –, pădurea din Ardeni niște copaci suavi cu brațe de balerine, iar melancolicul Jacques însuși Liviu Ciulei, meditând sceptic la cele șapte vârste ale omului și la înțelepciunea care-i fuge din preajmă când are mai multă nevoie de ea. A urmat o „masă rotundă" la sediul aceleiași redacții, unde obiecțiile au fost mai estompate și vocile favorabile viziunii scenice mai categorice. Personalitatea regizorului, în general, a câștigat autoritate ca *autor principal al spectacolului*, care îmbină elementele tuturor artelor ce-l compun într-o *sinteză artistică nouă*. Evident că această reformulare pe baze estetice a actului de creație nu putea să nu aibă repercusiuni și asupra televiziunii.

Din acest punct de vedere, țin să subliniez că aportul cel mai însemnat la dezvoltarea și conturarea prestigiului ei public l-au adus *în primul rând regizorii*, cu ideile lor, cu soluțiile lor, cu fantezia și gustul lor artistic. Ei au fost primii care au trebuit să opteze pentru o anumită ambianță de platou, care se obține altfel decât în teatru și film, ei au trebuit să aleagă mai întâi compoziția cadrelor și să le dirijeze succesiunea cu trei–patru camere de luat vederi. Au făcut-o

mai bine sau mai puțin uneori, au făcut-o din ce în ce mai bine și strălucit alteori, și s-au impus în existența instituției până într-atât încât, la un moment dat, conducători inteligenți ca Octavian Paler și Tudor Vornicu au decis ca de fiecare gen de emisiune — anchetă, reportaj, jurnal — să se ocupe un regizor. În ideea ca ele (și ele) să devină *un spectacol*. N-a ținut mult, firește, dar inițiativa merită menționată (și poate preluată). M-a surprins declarația unui regizor din anul 2000 care, fiind în comisia de selecție pentru câteva posturi de regizori de televiziune, a avut parte de un candidat care nu știa ce să facă, săracul, cu patru camere de luat vederi. Absolvent al unei facultăți de regie film-video. Păi, dacă nu știe ce să facă într-un platou cu patru camere, cine i-a dat diploma? și de ce s-a prezentat la un concurs la televiziune? Generația anilor șaizeci de regizori n-a avut nici o diplomă de televiziune, nici o tradiție în materie și nici un dascăl care s-o inițieze, s-a descurcat singură bătându-și capul cum să facă mai bine o emisiune mai mult sau mai puțin pretențioasă, a încercat, a experimentat (uneori soluții de-a dreptul senzaționale astăzi, prin dotare rudimentară), și *a pus bazele unui gen nou*, inexistent până atunci, din care unele mărturii conservate (din 1963 pe peliculă de film și din 1967 pe telerecording) sau altele neconservate, dar relatate în cronici (din care anexez câteva), ar putea constitui adevărate lecții pentru tinerii învățăcei atrași de mirajul televiziunii (și mai întâi, desigur, pentru profesorii lor care ar trebui să știe că această artă modernă, cu efecte electronice astăzi, nu s-a născut odată cu ei). Ar fi o datorie de onoare pentru memoria unora — care nu mai sunt — și pentru prestigiul altora — care mai trăiesc — să le pomenim aici numele, într-o ordine absolut subiectivă, cu majuscule: LUCIAN PINTILIE, DAVID ESRIG, PETRE SAVA BĂLEANU, LETIȚIA POPA, ION BARNA, CORNEL TODEA, NICOLAE MOTRIC, LIDIA IONESCU, CORNEL POPA, RADU MIRON, LUCIAN IONESCU, GEORGETA TOMESCU, DUMITRU CIHODARU, AUREL CERBU, regizorii colaboratori DINU CERNESCU, SORANA COROAMĂ STANCA, HOREA POPESCU, GEORGE TEODORESCU, MIRON NICULESCU, GEO SAIZESCU, mai târziu TUDOR MĂRĂSCU, PETRE BOKOR, ALEXANDRU TATOS, DAN NECȘULEA.

Cum se conturează programul teatrului de televiziune începând cu 1960? Mai întâi, cu niște piese și dramatizări inedite, care nu se întâlnesc în repertoriile teatrelor — *Necazurile burgmeisterului Funfling* de G. Bayerl, pentru care regizorul Nicolae Motric îl distribuie în rolul principal pe Mircea Crișan, *Iulius Fucik*, un scenariu de Nicolae Motric după piesa „Voi trăi mereu“ de I. Buriakovski și „Reportaj cu ștreangul de gât“ al eroului evocat, în aceeași regie și, pentru că suntem la montările lui, să mai notăm *Piața Ancorei* de I. Stok, *Poveste din Taiga* de Alexei Arbuzov (1962) și extrem de tensionatele confruntări din literatura lui Friedrich

Dürrenmatt *Un joc neobișnuit* (după nuvela „În pană“, 1963) și *Judecătorul și călăul* (1966). Renumit pentru rigoarea și seriozitatea cu care lucra, Nicolae Motric făcea repetiții la masă o perioadă determinată (în sediul redacției culturale din strada Nuferilor, astăzi Berthelot), cu minuțioase analize psihologice ale personajelor și repeta apoi în studioul din Molière după proverbialul decupaj cu care venea de acasă, unde erau desenate cadrele cu compoziția lor exactă și notate camerele ce urmau să le execute. Cu o știință a prefigurării care se dovedea ireproșabilă — nu-mi aduc aminte să se fi modificat ceva în platou din ceea ce schița el, decât poate cu rare excepții. David Esrig s-a amuzat montând cu vervă și sensibilitate poetică o comedie lirică de Anatolie Sofronov, *Un milion pentru un surâs* (1960), „fără intenții moralizatoare“, cum spune autorul, dar nu și fără un gând limpede despre viața care trebuie trăită frumos și plin. Apoi a avut șansa să monteze pentru scenă și s-a angajat la Teatrul de Comedie nou-înființat, sub direcția lui Radu Beligan. Lucian Pintilie a plecat și el, să susțină cu propriile lui creații originale demersul artistic temerar al lui Liviu Ciulei la Teatrul Municipal, după prima experiență de spectacol interzis, *Jocul de-a vacanța*, dintr-o listă care va prolifera, așa că nu-l mai regăsim în program. Dar se afirmă Lidia Ionescu, asistentă la I.A.T.C., cu *Georges Dandin* de Molière, unde soțul păcălit e Benedict Dabija și nestatornica soție Vasilica Tastaman (1960), *Evantaiul* de Goldini (1962) și, din acest ultim an, începând cu 26 noiembrie, excepționala inițiativă a redacției de teatru (sau secție, cum s-o fi numit pe-atunci) de a-l invita pe scriitorul Ion Marin Sadoveanu să prezinte un ciclu de istorie a teatrului universal, numit, o bucată de vreme, *Teatrul, artă realistă*. Sub auspiciile marelui om de cultură s-au realizat zece emisiuni, până în februarie 1964 când a decedat, parcurgându-se o perioadă însemnată din evoluția acestei arte, de la antici, evul mediu și Renaștere, până la clasicismul francez, cu exemplificări de ținută realizate de regizoare și scenograful Lucu Andreescu. Îl vedem într-o fotografie din program pe Septimiu Sever cu lanțuri la picioare pe stânca din *Prometeu înlănțuit* de Eschil, cu șase femei în văluri albe pe cap la marginea ei, implorându-l parcă (Corul) și în alta pe Gheorghe Dinică zâmbind diafan, Dem Rădulescu într-o postură marțială, Marian Hudac perorând ceva cu o mână spre cer și alta pe un trident, Horia Căciulescu urmărind cu luare aminte vorbele în *Păsările* de Aristofan. Alte două ni-i prezintă pe Dinu Dumitrescu în mantie și cu plete, cerând o explicație Evei Pătrășcanu, ascunsă sub gluga de călugăriță și în defensivă, cu Ion Henter parcă prelat, Constantin Bărbulescu pe tronul regal și Dana Comnea regină, poate, martori într-o scenă din *Marele teatru al lumii* de Hugo von Hoffmansthal, și două figuri expresive, cu ochi mari, Tamara Buciuceanu în costum de mireasă, parcă, surprinzându-l cu cine știe ce raționamente pe Matei Alexandru, mire sau ce-o fi, uimit foarte —

ca noi — de cele ce se pot întâmpla într-o piesă cu titlul (ca un exercițiu de dicție) *Horribilicribrifax* de Andreas Gryphius. Ecoul acestor emisiuni a fost uimitor, atrăgând mii de telespectatori să le urmărească, prin farmecul prezentatorului care vorbea liber, într-un limbaj accesibil, în fața unui public pe care nu l-a avut niciodată și l-a cucerit efectiv prin cunoștințe și sugestiile expunerii. O bună parte din expunerile scriitorului se regăsesc publicate în cele două volume *Istoria teatrului universal*, completate și îngrijite de I. Crișan. Este un merit al redacției de teatru că n-a întrerupt ciclul, ci l-a continuat, cu expunerile competente ale conferențiarului universitar Ovidiu Drîmba, până în 1970, reluând capitolul teatrului francez din secolul al XVIII-lea, apoi spaniol și italian, romanticii, marii dramaturgi germani Goethe și Schiller, scandinavii, englezii începutului de secol douăzeci, ajungându-se la 28 de emisiuni. Cu intermitențe, explicabile poate (dar și inexplicabile, pentru anul 1968, de pildă, când nu s-a transmis nici una), dar nefericite pentru seriozitatea unui program public care trebuie să-și respecte promisiunile și spectatorii. (Din păcate, nici un alt ciclu de acest gen n-a intrat mai norocos în secolul douăzeci, spectaculos prin curente și evenimente artistice, care ar fi interesat tot atât de mult, sau poate mai mult, publicul care-l urmărea).

Continuă montarea unor piese în studio Lucian Ionescu, cu o bună intuiție a distribuirii rolurilor, care, după un spectacol cu *Coana Chirița* de Alecsandri din decembrie 1959 (*Chirița ot Bârzoiu*, după un scenariu de Zoe Anghel-Stanca și Vasile Hulubei, cu Nely Nicolau — Chirița și Benedict Dabija — Bârzoi), semnează regia unei scenete după O'Henry *Codul vagabonzilor* în 1960 și a unei comedii muzicale de Mass și Cervinski, cu muzică de Tabacinikov, *Iubesc, iubesc*, în 1961, poveste tinerească despre constructorii unei linii de înaltă tensiune în taigaua siberiană, unde a apărut pe hartă un orășel plin de viață. Cu Ion Lucian, Mihai Fotino, Valeria Gagealov, Marcel Anghelescu, Nineta Gusty și Tamara Buciuceanu, sigur că spectacolul a putut crea o seară de reală bună dispoziție. A mai montat *Stăpânul universului* de Peter Karvaș în 1962, *Insomnie* după Tristan Bernard în 1964, *Trăiască tinerii căsătoriți* de Aldo Nicolaj în 1965 (cu Rodica Țuțuianu și Florin Vasiliu), apoi s-a retras în sectorul ilustrației muzicale, pe care-l conducea, recidivând numai de două ori, cu efectiv succes, în 1968 *Lada* de Ion Sava și în 1970 *Comedia celui ce și-a luat de nevastă o femeie mută*, după Anatol France. *Lada* a fost o importantă restituire a zestrei dramaturgice aparținând multilateralului artist Ion Sava, promotorul regiei moderne, scenograf, caricaturist, eseist, care n-a excelat în dramaturgie, dar a scris peste zece piese, majoritatea într-un act, pe teme de estetică teatrală, cu accente satirice privind moravurile vremii și incursiuni în variate registre — comedie bufă, melodramă, reportaj, pantomimă, fantezie

scenică etc. *Lada* este o farsă, imaginată de autor pentru a persifla vedetismul și cabotinismul din lumea teatrului, când protagoniștii nu-și mai văd adevăratul chip și se mențin în carieră prin intrigi, dispreț față de parteneri și profesie, meschinării. Atunci arta moare – e mesajul autorului și multe asemenea cazuri de asasinat moral se regăsesc în lumea culiselor, de ieri și din totdeauna, care certifică ironia lui Sava. Scrisă cu vervă, alert, ea prilejuiește conturarea unor fizionomii diverse, ridicole, bonome sau contrariate, ceea ce regizorul a izbutit din plin, cu exasperarea directorului trupei – Ion Lucian, cu ifosele de vedetă ale Julietei trecute – Carmen Stănescu, cu artificialitatea declamatorie a unui Romeo ratat – Mircea Șeptilici, cu melancolia bonomă a unui sufler bătrân cu inimă tânără, Ferucci – Marcel Anghelescu. Din fericire, piesa e înregistrată și poate fi vizionată oricând pentru confirmare. A fost o premieră pe țară, o primă montare a unei piese de Ion Sava la noi, un eveniment cultural, aș zice, care a atras atenția asupra acestei remarcabile personalități în lumea teatrului.

Apare un regizor harnic și ambițios, care va realiza multe spectacole de prestigiu în deceniile următoare, Cornel Popa. Deocamdată, o dramatizare de Anda Boldur după Stendhal, *Vanina Vanini*, povestea iubirii unui carbonar pentru mândra și pătimașa fiică a prințului Vanini, pe fondul vieții zbuciumate a poporului italian care lupta pentru unitate și independență. Protagoniștii iubirii, colegii „promoției de aur“ Silvia Popovici și Gheorghe Cozorici, prințul, sever și refractar, George Mărutză (1962). Mai montează, în 1964, după un scenariu scris împreună cu Eva Dragomir, *Popas între drumuri*, cu acțiune localizată într-o gară, unde oameni de vârste, temperamente și concepții diferite se confruntă moral și psihologic, apoi se dedică o vreme realizării unor episoade ale serialului de succes pentru copii *Noile aventuri ale echipajului Val-Vârtej* de Octavian Sava.

Harnic și prompt e și regizorul Radu Miron, „șoarece de bibliotecă“, precum i se spunea, care realizează mai multe emisiuni scurte sub genericul „Pagini din literatura umoristică“, „Microantologie tv“ sau „Maeștri genului scurt“, dar și spectacole de întindere și miză dramatică precum *Condamnatul din Pickwicktown* de André Paul-Antoine (1962), satiră la adresa modului de viață american, firește, în care un emigrant italian e condamnat la moarte într-un orășel, pentru o crimă pe care n-a comis-o, pentru că autoritățile locale abia au achiziționat cu bani grei un scaun electric și vor să vadă cum funcționează. Condamnatul e interpretat de Constantin Rauțchi și ne putem da seama de gravitatea pusă în joc de actor, față de severitatea dură a Judecătorului – Dinu Ianculescu, autoritatea mucalită a Șerifului – Sandu Sticlaru și ipocrizia Pastorului – Marian Hudac, care vrea să împace nelegiuirea lumească

cu cele sfinte. Surprinde, însă, figura Călăului, întruchipată de un actor subțirel, cu voce firavă, obișnuit mai ales cu roluri sfielnice, de timizi, Nicolae Tomazoglu. Cum l-o fi înfruntat el pe impetuosul Rauțchi? Montează comedia lui Molière *Femeile savante* în 1963 și spectacolul *O seară la Gambrinus*, după un scenariu scris împreună cu Eva Dragomir (1964), iar în 1966 realizează, în premieră pe țară, una din piesele mai puțin cunoscute la noi ale lui Bertolt Brecht *Omul e om*. Oribilă dezumanizare a individului într-o societate dominată de teroare, în care ființa umană e constrânsă să-și piardă personalitatea, identitatea morală, ca o frunză în bătaia vântului, fără destin. Omul, copleșit de atentatul agresiv la ființa sa, era interpretat de tânărul Ștefan Radof, cu reacții sensibile de demnitate ultragiată și bun simț, realizând subtil transferul de identitate. Piesa s-a jucat mai târziu la Teatrul de Comedie, cu titlul mai puțin sugestiv 1 om = 1 om; egalitatea aritmetică nu spune nimic în acest caz, câtă vreme expresia aleasă în varianta televiziunii, *Omul e om*, indică relativitatea față de vremuri, o posibilă manipulare a ființei umane, în anumite conjuncturi, ceea ce de fapt exprimă piesa. Așa o menționează și autorul monografiei „Brecht“, Romul Munteanu, care spune că în *Omul este om* personalitatea umană nu mai este privită ca un individuum, ci ca un dividuum.

Cornel Todea se amuză cu o comedie a scriitorului contemporan Robert Merle, *Sisif și Moartea* (1963), în care celebrul personaj mitologic e văzut în alte condiții decât cele cunoscute și Zeus trimite Moartea să-i anunțe sfârșitul. Sisif – Octavian Cotescu îi confiscă sinistrului mesager condeiul și acesta – Ion Marinescu, se vede silit să-și întrerupă activitatea. Ceea ce provoacă furia bogătașilor, care-și fac averi din suferințele celor nevoiași și totul culminează cu o înfruntare de efect comic între îndrăznețul Sisif și arhonții mânioși – Willy Ronea, Sorin Balaban. În 1964 montează o dramatizare scurtă de Silvia Kerim după John Galsworthy, *Primul și ultimul*, cu trei personaje, și un an mai târziu se remarcă prin efecte de reală tensiune dramatică și umor în transpunerea scenariului radiofonic al lui Friedrich Dürrenmatt *Seară de toamnă*. Acțiune cu iz polițist, în casa unui autor de romane polițiste în criză de inspirație și nervos – Mircea Albulescu, vizitat la orele târzii ale întunericului de propriul său personaj literar, bonom și blajin – Adrian Georgescu, al cărui zâmbet îmi aduce aminte de bătrânelul cu ziarul de mâine din filmul lui René Claire *S-a întâmplat mâine*. Încordare dramatică, neprevăzut, poezie simplă și umor, acestea au fost atu-urile „serii de toamnă“ realizate de Cornel Todea, cu contribuția excepțională a celor doi actori. Adaug alte două piese scurte, montate în 1966 și necunoscute publicului, *Negustătorul de ochelari* și *Interpretări la cleptomanie* de Tudor Arghezi, două miniaturi de umor absurd, vizând snobismul și ignoranța, interpretate cu haz lucid de Virgil Ogășanu, Corneliu

Revent, Constantin Rauţchi şi Mitzura Arghezi, cu o ingenioasă idee regizorală de a-i combina cu manechine pentru a le sublinia umanitatea îndoielnică.

După o serie de explorări în medii diverse, cu registre diferite de patetism eroic (*Postul de pe strada Rareş* de Andi Andrieş, 1960), solidaritate umană sau probă de caracter (*Nu suntem singuri* de Mircea Enescu, oameni care sar în ajutorul unei fete accidentată în munţi, *Sala de aşteptare* de Victor Bârlădeanu, tineri geologi în dispută privind expediţiile pe teren şi proba de moralitate a profesorului gata să plece, ambele în 1962), satiră de moravuri (*Furtul elefantului alb* după Mark Twain, tot în 1962), tânăra regizoare Letiţia Popa atinge aripa geniului dramaturgiei montând în 1964, la 400 de ani de la naştere, *Furtuna* de William Shakespeare. Cu Septimiu Sever — Prospero, Mariela Petrescu — Miranda, Alexandru Repan — Ferdinand, Mircea Albulescu — Caliban, Ion Marinescu — Antonio, Matei Alexandru — Stephano, Marin Moraru — Trinculo şi un actor de care n-am auzit, Viorel Branea — Ariel. A intercalat secvenţe filmate de mare agitată pentru sugestia furtunii, l-a plimbat pe Ariel probabil prin aer, ca duh supranatural ce este şi a folosit cu ingeniozitate mijloacele televiziunii, după cum observă cronicarul Călin Căliman („Scânteia", 9 iulie 1964). În 1966 creează un alt spectacol de referinţă în carieră, *Arta comediei* de Eduardo de Filippo, în premieră pe ţară. Cu o distribuţie exemplar alcătuită, în care rolurile principale erau deţinute de Toma Caragiu, Fory Eterlè directorul trupei, Ştefan Ciubotăraşu travestit în preot după cerinţele jocului demonstrativ, Elena Caragiu, Ştefan Bănică, Virgil Ogăşanu şi tânărul E. Mihăilă — Braşoveanu, ea realizează o savuroasă interferenţă de planuri între realitate şi ficţiune, cu sclipirea replicilor autorului şi atmosfera tragi-comică a mediilor evocate. O piesă care-i defineşte, într-un fel, şi propria personalitate artistică, îmbinare de realism lucid, suculent, cu fantezie ingenioasă şi originală.

Se impune în aceşti ani numele unui regizor şi teoretician de film, Ion Barna, autor al unei monografii „Serghei Eisenstein" şi a unei remarcabile *Lumea filmului*. Sobru şi stăpân pe tehnicile artei ecranului, mare sau mic, el se angajează mai întâi în transpunerea tipologiilor speciale ale literaturii ruse de la sfârşitul secolului 19, ciudate şi ridicole, umile şi tragice. Astfel, în 1961, alcătuieşte un scenariu după mai multe schiţe de Cehov („Tare de cap", „Grasul şi slabul", „Cântec de sirenă", „Ultima mohicană", „La poştă", „Din lac în puţ", „Majurul Prişibeev" şi altele) şi adună personajele în sala de judecată a unui orăşel de provincie, montând spectacolul *La tribunal*. Cauzele înfăţişate exprimă tragismul oamenilor mărunţi şi sălbăticia condiţiilor de existenţă, mârşăvia funcţionarilor statului şi obtuzitatea celor investiţi să facă dreptate, ridicolul tipologiilor strâmbate de vicii şi sărăcia moravurilor. Regăsim, în ampla distribuţie, tot acest univers

meschin, amar și derizoriu, în identitatea personajelor: Arhip Eliseici P., Nicolai Harlamov și plutonier major Prișibeev — Constantin Rauțchi (un actor preferat al regizorului); Olimpiada Egorovna — Nineta Gusty; Slad Koperlov — Marcel Anghelescu; Consilierul — Florin Scărlătescu; Președintele — Ștefan Mihăilescu-Brăila; Primul avocat — Tudorel Popa; Al doilea avocat — Cosma Brașoveanu; Procurorul — Dem. Rădulescu; Doctor Demianov — Gheorghe Cozorici; Volodea — Mihai Fotino; Agafia Penkova — Maria Voluntaru; Primul judecător — Arcadie Donos; Al doilea judecător — Horia Căciulescu. Peste un an, montează o dramatizare de Eva Dragomir după Gogol, de astă dată cu trei personaje, *Cum s-a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nichiforovici*. Distribuindu-i pe Ștefan Mihăilescu Brăila (Ivan Ivanovici) și Dem. Rădulescu (Ivan Nichiforovici), pricina lor, măruntă, a putut lua proporții fenomenale, de efect comic savuros, năucitoare pentru judecătorul pașnic și mirat, care s-ar fi tot ostenit să-i potolească, Nicolae Enache. Mai realizează în 1962 un spectacol de duminică, *Colierul* de L. Guard Peach și la sfârșitul anului, chiar în ziua de Crăciun, marți 25 decembrie, o antologie satirică antimonarhică semnată de Al. Gârneață și Radu Nichita, *Teatrul de marionete al Majestății Sale*. Cel mai important moment al carierei sale în această perioadă se produce în toamna anului 1963, când filmează în studio, cu operatorul Ovidiu Drugă, o ecranizare a romanului lui Dostoievski *Oameni sărmani* (difuzată la 9 noiembrie). Roman epistolar, scris sub forma unui schimb de scrisori între o tânără orfană, singură și firavă, Varvara și un bărbat pricăjit „cu suflet dârz și fără prihană“, copist la excelența sa Generalul, Makar Devușkin. Un fel de rudă foarte îndepărtată, care o iubește nespus și și-a luat obligația s-o ajute, s-o ocrotească, să-i însenineze cât de cât viața, pentru că ea e săracă, tristă, cu sănătatea șubredă și trudește să scoată un bănuț cosând câte ceva pentru unii și alții. Doi umiliți și obidiți, de o mare puritate sufletească, singuri și nefericiți, care încearcă să-și aline durerea împărtășindu-și gândurile, aspirațiile, visele. Makar e un fel de Akaki Akakievici din „Mantaua“ lui Gogol, dar Dostoievski îl scoate din registrul sarcastic și-i dă o aură de neasemuită sensibilitate și noblețe. Pentru el, Varvara e un început de lume, de viață, prin ea descoperă soarele și conștiința de sine. „De când te-am cunoscut, am început să mă cunosc și pe mine mai bine“, îi mărturisește fetii. Natura parcă îi e binefăcătoare, aerul plin de miresmele primăverii și Varenka îi apare în vis ca „o pasăre pogorâtă din cer întru mângâierea oamenilor și înfrumusețarea firii“. Nici Dostoievski, și cu atât mai puțin Barna spre lauda lui, nu apasă pe derizoriul relației celor două personaje aflate în criză, ci dezvăluie miracolul sublimei afecțiuni sufletești care îi leagă, peste realitatea sumbră, lipsită de orizont pe care o trăiesc. Comunicarea lor e ca tremurul unui fir de iarbă, proaspăt și zvelt, în aerul ce se însuflețește ca o ființă sfielnică și

sfântă. Sfâșierea e cu atât mai profundă cu cât cele două suflete sunt atât de apropiate și un licăr de fericire s-ar putea ivi între ele, dacă o clipă, măcar pentru o clipă, s-ar putea smulge din condiția derizorie. Ca și Jerome Kilty, cu scrisorile lui Bernard Shaw către actrița Stela Campbel în *Dragă mincinosule*, ca și alți autori care au dramatizat corespondența unor personaje mai mult sau mai puțin celebre, Ion Barna valorifică fragmente epistolare ale romanului aducându-i pe cei doi eroi față în față, într-un dialog pe cât de simplu, pe atât de răscolitor. Scenograful Vasile Rotaru concepe odăile unei căsuțe modeste și mohorâte unde numai de la fereastră mai vine o lumină, iar regizorul și operatorul dezvăluie din penumbre o ambianță pe cât de tristă, pe atât de sugestivă. În această alternanță de întuneric apăsător și fascicol ireal de lumină, se ivește un chip fermecător, neatins de umbre, cu surâs blând și cald, al Leopoldinei Bălănuță. Tânăra fată e ea, aripă de înger în această încăpere sordidă, luminată de o luciditate tristă și recunoștință, frumoasă ca o icoană, cu voce catifelată și rezonanță de orgă. Bărbatul sărac, cu inimă mare și afecțiune sinceră, e Constantin Rauțchi, forță îmblânzită de duioșie, devotament și nemărginit spirit de sacrificiu, care vine la ea, unde nu vine nimeni, cu sfială de copil, îi aduce o floare, bomboane și un lemn să-și încălzească soba, un zâmbet pe buze cu o relatare candidă a peripețiilor sau îngrijorărilor lui, un îndemn de a-și birui singurătatea și suferința, un temei de solidaritate. Ea glumește, râde, râde și de el, uită de boală și începe să se simtă mai bine, mai sănătoasă, parcă ar dansa, ar zbura cu aripile spre cer, ființă tânără și dornică de viață, el se bucură de seninătatea pe care i-o poate aduce o clipă în suflet, ar lua-o în brațele lui vânjoase parcă, s-o ocrotească, s-o apere pentru totdeauna de nevoi și de rele, dar nu îndrăznește s-o atingă, să n-o frângă ca pe o floare fragedă și delicată ce este. Există o scenă în acest film în care cei doi stau de vorbă în mijlocul camerei, pe un fotoliu dublu de pe vremuri, în formă de „S". Alături, dar cu fața în direcții opuse. Rostesc replicile rar, cu pauze mari, sunt atât de aproape și totuși departe unul de altul. Am avut filmul în mână și l-am văzut într-o masă de montaj. În scena respectivă, aparatul îi filmează de sus, într-o rotație lentă, discretă ca și dialogul lor, cu o mișcare circulară care se repetă de două ori și se oprește a treia oară la jumătate. Mișcare perfectă, nici un zvâcnet al aparatului, nici o tresărire. Am întors filmul la începul scenei și am căutat lipitura, pentru că nu puteam să cred că un operator, oricât de experimentat ar fi, se poate roti cu aparatul de trei ori în jurul unui punct fix, într-o mișcare atât de lină și perfectă. N-am găsit-o. L-am întrebat mai târziu cum a realizat performanța și mi-a spus râzând că a agățat aparatul de cablul circular plasat la înălțimea camerei, a fixat cadrul pe mijlocul spațiului unde conversau cei doi, i-a dat drumul și l-a tras ușor cu o stinghe de-a lungul circomferinței. O soluție simplă,

ingenioasă, pentru un efect exemplar. E o șansă nepreţuită că există acest film în arhiva televiziunii și poate fi vizionat de orice realizator, dornic să afle cum se făceau capodopere (sunt conștient de cuvânt) pentru micul ecran la șapte ani de la înființare, cu mijloace rudimentare, dar mult talent și inteligență. Cum găseau soluții pentru un efect învăluitor, ca ambianța delicată a poveștii, care era practic imposibil într-o transpunere normală. S-a reluat de câteva ori deatunci, s-a difuzat și după 1990, de fiecare dată cu același ecou de admirație și emoție pentru frumusețea lui artistică. Ion Barna a mai realizat un spectacol tulburător, în 1965, de astă dată cu o tragedie antică, *Medeea* de Euripide, unde a surprins în efigii profilurile eroilor interpretați cu intensă vigoare de Eugenia Dragomirescu (o excepțională tragediană) și Gheorghe Cozorici, Dinu Ianculescu, Gheorghe Dinică și Constantin Rauțchi. Iar pentru personificarea corului a avut o inspirată idee, specifică numai micului ecran, reducându-l la un singur personaj, încredințat actriței Leopoldina Bălănuță, la rândul ei înzestrată pentru registrul tragic cu remarcabilă forță de expresie (valorificată și de Andrei Șerban, în 1990, în aceeași *Medee* din *Trilogia antică*). Foarte curând, regizorul se va remarca și prin montarea unor piese de anvergură din repertoriul universal.

La jumătatea anilor șaizeci, atinge apogeul carierei sale regizorul care s-a remarcat de la prima piesă montată cu o profundă gândire a *specificului dramatic tv.*, Petre Sava Băleanu. (Spun „dramatic“, pentru a-l diferenția de un așa-zis specific „spectaculos“, care-ți ia ochii și dă dinamism acțiunii, în bună parte îndreptățit, alteori numai ca element de variație, de alternanță între scene, cum vedem astăzi în multe seriale tv.). A coordonat o vreme sectorul emisiunilor culturale, a fost multă vreme șeful regizorilor și nu a încredințat oricui răspunderea unor emisiuni artistice complexe, mai ales în condițiile transmiterii lor în direct, când se putea întâmpla o greșeală, o nesincronizare între actor și aparat, când înșiși actorii mai uitau poate o replică și îl căutau din ochi pe suflerul ascuns după altă cameră decât aceea unde priveau, când mai trecea un mașinist prin cadru și mai cădea un practicabil (s-a întâmplat), operatorii lăsau casca de pe o ureche și microfonul capta strigătele unor voci străine de ambianța spectacolului (s-a întâmplat și asta) și așa mai departe. Din cabina de regie, de unde dirija reprezentația, regizorul trebuia să fie cu un ochi înaintea tuturor mișcărilor, să prevină neconcordanțele, să corecteze din mers eventualele erori, să schimbe decupajul, ratat de un cadru, cu altul optim și mai ales să instaureze o atmosferă de calm acolo, unde toată lumea trăiește o încordare nervoasă maximă și e foarte aproape oricând de a-și pierde firea și a intra în panică. Luciditatea și stăpânirea de sine a lui Petre Sava Băleanu au asigurat întotdeauna un climat concentrat de lucru, un echilibru între factorii

implicați și acesta e, poate, unul din considerentele care l-au făcut stimat și apreciat, dându-i-se răspunderea sectorului.

Montează în 1959 o piesă sovietică, *Regăsire* de frații Tur și o dramatizare de Paul B. Marian după Albert Maltz, *Oameni de prisos*, în 1960 o parodie a modului de viață american, cu evocarea descoperitorului lumii noi, Cristofor Columb, *Broadway Melody 1492* de vienezul Jura Soyfer. În 1961 regizează un pamflet satiric, pe tema păcii, de Nazim Hîcmet, *Sabia lui Damocles*, cu o distribuție de prestigiu în care figurează Al. Critico și Eugenia Popovici, Marcel Anghelescu, Constantin Brezeanu și Eugenia Bădulescu, Leopoldina Bălănuță și Mircea Albulescu, Lazăr Vrabie, Vasilica Tastaman și alții. În toamna aceluiași an, o dramă cu accente sociale, *În așteptarea lui Lefty* de Cliford Odets, unde un grup de muncitori în grevă își așteaptă liderul aflat la tratative cu patronii și-și exprimă nemulțumirile legate de condițiile de muncă și de trai. Întâlnim și aici nume valoroase în distribuție — Al. Critico, Marcel Anghelescu, Nicolae Brancomir, Migry Avram Nicolau, alături de tinerii Octavian Cotescu, Anca Verești, Florin Piersic, Ion Marinescu etc. Peste un an, tot în toamnă, prezintă pentru prima oară o montare Brecht în studio, cu o piesă antirăzboinică jucată de curând și în țară, celebră prin interpreta germană care a lansat-o, Helene Weigel, *Mutter Courage*. Se difuzează și la televiziune în 1958, într-un spectacol transmis pentru întâia oară de la Teatrul Național din Iași, cu Margareta Baciu în rolul titular, amintirea dramei femeii simple care supraviețuiește persiflând pornirile belicoase ale combatanților și le precupețește nevoile, era încă puternică, mesajul antirăzboinic actual în condițiile războiului rece, așa că includerea în repertoriul de premiere proprii a piesei era îndreptățită, cu sorți de elevată rezonanță printr-o interpretare de realism lucid și sever. Ceea ce regizorul a reușit, distribuind-o pe actrița Marga Anghelescu în rolul măicuței Courage, fizionomie brăzdată de chin interior, cu ochii negri, adânci și voce gravă, plină de durere înnăbușită și sfidare a sorții, trăgând după ea, cu energie și efort, căruța cu mărunțișuri de tot felul pe care o poartă prin preajma tranșeelor și pe firava ei fată nefericită și mută. Realizase Marga Anghelescu un rol de un dramatism răscolitor în *Domnișoara Nastasia* la teatrul de lângă Podul Grand, cu puțin timp în urmă, câțiva telespectatori au avut șansa s-o vadă în spectacolul transmis și de televiziune de câteva ori, acum aveau s-o aprecieze într-un rol de altă factură, dar din același registru dramatic tulburător pe care actrița îl stăpânea cu o exemplară forță interioară. Alături de ea, Katrin, fata mută, cu reacții expresive Lucia Mara-Vrabie, Matei Alexandru-Eillif, Mircea Anghelescu-Schweitzerkas, gradații Nicolae Sireteanu, Mircea Constantinescu, Sandu Sticlaru, Al. Alexandrescu-Vrancea, Marcel Anghelescu—Bucătarul, Ion Marinescu—Predicatorul, Florin Piersic—Soldatul tânăr, Ernest Maftei—Soldatul

bătrân, Valeria Gagealov-Yvette Pottier, Cristina Tacoi–Țăranca. Nu era caz de efecte specifice, reprezentația se derula pe ambianța aspră a acțiunii, cu timbrul răscolitor al dramei trăite de o mamă născătoare de fii necugetați. Prestigiul regizorului crește, se impune prin sobrietate și rigoare profesională. Și la începutul anului 1965, adaugă o treaptă de performanță: *Rața sălbatică* de Henrik Ibsen. Dramaturg nordic, cu răscolitoare drame de conștiință în care ard frigurile fiordurilor scandinave, pentru care Sava Băleanu a avut un cult și a dorit să realizeze un ciclu de mai multe piese, din care a reușit câteva memorabile (*Micul Eyolf*, *John Gabriel Borkman*). *Rața sălbatică* e o piesă de o frumusețe stranie, care îmbină realitatea cu simbolul. Pasărea din podul casei înrâurește destinele familiei Ekdal, cu o apăsare și o obsesie care le macină sufletele, conștiințele, le tulbură traiul și libertatea de a se împlini. Un simbol al unei nelegiuiri, de care vor să scape, să uite, să se desprindă de un trecut neliniștitor. E posibil? și cu ce preț? Marele nordic a știut să ne facă să înțelegem că nu e posibil să ne desprindem de noi înșine, să fugim de petele obscure din existența noastră, de întunericul inconștientului, fără un preț dureros, de sacrificiu de sine, pe care nu mulți sunt pregătiți să-l plătească. N-am avut șansa să văd spectacolul, dar cei care l-au văzut și au lăsat mărturie despre el, sunt unanimi în a aprecia măiestria montării, dozajul inteligent al stărilor trăite de personaje, intensitatea dezvăluirii subtextelor, cu nuanțări și înfiorări de cadre, expresivitatea jocului. Într-o distribuție în care au excelat George Constantin—doctorul Relling și Ion Marinescu—Gregers, doi poli ai conflictului de idei (iluzia minciunii, care menține echilibrul fragil și adevărul absolut, care distruge), Fory Eterlè—Werle, afaceristul veros, străin de scrupule morale, Octavian Cotescu—Hjalmar, slab și copleșit de adevărul dezvăluit, Gina Patrichi—doamna Ekdal, zbuciumându-se să salveze echilibrul familiei, Valeria Seciu—tânăra Hedwiga, iubitoare și pură, care se sacrifică tragic în final. Se pare că doar Costel Constantinescu n-a găsit tonul, sau cheia personajului său bizar, bătrânul Ekdal, retras în iluzie și cred că aici regizorul a făcut o opțiune greșită, nedistribuindu-l pe Fory Eterlè în acest rol.

Și în luna noiembrie, apogeul: *Doisprezece oameni furioși* de Reginald Rose. Pot să-l numesc așa, pentru că au existat niște termeni de comparație în epocă pe care spectacolul le-a devansat cu unanimitate de aprecieri și unul mai apropiat de vremea noastră, remarcabil în sine, dar cu o lungime mai jos decât spectacolul lui Băleanu. A fost mai întâi un film american, de Sidney Lumet, care a rulat și pe ecranele noastre, foarte bun și interesant; n-a atins nivelul spectacolului românesc de televiziune. Au fost trei premiere teatrale în anii următori, la Teatrul Evreiesc de stat, la Sfântu Gheorghe și la Teatrul de Comedie; departe de interesul scontat, cu momente de agitație nervoasă și plictiseală. Curios, o cronicară scria,

sub impresia lor, că piesa și-a pierdut actualitatea, nu mai spune nimic publicului din 1977 față de ceea ce putea transmite cu un deceniu în urmă, în 1965. Dar piesa nu e localizată în timp, nu e o ilustrație de epocă, ci dezbate un aspect general al relațiilor umane, privind disponibilitatea de a interpreta un caz sau altul, mai superficial sau mai profund, mai lucid, mai obiectiv sau mai părtinitor, subiectiv. E vizată rațiunea umană și facultatea ei de a disocia înțelept și atent fenomenele, de a emite păreri, de a formula ipoteze și a trage concluzii pertinente asupra lor. Într-un cuvânt, *inteligența umană*, care nu piere cu vremea, nu e afectată de vremuri și-și păstrează oricând actualitatea dezbaterii. Altfel, de ce ar fi reluat americanii textul într-o nouă versiune cinematografică în 1997, regizată de William Friedkin, cu Jack Lemmon în rol principal? Inactualitatea nu e a temei, deci, ci a modului cum e transpusă în dezbatere, mai mult sau mai puțin aplicat, cu mai intensă sau mai slabă încordare a materiei cenușii și nu a nervurilor care împânzesc organismul. „Regizorul Petre Sava Băleanu a făcut din inteligența omenească eroul principal al spectacolului", scria Ecaterina Oproiu. Dar cum poți face din inteligență, erou? Nu știu, nu sunt eu în măsură să explic asta, pot doar să relatez impresiile pe care mi le-a lăsat spectacolul, pe care din fericire l-am văzut și din nefericire n-a apucat să fie înregistrat, pentru că telerecordingul a apărut cu un an și câteva luni mai târziu. Doisprezece jurați, bărbați de vârste, profesii și mentalități diferite, urmează să decidă dacă un tânăr de 16 ani e vinovat de moartea tatălui său, sau nu. Au la dispoziție pentru asta oricât timp e nevoie, condiția e ca hotărârea să fie luată în unanimitate. Dacă unul singur are o *îndoială temeinică*, discuția continuă și votul se reia, până la un consens unanim. Acuzarea pare zdrobitoare, relațiile dintre tată și fiu se deterioraseră, vecinii l-au auzit amenințându-l, băiatul nu poate explica prea bine unde a fost când tatăl său a murit, a anunțat poliția după trei ore ș.a.m.d. Aparențele sunt împotriva lui, îl așteaptă închisoarea și scaunul electric. El se declară, însă, nevinovat — minte sau nu? Pentru eroii piesei, obiectul dezbaterii nu este elucidarea cazului, care pe autor nici nu-l interesează — nu aflăm până la urmă dacă băiatul și-a ucis tatăl sau nu. Îl interesează *felul cum se judecă soarta unui om în anumite circumstanțe* — juridice, sociale, morale, —, cu câtă aprehensiune sau superficialitate, cât de serios sau pripit, cât de lucid și obiectiv sau sub imperiul prejudecăților și subiectiv. E pusă în cauză *mintea omenească* și capacitatea ei de a răzbate dincolo de aparențele îndoielnice, înșelătoare, de a disocia și a cerceta mai adânc. Inteligența, deci. Nu văd cum se poate face asta printr-o interpretare oarecare, pripită. Jocul argumentelor trebuie să creeze tensiuni, surprize, concentrări în sine și răsturnări de poziții. Filmul din 1997 cu Jack Lemmon a avut toate astea și o portretizare

expresivă a celor doisprezece jurați. Jack Lemmon, juratul nr. 8 care prelungește dezbaterea cu o „îndoială temeinică“, era calm și atent, cu o privire pătrunzătoare asupra celor din jur, surâzător și logic în argumentele sale. George Constantin, în spectacolul lui Băleanu, era mai mult, tulburător în intervenții, lucitor ca o spadă a gândului în demonstrații, ironic, neliniștitor, cu privirea și tăcerea grea, implacabil ca adevărul. El ridica tensiunea la grade insuportabile, cu ochi jucăuși uneori, cu zâmbet de semizeu și mister, fără efort, fără insinuări agresive, natural ca o unduire de ocean care înnăbușă furtuni. La 31 de ani, câți avea atunci actorul. Și regizorul a știut să mențină această tensiune pe toată durata reprezentației, de două ore, cu reacțiile surprinzătoare ale partenerilor, cu izbucnirile lor exasperate, concentrările lor în sine, încercările de a se eschiva sau de a recuza legitimitatea obiecțiilor colegului. Cu o gradație desăvârșită, care a ținut interesul treaz, ca o săgeată în arcul încordat, gata să țâșnească. Cu mișcări de camere în preajma sau printre personajele adunate în jurul mesei lungi, în planuri apropiate, prim-planuri sau generale, care-i dezvăluiau mai bine și-i defineau printr-un gest, o tresărire sau o privire mirată. Au fost, atunci, în tonul înaltului dramatism, Florin Scărlătescu și George Mărutză, Emmerich Schäffer și Silviu Stănculescu, Emanoil Petruț și Mihai Fotino, Amza Pellea, Ion Marinescu, Lucian Dinu, principalii jurați. A fost maestrul imaginii, operatorul Emil Hențiu. Și creatorul camerei austere de dezbateri, Vasile Rotaru. La cererea publicului, spectacolul s-a reluat peste o lună, caz inedit în condițiile transmisiunilor directe. Și a sporit faima emisiunilor de teatru și a televiziunii – se vorbea în tramvai, în troleybuz, despre piesa vizionată, se făceau aprecieri la superlativ și recomandări de a-și cumpăra și alții aparate de recepție.

A mai realizat în acest timp două spectacole moderne, de elevată ținută artistică, regizorul Dinu Cernescu, în calitate de colaborator, atras de forța de sugestie a micului ecran (către care va reveni, din 1990, ca angajat al redacției, până în 1998, anul pensionării). *Neînțelegerea* de Albert Camus, cu o inspirată distribuire a actriței Eliza Petrăchescu, de un dramatism tragic special, alături de Olga Tudorache și Gheorghe Dinică (1965), *Don Juan* de Molière, un spectacol concentrat pe universalitatea temei, meditativ și grav, într-un decor de lumini irizate și penumbre, cu Ștefan Iordache în rolul titular, prevestindu-l pe Hamlet (1967).

Numeroase emisiuni scurte au fost prezentate sub genericele „pagini din literatura umoristică“, universală și românească, „microantologie tv.“, „în lumea personajelor lui...“ (Lope de Vega, Shaw, Ibsen și Sorbul), „în lumea comediilor lui Shakespeare“ (cu o prezentare de Marcel Breslașu), „maeștri genului scurt“. Sub acest ultim generic au fost realizate vreo 16 emisiuni în 1964 și 1965, cu dramatizări din opera lui Boccaccio, Cervantes (intermezzo-uri),

Prosper Merimé (*Colomba*), Edgar Allan Poe (*Sistemul doctorului Catran și al profesorului Pană*), Charles Dickens (*Limbajul umbrelor* și *O sentimentală*), Balzac (surpriză, pentru că îl știm maestru al romanelor fluviu – *Faimosul Gaudisart*), Gogol (*Nasul*), Anatol France (*Putois, Cranquebille*), H. Andersen (*Regele gol*), I.L. Caragiale (*Cadou*) și Ion Slavici (*Comoara*). Majoritatea, cu o prezentare de Zoe Dumitrescu-Bușulenga. Nu toate au aparținut sectorului teatral, ci redacției culturale care includea și dramatizări din literatura scriitorilor lumii. Din 1966 au apărut două cicluri promițătoare, unul pentru teatru scurt, cu posibilitatea unor debuturi în materie, „Studioul mic“, care numai în primul an a difuzat 16 titluri (cu lucrări de Nicolae Breban, *Francesca*, Teodor Mazilu, *Drumul spinos al iubirii*, Nicolae Țic, *După miezul nopții*, Dorel Dorian, *Joc dublu* și cele două miniaturi de Tudor Arghezi), altul pentru o atractivă incursiune în lumea eroilor scenei, *Dicționar de personaje*, cu un prezentator elegant și cu farmec, Mircea Șeptilici, un regizor tenace și entuziast, Radu Miron. Ciclu în care am fost și eu implicat cu proiectul, m-am bucurat de adeziunea factorilor de decizie, dar după prima emisiune cu prima literă din alfabet m-am împiedicat de o aberație a vremii (totuși deschisă atunci libertății de creație) și de ideile mele s-a ales praful chiar de la următoarea, așa că, orgolios, am ieșit din joc (n-aș mai fi făcut așa, poate, peste câțiva ani). Mai elocvent sau nu, cu momente relevante sau mai puțin, de bine de rău a fost unul din rarele cicluri inițiate de televiziune care a ajuns până la capăt, la litera Z.

Au continuat, firește, transmisiile de spectacole din repertoriul teatrelor, unele de pe scenele respective, altele din studio, s-a extins aria colectivelor și la cele din țară, popularizând astfel și creațiile valoroase ale unor artiști necunoscuți publicului larg (după Iași și Cluj, figurând în programele televiziunii și teatrele din Constanța, Sibiu, Timișoara, Galați, Piatra-Neamț, Bacău, Brașov, Brăila, Ploiești, Craiova, Arad). Dintre spectacolele transmise în acești ani amintesc: *Moartea unui comis-voiajor* de Arthur Miller, *Azilul de noapte* și *Copiii soarelui* de Maxim Gorki, *Hamlet* de William Shakespeare, *Menajeria de sticlă* de Tennessee/Williams, *Război și pace* de Tolstoi și *Jocul de-a vacanța* de Mihail Sebastian (Teatrul Bulandra); *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, *Năpasta* de I.L. Caragiale, *Tartuffe* de Molière, *Mașina de scris* de Jean Cocteau și *Patima de sub ulmi* de Eugene O'Neill (Teatrul Național București); *Femeia îndărătnică* și *Antoniu și Cleopatra* de William Shakespeare, *Pygmalion* de Bernard Shaw, *Peer Gynt* de Henrik Ibsen, *Ciocârlia* de Jean Anouilh și *Act venețian* de Camil Petrescu (Teatrul Nottara); *Vrăjitoarele din Salem* de Arthur Miller și *Brigada I-a de cavalerie* de Vs. Vișnevski (Teatrul Mic); *Nevestele vesele din Windsor* de William Shakespeare, *Domnul Puntila și sluga sa Matty* de Bertolt Brecht și *Mușcata din fereastră* de

Victor Ion Popa (Teatrul Muncitoresc C.F.R.); *Procesul domnului Caragiale* de Mircea Ștefănescu, *Prietena mea Pix* de V. Em. Galan, *Mi se pare romantic* de Radu Cosașu, *Casa inimilor sfărâmate* de Bernard Shaw și *Șeful sectorului suflete* de Al. Mirodan (Teatrul de Comedie); *Iașii în carnaval* și *Millo director* de Vasile Alecsandri, *Mateiaș gâscarul* de Moricz Zsigmond și *Războiul* de Carlo Goldoni (Teatrul Regional) — și spectacolele din țară: *Bălcescu* de Camil Petrescu, *Chirița în provincie* de Vasile Alecsandri, *Anton Pann* de Lucian Blaga, *Britannicus* de Racine și *Vară și fum* de Tennessee Williams (Iași), *Constructorul Solnes* de Henrik Ibsen și *Androcle și leul* de Bernard Shaw (Cluj), *Răzbunarea suflerului* și *Tache, Ianke și Cadâr* de Victor Ion Popa, *Căruța cu paiațe* de Mircea Ștefănescu și *Fedra* de Racine (Timișoara), *Căsătorie silită* de Molière, *Farsa jupânului Pathelin, Jocul dragostei și al întâmplării* de Marivaux și *Orfeu în infern* de Tennessee Williams (Piatra-Neamț), *Domnișoara Nastasia* de G.M. Zamfirescu, *Zoo sau asasinul filantrop* de Vercors, *Rețeta Macropoulos* de Karel Capek, *Cocioabele Londrei* de Bernard Shaw, *De Pretore Vincenzo* de Eduardo de Filippo și *Bertoldo la curte* de Massimo Dursi (Ploiești), *Pulbure purpurie* de Sean O'Casey, *Vremea dragostei* de Valentin Kataev și *Mizerie și noblețe* de Eduardo Scarpetta (Brașov), *Carnavalul* de Ivan Șapov și *O familie îndoliată* de Branislav Nușici (Brăila), *Ferestre deschise* de Paul Everac și *Oceanul* de Al. Stein (Sibiu), *Papa se lustruiește* de Spiros Melas, *Speranța* de Herman Heyesmans, *Femeia îndărătnică* de William Shakespeare și *A doua dragoste* de Corneliu Leu (Constanța), *Nu se știe niciodată* de Bernard Shaw și *Ce înseamnă să fi onest* de Oscar Wilde (Arad), *În lumea apelor* de Aldo Nicolaj, *Pădurea împietrită* de Robert Sherwood și *Surorile Boga* de Horia Lovinescu (Galați), *Don Carlos* de Friedrich Schiller, *Pescărușul* de A.P. Cehov și *Idolul și Ion Anapoda* de G.M. Zamfirescu (Bacău), *Bărbierul din Sevilla* de Beaumarchais și *Mincinosul* de Goldoni (Pitești), *Răspântia cea mare* de Victor Ion Popa (Bârlad), *Maria da Ponte* de G. Figuieredo, *A douăsprezecea noapte* și *Doi tineri din Verona* de William Shakespeare (Craiova), *Gâlcevile din Chioggia* de Carlo Goldoni (Târgu Mureș), și frumosul spectacol al lui Radu Penciulescu de la Teatrul Țăndărică, *Micul prinț* de Exupery. Au mai fost spectacole ale studenților de la I.A.T.C. și ale trupelor de amatori (din Iași, Ploiești, Călărași, Mediaș, Lugoj și secția de teatru a Ansamblului „Ciocârlia“ al Ministerului Afacerilor Interne). După cum se observă, au fost difuzate în general spectacole importante din repertoriul teatrelor, aria de cuprindere s-a extins asupra mai multor scene din țară, n-a mai dominat criteriul restrictiv în alegerea pieselor. Deschiderea modernă spre teatralitate care se manifestă în lumea scenei s-a regăsit, în bună măsură, și în spectacolele transmise pe micul ecran. Ceea ce mă miră, în aceste condiții, e de ce n-au figurat printre ele și câteva titluri emblematice

pentru această orientare artistică, de pildă *Cum vă place* de William Shakespeare în regia lui Liviu Ciulei, care a provocat celebra polemică despre formalism și viziune creatoare în arta reprezentației, cu câștig evident pentru aceasta din urmă și apoi, în același spirit înnoitor, *Sfânta Ioana* de G.B. Shaw, montată tot de Liviu Ciulei la Teatrul Bulandra. Nu cred că au putut exista rețineri din partea redacției față de ele, ci poate doar a conducerii superioare, mai precaută, sau alte motive administrativ-financiare care au blocat, uneori, inițiativele în această privință (proverbial în acest caz e spectacolul lui Lucian Pintilie de la același teatru, *D-ale carnavalului* de I.L. Caragiale, pentru care redacția a făcut demersuri ani la rând, dar directorul-adjunct al instituției din Schitu Măgureanu a condiționat de fiecare dată difuzarea de plata unei sume de zece ori mai mare decât avea dreptul televiziunea s-o achite prin virament, ceea ce a împiedicat transmiterea. Cu consecințe păgubitoare pentru istoria fenomenului teatral românesc, mai ales că din 1967 a existat posibilitatea înregistrării pe telerecording. Un actor spunea în 2001 că e o *crimă* că nu s-a înregistrat acest spectacol: cine e de vină?). Nu cred, cu atât mai mult cu cât spectacolele moderne ale aceluiași artist au fost transmise, de mai multe ori fascinantul *Omul care aduce ploaia* de Richard Nash și apoi *Azilul de noapte* de Maxim Gorki, care a precedat cu câteva luni premiera shakespeareană, cu aceleași acuze de formalism pentru viziunea universală a montării, eliberată de balastul spiritului slav, cu zdrențele și bărbile mujicilor (știu bine asta, întrucât am trăit agresiunea spiritului dogmatic pe pielea mea).

1967–1970

Din 1967 apare telerecordingul și șansa conservării spectacolelor pentru viitor. Nu se mai apelează la teatre pentru reluarea unor spectacole de succes, ele pot fi programate și după ce au ieșit de mult din repertorii sau protagoniștii lor nu mai sunt în viață, prilejuind aceleași satisfacții și aprecieri chiar din partea unor generații noi din public (cazul unor spectacole ca *Apus de soare, O scrisoare pierdută* sau *Tache, Ianke și Cadâr* de la Național București, *Doi pe un balansoar* sau *Cei din urmă* de la Mic, *Șeful sectorului suflete* de la Comedie sau *Clipe de viață* de la Bulandra). Înregistrarea înlesnește și o adaptare a textului la condițiile de ritm și durată ale unei reprezentații de televiziune, o ilustrare mai optimă a interpretării în decupaj și reluarea unor scene nerealizate din prima oară la nivelul cerut. A lungit puțin perioada de lucru în studio sau cu carul de reportaj la două-trei zile, dar a câștigat în acuratețe valorică, artistică.

Un deceniu cu două perioade, corespunzătoare unor două moduri de organizare internă și orientare repertorială — *1968–1971, 1971–1976.*[3] Până în 1968, emisiunile de teatru au fost coordonate de șeful de secție Manase Radnev, de redactorii șefi Virgil

Brădățeanu și cercetătorul Mihai Florea, apoi, din 1968, o scurtă perioadă, de regizorul Petre Sava Băleanu. Prea scurtă pentru a se defini corespunzător, prin rezultatele scontate. Regizorul a cerut, pentru desfășurarea optimă a activității, să coordoneze independent categoriile de specialiști care contribuie la realizarea unui spectacol, într-o structură proprie și astfel s-a creat un colectiv de vreo douăzeci de persoane din care făceau parte regizori, redactori, scenografi, operatori, regizori de montaj și de studio, șefi de producție, secretară, dactilografă. Vicepreședintele Ioan Grigorescu a susținut organizarea acestui nucleu de creație teatrală, președintele Valeriu Pop l-a aprobat și astfel, timp de vreo doi ani jumătate, activitatea s-a desfășurat în condiții apropiate de cele din teatre, unde fiecare persoană, de la director până la portar, e implicată în îndeplinirea aceluiași scop. Ani de zile până atunci, și din păcate și după aceea, redactorii și regizorii trebuiau să alerge cu o mulțime de referate pentru repartizarea unui operator, unui scenograf, unui șef de producție și a celorlalți factori implicați, pentru realizarea unui spectacol sau a unei preluări într-o anumită perioadă. Și de cele mai multe ori, persoanele solicitate nu erau disponibile, fiind repartizate la alte emisiuni în intervalul cerut și erau desemnate altele. Cu care se putea lucra mai mult sau mai puțin ușor, fiindcă specificul televiziunii este lucrul în echipă, iar creația artistică presupune și o adaptare a realizatorilor prin experiență comună. De altfel, așa a fost întotdeauna la radio cu emisiunile teatrale, după specificul lui, așa e și astăzi de pildă Studioul de film TV. Petre Sava Băleanu a impus condițiile de realizare judicioasă în domeniu, eliminând factorii perturbatori și imprevizibili care consumau timp și nervi în munca oamenilor. A cerut seriozitate și ordine, iar acest lucru s-a împlinit într-un colectiv restrâns și entuziast, unde fiecare știa ce are de făcut și treaba mergea parcă de la sine, fără presiuni și biciuiri autoritare. Ca excelent profesionist, îl interesa în primul rând *cum* se fac și *cum* se prezintă spectacolele de teatru tv., nu prioritatea lor ideologică. A ales în colectiv pe cei mai buni profesioniști din fiecare domeniu, a stabilit planul de lucru pe perioade determinate, intrările în studioul 3 care ne stătea la dispoziție și a urmărit desfășurarea activității de la sediu sau dintr-un oraș din țară unde monta un spectacol, fără aere dictatoriale, inteligent și civilizat, cu respect pentru munca oamenilor, care parcă de aceea se desfășura mai responsabil, mai exigent. A fost un climat excepțional de lucru, corespunzător și relativei libertăți de creație acordată de autorități culturii, în care s-a lucrat cu încredere și plăcere, într-un spirit stimulativ și de reală solidaritate. Pentru justificarea unui *ce* privind configurația repertoriului și a programului, a fost ajutat de șeful de secție Sofia Șincan, iar atribuțiile redactorilor erau mai apropiate de cele ale unui secretar literar, privind selectarea textelor, documentarea, prezentarea lor în

programul de radio-tv și pe post cu câte o pagină pentru crainică, vizionarea spectacolelor din țară și discuții cu autorii care – spre mirarea mea – trimiteau zeci de piese să fie luate în considerare de televiziune, cele mai multe respinse de teatre sau de radio și foarte puține, două-trei, special pentru micul ecran (de altfel, și dintre acestea, cu reminiscențe teatrale, pentru că cineva a publicat într-o revistă un text, realizat la noi, numit „scenariu de televiziune", iar prima indicație de autor suna așa: „la ridicarea cortinei"...?!?). Echipa de redactori condusă de Sofia Șincan era formată din Neculai Constantin Munteanu, tânăra absolventă de teatrologie din 1969 Ioana Prodan, o vreme scriitorul Corneliu Omescu, și subsemnatul. A mai fost înainte, vreo doi ani, Victor Parhon, dar a plecat din momentul înființării acestui colectiv pentru că emisiunea de actualitate teatrală „Gong", care îl interesa, a trecut la altă redacție și a preferat să-și exercite calitatea de cronicar în cadrul ei și al revistelor de specialitate „Teatrul" și „Contemporanul".

Realizările din această perioadă sunt remarcabile. Regizorii colectivului de teatru ating performanțe profesionale unanim apreciate, li se alătură 11 colaboratori înzestrați, 4 colegi din alte sectoare. Se reprezintă peste 70 de premiere, dintre care cel puțin jumătate pot fi considerate de valoare artistică deosebită și chiar memorabile. Punctul de vârf îl atinge tot Petre Sava Băleanu prin cele două montări ale sale, *Troienele* de Euripide-Sartre și *Corupție la palatul de justiție* de Ugo Betti. Tragedia troienelor, devenite prizoniere ale agresorilor eleni, prelucrată de Jean Paul Sartre după război cu trimiteri la agresiunea fascistă, e transpusă în viziunea lui Băleanu cu sugestii clare la agresiunea americană din Vietnam, devenind o voce răscolitoare împotriva actelor belicoase barbare din toate timpurile și de atunci, încă nestinse. Încredințând Olgăi Tudorache rolul Hecubei, regizorul a dat o dimensiune copleșitoare destinului nefericitelor femei, obligate să-și părăsească pământul cotropit și sfânt și să devină sclave ale invadatorilor. Jocul actriței cutremură și înfioară, în lamentațiile ei, în confruntările ei cu Menelaos (George Constantin) și Talthybios (Ion Marinescu), deplânge soarta lumii ajunsă pe mâna unor besmetici, nesăbuința și bestialitatea lor, cu o forță și o demnitate de femeie ultragiată în ce are mai sfânt speța, din înălțimea unei eterne și frumoase atitudini morale. Dreaptă și neclintită în fața barbarei iminențe, Olga Tudorache dă un recital de excepțională tragediană, cum nu prea a avut parte pe scenele unde a jucat memorabile roluri de dramă. O însoțesc, cu creații impresionante, Gina Patrichi, îndurerata Andromaca obligată să-și sacrifice fiul, și Valeria Seciu, o fragedă Casandră cu mințile rătăcite, dar prevestiri clarvăzătoare despre consecințele nelegiuirii. Dacă n-ar fi fost stupida temere de a nu supăra pe „cineva" cu pronunțarea repetată a numelui frumoasei

Elena (cauza războiului troian) și obligația de a se tăia din text apelativul în cele mai multe scene, aș fi zis că momentul (aprilie 1967) a atins într-adevăr și pentru televiziune deschiderea culturală anunțată. *Corupție la palatul de justiție* de Ugo Betti este, pe linia lui Priestley cu *Inspectorul de poliție* și a lui Reginald Rose cu *Doisprezece oameni furioși,* o piesă de investigație dramatică. La Rose are ca obiect inteligența omenească, la Priestley și Betti conștiința. Interesant e că cele scrise după război, de Betti (1949) și Rose (1956), se petrec în mediul justiției – doisprezece jurați la Rose, judecători la Betti. Un consilier ministerial e trimis la secția marilor procese a unui important tribunal pentru a cerceta sub a cui togă neagră „s-a strecurat buba trandafirie a leprei — corupția“. Bănuielile planează asupra tuturor, inclusiv asupra președintelui secției, Vanel, bătrân, slăbit și obosit.“ Captivanta emoție dramatică — scrie istoricul Vito Pandolfi — este abil întreținută după mecanismul intrigii polițiste, prin extinderea bănuielii asupra fiecărui judecător și prin frământarea fiecăruia din pricina numeroaselor vinovății care le-au pătat inevitabil viața“. Dacă ne gândim că mafia s-a născut pe pământ italian, nu ne miră prea mult că „la corruzione“ a cuprins și palatul de justiție, cu secția marilor procese însărcinată să facă dreptate în acest domeniu. „Știi, dragă Hertli, ce suntem noi cei care trudim în cadrul acestei secții? — spune un personaj; o stâncă pricăjită, spre care se năpustesc din toate părțile valuri înspăimântătoare, ca niște munți. Bogății imense, avuții, interese de fier... Pe scurt, niște forțe sălbatice care, atunci când se năpustesc asupra noastră, au ceva feroce“. Petre Sava Băleanu a alcătuit, din nou, o distribuție excelentă, în care principalii pioni sunt George Constantin — căruia i-a încredințat rolul bătrânului Vanel, compus magistral — și Gheorghe Dinică — în rolul unui bătrân judecător lucid și sarcastic —, ambii pe o linie a ambiguității exemplar conturată, Mircea Anghelescu și Silviu Stănculescu pe o linie aparent calmă, detașată, dar nu mai puțin încărcată de mister. Apariția Valeriei Seciu în singurul rol feminin al piesei, fiica lui Vanel, aduce un aer de puritate miraculoasă și gingășie în această ambianță austeră, apăsătoare, și parcă o undă de basm când descrie, cu voce scăzută, să nu spargă imaginea fascinantă din copilărie, care era prima ei iubire: „Eu pe genunchii lui tata, care pe atunci nu avea părul alb. Eu țineam ochii închiși și cu un deget mic, mic de tot, mă prefăceam că-i desenez chipul. Că-i fac ochii, nasul, gura... ăsta era unul din jocurile noastre“ Remarcabilă scenografia Teodorei Dinulescu, cu ovalul rece, auster, al sălii de consiliu, statuia unui Christ răstignit cu care își asemuie destinul Vanel, un candelabru somptuos și mai multe busturi de-a lungul pereților, spre care stăruie uneori cadrul ca spre chipul unor martori tăcuți, împietriți. Imaginea creată de George Grigorescu are fluență și nerv, învăluind în mișcări largi, ondulatorii, înfruntarea

protagoniștilor, sau dezvăluind într-o transfocare bruscă o intervenție surprinzătoare.

Aproape de vârful rezonanței dramatice atins cu aceste piese se situează montările semnate de Ion Barna, care, cu cinci titluri de anvergură din dramaturgia universală, trăiește poate momentul de apogeu al carierei sale: *Unchiul Vanea* de Cehov (1968), *Richard al III-lea* de Shakespeare (1969), *Woyzeck* de Georg Buchner, *Schimbul* de Paul Claudel și încă o dată Cehov, *Trei surori* (1970). Folosind tot un aparat de filmat în platou, ca la *Oameni sărmani*, Ion Barna face din *Unchiul Vanea* o dramă de neasemuită sensibilitate, urmărită cu fior de ochiul operatorului (Nicolae Niță) care, parcă, nu vrea să sperie și să bruscheze sufletele îndurerate ale eroilor. Gingășia și frumusețea Silviei Popovici împletesc cu o forță lăuntrică impresionantă un chip cuceritor al Soniei, fața brăzdată de suferințe și umilințe a lui Constantin Rauțchi dă, cu vocea lui gravă de bas, un profil neliniștitor al lui Vanea, de trăiri intense și încordate. Margareta Pogonat e seducătoarea Elena Andreevna, cu fascinante lumini în joc, Ion Marinescu autoritarul Serebreakov, înrămat într-un tablou din care îi place să domine, cicălitor și îndărătnic în aura lui artificială, ridicol în orgoliul de sine. Gheorghe Cozorici e doctorul Astrov, viril, lucid, prea inteligent pentru această lume bolnavă de al cărei diagnostic e conștient, dar a cărei terapie îl depășește pentru că el însuși e molipsit de conveniențe și mărginiri. Inspirat e distribuită aici Eliza Petrăchescu în rolul dădacei, ființă de o simplitate exemplară, care exprimă mai mult decât rostește, seismograf sensibil al stărilor de tensiune ale casei. Regizorul a evitat tonurile melodramatice, a dat înfruntărilor vigoare și ascuțime, a lăsat să se audă, sfielnic și hotărât, șoaptele lirice când a fost nevoie. Finalul e, astfel, tulburător. După izbucnirea violentă a lui Vanea din ultima scenă cu Serebreakov, când rămâne părăsit și umilit în aceeași condiție pe care n-o poate birui, singur cu Sonia – două suflete pentru care fericirea nu e posibilă –, ea îl încurajează rostind monologul „nu-i nimic, unchiule, vom munci, vom munci...“ în prim-plan, cu ochii spre un orizont nevăzut, neprevăzut, apoi se apropie de el într-un cadru larg, ocrotitor, și în timp ce începe într-adevăr socotelile rănitul erou, ea continuă să dea accente de speranță viitorului, încet, cu pauze lungi, căutându-și cuvintele în care nici ea nu mai crede și o dor, dar stăpânindu-și cu demnitate lacrimile. Care curg, dincolo de ei, în nedreptatea destinului. Cu *Trei surori* (1970) este riguros, dar parcă mai rece. Realizează bine individualizarea, fizionomiile au prestanță și expresie – ce alăturare mai sugestivă în tripleta Olga–Mașa–Irina putea fi decât a minunatelor actrițe Ileana Predescu, Leopoldina Bălănuță, Valeria Seciu? –, compune cu măiestrie scenele, contrastele, banalitatea orizontului în care trăiesc eroii, în linii concomitente, dar nu convergente încă. Domină pustiul, plictiseala, cu accente mai

pronunțate decât ar putea să răzbată; din adânc, un fior real. Incomunicarea. Și cronicarul revistei „Teatrul“ sesizează asta. „Ceea ce realizează bine spectacolul de la televiziune este incomunicarea, scenele acelea în care personajele nu se pot înțelege, nici măcar întâlni, în care vorbesc paralel, comunicând accidental și nu esențial. Dar Cehov nu este numai atât“ (Dumitru Solomon, rev. „Teatrul“, nr. 1/1971). Sigur – este și neliniște interioară, zbucium, melancolie tristă, poezie. Toate astea se puteau exprima cu o distribuție care, la cele trei nume de mai sus, se adaugă cele ale lui Gheorghe Cozorici (Verșinin), Marin Moraru (Tuzenbach – elegant în uniforma lui și discret, iată, și într-un registru mai grav) George Constantin (Andrei), Valeria Gagealov, Gheorghe Dinică. A avut regizorul Ion Barna o reținere față de accentele mai sentimentale ale piesei? o rezervă față de rezonanța fiorului tragic pe care o ascunde? Nu știu. A fost corect, limpede, cursiv, dar a eliminat tot ceea ce putea particulariza nostalgiile, aspirațiile neîmplinite, poezia... Nu se mai aude speranța și disperarea Olgăi din cuvintele „Uite! muzica asta e atât de veselă, e atâta bucurie în ea! Încă puțin și poate o să știm pentru ce trăim, pentru ce suferim! Dacă am ști! Dacă am ști!“ În 1969 realizează *Richard al III-lea* de William Shakespeare. Tragedie istorică cel mai des jucată pe scenele lumii, pentru complexitatea eroului său principal și pentru amestecul plin de sugestii de planuri evocatoare, psihologice și filozofice. „Împletește cruzimea și inteligența într-un amestec grotesc“ scrie istoricul Ion Zamfirescu, e „spectacolul sublim al răutății umane“, e de părere Francesco de Sanctis, „nu mai este tragedia unei lumi, ci a unei singure vieți. Ceea ce pierde în extindere, câștigă în adâncime“, notează Vito Pandolfi. Cu Ion Marinescu în rolul eroului estropiat, hidos, cocoșat, posedat de o voință dominatoare și energii demonice, Ion Barna creează un spectacol viguros, elocvent pentru fanatismul puterii și machiavelismul acțiunilor, cu înfruntări aspre, scăpărătoare. Anul 1970 îi aduce două satisfacții supreme: *Woyzeck* de Georg Büchner (ianuarie) și *Schimbul* de Paul Claudel (iulie). Dacă *Woyzeck* e, oarecum, pe linia preferințelor sale dramatice, *Schimbul* pare o surpriză, poate un pact cu el însuși de a sonda și zone mai ambigui, cu străluciri simbolice și poetice. Remarcabile amândouă. În *Woyzeck* îl distribuie pe actorul preferat, Constantin Rauțchi, care prin expresie și intensă trăire putea reda cel mai bine drama omului umilit, damnat, strivit de coșmarul mizeriei și al neputinței. Îi urmărește soarta într-o compoziție clară, ritmată de tensiune și dinamica planurilor, creează penumbre și văluri cenușii în ambianța cadrelor. Strigătele de revoltă ale eroului au reverberația disperată a golului în care se produc, drumul lui prin hățiș implacabil, tragismul pașilor ratați.“ După numai câteva scene – scrie Aurel Bădescu în „Contemporanul“ – spectacolul lui Ion Barna a impus, cu forța unei

realități de sine stătătoare, un microunivers distinct“ (16 ian. 1970). E ceea ce vroiam să relev: regizorul conturează clar, de la început, punctul de interes al acțiunilor și îl dezvoltă concis, puternic gradat, spre universul dezvăluit. E puțină matematică aici. Artistică. Frigul iernii în care s-a difuzat *Woyzeck*, a fost compensat de strălucirea solară și caldă a vremii din *Schimbul*. Nu se vede marea, dar se simte, nu se rostogolesc în cadru valuri înspumate și ademenitoare, dar se aud în suflete, lucesc în ochii și în vorbele personajelor lui Claudel. Mai ales în ale celor feminine, întruchipate cu aură poetică de Dina Cocea și Valeria Seciu. Surpriză a fost pentru mine farmecul primei actrițe care, cu o baghetă magică, i-a dat frumusețe și mister Lechyei Elbernon, tinerețe și fascinația unui orizont plăsmuit din firele artei. Nu pentru că m-aș fi îndoit de măiestria dânsei, ci doar pentru că în imaginea rolurilor anterioare intra mai multă vigoare și mai puțin mister. E un duh din feeriile lui Shakespeare aici, un Ariel sau un Puck care zboară jucăuș prin aer și numai dacă atinge cu un deget sau o vorbă o ființă pământeană, produce miracolul, schimbarea. E puterea artei de care e mândră și o stăpânește, e superioritatea unei forțe lăuntrice de exemplară luciditate, sau poate amândouă. „Eu cunosc lumea. Am fost pretutindeni. Și de-o parte și de cealaltă a cortinei“, zice Lechy. Și glasul se transfigurează cu reverberațiile unei teatralități ademenitoare. „Tot timpul am stat de amândouă părțile cortinei. Nu știu dacă știi că eu sunt actriță. Joc teatru (...) Și e destul să-mi fi auzit glasul și să las cu meșteșug și furie să-mi țâșnească fiecare cuvânt, ca să simt pe mine toate sufletele care se făuresc, se transformă și se călesc din nou, cu puternice lovituri de ciocan pe sufletul meu“. Pocnește cu degetele în aer, ca spre un tărâm de vrajă. „Cum îi sticlesc ochii!“, șoptește Martha — Valeria Seciu, și într-adevăr ochii Dinei Cocea lucesc cu sclipiri jucăușe și stranii. Frumusețea Marthei ia culoare din chipul acestei actrițe tinere și parcă fragede ca un fulg, în care stau, ghem, forțe nebănuite, autoritare. Nu de schimbarea pe care o poate produce un Ariel nevăzut e vorba, însă, ci de aceea, mai concretă, ce stă între suflete — „actor inert, expus pe o masă șchioapă, în centrul acestei piese intitulată anume *Schimbul* — zice Claudel. Acest catalizator este banul. Banul ca posibilitate a altceva“ — „ceva care, bineînțeles, este mai bun și cu care apoi poți să-ți plătești ceva și mai bun, din ce în ce mai bun“, cum spune însuși un personaj (Thomas Pollock). Altceva, care-l seduce și-l distruge pe Louis Lane, soțul Marthei, sălbatic și încâlcit. „Întreaga dramă — precizează Claudel — este constituită din contrastul dintre femeia vie și cele trei paiațe sinistre (...) Idealismul este reprezentat numai de Martha care este, pe de altă parte, singura femeie cu adevărat pozitivă. Toți ceilalți care par oameni exclusiv materialiști, sunt în realitate pradă visurilor“. Încâlcit și moale ca un scul de lână — cum spune

traducătorul că sugerează numele lui Laîne — e jocul lui Dan Nuțu, detașat puțin, cu un aer de indiferență față de crusta de sălbăticie a personajului; sigur pe buzunarele pline, care-i dau certitudinea oricărui „altceva“ râvnit, dar și uimit de reticența altora și aproape grotesc la efectul tragic asupra lui Laine, e Thomas întruchipat de Ion Marinescu. Cu o știință remarcabilă a mânuirii mijloacelor — decupaj, compoziția cadrelor —, regizorul realizează un spectacol de virtuozitate, cu irizări de frumusețe estetică. „Un spectacol aproape perfect din punct de vedere tehnic, profesional“, notează Aurel Bădescu în „Contemporanul“ — „regizorul a obținut realmente momente de virtuozitate în jocul imaginilor, în cadrarea personajelor și în mișcările savante (la un pas de baroc) ale camerelor de luat vederi“ (imaginea Constantin Lungu); „spectacolul «a curs» cu fluență, straniu și frumos ca piesa“ (31 iulie 1970).

Un prag de certă anvergură cucerește acum Letiția Popa, prin șase montări ambițioase, complexe, din care numai din motive de spațiu rețin trei, *Fum* după William Faulkner (1968), *Șase personaje în căutarea unui autor* de Luigi Pirandello (1969) și *Diavolul și bunul Dumnezeu* de Jean Paul Sartre (1970). Ceea ce nu înseamnă că celelalte nu au atins nivelul de performanță apreciabilă — *Omul cu mârțoaga* de George Ciprian, cu un suculent Om cu idei interpretat de Fory Eterlè, *Idioata* de Marcel Achard, cu ingenioase portrete create de Mariana Mihuț, Mihai Pălădescu, Sanda Toma, *Cazul Pinedus* de Paolo Levi, încercând să depășească cu Victor Rebengiuc, Fory Eterlè, Marin Moraru, un anumit aer moralizator al piesei. Dramatizarea romanului lui Faulkner a fost o tentativă temerară, riscantă, căci proza scriitorului are coerența epică incompatibilă cu teatrul. Demersul a reușit, totuși, datorită competenței scriitorului Radu Lupan care l-a realizat și a inspirației cu care a selectat, pentru televiziune, numai partea spectaculoasă a operei, ancheta întreprinsă de procurorul Gavin pentru descoperirea asasinului bătrânului Holland și al judecătorului Dukinfield. Într-adevăr, genul de anchetă are proprietatea de a capta interesul la televiziune, literatura polițistă și filmele realizate în acest gen stârnind curiozitate și satisfacție prin ingeniozitatea deducțiilor, prin inteligența și flerul investigatorilor de a asocia fapte aparent nesemnificative, de a pătrunde psihologia oamenilor și de a descoperi într-un detaliu insesizabil o probă concludentă (cazul actualului serial „Colombo“). Gavin n-are la dispoziție decât fumul de țigară închis într-o cutie de metal. Probă aleatorie — cine să creadă în ea? Și totuși, cu intuiție și fantezie, procurorul stăruie, prin ea, să dea în vileag făptașul și reușește, într-o surprinzătoare demonstrație de iluzionist. Farmecul special al lui Fory Eterlè, omul care știe „să aducă ploaie“ (vezi Starbuck, din piesa cu titlul sinonim) a dat atractivitate și mister unei acțiuni captivante, conduse cu spiritualitate autentică de Letiția Popa. Pentru piesa lui

Pirandello nu s-a sfiit să arate cadrul real al platoului, cu camerele de luat vederi dispuse în spațiu și cablurile înșirate pe jos, măsuța cu monitorul și microfonul regizorului. Transpunere originală și firească a unei piese scrise pentru scenă și reprezentată acum într-un loc mascat de obicei telespectatorului. Cu câteva replici adaptate la noua condiție și cu un regizor de platou care execută comenzile regizorului principal, transferul s-a adaptat fluent, pentru că nu în el stă spiritul piesei, ci în conținutul mai profund, dilematic și revelator, al interferențelor dintre teatru și realitate. Experiment reușit de „teatru în teatru", cum e numit de obicei, *Șase personaje în căutarea unui autor* demonstrează punctul de vedere al autorului asupra multiplicității fațetelor care compun personalitatea umană, aparent unică și consecventă, dar mereu relativă și înșelătoare, schimbătoare. Măști încorporate inconștient, care de fapt dau o înfățișare convențională, teatrală. După *Arta comediei,* unde de Filippo a exersat cu efect o temă pirandelliană, Letiția Popa s-a simțit mai în voie în piesa ilustrului înaintaș, creînd cu degajare și spontaneitate un spectacol edificator prin jocul ambiguității și nu moralizator în primul rând. Poate, uneori, prea tern, lungit în unele scene care repetă, parcă, ceva ce s-a demonstrat, dar cu evidentă teatralitate. Regizorul e, aici, Mircea Albulescu, cu nerv și aplomb, asistentul lui de platou Mihai Fotino, gata la toate, personajele care-și caută un corespondent inspirat, Fory Eterlè (Tatăl), cu alură de histrion, Eugenia Bădulescu (Mama), grațioasă și gravă, Irina Petrescu și Victor Rebengiuc, odraslele care sfidează destinul. Apariția lor are o undă de fantastic în realitatea platoului, de după niște perdele diafane, nebănuite în cadru, ca dintr-un tunel al timpului, din alt tărâm, și cu un semnal sonor anunțând o răsturnare de planuri. Actorii propriu-ziși, solicitați să le dea viață dramei, au excentricitatea profesiei atinsă de rutină, Septimiu Sever, și frivolitatea ingenuei care cochetează cu vedetismul și mofturile, Mariana Mihuț. *Diavolul și bunul Dumnezeu* este o prospecție personală în propriile contururi estetice de a descifra lumea. Letiția nu face filozofie, n-are înclinația abstractă și rece de a disocia noțiuni, trăiește freamătul vieții și caută să-i dea expresie într-un joc viu, marcat de contraste, contradicții și aflarea unui punct de sprijin în evoluția omului împresurat de forțe pe care nu le poate stăpâni. Un joc de convenție teatrală, care nu înclină opțiunea într-un sens sau altul, ci se desfășoară neprevăzut, cu răsturnări de situații și schimbări, care dau omului identitate de histrion, dacă nu de măscărici în arena cu saltimbanci a vieții (cum va sugera exemplar, mai târziu, în ambianța de circ a lui *Faust* de Marlowe). Identitate descifrată încă din montările anterioare cu de Filippo și Pirandello. Și poate întrevăzută chiar din bagheta magică a lui Prospero din *Furtuna,* fluturată mai reținut și șovăitor atunci. „Omul e neant", cum spune piesa lui Sartre? din „păhărelul cu zaruri",

când s-a prins să facă Binele, „n-a ieșit Binele, ci un Rău și mai rău“, cum constată Goetz? nu există Bine și Rău absolut, Dumnezeu și Diavol, pentru că ele sunt doar creații artificiale adoptate de farisei? Nu știm, montarea nu e tezistă, nu propune o direcție sau alta, naște întrebări și impune căutarea, drama, alternativele care neagă orice opțiune definitivă, ca pe un teren mișcător, oscilant, unde omul asudă în aflarea echilibrului, dar e mereu aruncat într-o parte și-n alta ca un bob mărunt de trufie, căutare redată cu patimă accentuată de Victor Rebengiuc, dramă trăită cu intensitate între eroism și rizibil în evoluția situațiilor, marcată și de jocul pregnant, decis, al partenerelor Gina Patrichi și Mariana Mihuț.

În 1966, domnul Manase Radnev face o călătorie la Paris, de unde se întoarce cu câteva mărturii filmate, de valoare inestimabilă: roluri interpretate în teatru și film de Elvira Popescu și două interviuri acordate în exclusivitate televiziunii române, și pentru prima dată concetățenilor de origine, de către celebra actriță (cu o savuroasă impetuozitate în rostirea frazelor autohtone în interviu, și a unor expresii neaoșe mai licențioase la adresa partenerilor de joc în spectacolul la care a asistat oaspetele și a râs singur cu poftă, spre mirarea publicului francez care nu înțelegea de ce) și nu mai puțin celebrul dramaturg Eugen Ionescu. Totodată și dreptul de a difuza la televiziune una din piesele sale „de tinerețe“, *Noul locatar*. Putem spune așa, dacă prima sa piesă, *Cântăreața cheală*, datează din 1950 (scrisă, deci, la 38 de ani) și anii următori mai adaugă câte una, *Lecția*, 1951, *Scaunele*, 1952, *Noul locatar*, 1953. Toate într-un act. „*Noul locatar* descrie spaima unui nou chiriaș în fața casei goale și bucuria resimțită când o umple cu mobilele sale, care o fac a lui, o insulă a lui privilegiată. Parodia este destul de evidentă“, consemnează Vito Pandolfi. Da, dar nu numai spaima de gol, de vid exterior, ci și patima *acumulării*, transferată în obiecte, prin care se singularizează, se separă de alții, de lume, într-o izolare suspectă care-l anihilează. „Mobilele ce-l sufocă pe *Noul locatar* construiesc portretul individului depersonalizat, pierdut în dedalul materiei ce proliferează, înghițindu-l, îngropându-l (...) prisosul de obiecte concretizează singurătatea, victoria forțelor antispirituale, irealitatea realului, absența exprimată prin opoziția cu mulțimea de prezențe“, scrie lector univ. dr. Anca-Maria Rusu, de la catedra de limbă și literatură franceză a Facultății de litere, Universitatea „Al. I. Cuza“ din Iași („Cercurile concentrice ale absurdului“, ed. Timpul, Iași, 1999). Fuseseră jucate în anii precedenți *Rinocerii* (1964, Teatrul de Comedie), *Cântăreața cheală* (Teatrul Mic), *Regele moare* (Teatrul Național București) și *Scaunele* (Teatrul Nottara) în 1965. Eugen Ionescu apărea pentru prima dată, ca o surprinzătoare noutate la cunoștința publicului român, care nu știa nimic despre el și-l descoperea avid, uimit totodată și dispus să descifreze *semnele* prin care autorul viza absurdul vremii și al condiției umane într-un limbaj

cu totul nou, ateatral, dar cu o teatralitate deductibilă tocmai în refuzul ilustrării ei consacrate. Față de celelalte, *Nou locatar* pare mai simplă, tema acumulării o concretizează prin procedeul acumulării — obiect după obiect este adus în camera goală, așezat de jur împrejurul pereților, apoi mai spre mijloc, tot mai spre mijloc, unde și-a desenat un cerc locatarul și s-a fixat în el, apoi peste cerc, peste el, acoperindu-l, îngropându-l, ca pe o făptură care a devenit obiect ea însăși, inertă și fără identitate. De altfel, „noul locatar" al anilor 50 nici n-are nume. Expiră în anonimat. Dar parcă numai atunci? Piesa a fost reprezentată la televiziune la 22 octombrie 1967 (aici o corectez pe Ana-Maria Rusu care o situează în 1969, în volumul „Eugen Ionescu și Samuel Beckett în spațiul cultural românesc", aceeași editură, anul 2000). Regia Cornel Todea. Ar trebui să spun, pentru tânărul regizor de atunci, că a fost o acțiune temerară, dar tinerețea se caracterizează tocmai prin asta, iar el a făcut într-un deceniu pași viguroși prin mai multe registre ale artei dramatice, la televiziune și pe scenă (Dürrenmatt, Albee, Tennessee Williams) care-i validează opțiunea. Locatarul său e un domn indescifrabil, cu pălărie și baston, fără mimică, fără expresie, Ștefan Mihăilescu-Brăila, prestanță fără conținut, care tot timpul spectacolului nu spune decât „acolo... aici... mai aproape... e bine... așa e bine", în timp ce doi hamali asudă aducând mobila pe brațe, în spinare, învârtindu-se cu ea în jur pentru a auzi unde s-o depună. A — rostește asta după ce a expediat cu un gest al bastonului pe guraliva proprietăreasă, Ioana Ciomârtan, solicitantă și dispusă să se arate politicoasă, nedumerită de lipsa de reacție, deconcertată de golul bizar pe care-l simte în hainele importante ale chiriașului. Din când în când, dumnealui are o sclipire de satisfacție, se învârte pe loc și aruncă ochii roată la obiectele care se îngrămădesc, satisfăcut și parcă întreține un dialog cu ele. La incomunicarea parodiată în *Cântăreața cheală* se adaugă o incomunicare totală cu semenii, o coborâre în lucruri. Dar ce poate fi spectaculos aici? Cornel Todea găsește cheia și dă unei acțiuni fără intrigă, în care nu se întâmplă nimic, sens și savoare comică, pe linia parodiei vizate de dramaturg. Imobilitatea personajului o suplinește cu mobilitatea cadrelor care prind, în planuri generale sau apropiate, golul camerei reci ce se umple treptat, ridicol și sufocant cu lucruri îngrămădite. Și turnul ce-l înghite pe protagonist, în timp ce vocea i se aude din ce în ce mai slab, mai îndepărtată de lume și realitate, e un autentic moment de absurd și prostie pe care spectacolul îl încununează. „Cornel Todea demonstrează, și cu acest spectacol, că a rezolvat sinteza necesară între mijloacele scenei și cele ale ecranului, degajând specificul telegenic" — spune Dumitru Solomon în cronica din revista „Teatrul" (nr. 1/1968), nu eu. Și mai departe: „Debutul — întârziat — al lui Ionescu la televiziunea română este un succes". Da — dar de ce întârziat? Au trecut abia trei ani de la debutul său în teatrul românesc!

Chestiunea specificului telegenic s-a discutat mereu între creatori și o dată, în deceniul următor, a constituit și tema unei sesiuni științifice, cu regizori de teatru și film, dramaturgi, actori, critici. Se mai discută și astăzi. Unele voci susțineau că pentru un regizor „din afară“ sunt necesari doi-trei ani de asistență pe lângă un regizor de televiziune, pentru a învăța ce-i asta. Nu-i adevărat — sunt necesari anii de acomodare cu platoul pentru un regizor slab (și nici aceia nu-i dau atestatul profesional). Numeroase exemple vor dovedi, de aici încolo, că un bun regizor de teatru sau film, talentat, inteligent, cult, va realiza spectacole „telegenice“ de la prima colaborare (cum a făcut-o, remarcabil, Dinu Cernescu în 1965 cu *Neînțelegerea*). Cornel Todea mărturisea, mai târziu, că la angajare, șeful regizorilor de atunci, Petre Sava Băleanu, i-a cerut ca probă să alcătuiască un decupaj și el și-a scris demisia. Nu pentru că n-ar fi știut, sau n-a vrut, dar pentru că din fire e spontan și nu-i place să se fixeze pe o schemă. Rezolvă în mișcare, cu un simț acut al expresivității și ritmului cerut, al stărilor dramatice create. Nu la inspirație și nu improvizând, dar cu o viziune clară asupra timbrului dramatic conținut și al efectelor cu care îl poate pune în valoare mai bine. Cu sclipiri, care se aprind în timpul jocului. Asta i-a asigurat succesul cu piesa lui Ionescu, neapăsând pe nici o ipoteză de interpretare teoretică, ci creând doar acea imagine impasibilă a eroului, pe fondul unui gol care se umple treptat cu nimicuri fără grai, imagine dilematică ce închide ca într-un ghem toate interpretările posibile. Asta îi asigură succesul și în 1968 cu piesa de altă factură, deschisă ca petalele unei flori în metafore multiple, *Nu sunt Turnul Eiffel* de Ecaterina Oproiu. O pereche, El și Ea, pe drumul dragostei și-al vieții. Discută, se ceartă, obosesc, prospectează un viitor cu multe neprevăzute, își definesc aspirațiile, ambițiile, își confruntă orgoliile, se descoperă divergenți, se despart, se caută din nou și în pofida tuturor neconcordanțelor merg mai departe, mai maturi, mai înțelepți, mai cumpăniți. O probă de viață. Piesa are aerul tineresc scontat, spectaculozitatea scenelor prefigurate, contrast savuros și ritm, umor. Drumul e o metaforă, care se desface în petale neprevăzute. Doina Levința realizează în platou admirabile ambianțe care intersectează drumul uimind, tulburând, luând ochii și punând pe gânduri, din panouri izolate și o împletitură fantastică de țevi geometrice, pânză de păianjen parcă, în mijlocul căreia, pe un practicabil circular, ca pe o insulă, cei doi încearcă să se regăsească, să trăiască, ceea ce dă savoare jocului. Iar Cornel Todea se joacă, chiar, cu eroii săi, Florian Pitiș și Monica Ghiuță, ducându-i prin toate aceste tărâmuri iluzorii ca într-un basm, amuzându-se de ei și de riscurile ce li se ivesc în cale, în personificări grotești. Apariția unei tentații frivole, de pildă, personificate de grupul Nuți, Tanți, Manți, e o explozie de parodie ireală declanșată cu fervoare. Avertismentele

bătrânului tată, N. Luchian-Botez, un sunet grav, care se topește în hărmălaie. În esență, spectacolul are vioiciunea și farmecul tinereții, culoarea petalelor care-i alcătuiesc sugestiile, fără obsesii moralizatoare. De fapt, cele câteva spectacole pe care le-am văzut pe diferite scene cu această piesă au declanșat fantezia regizorală din plin, în viziuni originale, ingenioase, de autentică teatralitate, fructificând metafora piesei într-un evantai de sugestii cuceritor, de fiecare dată altfel (Ion Cojar — Piatra Neamț, Valeriu Moisescu — Craiova, Adrian Lupu — Baia Mare).

Cu puțin timp înainte, fără să fi experimentat comedia, un regizor serios ca Nicolae Motric prezintă un spectacol de succes cu comedia satirică a lui Tudor Mușatescu *...Escu*. Pentru cine l-a cunoscut, ar putea părea o oarecare incompatibilitate, aerul sobru și concentrat al regizorului recomandându-l, mai degrabă, pentru genurile exersate anterior, de dramă psihologică sau eroică, poveste lirică sau investigație de conștiință. În realitate, regizorul avea simțul umorului, îi plăcea să glumească, se amuza de neghiobiile unor înfumurați, de ridicolul unor proști, râdea cu poftă când viața le mai tăia din ifose, le mai dădea un bobârnac, coborându-i unde le e locul, mirați, derutați, speriați. Era prietenos Motric, o inimă caldă, mare, și severitatea lui se manifesta tocmai din dorința de a apăra ființa umană de aceste denaturări, menținând-o la rangul de superioritate pe care i le revendică inteligența, sentimentele, însușirile bune cu care e dotată de la natură, pentru demnitate și respect. Viermuiala mărunțeilor care se falsifică, mint, șantajează și înșeală, bâlciul carieriștilor, i se păreau derizorii și demne de dispreț. Protagoniștii lor — caricaturi. Nu e de mirare, deci, că s-a încumetat să-i prindă în cadrele decupajului său proverbial, desenat acasă cu ochi riguros și gând hazliu. Siluete deformate lăuntric, dar cu aroganța ținutei și a locului pe care suie, într-o ierarhie râvnită, cu cele mai ignobile mijloace. Sigur că satira politicianismului s-a realizat în spectacolul său, dar nu cu ostentație, nu cu îngroșări grotești, ci într-un echilibru comic firesc între fond și expresie, între structură și scop. De aceea personajele devin caricaturi prin ceea ce fac în joc, nu sunt caricaturi premeditate. Decebal Necșulescu, repetentul din convingere din piesa anterioară *Titanic Vals*, e Gheorghe Dinică, aprig și cu nerv în cursa demnităților, perorând larg și vanitos în poziție privilegiată, scurt, tăios și rapid în fața adversarilor, regenerând în derută doar după două-trei momente de uimire, de suspans, precum un ager cameleon. Iorgu Langada nu e o epavă, un decrepit al sorții, ci un personaj care mai poartă o anumită ingenuitate de rang într-un vârtej al vremii care a spulberat-o, în interpretarea lui Niculescu-Cadet. Generalul Stamatescu da, e acum o epavă, și în piesă și în spectacol, care adoarme pe unde se duce, și Florin Scărlătescu i-a dat cu știință firească chipul zaharisit, cu tresăriri cazone la comenzile consoartei,

Miza, Victoria Mierlescu, actriță ce se reîntâlnește cu autorul după ce la premiera *Titanicului* din 1932 l-a interpretat pe repetentul Decebal în travesti. Traian, fratele aerian și nefixat pe-un rost în lume, care-l seacă de bani pe Decebal și-i pierde la curse și alcool, e firavul Florin Vasiliu, aerian prin expresie și adânc în cugetare, contrast ce sporește savoarea comică. Apare și Amza Pellea în Bebe Damian, impetuos prin alură, dar tocmai de aceea diminuat prin structură alterată a profilului conținut. Debutează aici chiar fiul dramaturgului, în pantaloni scurți, Bogdan Mușatescu, copilul generălesei care-l ține din scurt, dar profită de orice prilej pentru a se săruta cu o jună pe unde apucă, dornică de asta, Rodica Popescu. Un spectacol – cum spunea Tudor Mușatescu, într-un interviu, că e (că trebuie să fie) teatrul adevărat – făcut cu capul și urmărit cu inima. Care știe să râdă din plin de metehne.

Am insistat asupra profilului artistic al acestor cinci regizori pentru că ei au activat aici de la înființarea televiziunii, puțin după jumătatea secolului două mii, au fost în situația de a face artă într-un domeniu despre care nu i-a învățat nimeni nimic, de a căuta, de a descoperi singuri cum trebuie să se vadă mai bine, mai emoționant, o plăsmuire a poeților scenei sau a literaturii universale în cutia cu iluzii din camerele oamenilor, cu ce parametrii tehnici și efecte pot crea o sugestie pe ecranul mic, care să capteze privitorul și să-l țină cu ochii țintuiți acolo, nu prin altă parte a ambianței lui intime, dacă tot nu mai e – pentru prima dată în relația artist – public – țintuit pe un scaun. Cu ce legi nescrise ale năzdrăvanei minuni tehnice, cu ce manieră de joc a interpreților, cu ce ritm. Și cu ce alternanță de cadre, în condițiile în care nu mai proiectezi o succesiune pentru un singur aparat, ci pentru trei-patru, ascunse după o deschizătură în decor, după o perdea, sau chiar în colțul unui interior, la doi-trei metri de actori. Cum să le miști de acolo în alte poziții mascate, pentru un plan ulterior, cum să dirijezi pașii și mișcarea actorilor în alt spațiu decât sunt obișnuiți să joace, astfel încât să nu iasă din cadru și să evolueze firesc. Am revăzut de curând *Troienele* și am remarcat ceva ce nu reținusem la data premierei: o sincronizare perfectă între mișcarea actorului și a aparatului. Talthybios vine între troiene să le anunțe nefericita soartă; aparatul îl prinde în plan larg, apoi, pe măsură ce solul înaintează, cadrul se îngustează până se apropie și se oprește el în semiprofil, când se oprește și mișcarea aparatului. Hecuba se tânguie pe jos, cu vorbe tunând de disperare, și noi o vedem în plan apropiat, apoi se ridică, se lărgește și cadrul la înălțimea ei, vine spre aparat cu fața la Talthybios, cadrul cuprinde și troienele mute de groază din planul doi, dă înapoi și când ea ajunge în partea din dreapta, în profil, îl descoperă în stânga și pe Talthybios și se fixează pe cele două siluete oprite acolo, pentru o scenă de maximă înfruntare tragică. Totul, dintr-o singură mișcare a

aparatului, sincronizată cu a actorilor. Cine i-a învățat asta? Dacă mai adaug că timp de zece ani s-a lucrat în condiții de transmisie directă, când nici o greșeală nu se mai putea corecta, se va înțelege, cred, de ce le atribui acestor personalități merite de pionierat și de ce am ținut să le relev cu prioritate. Dacă n-ar fi plecat după trei ani, sigur că și Lucian Pintilie și David Esrig ar fi creat spectacole excepționale pentru micul ecran, ridicând ștacheta specifică a genului la cote și mai memorabile. Ce-a fost *Nepotul lui Rameau* al lui Esrig peste câțiva ani, în teatru? nu cumva o idee de multiplicare a imaginii în oglinzi născută în televiziune? cum de a realizat Pintilie, prin anii 80, un uluitor spectacol la un studio de televiziune din Jugoslavia cu *Salonul nr. 6* de Cehov, unde chipurile de un grotesc cutremurător, sechestrate într-o încăpere imundă și întunecoasă (de platou, desigur) contrastează tragic cu lumina albă a gerului de afară și a vieții libere (filmate)? Nu prin descătușarea imaginației, cu accente fantastice de paroxism, până la durere și groază despre mizeria umană, care l-ar fi adus și aici la asemenea rezultate felliniene, stârnită de contactul vremelnic cu televiziunea? Au mai fost și alți regizori care au dat rezultate apreciabile cu montările lor, energici și harnici, ca Lidia Ionescu, semnatară consecventă și competentă a seriei de exemplificări la ciclul longeviv și elevat de „Istorie a teatrului universal“, a fost Radu Miron, neobosit în transpunerea oricărui text, scurt sau de amploare, dramatizări ale altora sau proprii după proza autohtonă sau universală, mereu bine documentat, ca un șoarece de bibliotecă, entuziast și cu bucurii de copil când împlinea ceva. Va fi Cornel Popa, care se amuză încă în această perioadă cu *Noile aventuri ale echipajului Val-Vârtej* la tineret și se va afirma mai târziu, în genul de anvergură dramatică, cu o impetuozitate și maturitate artistică exemplare. Dacă mi se permite să fiu puțin subiectiv, îmi asum răspunderea de a declara că pe cei cinci descriși mai pe larg înainte îi consider adevărații *ctitori ai teatrului tv*, pentru discernământul lor de a afla expresia cea mai adecvată micului ecran, pentru stăruința lor de a armoniza procedeele specifice cu conținutul profund dramatic, prin reușita lor de a se defini în timp ca personalități distincte și a defini, implicit, o *estetică a teatrului tv*. *Petre Sava Băleanu* – talent înnăscut, șlefuit prin cultură, cu vocație de artist calm, profund; viziune pătrunzătoare asupra lumii și a zbuciumului ei sufletesc pentru un ideal; pătrunderi în adâncul conștiințelor umane, cu revelații etern-universale pentru soarta omului. *Letiția Popa* – atrasă de fascinația jocului, cu interferențele lui înșelătoare de realitate și teatru; pirandelliană în viziune, cu aripi date fanteziei să prindă sugestii despre identitatea omului, ivit pe scena – arena – vieții ca un histrion. *Ion Barna* – un filozof al artei ecranului mare și mic, care știe perfect ce trebuie să se întâmple și să se vadă în cadru; pe care îl alege calculat, riguros, cu privirea detașată

de orice altceva decât de logica lor. Uneori de estetică, de pildă. *Cornel Todea* — vital, tumultos, cu raiduri sprintene în universul dramatic, aventuri neprevăzute și tentante pentru un zbor de fantezie sau popas lăuntric; ritm în decupaj, disponibilitate pentru sonorități grave și grotesc. *Nicolae Motric* — civilitate în opțiuni, profesionalism în transpunere, cu intuiții exacte despre psihologia umană și detalii revelatoare în compoziția proverbială a cadrelor; pentru care nu știu să fi fost nevoie să fie corectat cândva.

După cum am spus, *Troienele* a fost înregistrat pe telerecording. Dar a fost a treia piesă înregistrată. Primele două au fost românești și le-au realizat doi regizori colaboratori, Miron Niculescu — *Suflete tari* de Camil Petrescu, Horea Popescu — *Iancu la Hălmagiu* de Paul Everac. Doi regizori serioși, cu prestigiu profesional dobândit prin spectacolele montate la Național București și Giulești. Mai sobru, vizând o clasicitate teatrală realistă, elegantă, Miron Niculescu izbutește o transpunere tensionată a înfruntării de forțe din *Suflete tari*, menținând interesul dramatic la punctul maxim al conflictului, fără alunecări patetice sau pitorești. L-au ajutat în acest demers și doi actori tineri, ambițioși, aflați la început de carieră, distribuiți îndrăzneț în rolurile principale, fata cu ochi de migdale Adela Mărculescu (Ioana Boiu) și băiatul cu simțul onoarei Traian Stănescu (Ștefan Pietraru). Cu câțiva ani în plus de scenă la activ, Florin Piersic s-a arătat a fi un confident de nădejde, lucid și cu umor sănătos în rolul lui Nicolae, prietenul bibliotecarului, iar morga aristrocratică a lui George Mărutză a fost ceea ce trebuie pentru profilul de superioritate rece al lui Matei Boiu. Două ore de spectacol încordat pe ideea superiorității valorilor umane față de acelea artificiale de castă, în spiritul lui Camil Petrescu potrivit căruia e tot atâta dramă câtă luciditate e pusă în joc. Moțul Horea Popescu nu putea să nu fie sensibil la premiul obținut de un coregional la un concurs de piese într-un act, cu o lucrare consacrată unui moț legendar, erou național, Avram Iancu, *Iancu la Hălmagiu* de Paul Everac. Autorul a avut ideea ingenioasă de a-l evoca pe crăișorul munților chiar în faza lui de legendă, după răscoală, când eroul nu mai e în plin avânt combativ, ci rătăcește prin sate ca un ecou a ceea ce a fost, cântând din fluier cu mințile slăbite. El însuși a devenit cântec. Măreția acelor clipe de ridicare la luptă și idealul lor avântat sunt emoționant evocate în contrastul creat cu figura poematică a lui Iancu, ce trece acum ca o amintire printre oameni. Regizorul realizează un tablou plin de autenticitate al întâlnirii țăranilor cu eroul lor drag, portretele sunt realiste, tonurile neaoșe, iar Iancu, fragil în ființă, crește în măreție prin ținuta de brad falnic a lui Septimiu Sever și dicțiunea lui șăgalnic romantică în evocarea clipelor de viguros avânt. A fost a doua piesă înregistrată, dar difuzată pe post după *Troienele*. Miron

Niculescu a mai realizat, peste doi ani, un spectacol din dramaturgia spaniolă pe care a cultivat-o și în teatru cu Garcia Lorca, aici cu o piesă a veteranului Lope de Vega, încrâncenată prin temă și conflict pe ideea răzvrătirii în numele libertății, *Fântâna turmelor*, cu temperamentala Adela Mărculescu în rolul principal (1969). Au mai încercat platoul televiziunii, cu rezultate onorabile, Sanda Manu, inspirată în opțiuni și distribuții, cu drama renascentistă a lui Al. Kirițescu *Michelangelo*, unde l-a distribuit pe un tânăr cu apreciate resurse dramatice în rolul titular, Petre Gheorghiu (1968), apoi, fructificându-și o reală înclinație spre umor cu comedia satirică a aceluiaș autor, *Gaițele* (1969) și farsa lui Labiche *Afacerea din strada Lourcine* (1970). Dinu Cernescu, inspirat în povestea lui William Saroyan *Oamenii cavernelor*, cu excepționale tonuri dramatice și semitonuri romantice în interpretarea actorilor Eliza Petrăchescu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Mariana Mihuț (1969) și *Prometeu* de Eschil, redus la chintesența confruntării tragice, într-o expresie aspră, luminată de ideea umanismului (1970); oameni de scenă, ca Ion Cojar (un Ibsen dificil, *Rosmersholm* în 1970), Dan Nasta (două scenarii scurte de Ilie Păunescu despre Al. I. Cuza, *Fotografii mișcate*, dintr-un unghi mai personal, cu figura domnitorului interpretată cu eleganță de Alexandru Repan, 1969), Ion Olteanu (*Podul de piatră* de L. Csaba, 1969 și povestea romantică a lui *Hero și Leandru* de Grillparzer, 1970), Mihai Dimiu (*Passacaglia* de Titus Popovici, 1969), Ivan Helmer (*Omul destinului* de Bernard Shaw, cu o surprinzătoare apariție pentru noi, astăzi, a lui Marin Moraru în Napoleon, 1970), actorii cu veleități regizorale, Grigore Gonța (un subiect original al lui Leonida Teodorescu, cu personaje atipice, *Râpa albastră*, 1970) și Matei Alexandru (în serie lungă cu televiziunea, după debutul reușit din 1968 cu *Nu-ți plătesc* de Eduardo de Filippo și confirmat cu *Don Gil de ciorap verde* de Tirso de Molina un an mai târziu). Pentru unii, piese pe care ar fi vrut să le monteze, sau în care ar fi vrut să joace, în teatre. Cu evidentă amprentă teatrală, fără probleme deosebite de specific, în afara celor obligatorii pentru încadratură și alternanța camerelor. Au debutat, cu rezultate modeste, Magda Bordeianu (*Rembrand*, un scenariu de Anda Boldur, 1969, *Insomnie* de Dumitru Solomon și *Pacea* de Aristofan, 1970) și Tudor Eliad (cu două dramatizări în 1969, după romanele lui Eugen Barbu, *Facerea lumii* și Constantin Chiriță, *Trandafirul alb*, opțiuni cam temerare). Au aruncat o ochiadă de simpatie către concurentul mai mic în ecran, dar mai iute în producții, regizorii de film Savel Știopul (cu discreție în umorul nuanțat al lui Radu Cosașu din *Un nasture sau absolutul*, piesă mai puțin jucată pe scenă, 1970), Andrei Blaier (în același an, cu ingenioasa transpunere în firesc interpretativ a unei piese scurte de Iosif Naghiu, *Autostop* și a unui scenariu de televiziune de Paul Everac, cu oarecare parfum liric, *Discurs pentru o floare*, care i-a adus

și un premiu al revistei „Teatrul") și Geo Saizescu (*Ciuta* de Victor Ion Popa, 17 noiembrie 1970). Geo a fost într-o clipă de seducție cu muzele când a ales piesa, când a întocmit distribuția și le-a luat după el, cucerite, când a intrat în platou și a lăsat la poartă orgoliile cinematografice (cu a câta muză?), insistând pe autenticitatea teatrală a textului. O poveste melodramatică a devenit o poveste profund dramatică, realistă, lucidă, cu adevărul vieții motivat incontestabil și transfigurarea lui artistică exemplară, într-un joc cu reverberații, umor suculent, fior tragic. Figura luminoasă a Marianei Mihuț, cu obrajii rotunzi ca un măr, are frăgezimea ciutei, glasul ei cristalin, calm, cumpănit, unduirea apei proaspete prin poiene însorite, îndârjirea cu care înfruntă avansurile cinice ale lui Moceanu și destinul, semeție de brad bine înfipt în pământ cu fruntea la cer din balade. E uluitoare scena din ultimul act, din mansardă, când Moceanu o surprinde cu iubitul ei, căruia i s-a dăruit și o avertizează că acum, dezonorată, chiar nu mai are nici o scăpare de a-i deveni supusa doamnă Moceanu. Iubitul e copleșit de împrejurare, Emil Hossu abia își găsește cuvintele, Alta—Mariana Mihuț, nu; vine în fața pretendentului șantajist cu o liniște surâzătoare, îl sfidează cu o replică demnă și calmă, prevestitoare la rândul ei, „vom vedea, domnule Moceanu!", cu un dispreț vădit și un curaj neașteptat care-l fac pe Ștefan Mihăilescu-Brăila să se încrunte oarecum șifonat, pentru prima dată, în rolul lui Moceanu, creat magistral la rândul lui. Pentru ea, hotărârea a fost luată, gingașa ființă a înălțimilor nu va coborî în compromis, nu va ceda perversiunilor lumești. Scena mărturisirilor de dragoste care urmează are un farmec de o delicatețe nespusă, cântec de inimi pur și sensibil în vorbe de mărgăritar, banale, dar cutremurătoare când știi — ca interpreții — că e de fapt un cântec de adio. A fost distinsă cu premiul revistei „Teatrul" pentru interpretarea acestui rol Mariana Mihuț, ca de altfel și spectacolul lui Geo Saizescu, de o frumusețe deosebită. Au fost remarcabili în rol și Ion Besoiu și Eugenia Bădulescu, frumusețe sfâșiată de slăbiciune, și Mariela Petrescu, prietena ciutei, dar mai ales cuplul bătrânilor, Nineta Gusty și Fory Eterlè, duios în ironiile tabieturilor casnice, generos în ocrotirea bătăilor de aripă tinerească a iubirii. Cum de s-a lansat Geo Saizescu ca un excelent regizor de teatru de la prima piesă montată, la televiziune și nu pe scenă? Cum de n-a „recidivat" apoi, consecvent, cu mai mult de două-trei montări la același nivel, pe ambele registre teatrale? Nesincronizări cu muzele? El știe.

Colegi din alte redacții au semnat, la rândul lor, spectacole apreciate de teatru tv., fără miză de epatare. Lucian Ionescu și-a mai exersat buna dispoziție artistică montând *Comedia celui care a luat de nevastă o femeie mută* după Anatolle France (1970), cu savuroasă interpretare de nerv a Stelei Popescu, în relație cu descumpăniții

Ștefan Tapalagă și Dem Rădulescu, Andrei Brădeanu s-a lăsat convins de mine să monteze o comedie lirică scurtă despre televiziune de Dumitru Radu Popescu, *Sanda*, în care un telespectator, numit de autor Ștefan Bănică, se îndrăgostește de drăgălașa crainică numită chiar Sanda Țăranu și ea iese într-o seară din cutia ecranului pentru a-i răsplăti afecțiunea; dar n-a vrut s-o facă, nu știu de ce, cu actorii indicați și i-a distribuit pe Melania Cârje, Sandu Sticlaru și Octavian Cotescu, ceea ce n-a fost rău, cu accent mai nuanțat pe jocul fanteziei. Titi Acs, de la redacția de varietăți, a avut o idee strălucită și a montat în 1968 o piesă scurtă de Eugen Ionescu, parafrază la *Improvizația de la Versailles* a lui Molière, despre actul creației, *Improvizația de la Alma*, intitulată aici *Cameleonul păstorului*. Cu doi ași ai artei actoricești, Ion Lucian în rolul dramaturgului, frământat și nervos cum se cuvine în chinurile creației și Grigore Vasiliu-Birlic în rolul personajului fictiv, care chiar intră pe ușă, multiplicat apoi prin reluare, Bartolomeus. Ion Lucian spune „Ionescu stă la masă și scrie" și face ceea ce spune serios, ca toate interpretările lui comice. „Cineva bate la ușă. Deschide. Intră Bartolomeus". Și intră Grigore Vasiliu-Birlic cu o mină degajată, candidă, făptură de plăsmuire care se simte la ea acasă în preajma autorului. „Bună ziua, Ionescu", „bună ziua, Bartolomeus"; „Ce făceai?", „scriam. Ia loc". Replici banale, care nu spun nimic. „Mulțumesc". Birlic se așează confortabil pe canapea, privește, așteaptă. Lucian reia scrisul — „Ionescu stă la masă și scrie". De fapt, reintră în starea de concentrare a creației, reluând începutul piesei. „Cineva bate la ușă. Deschide". Acum are un martor curios pe canapea, care-l urmărește atent și poate ar și spune ceva, dacă ar avea replici. Ionescu nu i le-a scris. Intră Bartolomeus. E tot Birlic, cu o mină ușor diferită, parcă mai impozant. „Bună ziua, Ionescu", „bună ziua, Bartolomeus"; „Ce făceai?" , „scriam, scriam. Ia loc". Replicile se repetă. Totuși, insesizabil, s-a schimbat ceva — Ionescu zice de două ori „scriam". Marcând a doua încercare de a începe piesa. Noul Bartolomeus se așează pe canapea lângă primul, care e tot Birlic și acum autorul, Lucian, are doi martori fictivi de aceeași identitate care așteaptă să se întâmple ceva cu ei. Dar nu se întâmplă nimic, pentru că imaginația lui Ionescu nu i-a creat pentru asta, ci pentru o demonstrație persiflantă a artei scrisului care ar fi cât se poate de banală și, dintr-un condei, naște personaje. Ce faci cu ele, nu mai contează. Nu mai contează? ...Titi Acs s-a amuzat creând situația și filmându-l printr-un efect tehnic pe Birlic lângă Birlic pe canapea, apoi, după ce apare și a treia și a patra oară Bartolomeus, cu altă mină dar același chip, prezentându-i uneori câte doi în cadru. Efectul e savuros și atât. Reluarea începutului piesei de către Lucian are nervul scontat, dar prin multiplicarea personajului n-are miză, Titi Acs nu și-a mai pus întrebarea de mai sus.

Dar un an mai târziu, un alt coleg înregistrează, în replică sau nu, mărturiile despre arta complexă a creației ale lui Molière din *Improvizația de la Versailles*, Andrei Șerban. Era proaspăt absolvent al institutului, cuceritorul unui premiu la un festival internațional de la Zagreb cu o versiune originală, redusă, a piesei lui Mirodan *Șeful sectorului suflete*, autorul unui spectacol viguros modern la Piatra Neamț *Arden din Kent*, angajat aici pe post de asistent de regie (post de care n-am mai auzit) și implicat în realizarea unor emisiuni pentru tineret cu o entuziastă susținătoare a genului, Ileana Pop. Nu se putea să nu facă și teatru aici, fără prea multă bătaie de cap cu specificul pe care l-ar fi fructificat magistral dacă ar fi rămas, în ceva mai mult de două spectacole. A stat doi ani. Apoi a plecat cu o bursă în America, la celebra trupă *La mama*, pentru o biografie artistică de-acum cunoscută. A montat textul lui Molière nu pentru demonstrarea unei arte poetice cu precădere, ci pentru etalarea unui mod propriu de a crea *starea excepțională* în care trebuie să se afle actorii când interpretează un rol, gând ce-l particularizează și-i definește cariera, după cum s-a văzut și în spectacolele montate la noi după 90 și l-a experimentat în worshop-urile organizate pe la Piatra Neamț și Arad. Cu Ion Caramitru în prim plan, Mariana Mihuț, Ioana Manolescu, Florian Pitiș, spectacolul său n-a fost o polemică teoretică, ci o alternativă vie, dinamică, ritmată la modul consacrat de a crea repere pe un drum modern de căutări și energii dezlănțuite. „Acesta (notă — ritmul) a fost într-adevăr aici structură, asigurând articularea momentului de teatru în drum spre «starea excepțională» căutată“, zice cronicarul revistei „Contemporanul“ (Aurel Bădescu, 5 sept. 1969). Elan tineresc, transformat în virtute creatoare. În spațiul dezgolit al platoului. Dar parcă mai era nevoie de altceva? Am văzut cândva un spectacol cu această piesă la un teatru din țară, cu actori buni, scenografă foarte talentată și o regie modestă. În general bine distribuiți, actorii au jucat cât de cât onorabil, iar spațiul era compus elegant și în culori ce încântau. Frumos de privit. Dar scenografa s-a întrecut în a crea costume cu cât mai multe sugestii pentru fiecare personaj, astfel încât o rochie părea un ocean și o vestă o pădure, o pălărie un tufiș cu păsărele și un pantalon un burlan de bucătărie, o geantă un lighean și un evantai niște crengi sau naiba știe, încât tot timpul mi-am plimbat ochii de la unul la altul încercând să înțeleg ce legătură are ironica aluzie plastică cu identitatea personajelor. Dialogul l-am pierdut pe parcurs, întrucât nici actorii nu erau cuprinși de o motivație anume, astfel încât la sfârșit, când m-a întrebat cineva ce impresie mi-a făcut, i-am putut răspunde prompt și exact „mi-a luat ochii, dar nu și mintea“. Spectacolul lui Andrei Șerban, fără încărcătură plastică, a luat ce trebuie, punând mintea în mișcare. Tot atunci, Andrei Șerban realizează cu Emil Botta un alt elogiu al creației, montând *Cântecul lebedei* de Cehov. Într-o sală de

teatru cu scena goală, parcă Odeonul de azi. Spectacolul s-a pierdut, ca și cel precedent, datorită puținelor benzi de magnetoscop aflate atunci în dotarea televiziunii, repartizate numai anumitor emisiuni, nu pe redacții și folosite la alte înregistrări după difuzare. Așa s-a întâmplat și cu *Nepotul lui Rameau* al lui Esrig, înregistrat integral pentru o emisiune de sâmbătă după-amiaza unde s-au dat fragmente, folosit peste câteva zile tot cu fragmente pentru o emisiune de „Teatru comentat", în convorbiri filmate ale criticului Valentin Silvestru cu regizorul, scenograful Ion Popescu-Udriște și actorii Marin Moraru, Gheorghe Dinică; filmul convorbirii s-a păstrat, benzile spectacolului s-au șters. Cine e de vină? Intuiția lui Șerban a fost, cred, excepțională, distribuindu-l pe acest mare actor care a fost Emil Botta într-un „cântec al lebedei" care ar fi fost și al propriei lui cariere. Ce indicații să-i mai dai? Durerea artistului în fața „hăului" care parcă-l înghite, sala întunecoasă și goală, amintirea marilor succese de odinioară evocate în tirade romantice, avântate, cu rezonanță de muzică sferică, măreția demonstrației shakespearene a sufletului de artist care închide în el atâtea melodii nemuritoare, ca un fluier, o bucățică de lemn la care trebuie să știi cum să umbli cu degetele, luciditatea cu care a descoperit că arta lui e o minciună frumoasă pentru oameni, dar indiferentă pentru condiția lui de om, îndârjirea cu care și-a săvârșit menirea de paiață, clovn, măscărici conștient, toate astea au fost redate fără efort de originalul actor, într-o confesiune sinceră și tulburătoare pe umerii unui coleg mai tânăr, Florin Măcelaru. Fără efecte, de asemeni. De care nu era nevoie. Același cronicar consemnează: „*Cântecul lebedei*, în regia lui Andrei Șerban a ilustrat, cu senzația lipsei oricărui efort, ideea nudă de teatru", într-o „liniște și un echilibru suveran, aproape indiferent". Teatru pur.

În toamna anului 1970, colectivul condus de Petre Sava Băleanu s-a destrămat. Singurul organism din televiziune care mergea, ca să zic așa, uns, pentru că fiecare își făcea treaba cu seriozitate și plăcere, fără îndemnuri dictatoriale și biciuiri polițienești, cu râvnă și inspirație după cum se poate constata din rândurile anterioare, așa cum trebuie să fie munca într-un colectiv cu sarcini artistice complexe. Regizorii nu mai așteptau eliberarea studioului de alte emisiuni, pentru că aveau la dispoziție studioul cel mare, 3, și se planificau între ei, redactorii nu mai alergau cu referate pe la diferite servicii interne pentru repartizarea unui scenograf, regizor de montaj, de platou, operatori și șefi de producție, pentru că îi aveau pe toți alături. Mai erau probleme cu confecționarea decorurilor, unde — dé — atelierele aparțineau de o direcție artistică ce servea toate compartimentele și uneori, efectiv, nu făcea față, alteori nici nu se prea străduia, ca reflex al pierderii din subordine a celor de mai sus,

pe care, firește, n-o vedea cu ochi buni. Ceea ce mai încurca planificarea regizorilor de teatru în platou, nu se găseau imediat „înlocuitori“ cu spectacole din afară, rămânea studioul neocupat două-trei zile și direcția reclama imediat la conducere ineficiența acestui sistem, cu un colectiv privilegiat care nu-și poate administra bine treburile. Dar motivele mai serioase erau de alt ordin. În 1970 a fost schimbat vicepreședintele Ioan Grigorescu, „după 4 ani, 4 luni și 4 zile“, cum declară singur după o aritmetică reportericească precisă, ca incapabil „de a satisface imperioasele deziderate ale propagandei“ („Viziune Tele“, „40 de ani de televiziune“, 1996). Bătea un vânt mai răcoros de schimbare în viața culturală a țării, cu orientări mai distincte către un program educativ și o ideologie declarată, care nu mai târziu de anul următor avea să se materializeze prin celebrele „teze din aprilie“ ale conducerii P.C.R. și „conferința de la Mangalia“ pe problemele artei și literaturii, care au răcit de-a binelea climatul creației, cu consecințe păgubitoare. Deschiderea a durat vreo cinci ani, acum s-au ivit îngrădirile. Mai era posibil Eugen Ionescu după 1970 la televiziune? De altfel, nu s-a mai jucat nici în teatre. Mai era posibilă montarea unei piese americane despre judecata relativă a oamenilor și sentințe pripite ca în *Doisprezece oameni furioși*, sau despre flagelul corupției la cel mai înalt nivel al magistraturii din *Corupție la palatul de justiție?* Televiziunea, primul bastion de propagandă al autorităților, trebuia să fie controlată și strunită în direcția impusă, astfel că ea a simțit mai mult povara presiunii și a trebuit să plătească prin unele compromisuri, redefiniri de scop, să-și justifice inițiativele prin argumente tematice demagogice, ca să poată face ceva de certă valoare, cel puțin în domeniul artei. Și a făcut, spre lauda ei, cu efortul unor oameni inimoși, ambițioși, energici, care, dacă au avut de luptat cu obtuzitatea, au făcut-o curajos, abil, folosind aceleași strune demagogice care i-ar fi servit pentru o cauză mare.

Aceștia au fost ÎNAINTAȘII. Am ținut să prezint activitatea lor într-o relatare mai amplă, întrucât despre perioada în care au activat se știe foarte puțin. Și dacă e de înțeles astăzi, cum ar putea fi înțeleasă ignorarea ei acum 30 de ani, exact după desființarea colectivului de teatru și înlocuirea celui ce l-a condus și a pus bazele acestui gen la noi? Apărea în 1971 un reportaj-anchetă în revista „Teatrul“ (nr. 9), comandat, evident, în care se spunea cu aroganță că teatrul tv. a trăit până atunci în *anonimat*. Și că șansa lui de a se impune începe din acel moment, cu o nouă orientare și conducere. E adevărat că noua conducere s-a luptat pentru afirmarea lui în peisajul cultural al țării, cu inițiative îndrăznețe și rezultate remarcabile, dar a putut face asta preluând o experiență tot atât de remarcabilă de *pionierat*, peste care nu se poate trece cu ochii închiși. Noii „exploratori“ au găsit marcaje estetice pe acest drum, le-au

împrospătat culoarea și au mers mai departe, având acum rostul nu de a-i descoperi identitatea, ci de a o afirma mai energic după un *program*. Cu inițiative ambițioase și clarviziune au făcut-o, ducând teatrul tv. spre polul râvnit, cu rezultate spectaculoase și nu de puține ori memorabile. Într-o vreme mai dură cu pașii artei, măsurați mai aberant cu dioptrii ideologice.

Despre acest timp și perioadele care au urmat, de zbatere în umbră în anii '80 și mai ales în strâmtoarea celor două ore de program pe zi, de renaștere a inițiativelor și a libertății creatoare din ultimul deceniu, apoi, am socotit că pot da mărturie mai bine, în parte, cei ce le-au trăit și au contribuit cu talentul și inteligența lor la menținerea prestigiului acestui gen. Pagini de istorie vie, care se va scrie cândva și sistematizat.

ISTORIA TEATRULUI

O memorabilă călătorie

Cine să fi avut ideea invitării la televiziune a scriitorului Ion Marin Sadoveanu în 1962, pentru un ciclu de istorie a teatrului universal intitulat „Teatrul, artă realistă“? Nu știm exact, dar meritul revine celui ce coordona emisiunile de teatru atunci, redactorul Manase Radnev și directorului general Alexandru Cornescu.

Ion Marin Sadoveanu era cunoscut pentru conferințele sale experimentale de la Teatrul Național, prezentate periodic în fața unui public din ce în ce mai numeros. Mutarea catedrei din sală pe micul ecran a sporit considerabil audiența lor și a dat televiziunii șansa împlinirii rostului ei educativ-cultural printr-o modalitate inedită. Personalitatea scriitorului era fascinantă, impunea prin erudiție și eleganță, vorbea liber în emisiune îmbinând informația cu analiza într-un stil atractiv, de poveste.

Împreună cu regizoarea Lidia Ionescu, care a ilustrat ciclul cu fragmente de piese în interpretarea unor actori de generații diferite — Toma Dimitriu, Septimiu Sever, Olga Tudorache, Eva Pătrășcanu, Florin Scărlătescu, Gheorghe Dinică, Coca Andronescu, Ștefan Tapalagă ș.a. — s-a început astfel o călătorie pasionantă în trecutul teatrului lumii, de la anticii greci la histrionii commediei dell-arte, eroii teatrului elisabetan, cu pași spre drama romantică și realistă a secolului 19.

O călătorie memorabilă, începută la sfârșitul anului 1962 și încheiată la mijlocul anului 1964, o dată cu moartea scriitorului. Dar drumul prin cultura teatrului a continuat, remarcabil, prin preluarea rolului de ghid autorizat de către prof. univ. Ovidiu Drîmba. Ani la rând.

„Teatrul, artă realistă“
Prezentator Ion Marin Sadoveanu.
Regia Lidia Ionescu.

„Începuturile teatrului și mimusul“ – prefață	– 26.11.1962
„Teatrul grec“	– 14.01.1963
„Comedia latină și teatrul medieval“	– 11.02.1963
„Călătoria mimusului“	– 11.03.1963
„Commedia dell'arte“	– 23.04.1963
„Teatrul elisabetan“	– 28.05.1963
„William Shakespeare“	– 24.09.1963
„Teatrul spaniol“	– 29.10.1963
„Molière“	– 26.11.1963
„Clasicismul francez: Corneille și Racine“	– 28.01.1964

Prezentator conf. univ. Ovidiu Drîmba.

„Teatrul francez din secolul al XVIII-lea“	– 31.03.1964
„Teatrul spaniol și italian din secolul al XVIII-lea“	– 9.06.1964
„Teatrul englez, german și scandinav“	– 20.10.1964
„Goethe“	– 17.11.1964
„Schiller“	– 26.01.1965

„Teatrul de-a lungul veacurilor“
Prezentator conf. univ. Ovidiu Drîmba.
Regia Lidia Ionescu.

„Teatrul romantic francez“	– 23.03.1965
„Evoluția dramaturgiei în secolul trecut“	– 26.05.1965

„Istoria teatrului universal“
Prezentator conf. univ. Ovidiu Drîmba.
Regia Lidia Ionescu.

„Teatrul realist-critic francez“	– 27.10.1965
„Henrik Ibsen“	– 22.12.1965
„Teatrul realist-critic rus“	– 16.02.1966
„Teatrul realist-critic englez“	– 23.03.1966
„August Strindberg“	– 25.05.1966
(neprecizat)	– 1.11.1966
„D'Anuzzio, Oscar Wilde“	– 10.01.1967
„Teatrul lui Leonid Andreev și France Wedekind“	– 11.04.1967
„Teatrul italian“	– 6.06.1967

„Teatrul românesc“

Prezentator prof. univ. Virgil Brădățeanu.

„Vechi manifestări spectaculare și producții teatrale folclorice“	– 27.04.1966

„Primele lucrări dramatice românești"	– 15.06.1966
„Constituirea mișcării teatrale naționale"	– 25.08.1966
„Școli, piese și spectacole în deceniul al IV-lea al secolului al XIX-lea"	– 18.10.1966
„Piese și spectacole în preajma revoluției de la 1848"	– 22.11.1966
„Comediile lui Vasile Alecsandri"	– 7.03.1967
„Drame istorice de inspirație națională"	– 9.05.1967
„Dramaturgia lui B.P. Hasdeu"	– 27.06.1967
„Dramele istorice ale lui D. Bolintineanu"	– 24.10.1967
„Lucrări dramatice de Mihai Eminescu"	– 21.11.1967
I.L. Caragiale	– 20.02.1968

„Momente din istoria teatrului universal"

Prezentator prof. dr. doc. Mihnea Gheorghiu.

„Teatrul antic: *Alcesta* de Euripide"	– 16.02.1971
„Momente din istoria teatrului românesc: Jocuri țărănești cu măști"	– 13.04.1971
„Commedia dell'arte: *Nebunia lui Pantalone*"	– 18.05.1971
„Teatrul Renașterii engleze: *Faust* de Cristopher Marlowe"	– 29.06.1971

Prezentator prof. dr. doc. Ion Zamfirescu.

„*Richard al III-lea* de William Shakespeare"	– 28.09.1971
„Molière: *Burghezul gentilom*"	– 15.02.1972

„Istoria comediei"

Prezentator prof. dr. doc. Ion Zamfirescu.

„Comedia antică, greacă și latină"	– 29.01.1974
„Comedia medievală"	– 20.02.1974
„Commedia dell'arte"	– 9.04.1974
„*Castiliana* de Lope de Vega"	– 9.07.1974
„Comedia renașterii franceze și germane"	– 15.10.1974
„*Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare"	– 7.01.1975
„*Doctor fără voie* de Molière"	– 4.02.1975
„*Evantaiul* de Carlo Goldoni"	– 25.03.1975
„*Jocul dragostei și-al întâmplării* de Marivaux"	– 29.04.1975
„*Neisprăvitul* de Fonvizin"	– 29.11.1975
„*Bărbierul din Sevilla* de Beaumarchais"	– 23.03.1976
„*Rivalii* de Sheridan"	– 13.04.1976
„*Pălăria florentină* de Labiche"	– 29.06.1976
„Începuturile comediei românești"	– 13.07.1976
„*Jucătorii de cărți* de Gogol"	– 11.01.1977

Pagină despre „Pagini..."

Ciclul „Pagini din istoria teatrului românesc", prezentat de maestrul Radu Beligan, a fost lansat la 16 octombrie 1980 din inițiativa redactorului-șef de atunci, Octavian Sava. Când mi-a spus să mă ocup de acest ciclu, firește că m-am bucurat, dar când mi-a cerut să scriu scenariile, am crezut că glumește, știindu-l autor de sketchiuri și comedii. N-a glumit — și-i sunt recunoscător pentru asta.

Scriam... și simțeam privirea marelui artist peste umăr. Îmi rostea frazele, se oprea nemulțumit la o formulare grăbită, banală, tăcea cu subtext. Tăiam, reluam, scăpăra o idee și așteptam cu styloul în aer o reacție. Nu auzeam decât „hm!" sau „mțț" Ce greu e să scrii pentru o personalitate! dar și ce fascinant!

Marii artiști te suie pe nesimțite în semnificativ și esențe, îți deschid orizonturi largi de interpretare și asocieri, intri cu ei într-un tărâm de cultură unde spiritul se desfată, cu o uimitoare naturalețe, în poezie și filozofie. Marii artiști te învață, cu exemplul lor, că arta e meserie și rigoare, o seriozitate de sine care creează un ritm interior al profesiei, inconfundabil. Cultivat cu perseverență și tenacitate, dă unei cariere perpetuă tinerețe, cum se întâmplă astăzi cu artistul care joacă de șaizeci de ani și e el însuși o istorie fascinantă a teatrului, Radu Beligan.

Cine putea răsfoi mai bine „paginile" unui trecut generos și pilduitor al teatrului românesc, decât cel ce întruchipează cu zâmbet în gând această istorie? La reluarea ciclului în octombrie 1999, am imaginat acest preambul cu maestrul... care nu s-a mai filmat.

„În fața T.N.B., lângă afișul cu „O scrisoare pierdută" — sau în holul teatrului.

R.B. — (cu programul spectacolului în mână). Septembrie 1999. Premieră la Teatrul Național din București: *O scrisoare pierdută* de I.L. Caragiale. Regia artistică — Alexandru Tocilescu.

În caietul-program al spectacolului, cineva compară piesa cu o capodoperă universală: (deschide programul, citește) „*O scrisoare pierdută* este *Hamlet*-ul românilor. Ca și *Hamlet* este „un burete" care absoarbe întreaga contemporaneitate. E dramă politică și roman polițist, e tragedie națională și filozofică. Ca și

Hamlet, *Scrisoarea* trăiește și în afara teatrului, și în afara timpului, fiecare epocă trimițând pe scenă bampirii ei și damele ei bune". (închide, arată coperta) Care astăzi, poate arată așa...

Cu douăzeci de ani în urmă, semnam eu însumi o versiune scenică a capodoperei noastre, prezentată în premieră în 1979. La o sută de ani de la debutul marelui nostru dramaturg, tot pe prima scenă a țării.

Dacă *O scrisoare pierdută* este *Hamletul* românilor — unde nu e „ceva putred", cineva „curat murdar" —, putem zice atunci că I.L. Caragiale este Shakespearul nostru. Ei bine, Shakespearul nostru a debutat în 1879, cu altă piesă, *O noapte furtunoasă*, întâmpinată cu aplauze... și fluierături.

Cum a fost acum o sută douăzeci de ani? Să răsfoim un pic câteva pagini memorabile din trecutul teatrului românesc, folosindu-ne de unele scene din *Căruța cu paiațe* de Mircea Ștefănescu" (C.P.)

„Pagini din istoria teatrului românesc"

Prezentator Radu Beligan.

Scenariul Constantin Paraschivescu.

Regia Domnița Munteanu (ulterior și Silviu Jicman).

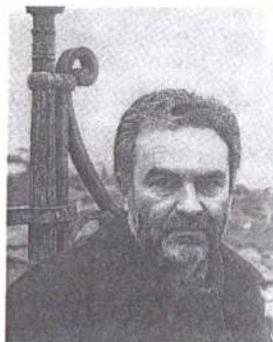
„Forme de teatru popular — primele spectacole, primele texte în limba română"	— 16.10.1980
„Teatrul în școli — școli de teatru"	— 30.10.1980
„Un program de renaștere națională"	— 13.11.1980
„Bardul de la Mircești — poet dramatic" I	— 27.11.1980
„Bardul de la Mircești — poet dramatic" II	— 11.12.1980
„Bardul de la Mircești — poet dramatic" III	— 25.12.1980
„Ecoul marilor evenimente — revoluția de la 1848"	— 8.01.1981
„Ecoul marilor evenimente — Unirea"	— 22.01.1981
„Ecoul marilor evenimente — Independența"	— 12.02.1981
„Teatrul cel Mare"	— 5.03.1981
„Millo și Pascaly"	— 26.03.1981
„Strada Catilina 6"	— 16.04.1981
„Un om cât o lume — Ion Luca Caragiale"	— 21.05.1981
„Caragiale în vremea lui"	— 11.06.1981
„Universul capodoperei"	— 6.08.1981
„Procesul unei drame: *Năpasta*"	— 3.09.1981
„Alexandru Davila și Vlaicu Vodă"	— 8.10.1981

Scenariul Virgil Brădățeanu

„*Apus de soare* — întruchiparea unui simbol"	— 11.02.1982
„Din înțeleapta vremii slovă"	— 20.03.1982

„Moștenirea“ — 30.04.1982
„*Hagi Tudose*“ — 15.05.1985
„Din vii românești izvoare“ — 25.06.1982
„Întâlnire cu eroii lui Mihail Sorbul“ — 30.07.1982
„Scrisoare către un actor trist“ — 22.10.1982
Scenariul Constantin Paraschivescu.
„O carte deschisă“ — 1.04.1983

ESEU ÎN IMAGINI

Domnul George Banu a condus Asociația Internațională a Criticilor de Teatru în calitate de președinte și este un fin comentator și eseist al artei teatrale contemporane. Anul trecut ne-a făcut bucuria de a prezenta un ciclu de emisiuni consacrat acestei arte, intitulat „Memoria teatrului“, prin care a înfățișat telespectatorilor realizările scenice importante ale unor mari personalități ale lumii, în 12 episoade. Cu secvențe înregistrate pe casete din spectacolele lor, fotografii și interviuri, imagini ale unor săli celebre, comentarii din presă, ecouri. Printre personalitățile lumii ilustrate în ciclul său — Peter Brook, Giorgio Strehler, Ariana Mnouchkine, Lev Dodin, etc. — se numără și artiști români de reputație internațională — Liviu Ciulei, Vlad Mugur, Lucian Pintile, Silviu Purcărete, Andrei Șerban — sau care ar fi dobândit-o dacă spectacolele lor ar fi fost cunoscute peste hotare — Gheorghe Harag, Valeriu Moisescu, Sanda Manu, Horea Popescu. Președintele UNITER Ion Caramitru i-a acordat un premiu special la gala din acest an, juriul concursului A.P.T.R. (Asociația Profesioniștilor de Televiziune din România) de asemenea un premiu. Lui și realizatorilor de televiziune care au filmat și montat ciclul de emisiuni — Dominic Dembinski regizor, Daniel Tei redactor, Ioana Prodan producător.

„Memoria teatrului“ este un eseu în imagini despre arta teatrului contemporan. Despre principalele curente și tendințe artistice ale celei de a doua jumătăți a secolului douăzeci și a stilurilor moderne care au definit afirmarea unor personalități de renume în acest domeniu. O mărturie concludentă și competentă, un

spectacol captivant al ideilor care au înnobilat arta scenică cu performanțe estetice inedite, ingenioase, dând o valoare sporită frumuseții și emoției dramatice. (C.P.).

„Memoria teatrului“

Prezentator George Banu.

Regia Dominic Dembinski, imaginea Marian Stanciu, producător Daniel Tei.

„Teatrul, un ritual al nopții“	— 2.04.2000
„Regizorul, un magician al scenei“	— 9.04.2000
„Măria Sa Actorul“	— 16.04.2000
„Spațiile teatrului, teatralitatea spațiului“	— 23.04.2000
„Tragedia și nevoia de mit“	— 7.05.2000
„Casa lui Molière“	— 14.05.2000
„Shakespeare, contemporanul nostru“	— 21.05.2000
„Măștile lumii“	— 28.05.2000
„Teatrul românesc, o fereastră spre lume“	— 4.06.2000
„Răspântiile teatrului“	— 25.06.2000
„Visul american în oglinda teatrului“	— 2.07.2000
„Dramaturgia în labirintul secolului 20“	— 9.07.2000
„Memoria teatrului, criza teatrului“	— 16.07.2000

ÎN SFÂRȘIT!...

(MARIA LAIU, „LUCEAFĂRUL“, 19 Aprilie 2000)

Văzând primul dintre cele douăsprezece episoade ale emisiunii **Memoria teatrului**, dedicată scenei și misterelor sale programată pe TVR2, duminica, la orele 17,50 –, n-am putut decât să exclam mulțumită: În sfârșit, cineva s-a gândit și la marii iubitori ai acestei arte, atât de fragilă, atât de efemeră! În fapt, **Memoria teatrului** este mai mult un eseu tulburător — o pseudoistorie, dacă vreți — al/a marilor creații din ultimele decenii. Clipe din spectacole excepționale, realizate de Giorgio Strehler, Jean Louis Barrault, T. Kantor, Andrei Șerban, Silviu Purcărete, Grotowski, Klaus Michael Grüber... sunt prezentate pentru a întări/demonstra/susține o idee. (Regretul privitorului este acela că nu se poate împărtăși până la capăt de frumusețea unor asemenea reprezentații.) Călăuză printr-un ciudat labirint de imagini este criticul George Banu. Vocea sa plăcută încălzește cuvintele, inteligența și sensibilitatea acestui „judecător“ de spectacole fac ca periplul nostru în interiorul unei lumi ce cu greu poate fi definită — trebuind a fi percepută mai mult cu sufletul –, să

ne umple de plăcere. Pentru că, spune·G.B. „bucuria de a vorbi despre teatru este plăcerea omului de a-și descoperi viața secretă".

Fiecare episod dezvoltă o temă, prima fiind dedicată „teatrului ca ritual al nopții". Se pornește firesc de la gândul că „teatrul este dublul experienței onirice", născut, probabil, tocmai din sintagma „Viața e vis" (Calderon). Astfel, ni se spune (și ni se și „demonstrează" cu exemple elocvente) că „teatrul ne invită la o experiență a nocturnului, nocturn hrănit de artă și de viață". Se revine permanent la ideea artaudiană a teatrului și a dublului său.

Sigur că orice experiență de acest fel este una de tip subiectiv: „Revenit în spațiul privat, spectatorul este încărcat de această experiență dublă: a artei și a orașului", mai mult, „teatrul, dincolo de artă, e o *aventură* a omului" (George Banu). Pornindu-se de la asemenea premise, teatrologul ajunge lesne la „definiri", „reguli", „teoreme", însă prezentate în același stil, încărcat de inefabil. Nu ne vom plictisi, de aceea, ca în apropierea unor cursuri științifice, deși călăuza noastră chiar descompune (și recompune, mai apoi) didactic aproape, cu rafinamentul unui chirurg, spectacolele în elementele sale esențiale.

Vorbind despre arta regiei, de pildă, G.B. ne „*demonstrează*" cu o argumentație solidă că aceasta „capătă dimensiune deosebită atunci când regizorul se întâlnește direct cu un autor". Se desprind, de altfel, două linii fundamentale ale artei regizorale:

1. marii regizori care se confruntă cu un text nou;

2. marii regizori care „revizitează", „reconstruiesc" lumea clasicilor.

Fiecare din aceste direcții este exemplificată cu fragmente din creații pe măsură.

Minutele de spectacol sunt intercalate cu imagini ale unui Paris „incendiat" aproape, sub puterea luminilor de sărbătoare (filmările au fost făcute în decembrie 1999). O muzică spumoasă, de café-concert, ne însoțește într-o călătorie aproape inițiatică.

Regia acestui film de înaltă spiritualitate și fină poezie aparține lui Dominic Dembinski, artist „exilat" din Teatrul „Nottara", prin „bunăvoința" directorului Vlad Rădescu, dar care pare a-și fi găsit locul cuvenit la Televiziunea Română. Nu este la prima sa creație, aici, și nu putem decât să îi dorim încă multe de aci înainte, la fel de elevante, dar și pline de vrajă, „documentare" care ne ating și sufletul, nu numai mintea.

Se cuvine să-i amintim și pe truditorii din umbră ai acestei emisiuni: producător — Daniel Tei, ilustrația muzicală — Lidia Danciu, imaginea — Marian Stanciu, sunetul — Victor Holtea, montajul — Constantin Marciuc.

INTEGRALA
SHAKESPEARE

Brutus este figura centrală. Deși este un răufăcător, este de fapt un inocent, iar spectacolul unui om care încearcă să facă bine dar nu reușește decât să provoace un măcel, consider că este extrem de emoționant. Aceasta este semnificația piesei pentru mine".

Cronologie

1. — Titlu: CUM VĂ PLACE de William Shakespeare

— Data: 16.XII.1980

— Interpretează: Chris Sullivan, Clive Francis, Brian Stirner, Angharad Rees, Helen Mirren, Arthur Hewlett, Dave Prowse, James Bolam.

— Regia artistică: Basil Coleman

2. — Titlu: MĂSURĂ PENTRU MĂSURĂ de William Shakespeare

— Data: prima parte – 13.I.1981

partea a doua 14.I.1981

— Interpretează: Kenneth Clley, Kate Nelligan, Tim Pigott-Smith, Cristopher Strauli, John McEnery, Jacqueline Pearce, Frank Middlemase, Alun Armstrong.

— Regia artistică: Desmond David

3. — Titlu: ROMEO ȘI JULIETA de William Shakespeare

— Data: prima parte – 10.II.1981

partea a doua – 11.II.1981

— Interpretează: John Gielgud, Patrick Reycart, Rebecca Saire, Michael Horden, John Paul, Jacqueline Hill.

— Regia artistică: Alvin Rakoff

4. — Titlu: RICHARD AL II-LEA de William Shakespeare

— Data: prima parte – 17.III.1981

partea a doua – 18.III.1981

— Interpretează: Derek Jacobi, John Gielgud, Jon Finch, Charles Gray, Wendy Hiller, Clifford Rose, Mary Morris.

— Regia artistică: David Giles

5. — Titlu: HENRIC AL VIII-LEA de William Shakespeare

— Data: prima parte – 21.IV.1981

partea a doua – 24.IV.1981

— Interpretează: John Stride, Timothy West, Claire Bloom, Barbara Ilermann.

— Regia artistică: Kevin Billigton

6. — Titlu: IULIUS CEZAR de William Shakespeare

— Data: prima parte – 19.V.1981

partea a doua – 20.V.1981

— Interpretează: Charles Gray, Keith Michell, Elisabeth Sprigga, Richard Pasco.

— Regia artistică: Herbert Wise.

7. — Titlu: A DOUĂSPREZECEA NOAPTE de William Shakespeare

— Data: – 7 și 8.VII.1981

— Interpretează: Alec McCowen, Felicity Kendal, Sinead Cusak, Clive Arrindell, Michael Thomas.

— Regia artistică: John Gorrie.

8. — Titlu: HENRIC AL IV-LEA de William Shakespeare

— Data: prima parte – 25.VIII.1981

partea a doua – 26.VIII.1981

— Interpretează: Jon Finch, David Gwillim, Tim Pigott-Smith, Anthony Quayle, Michelle Dotrice.

— Regia artistică: David Giles.

9. — Titlu: HENRIC AL V-LEA de William Shakespeare

— Data: prima parte 20.X.1981

partea a doua 21.X.1981

— Interpretează: David Gwillim, Alec McCowen, Brian Pringle, Tim Wylton, Jocelyne Boisseau.

— Regia artistică: David Giles.

10. — Titlu: HAMLET de William Shakespeare

— Data: prima parte – 8.XII.1981

partea a doua 9.XII.1981

— Interpretează: Derek Jacobi, Claire Bloom, Eric Porter, Patrick Stewaert, Patrick Allen, Emrys James.

— Regia artistică: Rodney Bennett.

11. — Titlu: FURTUNA de William Shakespeare

— Data: prima parte – 13.IV.1982

partea a doua – 14.IV.1982

— Interpretează: Michael Hordern, Warren Clarke, David Dixon, Pippa Guard, Derek Godfrey, Andrew Sachs.

— Regia artistică: John Gorrie.

12. — Titlu: POVESTE DE IARNĂ de William Shakespeare

— Data: prima parte – 21.II.1983

partea a doua – 22.II.1983

— Interpretează: Jeremy Kemp, Robert Stephena, Anna Calder Marshall, Margaret Tyzack, Robin Kermode, Debbie Farrington.

— Regia artistică: Jane Howell.

13. — Titlu: TOTU-I BINE CÂND SE SFÂRȘEȘTE CU BINE de William Shakespeare

— Data: prima parte – 28.VI.1983

partea a doua – 29.VI.1983

— Interpretează: Celia Johnson, Jan Charleson, Michael Hordern, Angela Down, Peter Jeffrey, Donald Sinden.

— Regia artistică: Elijah Moshinsky.

14. — Titlu: FEMEIA ÎNDĂRĂTNICĂ (Îmblânzirea îndărătnicii) de William Shakespeare

— Data: prima parte – 18.X.1983

partea a doua – 19.X.1983

— Interpretează: John Cleese, Sarah Badel, Suzan Penhaligon, Simon Chandler, Jonathan Cecil, Frank Thornton, Anthany Fedley, John Franklyn-Robbins, John Berron, John Bird.

— Regia artistică: Jonathan Miller.

15. — Titlu: ANTONIU ȘI CLEOPATRA de William Shakespeare

— Data: prima parte – 31.I.1984

partea a doua – 7.II.1984

— Interpretează: Colin Blakely, Jane Lapotaire, Ian Charleson, Emrys James, Esmond Khight.

— Regia artistică: Johnathan Miller.

16. — Titlu: VISUL UNEI NOPȚI DE VARĂ de William Shakespeare

— Data: prima parte – 13.III.1984

partea a doua – 14.III.1984

— Interpretează: Estelle Kohler, Nigel Davanport, Hugh Quarshie, Geoffrey Lumsden, Pippe Guard

— Regia artistică: Eliajah Moshinsky

17. – Titlu: OTHELLO de William Shakespeare

– Data: prima parte – 9.II.1987

partea a doua – 10.II.1987

– Interpretează: Anthony Hopkins, Bob Hoskins, Penelope Wilton, Rosemary Leach, Anthony Pedley, Geoffrey Chater, David Welland.

– Regia artistică: Jonathan Miller.

18. – Titlu: MACBETH de William Shakespeare

– Data: 12.II.1990

– Interpretează: Nicol Williamson, Ian Hogg, James Mareldine, Tom Bowles, Jane Lapotaire, Jill Baker

– Regia artistică: Jack Gold.

19. – Titlu: NEVESTELE VESELE DIN WINDSOR de William Shakespeare

– Data: prima parte – 14.V.1990

partea a doua– 22.V.1990

– Interpretează: Richard O'Callaghan, Simon Chandler, Ben Kingsley, Prunella Scales, Judy Davis, Alan Bennet, Michael Robbins, Richard Griffihs.

– Regia artistică: David Jones

20. – Titlu: TIMON DIN ATENA de William Shakespeare

– Data: prima parte – 22.X.1990

partea a doua – 29.X.1990

– Interpretează: Jonathan Pryce, Max Arthur, Norman Rodway, John Sharapnel

– Regia artistică: Jonathan Miller

DICȚIONAR
DE PERSONAJE

ALEXANDRU CEL MIC

La 16 iunie 1966 – exact un an de la angajare – se lansează primul ciclu de emisiuni „Dicționar de personaje". Primul, pentru că a mai fost și al doilea, lansat în 1991 de colega mea Ioana Prodan, care era studentă în 1966 și admira emisiunile pe care le făceam noi, prezentate de un actor cu farmec și eleganță intelectuală, Mircea Șeptilici. Sarcina mea a fost să alcătuiesc planul și să mă ocup de realizarea lui împreună cu regizorul Radu Miron.

Cu planul mi-am bătut capul câteva zile. Zeci de personaje dădeau năvală la fiecare literă, încât mi-am dat seama că nu le vom putea cuprinde pe toate, într-o emisiune bilunară, nici într-un cincinal. Trebuie o selecție, mi-am zis, și am căutat câte o idee pentru fiecare literă în jurul căreia personajele să fluture ca niște argumente. Întocmit, aprobat, felicitat, dar după prima emisiune s-au dus în vânt ideile, iar mie mi-a cam pierit cheful datorită unei prime confruntări absurde cu cenzura.

Litera „A" îi cuprindea pe Antigona (Gilda Marinescu), Arlechino (Florian Pitiș, care îi dădea bastoane lui Marin Moraru), Agnes și Arnolphe din *Școala femeilor* de Molière (Magda Popovici și însuși Mircea Șeptilici, care își punea o perucă și intra la vedere în rol), Alexandru Andronic din *Ultima oră* de Mihail Sebastian (Constantin Diplan, în dialog cu Anda Caropol – Magda Minu). Ei, cu ultimul personaj am avut probleme; să nu-i mai spună partenera, pentru naivitatea și timiditatea lui ca autor al studiului despre Alexandru cel Mare, „Alexandru cel mic" în final. Că se supără cineva...

Cine? de ce? Nimeni nu-mi spunea nimic, toți păreau a înțelege riscul, admiteau suprimarea replicii, eu nu. Peroram în văzduh despre amputarea sugestiei duios-ironice a dramaturgului, despre un final fără sens... nu mă lua nimeni în seamă. Într-un târziu, m-a luat cineva de umeri și mi-a spus încet, să n-audă frunzele și florile din curte: „nu știi cine e ministru de interne ? Vrei să dăm de belea"?

Aha! Alexandru Drăghici, care, fără multă vorbă, ne-ar fi băgat în belea! Dezgustat, n-am mai zis nimic nici când, după succesul înregistrat, s-a repetat litera „A" cu personaje neincluse în plan și fără nici o legătură cu „prețioasele" mele idei. (C.P.).

Textul comentariului lui Mircea Șeptilici la prima emisiune – 16 iunie 1966

Dragi telespectatori, începem astă seară o nouă emisiune ciclică, intitulată după cum ați văzut „Dicționar de personaje". E vorba de personaje de teatru, cunoscute în literatura dramatică universală și românească și trebuie să vă spunem de la început că greutatea selecției este foarte mare – „dicționarul" e atât de voluminos ! – și criteriile de alegere atât de subiective, încât, cerem scuze tuturor celor care nu-și vor întâlni – poate – personajele preferate în emisiunile noastre. Dar ăsta e un punct din programul nostru, la care – așteptând sugestiile și dorințele dumneavoastră – în măsura posibilului, sperăm să putem răspunde...

...Pentru că, așa cum bine știm toți, e multă vreme de când foarte multe personaje de teatru au ieșit din cadrul scenic și au intrat în viață, dându-ne termeni de comparație, devenind, din nume proprii, adjective, urmărindu-ne cu însușirile, cu vorbele, cu umbrele și luminile lor... Nici un dicționar nu se „citește" rând cu rând și literă cu literă – mai ales în cazul „dicționarului" nostru care este „viu", operația ar fi și mai dificilă –, un dicționar se cercetează, oprindu-te acolo unde vrei să-ți amintești o dată uitată sau să cunoști un amănunt nou. Nu ? Așa vom face și noi, împreună cu dumneavoastră.

...Și iată că ne-am apropiat de scopul principal al emisiunii: acela de-a înlesni, pentru unii telespectatori, cunoașterea – poate – a unor viitori prieteni; iar pentru alții, reîntâlnirea – poate – a unor vechi prieteni. Fiind vorba de un dicționar teatral, ne-am îngăduit să-i pregătim un cadru, o ambianță teatrală din care să nu lipsească – aș zice – mijloacele de bază ale personajelor, peruci, arme, obiecte diferite și foarte personale, fără de care personajele noastre nu vor putea exista.

O puteți vedea pe Desdemona... fără batistă, pe Harpagon... fără casetă, pe Cetățeanul turmentat fără... „o scrisoare pierdută", pe Hamlet fără... stafia tatălui său, pe Cyrano... fără nas? Toate aceste „unelte" sunt aici și așteaptă să fie întrebuințate.

...Și pentru că spuneam că dicționarul nostru este atât de cuprinzător și pentru că astă seară îl deschidem împreună pentru prima oară – nu putem să nu începem... cu „începutul". „Început" care ne duce în urmă cu 2500 de ani, la Sofocle...

...Și oricât ne-am feri de „cuvinte mari", trebuie să mărturisim că emoțiile noastre sunt foarte puternice în clipa în care încercăm să

cuprindem — în formule ce se vor concentrate — gigantica operă, construită din material etern, a părintelui atâtor personaje teatrale... Oedip, Iocasta, Electra, Antigona...

·A 1:	Antigona (Sofocle)	— 16 iunie 1966
	Arlechino	
	Agnes și Arnolphe (Molière)	
	Alexandru Andronic	
A 2:	Arbore Luca	— 24 iunie 1966
	Astrov („Unchiul Vanea“)	
	Alma („Vară și fum“)	
	Amphitrion — Alcmena („În casa asta a dormit un zeu“ — G. Figuieredo)	
B 1:	Bălcescu (comentariu + ilustrații)	— 1 iulie 1966
	Mina von Barnhelm	
	Bartholo — Bazilio	
B 2:	Barbu Lăutarul	— 15 iulie 1966
	Britannicus	
	Bufonul („Regele Lear“)	
	Biedermann	
C 1:	Corul antic	— 29 iulie 1966
	Chirică („Omul cu mârțoaga“)	
	Cyrano	
C 2:	Cucoana Caliopi („Muza de la Burdujăni“)	— 12 august 1966
	Chiriac („O noapte furtunoasă“)	
	Cezar — Cleopatra (Bernard Shaw)	
D 1:	Dandanache Agamiță	— 9 septembrie 1966
	Doctorul (Commedia dell'arte)	
	Disfoirus (Molière)	
	Doctor Knock (Jules Romains)	
D 2:	Dandin (Molière)	— 23 septembrie 1966
	Duduleanu Aneta („Gaițele“)	
	Dracul (Topârceanu, Horia Furtună, Victor Eftimiu)	
D 3:	Despot Vodă	— 7 octombrie 1966
	Danton (Camil Petrescu)	
E 1:	Efimița (I.L. Caragiale)	— 21 octombrie 1966
	Esop („Vulpea și strugurii“)	
	Elisabeta („Elisabeta, regina Angliei“, F. Bruckner)	

Notă: De aici încolo n-am mai păstrat evidența sumarelor, așa că dau numai datele emisiunilor.

E 2	– 4 noiembrie 1966	K, L	– 11 mai 1967
E 3	– 18 noiembrie 1966	M	– 8 iunie 1967
F 1	– 2 decembrie 1966	N	– 29 iunie 1967
F 2	– 16 decembrie 1966	O	– 27 iulie 1967
G 1	– 6 ianuarie 1967	P 1	– 14 septembrie 1967
G 2	– 27 ianuarie 1967	P 2	– 19 octombrie 1967
H 1	– 10 februarie 1967	R	– 2 noiembrie 1967
H 2	– 10 martie 1967	S	– 16 noiembrie 1967
I	– 30 martie 1967	T	– 30 noiembrie 1967
J	– 6 aprilie 1967	U	– 14 decembrie 1967

1 august 1991

Se lansează un nou „Dicționar de personaje". Realizator – odinioară un pasionat spectator al teatrului TV: IOANA PRODAN. Regia artistică: Olimpia Arghir.

Ce ne-a propus noua ediție a „DICȚIONARULUI DE PERSONAJE"

O emisiune de cultură teatrală, o scenă pe care se perindă personaje, așteptând nerăbdătoare simbolica ridicare a cortinei. Pretextul dicționarului: un posibil criteriu pentru a ordona apariția personajelor, pentru a le da semnalul intrării în scenă!

Prima emisiune din noul ciclu „Dicționar de personaje" a fost prefațată de prof. universitar Dan Grigorescu. Emisiunile au cuprins fragmente din spectacole înregistrate de Teatrul TV de-a lungul anilor, secvențe din filme, arii din opere, imagini, fotografii, albume de artă – totul în sprijinul personajelor aflate la respectiva filă de dicționar.

Dialogul teatru, film, muzică, arte plastice urmărea redarea dimensiunii culturale reale a personajului.

În fiecare ediție, rubrica – concurs: „Recunoașteți personajul?" a prilejuit un dialog pasionant cu publicul, cu telespectatorul care iubește teatrul.

„STILURI, MANIERE, ACCENTE, SIMPTOME“

Miruna Runcan – Scena –

O inițiativă care merită evidențiată încă de la începutul actualei stagiuni (din păcate spațiul nu ne-a permis) este ciclul de emisiuni **Dicționar de personaje**, aflat în grija Ioanei Prodan. În cazul în care, din pricina orei de difuzare sau din alte motive, n-ați intrat încă în comunicare cu acest program, vi-l recomand cu căldură. Concepția e limpede, stilul — precis, emisiunea propunându-ne, de fiecare dată, definirea unui personaj celebru al dramaturgiei, clasice sau contemporane, prin intermediul unui context spațio-temporal și, mai ales, prin oferta mai multor viziuni interpretative. Actorii români și cei străini intră astfel în dialog, ecranizarea cinematografică intersectează ecranizarea de televiziune, tipurile de teatru, modalitățile regizorale se dezvăluie în extras, într-o textură inteligentă și, la urma urmei, educativă. **Dicționarul de personaje** pare să descindă din buna tradiție românească a «școlilor de spectatori», inaugurată de vestitele conferințe teatrale ale Naționalului bucureștean interbelic, tradiție cu străluciți reprezentanți, de la Ion Marin Sadoveanu și Vianu la Ion Sava și Victor Ion Popa. Să nu uităm că televiziunea a avut, cândva, un cuvânt esențial de spus în această direcție și, de aceea, cred cu fermitate că nu e semn de paseism să găsești formule noi respectând o tradiție. Dimpotrivă, «școlile de spectatori», concepute cu fantezie și personalitate, sunt mereu necesare, căci publicul e format din publicuri, și ele sunt totdeauna proaspete.

• A.1.	Antigona — Arlechino	1 august 1991
• A.2.	Andromaca — Amadeus	15 august 1991
• A.3.	Amphitryon — Alcmena	29 august 1991
• A.4.	Admet — Alcesta	12 septembrie 1991
• A.5.	Antoniu, Andronic, Astrov	26 septembrie 1991
• A.6.	Athos, Aramis, d'Artagnan... și Portos — o derogare de la „Dicționar“ în numele prieteniei!	10 octómbrie 1991
• B.1.	Bălcescu	24 octombrie 1991
• B.2.	Bufonul	7 noiembrie 1991
• B.3.	Brâncoveanu și Bogdan — istorie și poezie în dramaturgia lui Iorga și Eminescu	21 noiembrie 1991

· B.4.	Basile și Bartholo — aria calomniei în dialoguri și arii celebre	5 decembrie 1991
· B.5.	Brânzovenescu— Borkman	19 decembrie 1991
· B.6.	Becket — un personaj istoric în dialog cu teatrul și filmul	2 ianuarie 1992
· B.7.	Beatrice-Benedick — sau... „Mult zgomot pentru nimic“	16 ianuarie 1992
· B.8.	Beranger — ipostaze dramatice	30 ianuarie 1992
· B.9.	Brighella, Beline, Brutus, Banquo — de la comedia dell'arte la dramă, de la Molière la Shakespeare	27 februarie 1992
· C.1.	Caliban, Colombina, Caligula	12 martie 1992
· C.2.	Crina, Castriș, Chirică — pagini din dramaturgia românească interbelică	25 martie 1992
· C.3.	Coriolan, Cordelia, Cezar, Cleopatra și lumea personajelor lui Shakespare	9 aprilie 1992
· C.4.	Chiriac, Crăcănel, Cetățeanul turmentat, Cațavencu și Caragiale	23 aprilie 1992
· C.5.	Coana Chirița	16 iulie 1992

TELERECITALURI
MAEȘTRII
CABINA DE MONTAJ

În ordine alfabetică

Mircea Albulescu	– realizator C. Paraschivescu – 29.07.1996
Sică Alexandrescu	– realizator Ionuț Niculescu – 23.2.1992
Coca Andronescu	– realizator C. Paraschivescu – 11.8.1991
Marcel Anghelescu	– realizator C. Paraschivescu – 25.5.1991
Costache Antoniu	– realizator Sică Alexandrescu – 22.11.1970
Geo Barton	– realizator Cristina Corciovescu – 16.8.1992
Leopoldina Bălănuță	– realizatori George Antofi, Doina Teodoru – 28.7.1977 – realizator Octavian Sava – 28.7.1991
Petre Sava Băleanu	– realizator C. Paraschivescu – 25.3.1991
Ștefan Bănică	– realizator Octavian Sava – 6.1.1991
Radu Beligan	– realizatori Alexandra Irimia, Manase Radnev – – 12–18.12.1993
Mihai Berechet	– realizator C. Paraschivescu – 6.9.1992
Clody Berthola	– realizator Liviu Ciulei – 8.2.1972
Grigore Vasiliu Birlic	– realizator C. Paraschivescu – 12.1.1992
Emil Botta	– realizator Mihaela Macovei – 6.3.1994
Ștefan Mihăilescu-Brăila	– realizator C. Paraschivescu – 27.6.1993
Tamara Buciuceanu-Botez	– realizator C. Paraschivescu – 16.9.1977 – realizatori Octavian Sava, Nae Cosmescu – 2.9.1990
Lucia Sturdza Bulandra	– realizator Tamara Pașca – 12.4.1992
George Calboreanu	– realizatori Liliana Zenne, C. Paraschivescu – 29.12.1977
Toma Caragiu	– realizatori Manase Radnev, Doina Teodoru, Roxana Pitea, Dominic Dembinski
Ștefan Ciubotărașu	– realizator Liliana Moldovan – 16.2.1978

Dina Cocea	– realizator Sică Alexandrescu – 21.12.1971
Constantin Codrescu	– Realizatori Valentin Silvestru, C. Paraschivescu – 29.11.1992
	– realizatori Cristina Corciovescu – 21.09.1992
Cornel Coman	– realizator Nae Cosmescu – 27.10.1991
George Constantin	– realizator Ludmila Patlanjoglu – 1978
Sorana Coroamă-Stanca	– realizator Mihaela Macovei – 21.01.1997
Vasile Cosma	– realizator C. Paraschivescu – 21.02.1993
Octavian Cotescu	– realizator Lucia Hossu Longin – 12.08.1990
Gheorghe Cozorici	– realizator Mihaela Macovei – 7.08.1994
Toma Dimitriu	– realizator Domnița Munteanu – 24.05.1979
Cornel Dumitraș	– realizator Mihaela Burda – 7.04.1994
Silvia Dumitrescu-Timică	– realizator Sică Alexandrescu – 20.02.1971 – realizator Marina Spalas – 9.03.1978 – realizatori Domnița Munteanu, C. Paraschivescu – 9.12.1990
Fory Eterlè	– realizator C. Paraschivescu – 30.06.1991
Viorica Farkaș	– realizator Liliana Zenne – 6.07.1978
Ion Finteșteanu	– realizator Ion Finteșteanu – 16.09.1975 – realizator C. Paraschivescu – 3.05.1992
Mihai Fotino	– realizator Mihaela Macovei – 29.11.1994
Jean Georgescu	– realizator Viorica Bucur – 10.03.1991
Silvia Ghelan	– realizator C. Paraschivescu – 27.12.1992
Ilie Gheorhge	– realizator C. Paraschivescu – 25.05.1997
Petre Gheorghiu	– realizator Domnița Munteanu, Mihaela Burda– 23.09.1991
Alexandru Giugaru	– realizator Sică Alexandrescu – 12.06.1973 – realizator C. Paraschivescu – 17.11.1991
Elvira Godeanu	– realizator Sică Alexandrescu – 4.05.1971 – realizator Ludmila Patlanjoglu – 20.01.1991
Ileana Stana Ionescu	– realizator Edwiga Adelman – 2.11.1978 – realizator C. Paraschivescu – 28.04.1996
Ștefan Iordache	– realizator Mihaela Macovei – 18.11.1996
Gheorghe Leahu	– realizatori Liliana Zenne, C. Paraschivescu – 6.04.1978
– Ion Lucian	– realizatori Ioana Prodan, Olimpia Arghir – 2.02.1991

Gilda Marinescu	– realizator Mihaela Macovei – 25.06.1995
Ion Marinescu	– realizator Ion Marinescu – 20.01.1977
Mariana Mihuț	– realizator Tudor Caranfil – 10.08.1978
Tudor Mușatescu	– realizator C. Paraschivescu – 28.03.1993
Corado Negreanu	– realizator Corneliu Dalu – 30.05.1978
Vasile Nițulescu	– realizator C. Paraschivescu – 13.04.1978 – realizator Mihaela Burda – 16.05.1993
Draga Olteanu-Matei	– realizator Domnița Munteanu – 20.04.1978
Rodica Padina	– realizator Domnița Munteanu – 5.01.1997
Gina Patrichi	– realizator Constantin Dicu – 16.06.1977
Amza Pellea	– realizator Alexandra Orban – 3.08.1978 – realizatori Alexandra Orban, Cornel Popa – 16.09.1990
Emanoil Petruț	– realizatori Doina Teodoru, Catinca Ralea – 19.04.1979 – realizatori Tudor Petruț, Alexandra Grigorescu – 25.09.1994
Florin Piersic	– realizatori Doina Teodoru, Mihai Marta – 13.07.1978
Stela Popescu	– realizator Octavian Sava – 14.10.1990
Eugenia Popovici	– realizator Mihaela Macovei – 16.04.1995
Silvia Popovici	– realizator Letiția Popa – 18.05.1978 – realizator C. Paraschivescu – 7.11.1993
Ileana Predescu	– realizatori Domnița Munteanu, Ioana Prodan – 25.08.1991
Ștefan Radof	– realizator Mihaela Macovei – 18.12.1994
Constantin Rauțchi	– realizator Mădălina Stănescu – 5.05.1991
Irina Răchițeanu Șirianu	– realizator Letiția Popa – 9.10.1973 – realizatori Ioana Prodan, Olimpia Arghir – 11.11.1990
Victor Rebengiuc	– realizator C. Paraschivescu – 2.03.1978 – realizator Alexandra Grigorescu – 7.02.1993
Florin Scărlătescu	– realizator Nae Cosmescu – 23.02.1978
Silviu Stănculescu	– realizator Corneliu Dalu – 12.01.1978

Carmen Stănescu	– realizatori Mihai Berechet, Liliana Zenne – 13.03.1971 – realizatori Dan Mocănescu, – 28.09.1978 Octavian Sava, Ioana Prodan 30.09.1990
Sandu Sticlaru	– realizator C. Paraschivescu – 16.07.1982
Mircea Șeptilici	– realizator Ioana Prodan – 29.06.1978
Mircea Ștefănescu	– realizator C. Paraschivescu – 1978
Ștefan Tapalagă	– realizatori Sanda Manu, Mihaela Macovei – 22.10.1995
Sanda Toma	– realizator Maria Preduț – 11.05.1978 – realizator C. Paraschivescu – 15.01.1995
Liliana Tomescu	– realizator C. Paraschivescu – 20.07.1978
Olga Tudorache	– realizator Doina Teodoru – 28.03.1978
Melania Ursu	– realizator Liliana Zenne – 22.02.1979
Dorin Varga	– realizator Mihaela Macovei – 22.12.1996
Teofil Vâlcu	– realizator Eugen Todoran – 4.05.1978 – realizator C. Paraschivescu – 19.07.1992
Dorel Vișan	– realizator C. Paraschivescu – 13.07.1997
George Vraca	– realizator Tudor Caranfil – 17.08.1978

Cabina de montaj

Moderator Marina Constantinescu – producător Luminița Iordănescu

1. Invitat	Victor Rebengiuc	– 6.07.2000
2.	Ștefan Iordache	– 13.07.2000
3.	Rodica Tapalagă	– 27.07.2000
4.	Ion Caramitru	– 3.08.2000
5.	Coca Bloos	– 10.08.2000
6.	Virgil Ogășanu	– 17.08.2001
7.	Andrei Șerban	– 31.08.2000
8.	Mariana Mihuț	– 7.09.2000
9.	Irina Petrescu	– 14.09.2000
10.	Mircea Diaconu	– 14.09.2000 T.V.R. I.

SPECTACOLE PRELUATE DIN TEATRE ȘI ÎNREGISTRATE

În ordine alfabetică

Teatrul Național București

Apus de soare de B. Șt. Delavrancea — **1968**
regia Sică Alexandrescu

Autobiografie de Horia Lovinescu — **1979**
regia Cornel Todea

Caligula de Albert Camus — **1991**
regia Horea Popescu

Camera de alături de Paul Everac — **1977**
regia Ion Cojar

Capul de Mihnea Gheorghiu — **1977**
regia Letiția Popa

Comedie de modă veche de Alexei Arbuzov — **1988**
regia Mihai Berechet

Comoara din deal de Corneliu Marcu — **1977**
regia Ion Cojar

Cronică de vitejie de Dan Tărchilă — **1979**
regia Constantin Dinischiotu

Domnii Glembay de Miroslav Krleza — **1969**
regia Moni Ghelerter

Hagi Tudose de B. Șt. Delavrancea — **1982**
regia Ion Cojar

Harvey de Mary Chase — **1997**
regia Tudor Mărăscu

Locomotiva de André Roussin — **1996**
regia Mihai Berechet

Marele soldat de Dan Tărchilă — **1978**
regia Mihai Berechet

Menajeria de sticlă de Tennessee Williams — **1994**
regia Mihai Manolescu

Moartea unui artist de Horia Lovinescu — **1969**
regia Horea Popescu

Năpasta de I. L. Caragiale — **1970**
regia Miron Niculescu

Nunta însângerată de Federico Garcia Lorca — **1969**
regia Miron Niculescu

Oameni și șoareci de John Steinbach — **1969**
regia Al. Finți

O batistă în Dunăre de Dumitru Radu Popescu — **1998**
regia Ion Cojar

O scrisoare pierdută de I. L. Caratgiale — **1969**
regia Sică Alexandrescu

Părinți teribili de Jean Cocteau — **1996**
regia Andreea Vulpe

Profesionistul de Dușan Kovacevics — **1999**
regia Horea Popescu

Regina de Navara de Eugen Scribe — **1969**

Rivalii de R. Sheridan — **1999**
regia Horea Popescu

Tache, Ianke și Cadâr de Victor Ion Popa — **1976**
regia Ion Finteștieanu

Tartuffe de Molière — **1969**
regia Ion Finteșteanu

Un fluture pe lampă de Paul Everac — **1981**
regia Horea Popescu

Valiza cu fluturi de Iosif Naghiu — **1978**
regia Sanda Manu

Vassa Jeleznova de Maxim Gorki — **1992**
regia Ion Cojar

Vlaicu Vodă de Al. Davila — **1986**
regia Mihai Berechet

Zodia Taurului de Mihnea Gheorghiu — **1977**
regia Mihai Berechet

Teatrul Național Cluj

Antoniu și Cleopatra de William Shakespeare — **1990**
regia Mihai Măniuțiu

Astă seară se improvizează de Luigi Pirandello — **1970**
regia Paolo Magelli

Despot Vodă de Vasile Alecsandri — **1977**
regia Mircea Marin

Divorț în stil italian de Eduardo de Filippo — **1993**
regia Dorel Vișan

Lungul drum al zilei către noapte de Eugene O'Neill — **1969**
regia Crin Teodorescu

Marat Sade de Peter Weiss — **1993**
regia Victor Ioan Frunză

O întâmplare ciudată de Carlo Goldoni — **1978**
regia Marin D. Aurelian

Procesul Horia de Al. Voitin — **1968**
regia Crin Teodorescu

Rochia de Romulus Vulpescu — **1968**
regia Vlad Mugur

Tineri căsătoriți caută cameră de Mihail Roscin — **1982**
Regia Rodica Radu

Vara imposibilei iubiri de D.R. Popescu — **1969**
regia Vlad Mugur

Visul de D.R. Popescu — **1968**
regia Vlad Mugur

Teatrul Național Craiova

Așa este (dacă vi se pare) de Luigi Pirandello — **2001**
Regia Vlad Mugur

Danaidele după Eschil — **1997**
regia Silviu Purcărete

Don Carlos de Friedrich Schiller — **1976**
regia Georgeta Tomescu

Fire de poet de Eugene O'Neill — **1976**
regia Georgeta Tomescu

Hamlet de William Shakespeare — **1998**
regia Tompa Gabor

Iona de Marin Sorescu — **1998**
regia Ilie Gheorghe

Maria și copiii ei de Osvaldo Dragun — **1979**
regia Georgeta Tomescu

Profesorul demnitate de Corneliu Leu — **1979**
regia Valentin Balogh

Regele Lear de William Shakespeare — **1970**
regia Gheorghe Jora

Referendum popular de Gian Carlo Vené
și Roberto Pallavicini — **1976**
regia Georgeta Tomescu

Seară de taină de Ion D. Sârbu — **1983**
regia Dan Alexandrescu

Slugă la doi stăpâni de Carlo Goldoni — **2001**
regia Vlad Mugur

Torente de Al. Stein — **1970**
regia Georgeta Tomescu

Unchiul Vanea de A.P. Cehov — **1991**
regia Mircea Cornișteanu

Teatrul Național Iași

Angajare de clovn de Matei Vișniec — **1993**
regia Nicolae Scarlat

Cabala bigoților de Mihail Bulgakov — **1998**
regia Horea Popescu

Chirița în provincie de Vasile Alecsandri — **1982**
regia Alexandru Dabija

Cu cărțile ascunse de Antonio Buerro Valrjo — **1995**
regia Mircea Marin

Duet de Andi Andrieș — **1973**
regia Victor Tudor Popa

Îmbrăcați pe cei goi de Luigi Pirandello — **1968**

Livada de vișini de A.P. Cehov – 2001
regia Alexandru Hansvater

Mutter Courage de Bertolt Brecht — **1969**
regia Mauriciu Sekler

O scrisoare pierdută de I.L.Caragiale — **1977**
regia Anca Ovanez-Doroșenco

Pădurea împietrită de Robert Sherwood — **1980**
regia Călin Florian

Petru Rareș de Horia Lovinescu — **1974**
regia Sorana Coroamă-Stanca

Povestea Unirii de Tudor Șoimaru — **1973**
regia Dan Nasta

Reduta de Mircea Radu Iacoban — **1977**
regia Sanda Manu

Sâmbătă la Veritas de Mircea Radu Iacoban — **1978**
regia Mircea Radu Iacoban, Saul Taișler

Șase personaje în căutarea unui autor de Luigi Pirandello — **1991**
regia Irina Popescu-Boieru

Veac de iarnă de Ion Omescu — **1969**
regia Crin Teodorescu

Teatrul Național Târgu Mureș

Arca lui Noe de Lucian Blaga — **1993**
regia Dan Alexandrescu

Fedra de Racine — **1979**

Livada de vișini de A.P.Cehov — **1990**
regia Gheorghe Harag

O dragoste de milioane de Claude Magnier — **1991**
regia Dan Alexandrescu

Oh! tinerețe de Eugene O'Neille — **1979**
regia Zoe Anghel-Stanca

Privește înapoi cu mânie de John Osborne — **1996**
regia Tudor Cristian Popescu

Smerita după Dostoievski — **1990**
regia Dan Alexandrescu

Trupa pe butoaie de Jean Variot — **1993**
regia Victor Ioan Frunză

Teatrul Național Timișoara

Cântecul lebedei de A.P.Cehov — **1972**

Constructorul Solnes de Henrik Ibsen — **1978**
Regia Emil Reus

Coroană pentru Doja de Aurel Gh. Ardeleanu — **1972**
Regia Ioan Taub

Micul infern de Mircea Ștefănescu — **1970**
Regia Marieta Sadova

Mitică Popescu de Camil Petrescu — **1967**

Pâine amară de Claude Spaak — **1974**
Regia Dan Alexandrescu

Tache, Ianke și Cadâr de Victor Ion Popa — **1970**
Regia Ion Maximilian

Tragedian fără voie de A.P.Cehov — **1972**

Velasquez de Antonio Buerro Valejo — **1983**
Regia Ioan Ieremia

Teatrul Național „Mihai Eminescu" Chișinău

Casa mare de Ion Druță — **1991**
Regia Nicoleta Toia

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"

Candida de G.B.Shaw — **1968**
Regia George Carabin

Cazul Oppenheimmer de M.Kiphardt — **1967**
Regia Cornel Todea

Clipe de viață de William Saroyan — **1969**
Regia Liviu Ciulei

Dimineață pierdută de Gabriela Adameșteanu — **1990**
Regia Cătălina Buzoianu

Ferma de David Storey — **1985**
Regia Sanda Manu

Fii cuminte, Cristofor de Aurel Baranga — **1967**
Regia Valeriu Moisescu

Gin Rummy de Donald L. Cobrun — **1991**
Regia Liviu Ciulei

Hamlet de William Shakespeare — **2000**
Regia Liviu Ciulei

Hitler al 17-lea de Adrian Dohotaru — **1996**
Regia Tudor Mărăscu

Într-o singură seară de Iosif Naghiu — **1977**
Regia Sanda Manu

Jurnalul unui nebun de Gogol — **1968**
Regia Mircea Marosin

Kean de Jean Paul Sartre, după Dumas — **1968**
Regia Dinu Negreanu

Luceafărul de B.Șt.Delavrancea — **1970**
Regia Ion Cojar

Mincinosul de Carlo Goldoni — **1972**
Regia Sanda Manu

O scrisoare pierdută de I.L.Caragiale — **1982**
Regia Liviu Ciulei

Passacaglia de Titus Popovici — **1978**
Regia Tudor Mărăscu

Romeo și Julieta la sfârșit de noembrie de Jan Ottcenasek — **1990**
Regia Valeriu Moisescu

Tovarășul feudal și fratele său de Al. Mirodan — **1978**
Regia Moni Ghelerter

Vicarul de Rolf Hchuth — **1982**
Regia Radu Penciulescu

Ziariștii de Al. Mirodan — **1972**
Regia Valeriu Moisescu

Teatrul de Comedie

D-ale carnavalului de I.L. Caragiale — **1999**
Regia Mihai Manolescu

Insula de Mihail Sebastian — **1967**
Regia Crin Teodorescu

Întâmplare la Madrid de Calvo Sotelo — **1979**
Regia Lucian Giurchescu

Plicul de Liviu Rebreanu — **1983**
Regia Lucian Giurchescu

Șeful sectorului suflete de Al. Mirodan — **1967**
Regia Moni Ghelerter

Turnul de fildeș de Viktor Rozov — **1991**
Regia Ion Cojar

Volpone de Ben Johnson — **1977**
Regia Ion Cojar

Teatrul „Ion Creangă“

Bogdan Dragoș de Mihai Eminescu — **1977**
Regia Mihai Dimiu

Micul lord după Frances Hodgson Burnett — **1999**
Regia Constantin Dicu

Micul prinț de Antoine de Saint Exupery — **1981**
Regia Radu Popovici

Teatrul Delavrancea

Întors din sigurătate de Paul Cornel Chitic — **1979**

Miorița de Valeriu Anania — **1969**
Regia Marieta Sadova

Viforul de B.Șt. Delavrancea — **1968**
Regia Călin Florian

Teatrul Giulești—Odeon

Acești îngeri triști de D.R.Popescu — **1972**
Regia Geo Saizescu

Amadeus de Peter Schäffer — **1990**
Regia Dinu Cernescu

Bărbierul din Sevilla de Beaumarchais — **1995**
Regia Dinu Cernescu

Casa care a fugit pe ușă de Petru Vintilă — **1976**
Regia Dinu Cernescu

Cumetrele de Michel Tremblay — **1997**
Regia Petre Bokor

Cu oltencele nu-i de glumit de Gheorghe Vlad — **1978**
Regia Geta Vlad

Doamnele domnului Caragiale — **1991**
Scenariul și regia Tudor Mărăscu

...Escu de Tudor Mușatescu — **1990**
Regia Dinu Cernescu

Mincinosul de Carlo Goldoni — **1991**
Regia Vlad Mugur

Minunea din Aldeni de Ion Băieșu — **1982**
Regia George Bănică

Năpasta de I.L.Caragiale — **1977**
Regia Alexa Visarion

Nimic despre Hamlet de Radu F. Alexandru — **1999**
Regia Tudor Mărăscu

Paharul cu apă de Eugen Scribe — **1977**
Regia Constantin Gheorghiu

Parola de Petru Vintilă — **1984**
Regia Dinu Cernescu

Patima roșie de Mihail Sorbul — **1977**
Regia Tudor Mărăscu

Pogoară iarna de Maxwell Andersen — **1982**
Regia Dinu Cernescu

Răzbunarea suflerului de Victor Ion Popa — **1978**
Regia Tudor Mărăscu

Supeul de Jean Claude Brisville — **1996**
Regia Florentina Enache

Totul e un joc de Paul Ioachim — **1998**
Regia Cornel Todea

Teatrul Mic

Amintirea a două dimineți de luni de Arthur Miller — **1969**
Regia Ion Cojar

Baltagul după Mihail Sadoveanu — **1970**
Regia Radu Penciulescu

Bătrâna și hoțul de Viorel Savin — **1992**
Regia Cristian Hadgi Culea

Bătrânele și marea de Ianits Ritsos — **1969**
Regia Yannis Veakis

Cei din urmă de Maxim Gorki — **1972**
Regia Radu Penciulescu

Copiii soarelui de Maxim Gorki — **2000**
Regia Cristian Hadgi Culea

Doi pe un balansoar de William Gibson — **1970**
Regia Radu Penciulescu

Doi pe un balansoar de William Gibson — **1992**
Regia Ludmila Szekeli-Anton

Dosarul Andersonville de Saul Lewit — **1977**
Regia D.D.Neleanu

Două ore de pace de D.R.Popescu — **1977**
Regia Sorana Coroamă Stanca

Efectul razelor gamma asupra anemonelor de Paul Zinder — **1983**
Regia Cătălina Buzoianu

Iertarea de Ion Băieșu — **1970**
Regia Ion Cojar

Îngrijitorul de Harold Pinter — **1969**
Regia Ivan Helmer

Jocul ielelor de Camil Petrescu — **1969**
Regia Crin Teodorescu

Mania posturilor de Vasile Alecsandri — **1978**
Regia Nicolae Dinescu

Matca de Marin Sorescu — **1982**
Regia Dinu Cernescu

Mătrăguna de Machiavelli — **1994**
Regia Dan Micu

Minetti de Thomas Benhard — **1982**
Regia Anca Ovanez Doroșenco

Monştrii sacrii de Jean Cocteau — **1994**
Regia Cornel Todea

Nu suntem îngeri de Paul Ioachim — **1977**
Regia Sorana Coroamă Stanca

(Locuitorii scenei) Oamenii cavernelor de William Saroyan — **1978**
Regia Dinu Cernescu

O fată drăguță cu o floare și ferestre spre nord — **1990**
de Eduard Radzinski
Regia Dragoş Galgoţiu

Ofițerul recrutor de G. Farquhar — **1970**
Regia Radu Penciulescu

O șansă pentru fiecare de Radu F. Alexandru — **1978**
Regia Silviu Purcărete

Prețul de Arthur Miller — **1971**
Regia Crin Teodorescu

Profesoara de Natașa Tanska — **1979**
Regia Nae Cosmescu

Simple coincidențe de Paul Everac — **1967**
Regia Ion Cojar

Timp și adevăr de Eugenia Busuioceanu — **1972**
Regia Ion Cojar

Viața ca un vagon de Paul Everac — **1972**
Regia Ion Maximilian

Theatrum Mundi

Teatru descompus de Matei Vișniec — **1994**
Regia Cătălina Buzoianu

Teatrul Nottara

Acest animal ciudat de Gabriel Arout — **1968**
Regia Sanda Manu

Audiență la consul de Ion Brad — **1980**
Regia Ion Cojar

Avarul de Molière — **1996**
Regia Mircea Cornișteanu

Carambol de I.D. Șerban — **1978**
Regia Dan Nasta

Doi pe o bancă de Al. Ghelman — **1997**
Regia Tudor Mărăscu

Femei singure de Tennessee Williams — **1969**
Regia Ion Olteanu

Henric al IV-lea de Luigi Pirandello — **1968**
Regia Lucian Giurchescu

Henric al IV-lea de Luigi Pirandello — **1992**
Regia Dominic Dembinski

Insomnie de Adrian Dohotaru — **1990**
Regia Alexandru Dabija

Întoarcerea la Micene de E. Tossitza — **1977**
Regia Dan Nasta

Într-o dimineață de Mihai Ispirescu — **1990**
Regia Dan Micu

Jocul de Ion Băieșu — **1981**
Regia George Rafael

Lacrimi de Viktor Rozov — **1981**
Regia Sanda Manu

Luna dezmoșteniților de Eugen O'Neill — 1969
Regia Ion Olteanu

Micul infern de Mircea Ștefănescu — 1979
Regia Mihai Berechet

Omul cu floarea de Luigi Pirandello — 1977
Regia Cornel Todea

Patima fără sfârșit de Horia Lovinescu — 1978
Regia George Rafael

Petru Rareș de Horia Lovinescu — 1969
Regia Sorana Coroamă Stanca

Prințul negru de Iris Murdoch — 1997
Regia Cornel Todea

Scapino de Molière — 1992
Regia Alexandru Dabija

Sinucigașul de Nikolai Erdman — 1995
Regia Cornel Mihalache

Și eu am fost în Arcadia de Horia Lovinescu — 1977
Regia Dan Nasta

Siswe Bansi a murit de Athol Fugard — 1977
Regia Alexa Visarion

Șoc la mezanin de I.D. Șerban — 1976
Regia Mircea Avram

Taifun de Cao Yu — 1991
Regia Alexandru Dabija

Ultima cursă de Horia Lovinescu — 1977
Regia George Rafael

A.T.M.

Premiera de John Cromwell — 1971
Regia Laurențiu Azimioară

Studioul „Casandra“ (I.A.T.C.)

Cadrilul musical după Oscar Wilde — 1990
Clasa prof. Ion Cojar

Este vinovată Corina? de Laurențiu Fulga — 1978
Regia Cornel Vendel

Nunta de A.P. Cehov — 1994
Regia Beatrice Bleonț

O zi de vară de Slavomir Mrožek — 1994
Regia Anca Bradu

Romeo și Julieta de William Shakespeare — 1979
Regia Cătălina Buzoianu

Teatrul de stat Arad

Adolescentul de Horia Lovinescu — 1972
Regia Iulian Copacea

Anna Christie de Eugen O'Neill — 1978
Regia Iosif Bâta

Antigona de Sofocle — 1975
Regia Dan Alexandrescu

Balada celor doi îndrăgostiți de Dimitrie Roman — 1975
Regia Dan Alexandrescu

Teatrul de stat Baia Mare

Adio, majestate! de Al. Voitin — 1975
Regia Petru Popescu

Nora de Henrik Ibsen — 1970
Regia Dan Alexandrescu

Răzvan și Vidra de B.P. Hașdeu — 1970
Regia Dan Alexandrescu

Steaua zimbrului de Valeriu Anania — 1975
Regia Marius Popescu

Teatrul „Bacovia“ Bacău

Carlota de Miguel Mihura — 1973
Regia George Rafael

Cum se cuceresc femeile de Woody Allen — 1990
Regia Victor Tudor Popa

Fără cascadori de Mircea Radu Iacoban — 1973
Regia Victor Tudor Popa

Te urăsc, iubitule! de Viorel Savin — **1993**

Tichia cu clopoței de Luigi Pirandello — **1993**
Regia Dan Alexandrescu

Teatrul „Victor Ion Popa“ Bârlad

Drumul spre Everest de George Genoiu — **1976**
Regia Dina Cocea

Șoimii de Petru Vintilă — **1977**
Regia Cristian Nacu

Trei crai de la răsărit de B.P. Hașdeu — **1969**
Regia Aurel Cerbu

Teatrul „Mihai Eminescu“ Botoșani

Cantemir bătrânul de Nicolae Iorga — **1977**
Regia Ion Olteanu

Casa noastră George Genoiu — **1982**
Regia Constantin Dinischiotu

Cer cuvântul de Dragomir Horomnea — **1981**
Regia Anca Ovanez Doroșenco

Decebal de Mihai Eminescu — **1976**
Regia Ion Olteanu

Histrion de Mihai Eminescu — **1976**
Regia Ion Olteanu

În zonă de Eugen O'Neill — **1967**

Răfuiala de Ștefan Berciu — **1976**
Regia Magda Bordeianu

Ulei de Eugen O'Neill — **1967**

Teatrul „Sică Alexandrescu“ Brașov

Adam și Eva de Rudi Strahl — **1977**
Regia Tudor Florian

Birlic de Tudor Mușatescu și Sică Alexandrescu
după Arnold și Bach — **1990**
Regia Eugen Mercus

Cântec de ciocârlie de Dimitrie Roman — 1977
Regia Dan Alexandrescu

Colegii de V. Axionov și J. Stabovoi — 1968
Regia Ban Ernest

Conu Leonida față cu reacțiunea de I.L. Caragiale — 1999
Regia Claudiu Goga

Cu tot ce am aparțin acestui pământ — 1972
de Dimitrie Roman și Ștefan Alexandrescu
Regia Ștefan Alexandrescu

Doi pe cal, unul pe măgar de Oldrich Danek — 1973
Regia Petre Bokor

E frig și e noapte, seniori de Augustin Buzura — 1990
Regia Ioan Georgescu

Repetabila scenă a balconului de Dumitru Solomon — 1999
Regia Alexandru Tocilescu

Unchiul nostru din Jamaica de Dan Tărchilă — 1982
Regia Eugen Mercus

Vlad Țepeș în ianuarie de Mircea Bradu — 1974
Regia Eugen Mercus

Teatrul „Maria Filotti“ Brăila

Asta-i ciudat de Miron Radu Paraschivescu — 1971
Regia Yannis Veakis

Jucătorii de cărți de N.V. Gogol — 1972
Regia Aurel Cerbu

Martor și judecător de Ion Bălan după Panait Istrati — 1985
Regia Constantin Codrescu

Teatrul maghiar de stat Cluj

Opereta de Witold Gombrovitz — 1997
Regia Tompa Gabor

Teatrul „Ovidiu“ Constanța

Călător fără bagaje de Jean Anouilh — 1981
Regia Ion Maximilian

Între noi doi n-a fost decât tăcere de Lia Crișan — 1978
Regia Ion Maximilian

Tatăl nostru, uneori de Eugen Lumezianu — 1977
Regia Ion Maximilian

Teatrul „Eugen Ionescu" Chișinău

Așteptându-l pe Godot de Samuel Beckett — 1991
Regia Petru Vutcărău

Hei, oameni buni! de William Saroyan — 1991

Teatrul dramatic Galați

Avarul de Molière — 1973
Regia Letiția Popa

Chirița în provincie de Vasile Alecsandri — 1977
Regia Ariana Kunner Stoica

Domnul Puntila și sluga sa Matty de Bertolt Brecht — 1984
Regia Adrian Lupu

Mama s-a îndrăgostit de Ion Băieșu — 1972
Regia Aurel Cerbu

Mizantropul domnului Molière de Dumitru Solomon — 1982
Regia Alexandru Colpacci

Viforul de B.Șt. Delavrancea — 1979
Regia Nicolae Scarlat

Teatrul de stat Oradea

Emigranții de Slavomir Mrozek — 1982
Regia Alexandru Colpacci

Fluturii sunt liberi de Aldo Nicolaj — 1979

Fontana Trevi de Gian Lorenzo Bernini — 1978
Regia Sergiu Savin

Noapte albă de Mircea Bradu 1978
Regia Zoe Anghel-Stanca

Regele trac de Euripide — 1978
Regia Sergiu Savin

Uciderea lui Grigore Vodă — **1978**
Regia Ion Olteanu

Teatrul Tineretului Piatra-Neamț

Cezar, măscăriciul piraților de D.R. Popescu — **1993**
Regia Nicolae Scarlat

Muntele de D.R. Popescu — **1978**
Regia Emil Mandric

Opereta de Witold Gombrovitz — **1993**
Regia Cristian Pepino

Orfanul Zhao de Ji Junxiang — **1996**
Regia Alexandru Dabija

Prețioasele ridicole de Molière — **1973**
Regia Sanda Manu

Răfuiala de P. Massinger — **1978**
Regia Alexandru Dabija

Slugă la doi stăpâni de Carlo Goldoni — **1977**
Regia Iulian Vișa

Tinerețe fără bătrânețe după Petre Ispirescu — **1977**
Regia Cătălina Buzoianu

Teatrul „Al. Davila" Pitești

Amurgul unui cocor de Gunsi Kinoshita — **1977**
Regia Alexandru Tocilescu

Flecărelile femeilor de Carlo Goldoni — **1969**
Regia Lidia Ionescu

Iancu la Hălmagiu de Paul Everac — **1972**
Regia Nae Cosmescu

Între filologi de D.D. Pătrășcanu — **1972**
Regia Nae Cosmescu

Io, Mircea Voievod de Dan Tărchilă — **1973**
Regia Constantin Dinischiotu

Roman sentimental de Rațer și Konstantinov — **1984**
Regia Nae Cosmescu

Vlad Țepeș de Dan Tărchilă — **1977**
Regia Mihai Radoslavescu

Yerma de Federico Garcia Lorca — **1969**
Regia Lidia Ionescu

Teatrul „Toma Caragiu" Ploiești

Azilul roșu de Gordon Mihic — **1996**
Regia Emil Mandric

Cocioabele Londrei de G.B. Shaw — **1967**

Limanul speranței de Cezare Rengifo — **1980**
Regia Harry Eliad

Teatrul de nord Satu Mare

Fata cinstită de Carlo Goldoni — **1980**

Făclie în miez de noapte de Barrie Stavis — **1980**
Regia Mihai Raicu

Teatrul de stat Sibiu

Ifigenia în Taurida de Goethe — **1977**
Regia Sergiu Savin

EXPLORATORI

Coordonatori de drum: Petre Sava Băleanu, Manase Radnev, Virgil Brădățeanu, Mihai Florea, Sofia Șincan, Nicolae Popescu, Dinu Săraru, Constantin Vișan, Octavian Sava, Dan Necșulea, Tudor Mărăscu, Ioana Prodan.

Drumeți redactori: Constantin Paraschivescu, Victor Parhon, Corneliu Omescu, N.C. Munteanu, Alexandra Orban, Adriana Popescu, Marina Spalas, Georgeta Răboj, Dan Comșa, Luminița Ioan, Liliana Moldovan, Marilena Rotaru, Doina Teodoru, Lucia Hossu-Longin, Mirela Roznoveanu, Mădălina Stănescu, Doina Papp, Mihaela Burda, Alexandra Grigorescu, Adriana Popovici, Cristina Pleșcan, Alexandra Irimia, Michaela Macovei, Luminița Iordănescu, Radu Iordănescu, Cristina Dumitrescu, Daniela Branca, Daniela Ciolan, Daniel Tei, Ion Parhon.

Visând în decupaj: Lucian Ionescu, Petre Sava Băleanu, Lucian Pintilie, Georgeta Tomescu, Nicolae Motric, David Esrig, Letiția Popa, Cornel Popa, Cornel Todea, Radu Miron, Ion Barna, Lidia Ionescu, Aurel Cerbu, Tudor Mărăscu, Domnița Munteanu, Constantin Dicu, Nae Cosmescu, Eugen Todoran, Leonard Popovici, Constantin Dinischiotu, Olimpia Arghir, Dan Necșulea, Silviu Jicman, Dinu Cernescu, Dominic Dembinski, Florentina Enache.

CRONOLOGIA MONTĂRILOR PROPRII

MONTĂRI PROPRII

Spectacole realizate în premieră de televiziune

Am inclus aici și exemplificările pentru diferite cicluri de „istoria teatrului" care, prin durată și adaptare, constituie spectacole de sine stătătoare.

1957

aug. 10 — *Seară luminoasă* de Noe Smirnov. Regia artistică Georgeta Tomescu. (Cu Jean Lorin, Damian Crâșmaru, Elisabeta Raicu, Gh. Andreescu și copilul Dănuț Văcărescu). *„Textul... este o onestă piesă într-un act cu un pronunțat caracter festiv (Festivalul Mondial al Tineretului de la Moscova)" (Alecu Popovici, rev. „Teatrul", nr. 11/1957).*

oct. 14 — *Cântecul lebedei* de A. P. Cehov. Regia artistică Nicolae Motric, scenografia Vasile Rotaru. (Cu George Mărutză, Constantin Ramadan). *„... se puteau arăta multe lucruri care ar fi compensat cinematografic ceea ce era imposibil de exprimat scenic." (D. I. Suchianu, rev. „Teatrul", nr. 1/1958).*

oct. 28 — *1 aprilie* de I. L. Caragiale. Regia artistică Lucian Pintilie, scenografia Lucu Andreescu, (Cu Ion Lucian, Liliana Tomescu, Victor Rebengiuc, Octavian Cotescu). *„Regizorul Pintilie... a instalat pe actorul Ion Lucian la o masă de berărie, cu mai multe pahare și comeseni. În stare de semierbietate, el povestește macabra farsă care s-a terminat cu asasinarea lui dom' Mitică — însuși autorul păcălelii ticluite de 1 aprilie. În supraimpresiune apar personajele sinistrei glume, care joacă mut, pantomimic, dar reexecutând mișcările buzelor sincron cu vorbele lui Lucian." (D. I. Suchianu, rev. „Teatrul", nr. 2/1958).*

nov. 25 — *La drumul mare* de A. P. Cehov.

1958

mart. 10 — *Tutunul (Despre efectul dăunător al tutunului)* de A. P. Cehov. Regia artistică Nicolae Motric.

apr. 21 — *Caracterul rus* de Alexei Tolstoi. Regia artistică Georgeta Tomescu. (Cu Nicolae Enache, Lucia Mara-Dabija).

mai 31. — *Minciuna* de Branislav Nușici. Regia artistică Letiția Popa.

mai 26 — *O familie puternică* de Virgil Stoenescu și Corneliu Leu. Regia artistică Nicolae Motric, scenografia Vasile Rotaru. (Cu Ștefan Ciubotărașu, Lucia Mara-Dabija).

iunie 30 — *Inspectorul* de J. B. Priestley. Regia artistică Petre Sava Băleanu, imaginea Lucian Penescu, Emil Hențiu, George Pascaru. (Cu Fory Eterlè, Al. Critico, Dina Cocea, Septimiu Sever, Vasile Hulubei, Dana Comnea). *„Rolul meu este conștiința oamenilor. Cineva din piesă exclamă la un moment dat:* **Nici nu știu bine cum arăta**. *Această precizare a autorului exprimă caracterul simbolic al rolului." (Fory Eterlè, „România liberă", 29 iunie 1958).*

iulie 14 — *Trei schițe* de Leonid Lenci.

iulie 28 — *Oaspetele din faptul serii* de Horia Lovinescu. Regia artistică Lucian Pintilie. (Cu Silvia Popovici, Gheorghe Cozorici, Constantin Rauțchi, Petre Gheorghiu). *„La Televiziune,* **Oaspetele din faptul serii** *de Lovinescu apare ca o piesă dură, întunecată, puternică (...) Începutul era cutremurător: un peisaj cenușiu, mort, pământ uscat și crăpat, vântul scuturând scaieți, câini nevăzuți urlând a moarte, o casă neagră, solitară..." (Valentin Silvestru, „Jurnal de drum al unui critic teatral", Ed. Meridiane, 1992, vol. I., pag. 129).*

aug. 9 — *Te voi găsi* de Lev Oșanin și G. Uspenskaia. Regia artistică David Esrig. (Cu Petre Gheorghiu, Ileana Predescu, Nicolae Enache, Silvia Popovici ș.a.)

aug. 18 — *Ferestre întunecate* după Maria Preda. Regia artistică Dumitru Cihodaru. (Cu Ileana Predescu, Gheorghe Cozorici, Margareta Pogonat ș.a.)

aug. 24 — *Un flăcău pe plac* după Dumitru Mircea. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Titus Lapteș, Puiu Stăncescu, Nicolae Enache).

sept. 25 — *Cel mai fericit om din lume* după Albert Maltz. Regia artistică Lucian Pintilie, scenografia Lucu Andreescu, imaginea Nicolae Niță, Virgil Cojocaru, Emil Hențiu. (Cu Ștefan Ciubotărașu, Vasile Nițulescu).

oct. 6 — *Încurcătura* de Sutö Andras. Regia artistică Georgeta Tomescu. (Cu Nucu Păunescu, Draga Olteanu, Toma Dimitriu, Nicolae Sireteanu).

oct. 27 — *Doi viteji* după Arcadi Gaidar. Regia artistică Letiția Popa, scenografia Vasile Rotaru, imaginea Hari Casapu, George Dănăilă, Ovidiu Drugă. (Cu Mihail Grecea, Ana Barcan, Marieta Rareș, Boris Ciornei ș.a.)

nov. 3 — *Într-o haltă* de A. Ulianinski. Regia artistică Lucian Ionescu, scenografia Lucu Andreescu, imaginea Virgil Cojocaru, Sergiu Stejar, Emil Hențiu. (Cu Emil Liptac, Sandu Sticlaru, Ileana Predescu).

nov. 17 — *După douăzeci de ani* de M. Svetlov. Regia artistică Georgeta Tomescu, scenografia Georgeta Itigan, imaginea Mircea Gherghinescu, Ovidiu Drugă, George Pascaru. (Cu Vasile Hulubei, Constantin Dinescu, Mircea Albulescu, Victor Rebengiuc, Septimiu Sever, Victoria Mierlescu, Dana Comnea, Sanda Toma).

nov. 20 — *Schițe* de I. L. Caragiale. (Cu Costache Antoniu, Grigore Vasiliu Birlic, Radu Beligan, Marcel Anghelescu).

1959

ian. 18 — *Moș Ion Roată și Unirea; Moș Ion Roată și Vodă Cuza.* Regia artistică Dumitru Cihodaru, imaginea Virgil Cojocaru, Mihai Crâșmaru, George Pascaru. (Cu Chiriță Misail, Mihai Berechet, Ion Anastasiad, George Carabin).

feb. 15 — *Articolul 214* de I. L. Caragiale. (Cu Draga Olteanu, Șerban Iamandi, Nicolae Enache, Marin Negrea, Nora Șerban).

martie 7 — *Casa de piatră* după Aurel Mihale. Regia artistică Lucian Pintilie, scenografia arh. Armand Crintea, imaginea Peter Cristian, Emil Hențiu, Ovidiu Drugă. (Cu Mihai Mereuță, Gheorghe Ghițulescu, Mircea Albulescu, Octavian Cotescu, Vasile Nițulescu, Victor Rebengiuc, George Constantin).

mart. 28 — *Schițe* de I. L. Caragiale (*Justiție, Petițiune, Lanțul slăbiciunilor*). Regia artistică Sică Alexandrescu. (Cu Costache Antoniu, Grigore Vasiliu Birlic, Alexandru Giugaru, Radu Beligan, Marcel Anghelescu, Niki Atanasiu, Silvia Dumitrescu-Timică, Cellea Dima, Carmen Stănescu, Fifi Harand, Mircea Cojan).

mai 24 — *Regăsire* de frații Tur. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scenografia Lucu Andreescu, imaginea Hary Casapu, George Dănăilă, Emil Hențiu. (Cu Geo Barton, Corina Constantinescu, Dina Cocea, Al. Critico, Nicolae Sireteanu, Constantin Lungeanu, Traian Dănceanu ș.a.).

iunie 20 — *Jurnalul unei învățătoare*, scenariu de Maria Lovinescu și Georgeta Tomescu după Maria Giacobbe. Regia artistică Letiția Popa, scenografia arh. Armand Crintea, imaginea Hary Casapu, George Pascaru, Ovidiu Drugă. (Cu Elena Sereda, Maria Voluntaru, Dana Comnea, Jean Lorin Florescu).

iulie 11 — Sânge alb de Harald Hauser. Regia artistică Lucian Ionescu, scenografia arh. Armand Crintea, imaginea Mircea Gherghinescu, Sergiu Stejar, George Pascaru. (Cu Ileana Predescu, Septimiu Sever, Fory Eterlè, Al. Critico).

aug. 2 — Drumul spre stele de Mihai Leonard. Regia artistică Letiția Popa, imaginea Hary Casapu, Sergiu Stejar, Lucian Penescu. (Cu Cosma Brașoveanu, Ion Teodorescu, Rodica Popescu, Silvia Năstase).

aug. 6 — La răzeși după V. Em. Galan. Regia artistică Petre Sava Băleanu și Vlad Bâtcă, imaginea George Dănăilă, Constantin Lungu, Ovidiu Drugă, regia de montaj Victor Videriu. (Cu Alexandru Azoiței, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Adela Mărculescu).

aug. 9 — Ah, inimă! de Al. Stark după Vladimir Poliakov. Regia artistică Valeriu Lazarov, scenografia Vasile Rotaru, imaginea Emil Hențiu, Iosif Olleler, George Pascaru, conducerea muzicală Gică Rădulescu. (Cu Ștefan Tapalagă, Marga Butuc, Dem Savu, Maria Voluntaru, Cosma Brașoveanu, Vasilica Tastaman, Ștefan Bănică, Leopoldina Bălănuță ș.a.).

aug. 20 — Într-o gară mică de Dan Tărchilă. Regia artistică Lucian Pintilie și David Esrig, scenografia Lucu Andreescu, imaginea Ovidiu Drugă, George Dănăilă, Lucian Penescu, Iosif Olleler. (Cu Ileana Predescu, George Constantin, Titus Lapteș, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Ștefan Ciubotărașu, Eugenia Eftimie, Matei Alexandru, Emil Liptac, George Popovici-Poenaru, Cella Dima, Cornel Gârbea, Alexandru Azoiței, Mircea Anghelescu, Dan Damian).

sept. 17 — S-a întâmplat în București de Sanda Dumitrescu. Regia artistică Lidia Ionescu, scenografia arh. Armand Crintea, imaginea George Dănăilă, Emil Hențiu, George Pascaru. (Cu Eva Pătrășcanu, Dinu Dumitrescu, Misail Chiriță, Benedict Dabija, Liliana Țicău, Mircea Albulescu, Silvia Popovici, Septimiu Sever).

oct.. 17 — Oameni de prisos, dramatizare de Paul B. Marian după Albert Maltz. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scenografia Lucu Andreescu. (Cu Sandu Sticlaru, Nicolae Sireteanu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Fory Eterlè, Emil Botta, Ion Lucian, Geo Barton, George Mărutză, Al. Alexandrescu-Vrancea, Alexandru Azoiței).

nov. 5 — În așteptarea zorilor de V. Lukovski. Regia artistică Nicolae Motric, scenografia Vasile Rotaru, imaginea Virgil Cojocaru, Emil Hențiu, Ovidiu Drugă. (Cu Mircea Albulescu, Constantin Rauțchi, Alexandru Azoiței, Elena Sereda, Benedict Dabija, Gheorghe Cozorici, Ion Atanasiu-Atlas, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Constantin Brezeanu).

dec. 21 — Chirița ot Bârzoiu, scenariu de Zoe Anghel-Stanca și Vasile Hulubei după Vasile Alecsandri. Regia artistică Lucian Ionescu, scenografia Georgeta Itigan, imaginea George Pascaru, Virgil Cojocaru, Ovidiu Drugă. (Cu Nely Nicolau, Constanța Câmpeanu, Tamara Buciuceanu, Dumitru Furdui, Marieta Rareș, Vasilica Tastaman, Benedict Dabija, Traian Dănceanu, Willy Ronea, Ștefan Ciubotărașu, Toni Buiacici, Carol Kron, Sandu Sticlaru).

ian. 23 — Necazurile Burgmeisterului Fünfling, după G. Bayerl. Regia artistică Nicolae Motric, scenografia Vasile Rotaru, imaginea Virgil Cojocaru, Constantin Berteanu, Mihai Crâșmaru. (Cu Mircea Crișan, Natașa Alexandra, Mișu Andreescu, Vasile Hulubei, Coca Andronescu, Valy Cios, George Oprina).

apr. 11 — Un milion pentru un surâs de Anatolie Sofronov. Regia artistică David Esrig. (Cu Eugenia Popovici, Marcel Anghelescu, Radu Beligan, Natașa Alexandra, Mihai Fotino, Valeria Gagealov, Puiu Mirea). „S-au folosit inteligent posibilitățile specifice spectacolului televizat", („Contemporanul", 15 apr. 1960).

mai 14 — Makar Dubrava de Al. Korneiciuk. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Matei Alexandru, Nineta Gusty, Corina Constantinescu, Geo Barton, Florin Piersic, Dumitru Furdui, Coca Andronescu, Cristina Tacoi).

iunie 6 — Iulius Fucik, scenariu de Nicolae Motric după *Reportaj cu ștreangul de gât* de Iulius Fucik și piesa *Vei trăi mereu* de I. Buriakovski. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Florin Piersic, Liliana Țicău, Benedict Dabija, Mircea Albulescu, Atena Zahariad, Silviu Stănculescu).

iulie 9 — Georges Dandin de Molière. Regia artistică Lidia Ionescu. (Cu Benedict Dabija, Vasilica Tastaman, Mircea Șeptilici, Mimi Enăceanu, George Carabin, Coca Andronescu, Mihai Fotino, Dem Savu).

aug. 14 — Postul de pe strada Rareș de Andi Andrieș. Regia artistică Letiția Popa, scenografia arh. Armand Crintea. (Cu Mihai Dogaru, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Anca Roșu, Vasile Ichim, Ion Dichiseanu, Nicolae Tomazoglu, Matei Gheorghiu).

nov. 8 — Codul vagabonzilor, scenetă de Ion Crișan după O'Henry. Regia artistică Lucian Ionescu. (Cu Mircea Șeptilici, Iurie Darie, N. Niculescu-Cadet).

dec. 5 — Broadway Melody 1492 de Jura Soyfer. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scenografia Lucu Andreescu, imaginea Nicolae Niță, Ovidiu Drugă, Constantin Moțiu, muzica Dumitru Capoianu. (Cu Marcel Anghelescu, Mihai Fotino, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Ștefan Tapalagă, H. Nicolaide, Tudorel Popa, Migry Avram Nicolau, Sanda Toma, Dem. Savu, Sandu Sticlaru, Nineta Gusty, Ion Lucian, Coca Andronescu, Eliza Plopeanu). *„Evenimentele tragice care au culminat cu «Anschlussul» se fac auzite în această piesă despre descoperirea Americii de către Cristofor Columb, la 1492", („Programul de radio").*

1961

feb. 20 — Un caz ciudat, după piesa Doi medici de Hans Pfeiffer. Scenariul și regia artistică Nicolae Motric. (Cu Mircea Albulescu, Gheorghe Cozorici, Florin Piersic, Tatiana Yekel, Eugenia Eftimie).

apr. 17 — Sabia lui Damocles de Nazim Hâcmet. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Lazăr Vrabie, Vasilica Tastaman, Florin Vasiliu, Mircea Albulescu, Marcel Anghelescu, Al. Critico, Constantin Brezeanu, Leopoldina Bălănuță, George Carabin, Eugenia Bădulescu, Mircea Constantinescu, Eugenia Popovici).

iunie 12 — Iubesc, iubesc... de Mass și Cervinski. Muzica de Tabacinikov. Regia artistică Lucian Ionescu. (Cu Ion Lucian, Mihai Fotino, Valeria Gagealov, Marcel Anghelescu, Nineta Gusty, Victoria Mierlescu, Tamara Buciuceanu).

oct. 23 — În așteptarea lui Lefty de Cliford Odets. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scenografia Georgeta Itigan, muzica Dumitru Capoianu, imaginea Nicolae Niță, Emil Hentiu, Constantin Moțiu. (Cu Ștefan Mihăilescu-Brăila, Octavian Cotescu, Eva Pătrășcanu, Al. Critico, George Constantin, Anca Verești, Florin Piersic, Ernest Maftei, Ion Marinescu, Mircea Anghelescu, Migry Avram Nicolau, Nicolae Brancomir, Willy Ronea).

dec. 11 — La tribunal, scenariu de Ion Barna după schițe de A. P. Cehov. Regia artistică Ion Barna, scenografia arh. Armand Crinea. (Cu Constantin Rauțchi, Nineta Gusty, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Marcel Anghelescu, Florin Scărlătescu, Alexandru Azoiței, Nicolae Enache, Tudorel Popa, Cosma Brașoveanu, Dem. Rădulescu, Gheorghe Cozorici, Mișu Fotino, Dumitru Furdui, Vasile Ichim, Arcadie Donos, Horia Căciulescu, Maria Voluntaru, Marius Pepino). *„Fără să fie film, fără să fie însă nici teatru, împrumutând de la aceste două arte doar ceea ce convenea micului ecran, emisiunea de «Teatru în studio» intitulată* La Tribunal *a fost un spectacol reușit Pe ecranul televizorului a încăput toată monstruozitatea acestui tribunal în care țărani nevinovați erau condamnați, cu o voce plictisită, la muncă silnică", (Paul Diaconescu, rev. „Teatrul", nr. 4/1962).*

1962

ian. 29 — Piața Ancorei de I. Stock. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Mircea Albulescu, Iarina Demian, Florin Piersic, Liliana Țicău, Constantin Codrescu, Alexandru Azoiței).

feb. 4 — Trei la zero pentru noi de Lev Sinelnikov. Regia artistică Aurel Cerbu. (Cu George Demetru, Magda Popovici, Victoria Mierlescu, Angela Chiuaru).

feb. 11 — O comoară de băiat de E. Râjov și V. Vocikova. Regia artistică Cornel Popa. (Cu Nineta Gusty, Rodica Tapalagă, Dem. Rădulescu, Marieta Rareș, Matei Alexandru).

mart. 4 — Stăpânul universului după Peter Karvaș. Regia artistică Lucian Ionescu. (Cu Willy Ronea, Mihai Fotino, Nucu Păunescu, Traian Dănceanu, Toni Buiacici, Puala Chiuaru, Elena Ioachim).

mart. 12 — Evantaiul de Carlo Goldoni. Regia artistică Lidia Ionescu, scenografia Vasile Rotaru. (Cu Valentin Plătăreanu, Mimi Enăceanu, Valeria Gagealov, Gh. Popovici-Poenaru, Ion Lucian, Horia Căciulescu, Coca Andronescu, Nineta Gusty, Dem. Savu, Ștefan Bănică, Dem. Rădulescu, Marin Moraru).

mart. 22 — Furtul elefantului alb, după Mark Twain. Regia artistică Letiţia Popa. (Cu Ion Lucian, Sorin Balaban, Mircea Constantinescu).

apr. 8 — Cum s-a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nichiforovici, ecranizare de Eva Dragomir după N.V. Gogol. Regia artistică Ion Barna, scenografia arh. Armand Crintea. (Cu Ştefan Mihăilescu-Brăila, Dem. Rădulescu, Dorina Done, Margareta Pogonat ş.a.).

apr. 15 — Vanina Vanini, scenariu de Anda Boldur după Sthendal. Regia artistică Cornel Popa. (Cu Silvia Popovici, George Mărutză, Mircea Anghelescu, Gheorghe Cozorici, Ion Marinescu, Victoria Mierlescu).

mai 13 — Nu suntem singuri de Mircea Enescu. Regia artistică Letiţia Popa, scenografia Vasile Rotaru. (Cu Costel Constantinescu, Marcel Anghelescu, Gheorghe Crâşmaru, N. Gr. Bălănescu, Marin Moraru).

iunie 7 — Poveste din Taiga, după piesa *Explozia* de I. Dvoreţki. Regia artistică Nicolae Motric, scenografia Vasile Rotaru, imaginea Ovidiu Drugă, Constantin Lungu, Constantin Moţiu, George Grigorescu. (Cu Liliana Ţicău, Gheorghe Cozorici, Şerban Iamandi, Iarina Demian ş.a.).

iulie 29 — Colierul de L. Guard Peach. Regia artistică Ion Barna. (Cu Gheorghe Dinică, Marin Moraru, Marian Hudac, Nineta Gustv. Dem. Savu).

aug. 19 — Căldură mare de I.L. Caragiale. Regia artistică Ion Barna, imaginea Nicolae Niţă. (Cu Horia Şerbănescu, Dem. Rădulescu, Arcadie Donos, Puiu Călinescu, I. Popescu Lac); *Domnul Goe* de I.L. Caragiale. Regia artistică Letiţia Popa, imaginea Iosif Olleler. (Cu Nineta Gusty, Nataşa Alexandra, Vasilica Tastaman, Gh. Popovici-Poenaru, Marian Hudac, Gheorghe Crâşmaru).

sept. 9 — Sala de aşteptare de Victor Bârlădeanu. Regia artistică Letiţia Popa, scenografia Gabriela Zamfirescu. (Cu N. Gr. Bălănescu, Octavian Cotescu, Ludovic Antal, Eva Pătrăşcanu ş.a.).

oct. 6 — Condamnatul din Pickwicktown de André-Paul Antoine. Regia artistică Radu Miron, scenografia Vasile Rotaru. (Cu Nicolae Tomazoglu, Sandu Sticlaru, Dinu Ianculescu, Marian Hudac, Constantin Rauţchi).

nov. 3 — Mutter Courage de Bertolt Brecht. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scenografia Georgeta Itigan, imaginea Nicolae Niţă, Edwiga Adelman, George Grigorescu. (Cu Marga Anghelescu, Lucia Mara Vrabie, Matei Alexandru, Mircea Anghelescu, Ion Marinescu, Marcel Anghelescu, Valeria Gagealov, Nicolae Sireteanu ş.a.). *„un spectacol gândit şi lucrat profund" (Ileana Popovici, rev. „Teatrul", nr. 12/1962).*

nov. 10 — Maşina de calculat de Paul Everac. Regia artistică Sorin Grigorescu. (Cu Florin Scărlătescu, Ion Lucian, Ştefan Bănică, Dem. Savu, Dem. Rădulescu).

nov. 26 — Teatrul, artă realistă — ciclu de istorie a teatrului universal prezentat de Ion Marin Sadoveanu (I). *„Prima emisiune va fi o prefaţă a întregului ciclu. Alese din epoci foarte îndepărtate între ele, exemplificările din această emisiune au scopul să demonstreze ideea fundamentală a acestei scurte istorii a teatrului universal: fondul profund realist al artei teatrale de totdeauna şi de pretutindeni" („Programul de radio").* Regia artistică Lidia Ionescu, coregrafia Stere Popescu. *Visul* de Herondas din Kos (cu Dem. Rădulescu); fragment *Hamlet* de William Shakespeare (cu Toma Dimitriu, Ion Marinescu, N. Luchian-Botez); *Jucătorii de cărţi* de N.V. Gogol (cu Nicolae Gărdescu, Florin Scărlătescu, Traian Dănceanu, Mihai Fotino, Vasile Florescu, George Oprina, Dem. Savu, Arcadie Donos). Pantomimă interpretată de Eugenia Olteanu, Adina Deneş, Amato Checiulescu. *„Deşi redactează dinainte fiecare din cele zece conferinţe, scriitorul vorbeşte liber în emisiune, încântând — prin calităţile sale oratorice şi ideile transmise — milioanele de telespectatori. Conferenţiarul atinge apogeul popularităţii sale" (I. Oprişan, prefaţă la vol. I, Ion Marin Sadoveanu,* Istoria universală a dramei şi teatrului, *Ed. Eminescu, 1973, pag. 14).*

dec. 25 — Teatrul de marionete al Majestăţii Sale de Al. Gârneaţă şi Radu Nichita. Regia artistică Ion Barna. (Cu Jules Cazaban, Nineta Gusty, Mircea Şeptilici, Gheorghe Dinică, Tudorel Popa, Puiu Călinescu, Ştefan Bănică).

1963

ian. 14 — Teatrul, artă realistă (II) „Teatrul grec" Prezintă Ion Marin Sadoveanu. Regia artistică Lidia Ionescu, scenografia Lucu Andreescu. *Prometeu înlănțuit* de Eschil (Cu Septimiu Sever, Damian Crâșmaru); *Antigona* de Sofocle (Cu Eva Pătrășcanu, Toma Dimitriu, Cristea Avram, N. Luchian-Botez); *Păsările* de Aristofan (Cu Gheorghe Dinică, Marin Moraru, Mihai Fotino, Dem. Savu, George Oprina, Dem. Rădulescu).

feb. 4 — Obiecte găsite de Ștefan Tita. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Mircea Crișan, Virginia Marcu, Gheorghe Dinică, Dumitru Rucăreanu).

feb. 11 — Teatrul, artă realistă (III). „Comedia latină și teatrul medieval" Prezintă Ion Marin Sadoveanu. Regia artistică Lidia Ionescu, scenografia Lucu Andreescu. *Soldatul fanfaron* de Plaut (Cu H. Nicolaide, Matei Alexandru, Mihai Fotino, Ștefan Bănică, Coca Andronescu ș.a.); *Farsa jupânului Pathelin* (Cu Florin Scărlătescu, Dem. Rădulescu, Rodica Țuțuianu, George Oprina).

mart. 10 — Sisif și moartea de Robert Merle. Regia artistică Comel Todea, scenografia Teodora Dinulescu. (Cu Octavian Cotescu, Valeria Gagealov, Mihai Fotino, Ion Marinescu, Mircea Albulescu, Willy Ronea).

mart. 11 — Teatrul, artă realistă (IV). „Călătoria mimusului" Prezintă Ion Marin Sadoveanu. Regia artistică Lidia Ionescu, scenografia Lucu Andreescu, coregrafia Stere Popescu. *Karagóz; Studentul călător în paradis* de Hans Sachs (Cu Tamara Buciuceanu, Victor Moldovan, Matei Alexandru); *Marele teatru al lumii* de Hugo von Hofmannsthal (Cu Constantin Bărbulescu, Eva Pătrășcanu, Dinu Dumitrescu, Dana Comnea, Genoveva Preda); *Horribilicribrifax* de Andreas Gryphius (Cu Ion Lucian, Adela Mărculescu, Rodica Tapalagă, Cosma Brașoveanu).

mart. 30 — Scrisoarea Tatianei de Vladimir Dîhovicinîi. Regia artistică Sorin Grigorescu. (Cu Ion Punea, Silvia Popovici, Rodica Tapalagă).

apr. 20 — Metoda de Nicolae Minei. Regia artistică Ion Barna. (Cu Willy Ronea, Ștefan Ciubotărașu, Matei Gheorghiu, Constantin Rauțchi).

apr. 23 — Teatrul, artă realistă (V). „Commedia dell'arte" Prezintă Ion Marin Sadoveanu. Regia artistică Lidia Ionescu, scenografia Lucu Andreescu, coregrafia Stere Popescu. (Cu Grigore Vasiliu Birlic, Nicolae Gărdescu, Florin Scărlătescu, George Trestian, Coca Andronescu, Mihai Fotino, Adela Mărculescu, Marian Hudac, Anda Caropol, Marin Moraru, Stere Popescu și un grup de balerini de la Teatrul de operă și balet).

apr. 27 — Conul Leonida față cu reacțiunea de I.L. Caragiale. Regia artistică Sică Alexandrescu.

mai 19 — Femeile savante de Molière. Regia artistică Radu Miron, scenografia Vasile Rotaru. (Cu Ion Finteșteanu, Cella Dima, Coca Andronescu, Rodica Tapalagă, Willy Ronea, Marieta Rareș ș.a.).

mai 28 — Teatrul, artă realistă (VI); „Teatrul elisabetan". Prez. Ion Marin Sadoveanu, regia art. Lidia Ionescu, scen. Lucu Andreescu. *Tamerlan* de Christopher Marlowe, *Volpone* de Ben Johnson, *Richard al II-lea* de William Shakespeare. (Cu Septimiu Sever, Eva Pătrășcanu, Constantin Brezeanu, Virgil Popovici, Florin Piersic, Mihai Fotino, Mircea Albulescu, Constantin Rauțchi, Mitzura Arghezi, Elisabeta Preda, Ioan Radu).

sept. 14 — Vizită pe o mică planetă de Gore Vidal. Regia artistică Cornel Todea, scen. Doina Levința, imag. Ovidiu Drugă, George Dulgheru, George Grigorescu. (Cu Ion Lucian, Eugenia Popovici, Magda Popovici, Mircea Anghelescu, Nicolae Gărdescu).

sept. 24 — Teatrul, artă realistă (VII); „Willian Shakespeare", Prez. Ion Marin Sadoveanu, r.a. Lidia Ionescu, scen. Lucu Andreescu. *Romeo și Julieta* (Cu Adela Mărculescu, Alexandru Repan, Marieta Rareș, Virgil Popovici); *Henrik al IV-lea* (Cu Nicolae Gărdescu, Ion Marinescu, Gheorghe Cozorici, Jean Reder); *Macbeth* (Cu Septimiu Sever, Olga Tudorache, Jean Lorin

Florescu); *Furtuna* (Cu Toma Dimitriu, George Sion, Eva Pătrășcanu, Mircea Albulescu, Matei Alexandru, Florin Piersic, Iarina Demian).

oct. 6 — Chestie de metodă de Aziz Nesin, *Afaceri sigure* de André Gillois. Regia artistică Radu Miron, scen. Vasile Rotaru. (Cu Victoria Mierlescu, Marcel Anghelescu, Constantin Sincu, Carmen Stănescu, Aurel Rogalski, Mircea Albulescu, Mihai Fotino, Marian Hudac, Damian Crâșmaru).

oct. 13 — Răzbunarea iluzionistului, La fotograf de Stephen Leacock. Regia artistică Cornel Todea. (Cu Mihai Fotino, Paul Sava, Marian Hudac, Virgil Ogășanu).

oct. 29 — Teatrul, artă realistă (VIII); „Teatrul spaniol" Prez. Ion Marin Sadoveanu, r.a. Lidia Ionescu, scen. Lucu Andreescu. *Judecătorul de divorțuri* de Cervantes (Cu Grigore Vasiliu Birlic, Marcel Anghelescu, Valeria Gagealov, Dem. Rădulescu, Marian Hudac); *Fata cu ulciorul* de Lope de Vega (Cu Coca Andronescu, Ion Dichiseanu, Ileana Iordache, Mihai Fotino); *Doamna nevăzută* de Calderon de la Barca (Cu Septimiu Sever Stănescu, Lucian Mureșan, Damian Crâșmaru).

nov. 9 — Oameni sărmani după F.M. Dostoievski. Regia artistică Ion Barna, scen. Vasile Rotaru, imag. Ovidiu Drugă (Cu Leopoldina Bălănuță, Constantin Rauțchi). „Principala calitate a acestui film mi se pare faptul că el a fost gândit în imagini și că aceste imagini au devenit expresia materială a ideilor textului" (rev. „Cinema", nr. 8/1965).

nov. 16 — Intrarea câinilor strict oprită de Jean Bart, *Bastonul* de Marcel Aimée. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Victor Rebengiuc, Jeana Gorea, Mircea Anghelescu, Tudorel Popa).

nov. 23 — Esculapi rurali, Scriitorul de A.P. Cehov. Regia artistică Cornel Todea. (Cu Constantin Rauțchi, Sandu Sticlaru, Nicolae Enache, Marin Moraru, Ștefan Bănică, Kitty Ștefănescu).

nov. 26 — Teatrul, artă realistă (IX): „Molière" Prez. Ion Marin Sadoveanu, r. a. Lidia Ionescu, scen. Lucu Andreescu. *Don Juan* (Cu Marcel Anghelescu, Cristea Avram, Coca Andronescu, Vasilica Tastaman); *Mizantropul* (Cu George Carabin, Valeria Gagealov); *Improvizația de la Versailles* (Cu Ion Lucian, Mircea Balaban, Zoe Angjel-Stanca, Angela Chiuaru, Mihai Berechet).

nov. 30 — Suferințele unui cal de Valentin Silvestru, *Tragedie pe țărmul mării* de Sandor Caroli.

dec. 7 — Un joc neobișnuit de Friedrich Dürrenmatt. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Vasile Rotaru, imag. Ovidiu Drugă, Emmeric Irșai, Constantin Lungu, Emil Hențiu (Cu Nicolae Gărdescu, Mircea Albulescu, Costel Constantin, Carmen Stănescu, Matei Alexandru, Gheorghe Dinică). *„Regizorul Nicolae Motric a transfigurat farsa într-o dramă psihologică, a dat o impresionantă solemnitate unei improvizații grotești și a transmis publicului o stare de trepidație"* („Contemporanul", 27.12.63).

1964

ian. 28 — Teatrul, artă realistă (X): „Clasicismul francez". Prezintă Ion Marin Sadoveanu, r.a. Lidia Ionescu, scen. Lucu Andreescu. *Horațiu* de Pierre Corneille (Cu Cristea Avram, Marcel Anghelescu, Elena Sereda, Magdalena Buznea, Gheorghe Cozorici); *Andromaca* de Jean Racine (Cu Doina Tuțescu, Simona Bondoc, Septimiu Sever, Tina Ionescu).

mart. 3 — Popas între drumuri de Eva Dragomir și Cornel Popa. Regia artistică Cornel Popa, scen. Vasile Rotaru. (Cu Mircea Anghelescu, Gheorghe Dinică, Boris Ciornei).

mart. 31 — Teatrul, artă realistă (XI); „Teatrul francez din secolul al XVIII-lea". Prez. conf. univ. Ovidiu Drîmba, r. a. Lidia Ionescu, scen. Lucu Andreescu. *Jucătorul* de J.F. Regnard (Cu Nicolae Gărdescu, Rodica Țuțuianu, Adela Mărculescu, Val. Plătăreanu, Ștefan Bănică); *Sincerii* de Marivaux (Cu Valeria Gagealov, Rodica Tapalagă, Florin Vasiliu, Paul Sava); Monologul lui Figaro din *Nunta lui Figaro* de Beaumarchais (Cu Ion Lucian).

apr. 18 — Primul și ultimul de John Galsworthy. Ecranizare de Silvia Kerim. Regia artistică Cornel Todea. (Cu Constantin Brezeanu, Mircea Anghelescu, Gina Trandafirescu).

mai 9 — Dragostea cea de toate zilele de Ion Băieşu. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scenografia Doina Levinţa. (Cu Ion Marinescu, Matei Alexandru, Valeria Seciu, Paul Ioachim).

iunie 6 — O întâlnire neaşteptată de Paul Everac. Regia artistică Sorin Griogrescu, scenografia Teodora Dinulescu. (Cu Gheorghe Aurelian, Silvia Dumitrescu-Timică, Stela Popescu, Dumitru Rucăreanu).

iunie 9 — Teatrul, artă realistă (XII); „Teatrul spaniol şi italian din secolul al XVIII-lea" Prez. conf. univ. Ovidiu Drîmba, r.a. Lidia Ionescu, scen. Lucu Andreescu. *Când fetele spun da* de Moratin (Cu Silvia Dumitrescu-Timică, Septimiu Sever, Melania Cârje, Alexandru Repan); *Virginia* de Alfieri (Cu Sandina Stan, Lucia Mureşan, Virgil Popovici); *Teatrul comic* de Carlo Goldoni (Cu Vasilica Tastaman-Jenei, Cornelia Postolache, Florin Vasiliu, Paul Sava, Ştefan Bănică).

iulie 4 — Furtuna de William Shakespeare. Regia artistică Letiţia Popa, scen. Lucu Andreescu, imag. Ovidiu Drugă, George Dulgheru, Beatrice Drugă, Emil Henţiu, coregrafia Miriam Răducanu. (Cu Septimiu Sever, Mariela Petrescu, Marin Moraru, Mircea Albulescu, Viorel Branea, Alexandru Repan, Vasile Hulubei, Ion Marinescu, Matei Alexandru, Ştefan Bănică). *„Montarea se recomandă prin ingenioase căutări expresive de factură înnoitoare, menite să dea vigoare ideilor din text"* („Scânteia", 9.7.64).

iulie 18 — Comisarul e băiat bun de Courteline. Regia artistică Cornel Todea, scenografia Vasile Rotaru. (Cu Flavia Buref, Toma Caragiu, Horia Căciulescu, Marius Pepino, Paul Sava).

iulie 25 — O seară la Gambrinus de Eva Dragomir şi Radu Miron. Regia artistică Radu Miron, scen. Vasile Rotaru. (Cu Gheorghe Aurelian, Sandu Rădulescu, Valy Voiculescu-Pepino, Ştefan Bănică, Cosma Braşoveanu, Octavian Cotescu, Gheorghe Dinică, Constantin Diplan, Alexandru Repan).

aug. 18 — Pe patruzeci de metri lungime de undă de Simion Macovei. Regia artistică Nicolae Motric, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Ovidiu Drugă, Constantin Lungu, Nicolae Niţă, George Grigorescu, George Dulgheru. (Cu Mircea Albulescu, Valeria Seciu, Dan Necşulea, Mircea Anghelescu, Cornel Dumitraş ş.a.).

oct. 10 — Insomnie după Tristan Bernard. Regia artistică Lucian Ionescu, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Ana Barcan, Marin Moraru, Ştefan Tapalagă, Petre Popa).

oct. 20 — Teatrul, artă realistă (XIII): Teatrul englez, german şi scandinav. Prez. conf. univ. Ovidiu Drîmba, r.a. Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. *Erasmus Montanus* de Ludvig Holberg (Cu Marcel Anghelescu, Coca Andronescu, Jana Gorea, Draga Olteanu); *Emilia Galotti de Lessing* (Cu Simona Bondoc, Ilinca Tomoroveanu, Toma Caragiu, Constantin Brezeanu); *Rivalii* de Sheridan (Cu Nicolae Gărdescu, Mimi Enăceanu, Elena Ioachim, Damian Crâşmaru).

nov. 17 — Teatrul, artă realistă (IV): Goethe. Prez. conf. univ. Ovidiu Drîmba, r.a. Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. *Egmond* (Cu Septimiu Sever, Eva Pătrăşcanu, Dinu Ianculescu); *Ifigenia în Taurida* (Cu Magdalena Buznea, Cristea Avram).

nov. 26 — Afaceri şi poezie după Camil Petrescu. Ecranizare a nuvelei *Mănuşile*. Regia artistică Sorin Grigorescu. (Cu Nineta Gusty, Dina Mihalcea, George Demetru, Gheorghe Aurelian, Stela Popescu, George Constantin, Ştefan Tapalagă, Dumitru Rucăreanu, Dan Puican).

1965

ian. 16 — Raţa sălbatică de Henrik Ibsen. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Virgil Miloia, imag. Emil Henţiu. (Cu Fory Eterlè, Ion Marinescu, Costel Constantin, Octavian Cotescu, Gina Patrichi, Valeria Seciu, George Constantin ş.a.). *„Caracterele au fost definite precis, cu grijă pentru autenticitate şi detaliu, fără să se piardă în acelaşi timp subtextele, substratul simbolic" (Andrei Băleanu, „Scânteia", 21.1.1965).*

ian. 26 — Teatrul, artă realistă(XV): Friedrich Schiller. Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. *Conjurația lui Fiesco* (Cu Adela Mărculescu, Florin Piersic, Dinu Dumitrescu); *Wilhelm Tell* (Cu Septimiu Sever, Catița Ispas, Magdalena Buznea, Emil Liptac, Matei Alexandru, Traian Stănescu, Mircea Bașta).

feb. 28 — Careta de aur de Prosper Mérimée. Regia artistică Radu Miron, scen. Vasile Rotaru, imag. Emil Hențiu. (Cu Carmen Stănescu, Dumitru Dunea, Mihai Fotino, Victor Radovici, Dorin Moga).

mart. 2 — Examene, examene de Simion Macovei. Regia artistică Letiția Popa, scen. Dumitru Georgescu, imag. Hary Casapu, Constantin Moțiu, Tudor Păsat. (Cu Ștefan Mihăilescu-Brăila, Elena Caragiu, Eugenia Eftimie, Cristea Avram).

mart. 23 — Teatrul de-a lungul veacurilor (XVI): Teatrul romantic francez. Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru, *Chaterton* de Alfred de Vigny (Cu Nicolae Gărdescu, Violeta Andrei, Ion Caramitru); *Hernani* de Victor Hugo (Cu Adela Mărculescu, Cristea Avram, Iulian Necușulescu, Constantin Codrescu).

apr. 17 — Medeea de Euripide. Regia artistică Ion Barna, scen. Vasile Rotaru, imag. Emil Hențiu, George Grigorescu, Beatrice Drugă. (Cu Eugenia Dragomirescu, Leopoldina Bălănuță, Gheorghe Cozorici, Dinu Ianculescu, Gheorghe Dinică, Constantin Rauțchi). *„Regizorul și-a manifestat punctul de vedere personal în ambianța atică a acțiunii, în stabilirea corului la un singur personaj (Leopoldina Bălănuță — interpretare frumoasă, de intensă temperatură tragică)" („Contemporanul", 23.04.1965).*

mai 8 — Perla și stridia de William Saroyan. Regia artistică Cornel Todea, scen. Vasile Rotaru. (Cu Mihai Fotino, Mircea Albulescu, Alexandru Drăgan, Sandu Sticlaru, Marin Moraru).

mai 26 — Teatrul de-a lungul veacurilor (XVII): *Evoluția dramaturgiei în secolul trecut.* Prez. conf. univ. Ovidiu Drîmba, R.a. Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. *Valurile iubirii și ale mării* de Franz Grillparzer (Cu Valeria Seciu, Emil Liptac, Alexandru Repan); *O ușă trebuie să fie deschisă sau închisă* de Alfred de Musset (Cu Carmen Stănescu, Damian Crâșmaru).

iunie 14 — Neînțelegerea de Albert Camus. Regia artistică Dinu Cernescu, scen. arh. Armand Crintea, imag. Nicolae Niță, George Grigorescu, Edwiga Adelman, Constantin Voitițchi. (Cu Eliza Petrăchescu, Olga Tudorache, Emmerich Schäffer, Anca Roșu, Gheorghe Dinică). *„un spectacol de elevată ținută artistică, de la interpretare la montaj, de la decor la banda sonoră" („Cinema", nr. 8/1965).*

iunie 26 — Tezaurul de Paul Everac. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Doina Levința, imag. Emil Hențiu. (Cu Dumitru Rucăreanu, Dumitru Furdui, Genoveva Preda).

iulie 14 — Zorile la 4,54 de Ionel Hristea. Regia artistică Radu Miron, scen. Vasile Rotaru, imag. George Grigorescu, regia de montaj Elena Wald. (Cu George Mărutză, Doina Tuțescu, Anda Caropol, Matei Alexandru, Ion Marinescu, Mircea Anghelescu).

iulie 28 — Trei povestiri care merită să fie povestite de Osvaldo Dragun. Regia artistică Andrei Șerban, ilustrația muzicală Costin Miereanu. (Cu Ruxandra Sireteanu, Ion Bog, Alexandru Bocăneț, Florin Măcelaru).

aug. 1 — Trăiască tinerii căsătoriți de Aldo Nicolaj. Regia artistică Lucian Ionescu. (Cu Rodica Ţuţuianu, Florin Vasiliu).

sept. 26 — Arvinte și Pepelea de Vasile Alecsandri. Regia artistică Lidia Ionescu. (Cu Magda Popovici, Chiriță Misail, Cosma Brașoveanu).

oct. 10 — Seară de toamnă de Friedrich Dürrenmatt. Regia artistică Cornel Todea, scen. Doina Levința. (Cu Mircea Albulescu, Adrian Georgescu, Marian Hudac, Traian Stănescu). *„O excelantă transpunere a scenariului" (Roger Câmpeanu, „Contemporanul", 15.10.1965).*

oct. 27 — Istoria teatrului universal (XVIII), *Teatrul realist-critic francez.* Prez. conf. univ. Ovidiu Drîmba, r.a. Lidia Ionescu, *Ginerele domnului Poirer* de Emil Augier, *Boubouroche* de Georges Courteline.

oct. 31 — Din nou întâlnire cu tinerețea de Alexei Arbuzov. Regia artistică Nicolae Motric.

nov. 13 — Doamna Chiajna de Al. Odobescu. Regia artistică Dumitru Cihodaru, scen. Georgeta Itigan. (Cu Marcela Rusu, Traian Stănescu, Titus Lapteş, Dinu Dumitrescu).

nov. 27 — Doisprezece oameni furioşi de Reginald Rose. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Vasile Rotaru, imag. Emil Henţiu, Boris Ciobanu, George Dulgheru, regia de montaj Marga Niţă. (Cu Silviu Stănculescu, Vasile Hulubei, George Mărutză, Mircea Anghelescu, Cristea Avram, Amza Pellea, Emanoil Petruţ, Mihai Fotino, George Constantin, Florin Scărlătescu, Ion Marinescu, Emmerich Schäffer, Lucian Dinu, Costin Prişcoveanu). *„...regizorul a demonstrat încă odată cât de captivante pot fi ideile, prim-planurile excelente au demonstrat cât de expresive pot fi feţele unor oameni care discută"* (Dumitru Solomon, revista „Teatrul", nr. 2/1966). *„Spectacolul a fost dominat de o mare sobrietate. El a făcut principalul erou nu dintr-o persoană fizică, ci din inteligenţa omenească"* (Ecaterina Oproiu, *„Contemporanul", 3.12.1965.)*

1966

ian. 22 — Aventură nocturnă de Sean O'Casey. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Vasile Rotaru, imag. Boris Ciobanu, George Grigorescu. (Cu Stela Popescu, Dumitru Dunea, Nataşa Alexandra, Marian Hudac).

feb. 16 — Istoria teatrului universal (XIX). *Teatrul realist-critic rus*. Prez. conf. univ. Ovidiu Drîmba. (A.N. Ostrovski, A.P. Cehov). Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Virgil Miloia, Vasile Rotaru. (Cu Tamara Buciuceanu, Coca Andronescu, Lucia Mureşan, Mariana Mihuţ, Cornel Coman, Matei Alexandru, Ion Marinescu).

mart. 12 — Omul e om de Bertolt Brecht. Muzica de Paul Dessau. Regia artistică Radu Miron, scen. Vasile Rotaru, imag. Ovidiu Drugă, regia de montaj Elena Wald. (Cu Ştefan Radof, Ana Negreanu, Olga Tudorache, Jean Lorin Florescu, Traian Stănescu, Marian Hudac). *„Tratează, într-un amestec de comedie burlescă şi parabolă tragică, problema alienării omului într-o lume a războaielor şi a colonialismului"* *(„Programul de radio-tv", 6—12.3.1966).*

mart. 23 — Istoria teatrului universal (XX). *Teatrul realist-critic englez*. Prez. conf. univ. Ovidiu Drîmba. *Candida* şi *Doctorul în dilemă* de G.B. Shaw. Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Simona Bondoc, Leopoldina Bălănuţă, Florin Scărlătescu, Septimiu Sever, Florin Vasiliu, ş.a.).

apr. 2 — Moartea Bessiei Smith de Eduard Albee. Regia artistică Cornel Todea, scen. Doina Levinţa, imag. George Grigorescu, regia de montaj Roger Georgescu. (Cu Liliana Tomescu, George Mărutză, Mircea Albulescu, Adrian Georgescu, Mircea Anghelescu).

apr. 7 — Studioul mic: Gloria Constantini de Gala Galaction.

apr. 21 — Studioul mic: Trandafirul alb de Constantin Chiriţă.

apr. 24 — Teatrul românesc; Vechi manifestări spectaculare şi producţii teatrale folclorice. Prezintă conf. univ. Virgil Brădăţeanu.

mai 7 — Mări sub pustiuri după Dumitru Radu Popescu. Regia artistică Ion Barna. (Cu Şerban Cantacuzino, Anda Caropol).

mai 12 — Studioul mic: Pasărea de Milos Obrenovici.

mai 25 — Istoria teatrului universal (XXI): *Domnişoara Iulia* de August Strindberg. Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Eva Pătrăşcanu, Eugenia Bosânceanu, Emanoil Petruţ).

iunie 12 — Arta comediei de Eduardo de Filippo. Regia artistică Letiţia Popa, scen. Doina Levinţa, imag. Virgil Cojocaru, Beatrice Drugă, George Grigorescu, regia de montaj Elena Wald. (Cu Toma Caragiu, Ştefan Ciubotăraşu, Fory Eterlè, Eleno Caragiu, E. Mihăilă Braşoveanu, Ştefan Bănică, Virgil Ogăşanu). *„Regizoarea Letiţia Popa a avut o intuiţie admirabilă în alcătuirea distribuţiei... fixând astfel o tipologie şi o atmosferă specifică, plină de culoarea şi vivacitatea tragicomediilor lui De Filippo" (Dumitru Solomon, revista „Teatrul", nr. 8/1966).*

iunie 15 — *Teatrul românesc: Primele lucrări dramatice românești.* Prezintă conf. univ. Virgil Brădățeanu.

iunie 25 — *Studioul mic: Tristan* după Thomas Mann. Regia artistică Ion Barna.

Iulie 2 — *Studioul mic: Francisca* de Nicolae Breban.

iulie 17 — *Don Juan* de Molière. Regia artistică Dinu Cernescu, scenografia arh. Armand Crintea. (Cu Ștefan Iordache, Matei Alexandru, Athena Demetriad, Doina Tuțescu, Titus Lapteș). *„Spectacolul are un tragism subtil și o veselie amară" (Valentin Silvestru, „Jurnal de drum al unui critic teatral", Ed. Meridiane, 1992, vol. I, pag. 265).*

iulie 16 — *Studioul mic: Drumul spinos al iubirii* de Teodor Mazilu.

aug. 13 — *Studioul mic: O mică cercetare* după Mihail Sadoveanu, *Călătorului îi șade bine cu drumul* de Al. Brătescu-Voinești.

aug. 20 — *Sânziana și Pepelea* de Vasile Alecsandri (transmisiune de la Muzeul Satului). Regia artistică Dumitru Cihodaru, scen. Zamfir Pasula, imag. George Grigorescu. (Cu Rodica Tapalagă, Dumitru Furdui, Nineta Gusty, Toma Caragiu, Arcadie Donos, Mihai Mereuță).

aug. 26 — Studioul mic: *Infamie* de I.L. Caragiale, *Amfora* de Luigi Pirandello.

oct. 1 — *După miezul nopții* de Liana Maxy, după o idee de Nicolae Țic. Regia artistică Radu Miron. (Cu Tatiana Yekel, Silviu Stănculescu).

oct. 9 — *Judecătorul și călăul* de Friedrich Dürrenmatt. Regia artistică Nicolae Motric, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. George Grigorescu, regia de montaj Marga Niță. (Cu George Mărutză, Aurel Rogalski, Mircea Anghelescu, Valy Voiculescu-Pepino, Ion Marinescu, Lucia Mureșan, Matei Alexandru). „... adaptarea lui N. Motric aspiră la un reflex fidel spiritului original, firește în limitele de timp, spațiu și factură ale spectacolului de televiziune" (rev. „Teatrul", nr. 11/1966).

nov. 10 — *Joc dublu* de Dorel Dorian. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Ion Marinescu, Valeria Seciu, Octavian Cotescu). „Gândit pe o sugestie pirandelliană, *Joc dublu* este, în linia dramaturgiei lui Dorel Dorian, o piesă de *demonstrație*" (rev. „Teatrul", nr. 1/1967).

nov. 24 — *Negustătorul de ochelari, Interpretări la cleptomanie* de Tudor Arghezi. Regia artistică Cornel Todea. (Cu Virgil Ogășanu, Corneliu Revent, Constantin Rauțchi, Mitzura Arghezi). „...giuvaere veritabile, făurite de un maestru al miniaturii subtile și al incisivității rafinate" (rev. „Teatrul", nr. 1/1967).

dec. 10 — Studioul mic: *Nu închide telefonul* de Radu Stănescu. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Mircea Crișan, Vasilica Tastaman).

1967

ian. 21 — *Accidentul* de Camil Baciu. Regia artistică Ion Barna, scen. Doina Levința. (Cu Valeria Gagealov, Constantin Rauțchi, Gheorghe Cozorici, Mircea Albulescu, Mihai Pălădescu, Al. Repan). Partea a doua: 11 martie.

feb. 19 — *Suflete tari* de Camil Petrescu. Regia artistică Miron Niculescu, scen. Vasile Rotaru, imag. Emil Hențiu, George Grigorescu. (Cu George Mărutză, Adela Mărculescu, Traian Stănescu, Florin Piersic, Marga Barbu, Septimiu Sever). „Spiritul lui Camil Petrescu a plutit peste cele două ore de spectacol, așa cum o dorea, ca un noocrat" („Contemporanul", nr. 8/1967).

mart. 18 — *Iubirea e un lucru foarte mare* de Ion Băieșu. Regia artistică Titi Acs, scen. Dimitrie Sbierea. (Cu Coca Andronescu, Octavian Cotescu).

apr. 2 — *Troienele* de Euripide — Sartre. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Virgil Miloia, imag. Emil Hențiu, r. de montaj Marga Niță. (Cu Olga Tudorache, Gina Patrichi, Valeria Seciu, Anda Caropol, Lucia Mureșan, Liliana Țicău, Geta

Angheluță, Ruxandra Sireteanu, Gabriela Marinescu, Ion Marinescu, George Constantin). „...să aplaudăm cel puțin ideea unor spectacole de mare forță, de vibrație autentică și răscolitoare" (N. Jianu, „Gazeta literară", nr. 15/1967).

apr. 20 — Iancu la Hălmagiu de Paul Everac. Regia artistică Horea Popescu, scen. Georgeta Itigan. (Cu Septimiu Sever, Andrei Codarcea, Dominic Stanca, Victor Moldovan, Grațiela Albini, Ilinca Tomoroveanu).

mai 4 — Studioul mic: *La Plevna* de George Sion. Regia artistică Radu Miron. (Cu Cella Dima, Sandina Stan, Ilinca Tomoroveanu, Emil Liptac).

mai 18 — Studioul mic: *Insomnie* de Dumitru Solomon. Regia artistică Alexandru Bocăneț. (Cu Vasilica Tastaman, Dumitru Furdui).

iunie 6 — Nostra Dea de Massimo Bontempelli, *Îmbrăcați pe cei goi* de Luigi Pirandello (în ciclul „Istoria teatrului universal"). Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Carmen Stănescu, Coca Andronescu, Draga Olteanu, Ștefan Bănică, Marian Hudac; Sanda Toma, Ion Dichiseanu ș.a.).

iunie 18— Lada de Ion Sava. Regia artistică Lucian Ionescu, scen. Dumitru Georgescu. (Cu Carmen Stănescu, Marcel Anghelescu, Mircea Șeptilici, Ion Lucian, Mircea Constantinescu, Mihai Fotino, Costel Constantinescu, Dem. Savu ș.a.). „Lucian Ionescu a dat actorului ce este al actorului, ca să parafrazăm dictonul, lăsându-l să acționeze liber în rol, (rev. „Teatrul", nr. 8/1967).

iulie 6 — Ifigenia în Taurida de Paul Everac. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Gina Patrichi, Victor Rebengiuc, Silviu Stănculescu, Octavian Cotescu).

iulie 23 — Ceasul de aur de Jean Claude Brisville. Regia artistică Radu Miron (Cu Marcel Anghelescu, Nineta Gusty, Mihai Fotino, Rodica Tapalagă).

aug. 10 — Studioul mic: *La capătul firului* de Hristu Limona. Regia artistică Dinu Cernescu. (Cu Astra Dan, Nineta Gusty, George Mărutză, Mariana Mihuț, Camelia Zorlescu).

aug. 17 — Studioul mic: *Pașii* de Ilie Păunescu. Regia artistică Cristian Munteanu. (Cu Eugenia Dragomirescu, George Buznea, Ion Pavlescu).

aug. 20 — Subprefectul după Duiliu Zamfirescu. Regia artistică Letiția Popa, scen. Doina Levința. (Cu Constantin Codrescu, Gina Patrichi, Mircea Albulescu).

sept. 17 — Cocoșul cu două creste de Gheorghe Vlad. Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Eugenia Popovici, Tamara Buciuceanu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, N.Gr. Bălănescu).

sept. 28 — Studioul mic: *Vânătorul de hoți* de André Mycho, *Ora exactă* de Octave Pradles. Regia artistică Lidia Ionescu.

oct.. 22 — Noul locatar de Eugen Ionescu. Regia artistică Comel Todea, scen. Doina Levința, imag. Boris Ciobanu. (Cu Ștefan Mihăilescu-Brăila, Ioana Ciomârtan, Minel Klepper, Constantin Băltărețu). *„Debutul lui Ionescu la televiziunea română este un succes" (rev. „Teatrul", nr. 1/1968).*

oct.. 26 — Studioul mic: *„Omul cu floarea"* de L. Pirandello (Cu Mircea Anghelescu, Mihai Heroveanu). Regia artistică Cornel Todea.

nov. 9— Studioul mic: *Om de treabă* de Romulus Vulpescu. Regia artistică Comel Todea, scen. Doina Levința. (Cu Constantin Rauțchi, Ion Siminie).

nov. 12 — Barca pe valuri de Leonida Teodorescu. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Vasile Rotaru, imag. Constantin Moțiu. (Cu Matei Alexandru, Gheorghe Cozorici).

dec. 7 — Studioul mic: *Lanțul slăbiciunilor, Bacalaureat, Secția corecțională* de I.L. Caragiale. Regia artistică Lidia Ionescu. (Cu Mariana Mihuț, Corneliu Dumitraș).

dec. 21 — Studioul mic: *Un anumit fel de singurătate* de Victor Bârlădeanu. Regia artistică Aurel Cerbu. (Cu Colea Răutu, Liliana Țicău).

dec. 24 — *Surorile Boga* de Horia Lovinescu. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Valeria Seciu, Gina Patrichi, Doina Tuțescu, Dina Cocea, Eugenia Popovici, Silviu Stănculescu, Victor Rebengiuc, Mircea Anghelescu, Dinu Lucian, Octavian Cotescu, Florin Vasiliu).

1968

ian. 2 — *Cerul nu există* de Al. Mirodan. Regia artistică Ion Barna. (Cu Radu Beligan, Dem. Rădulescu, Dana Comnea).

ian. 4 — *Vocea omenească* de Jean Cocteau. Regia artistică Radu Miron. (Cu Dana Comnea).

ian. 18 — *O bucățică de pâine* de Eugen Rotaru-Bolintin. Regia artistică Radu Miron. (Cu Anda Caropol, Mariana Mihuț).

feb. 15 — *Eroul anonim* de C. Paraschivescu. Regia artistică Dumitru Cihodaru. (Cu C. Brezeanu, Traian Dănceanu, Petre Popa).

feb. 22 — *Scafandrierii* de Tudor Mușatescu. Regia artistică Aurel Cerbu.

mart. 3 — *Căsătorie cu de-a sila* de Molière. Regia artistică Radu Miron, scen. Vasile Rotaru. (Cu Ștefan Mihăilescu-Brăila, Mihai Heroveanu, Dorina Lazăr, Dem. Rădulescu, Florian Pittiș).

mart. 14 — Studioul mic: *Cameleonul păstorului* de Eugen Ionescu. Regia artistică Titi Acs. (Cu Grigore Vasiliu-Birlic, Ion Lucian) „umorul plăcut și rafinat al scriitorului s-a transmis integral" (rev. „Teatrul", nr. 5/1968).

mart. 24 — *Fum* de William Faulkner. Regia artistică Letiția Popa, scen. Doina Levința, imag. Boris Ciobanu, (Cu Fory Eterlè, Boris Ciornei, Mircea Albulescu, Florin Scărlătescu). *„...demonstrație de spiritualitate densă și captivantă" (rev. „Teatrul", nr. 5/1968).*

mart. 26 — *Vilegiaturiștii* de Maxim Gorki. Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Simona Bondoc, Magdalena Buznea, Eva Pătrășcanu, Septimiu Sever, George Constantin).

apr. 4 — *Analfabetul* de Branislav Nucșici. Regia artistică Aurel Cerbu.

apr. 7 — *Ziua mamei* de J.B. Priestley. Regia artistică Radu Miron. (Cu Eugenia Popovici, Silvia Dumitrescu-Timică, Dem. Rădulescu).

apr. 23 — *Vlaicu Vodă* de Alexandru Davila. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Ion Marinescu, Olga Tudorache, Traian Stănescu, Mircea Albulescu).

apr. 25 — *Vizita* de Aurel Storin. Regia artistică Radu Miron. (Cu Mihai Heroveanu, Coca Enescu, Ion Siminie).

iunie 6 — *Fiul lui Jean* de Robert Shaw, *Strada Banow* de Ingram Gail.

iunie 10 — *Mioara* de Camil Petrescu. Regia artistică Ion Barna, scen. Vasile Rotaru. (Cu Anda Caropol, Victor Rebengiuc, Eugenia Bădulescu, Ion Marinescu, Mariana Mihuț, Amza Pellea).

iunie 13 — *Un capriciu* de Alfred de Musset. Regia artistică Radu Miron, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Melania Cârje, Carmen Stănescu, Damian Crâșmaru).

iunie 24 — *Mariana Pineda* de Federico Garcia Lorca. Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Simona Bondoc, Elena Sereda, Ion Marinescu, Gheorghe Cozorici, Alexandru Repan ș.a.).

iunie 30 — *Nu-ți plătesc* de Eduardo de Filippo. Regia artistică Matei Alexandru, scen. Teodora Dinulescu, imag. George Grigorescu. (Cu Matei Alexandru, Ileana Stana-Ionescu, Dumitru Furdui, Tudorel Popa ș.a.).

iulie 8 — *...Escu* de Tudor Mușatescu. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Dumitru Georgescu. (Cu Gheorghe Dinică, N. Niculescu-Cadet, Florin Vasiliu, Florin Scărlătescu, Bogdan Mușatescu, Amza Pellea, Rodica Țuțuianu, Victoria Mierlescu, Iarina Demian, Rodica Popescu, Dorina Lazăr).

iulie 14 — *Domnul de Pourceaugnac* de Molière. Regia artistică Radu Miron, scen. arh. Gheorghe Constantin. (Cu Marian Hudac, Florin Scărlătescu, Dem. Rădulescu, Magda Popovici, Florian Pitiș).

iulie 21 — *Jocul dragostei și al întâmplării* de Marivaux. Regia artistică Lidia Ionescu. (Cu Rodica Tapalagă, Dorina Lazăr, Alexandru Repan).

aug. 23 — *Seara, târziu, în tipografie* de Al. Mirodan. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Gheorghe Dinică, Ion Vâlcu, Silviu Stănculescu).

sept. 8 — *Michelangelo* de Al. Kirițescu. Regia artistică Sanda Manu, scen. Virgil Miloia. (Cu Petre Gheorghiu, Ioana Bulcă, Gheorghe Cozorici, Ion Caramitru, Mircea Albulescu).

sept. 29 — *Nu sunt Turnul Eiffel* de Ecaterina Oproiu. Regia artistică Cornel Todea, scen. Doina Levința, imag. Boris Cicobanu. (Cu Monica Ghiuță, Florian Pitiș, N. Luchian-Botez).

oct. 3 — *Sanda* de Dumitru Radu Popescu. Regia artistică Andrei Brădeanu. (Cu Melania Cîrje, Sandu Sticlaru, Octavian Cotescu).

oct. 6 — *Omul cu mârțoaga* de George Ciprian. Regia artistică Letiția Popa, scen. Doina Levința. (Cu Constantin Codrescu, Octavian Cotescu, Dana Comnea, Fory Eterlè).

nov. 3 — *Mama* de Paddy Chayevsky. Regia artistică Radu Miron. (Cu Maria Cupcea, Marieta Rareș, Victoria Mierlescu, Valeria Gagealov, Al. Repan).

nov. 12 — *Unchiul Vanea* de A.P. Cehov. Regia artistică Ion Barna, scen. Vasile Rotaru. (Cu Silvia Popovici, Margareta Pogonat, Constantin Rauțchi, Gheorghe Cozorici, Ion Marinescu, Eliza Petrăchescu).

nov. 17 — *Corupție la Palatul de Justiție* de Ugo Betti. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Teodora Dinulescu. (Cu George Constantin, Gheorghe Dinică, Silviu Stănculescu, Mircea Anghelescu, Valeria Seciu).

dec. 5 — *De ziua mamei* de Mihail Sadoveanu.

dec. 19 — *Hoțul perfect* de Dan Tărchilă. Regia artistică Cornel Popa.

1969

ian. 23 — Studioul mic: *Prescripția* de Ștefan Berciu (I). Regia artistică Radu Miron. (Cu Constantin Dinulescu, Ion Marinescu, Lucia Mureșan, Eugenia Bădulescu). (p. a II-a 30 ian.; a III-a 6 feb.)

feb. 23 — *Don Gil de ciorap verde* de Tirso de Molina. Regia artistică Matei Alexandru. (Cu Rodica Popescu, Anda Caropol, Matei Alexandru).

mart. 16 — *Fântâna turmelor* de Lope de Vega. Regia artistică Miron Niculescu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Ion Marinescu, Septimiu Sever, Toma Dimitriu, Adela Mărculescu, Ruxandra Sireteanu).

apr. 3 — *Șase personaje în căutarea unui autor* de Luigi Pirandello. Regia artistică Letiția Popa, scen. Doina Levința, imag. Edwiga Adelman. (Cu Fory Eterlè, Eugenia Bădulescu, Irina Petrescu, Victor Rebengiuc, Mircea Albulescu, Mariana Mihuț, Septimiu Sever).

apr. 17 — Fotografii mișcate de Ilie Păunescu — p. I, *Sâmburi de cireșe.* Regia artistică Dan Nasta. (Cu Dan Nasta, Alexandru Repan).

apr. 24 — Fotografii mișcate — p. II, *Scrisorile* (Cu Gilda Marinescu, Constantin Brezeanu, Alexandru Repan, Dan Nasta).

mai 22 — Richard III de William Shakespeare. Regia artistică Ion Barna, scen. Vasile Rotaru, imag. Nicolae Niță. (Cu Ion Marinescu, Gheorghe Cozorici, Eugenia Bădulescu, Constantin Rauțchi, Olga Tudorache, Gheorghe Dinică, Marin Moraru).

iunie 19 — Maior Barbara de George Bernard Shaw. Regia artistică Radu Miron, redactor: Ioana Prodan. (Cu Rodica Tapalagă, Dina Cocea, Marieta Rareș, Marcel Anghelescu, Marin Moraru).

iulie 3 — Bătrânul de Hortensia Papadat-Bengescu. Regia artistică Lidia Ionescu. (Cu Silviu Stănculescu, Ilinca Tomoroveanu, Damian Crâșmaru, Eugenia Popovici).

iulie 6 — Idioata de Marcel Achard. Regia artistică Letiția Popa, scen. Georgeta Itigan, imag. Edwiga Adelman. (Cu Constantin Codrescu, Mariana Mihuț, Mihai Pălădescu, Sanda Toma, Fory Eterlè).

iulie 17 — Improvizația de la Versailles de Molière. Regia artistică Andrei Șerban, scen. Doina Levința, red. Ioana Prodan. (Cu Ion Caramitru, Mariana Mihuț, Ioana Manolescu, Florian Pitiș). *„Spectacolul a trăit prin ritm..." („Contemporanul", nr. 36/1969).*

iulie 29 — Podul de piatră de L. Csaba. Regia artistică Ion Olteanu. (Cu Val. Săndulescu, Migry Avram Nicolau, Ștefan Iordache).

iulie 31 — Ziariștii de Al. Mirodan. Regia artistică Ion Barna. (Cu Marin Moraru, George Oancea, Rodica Mandache).

aug. 12 — Passacaglia de Titus Popovici. Regia artistică Mihai Dimiu. (Cu Tudorel Popa, Dora Ivanciuc, Liviu Rozorea).

aug. 13 — Facerea lumii după Eugen Barbu. Regia artistică Tudor Eliad și Petre Sava Băleanu, scen. Virgil Miloia. (Cu Emanoil Petruț, Dan Damian, Mircea Anghelescu, Mihaela Murgu).

aug. 28 — Cântecul lebedei de A.P. Cehov. Regia artistică Andrei Șerban, scen. Doina Levința, imag. Edwiga Adelman, red. Ioana Prodan. (Cu Emil Botta, Florin Măcelaru).

oct. 9 — Rembrandt de Anda Boldur. Regia artistică Magda Bordeianu. (Cu Ion Bog, Elena Bartok).

oct. 12 — Trandafirul alb după Constantin Chiriță. Regia artistică Tudor Eliad. (Cu Mircea Albulescu, Carmen Stănescu, Jorj Voicu ș.a.).

oct. 30 — Agentul din Cahors de Margueritte Duras. Regia artistică Petre Sava Băleanu, imag. Constantin Lungu. (Cu Ileana Predescu, Silviu Stănculescu, Octavian Cotescu).

nov. 13 — Malițioasa mea fericire de Maliughin. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Virgil Ogășanu, Sanda Toma, Irina Petrescu, Vasile Cosma).

nov. 25 — Un soț ideal de Oscar Wilde. Regia artistică Lidia Ionescu, scen. Doina Levința, imag. Edwiga Adelman. (Cu Nicolae Gărdescu, Alexandru Repan, Damian Crâșmaru, Mihai Berechet, Valeria Seciu).

nov. 27 — Oamenii cavernelor de William Saroyan. Regia artistică Dinu Cernescu, scen. Sorin Haber. (Cu Eliza Petrăchescu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Mariana Mihuț, Corado Negreanu).

dec. 11 — *Gaițele* de Al. Kirițescu. Regia artistică Sanda Manu, scen. Vasile Rotaru, imag. George Grigorescu. (Cu Eugenia Popovici, Ioana Bulcă, Rodica Tapalagă, Simona Bondoc, Beate Fredanov etc.).

1970

ian. 8 — *Woyzeck* de Georg Büchner. Regia artistică Ion Barna, scen. Vasile Rotaru, imag. Edwiga Adelman. (Cu Constantin Rauțchi, Valeria Seciu, Gheorghe Cozorici, Marin Moraru, Gheorghe Dinică, Eliza Petrăchescu). *„un realism aproape fotografic" („Contemporanul", nr. 3/1970).*

ian. 22 — *Sammy* de Ken Hughes. Regia artistică Cornel Todea, scen. Doina Levința. (Cu Adrian Georgescu).

feb. 12 — *Un nasture sau absolutul* de Radu Cosașu. Regia artistică Savel Știopul, scen. Doina Levința. (Cu Rodica Tapalagă, Gheorghe Dinică, Gina Patrichi, Draga Olteanu ș.a.).

feb. 19 — *Cazul Pinedus* de Paolo Levi. Regia artistică Letiția Popa, scen. Georgeta Itigan, imag. Constantin Lungu. (Cu Victor Rebengiuc, Fory Eterlè, Marin Moraru, Vasile Nițulescu, Sanda Toma).

mart. 12 — *Teatru cu bile* de Dorel Dorian. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Teodora Dinulescu, imag. George Grigorescu. (Cu Liviu Ciulei, Ilinca Tomoroveanu, Ștefan Tapalagă). *„Am putea vorbi despre virtuozitatea tehnică absolut remarcabilă pusă în slujba protagonistului în dublu rol"* („Contemporanul", nr. 12/1970).

mart. 19 — *Napoleon și Fouchè, Napoleon la Sfânta Elena* de George Călinescu. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Gh. Popovici-Poenaru, Jean Lorin, Arcadie Donos, Mircea Bașta).

apr. 2 — *Înaintea gustării de dimineață* de Eugen O'Neill. Regia artistică Cornel Todea. (Cu Liliana Tomescu).

apr. 16 — *Răpirea prea frumoaselor sabine* de Leonid Andreev. Regia artistică Adrian Georgescu și Dan Damian. (Cu Gina Patrichi, Dorina Lazăr, Marian Hudac, Florian Pitiș).

apr. 30 — *Discurs pentru o floare* de Paul Everac. Regia artistică Andrei Blaier. (Cu Marcel Anghelescu, Ștefan Tapalagă, Dorin Varga).

mai 7 — *Comedia celui care a luat de nevastă o femeie mută* de Anatole France. Regia artistică Lucian Ionescu. (Cu Stela Popescu, Ștefan Tapalagă, Dem. Rădulescu).

mai 14 — *Insomnie* de Dumitru Solomon. Regia artistică Magda Bordeianu. (Cu Coca Andronescu, Mihai Fotino).

iunie 9 — *Hero și Leandru* de Grillparzer. Regia artistică Ion Olteanu. (Cu Ștefan Iordache, Mircea Anghelescu).

iunie 11 — *Inspecția* de Roger Avermaete. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Rodica Popescu, Matei Alexandru).

iunie 25 — *Omul destinului* de G. Bernard Shaw. Regia artistică Ivan Helmer. (Cu Marin Moraru, Dan Nuțu, Valeria Seciu).

iulie 9 — *Cea mai tare* de August Strindberg. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Teodora Dinulescu, red. Ioana Prodan. (Cu Ileana Predescu, Anca Vereşti). *„A fost un permanent joc al nuanțelor, dispută felină între două psihologii" (Aurel Bădescu, „Contemporanul", nr. 29, 17 iulie 1970).*

iulie 14 — *Rosmersholm* de Henrik Ibsen. Regia artistică Ion Cojar. (Cu Leopoldina Bălănuță, Victor Rebengiuc, Gh. Cozorici, Olga Tudorache, Vasile Nițulescu).

iulie 19 — *Furtul elefantului alb* de Marc Twain. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Gheorghe Dinică, Ion Bog).

iulie 19 — *Schimbul* de Paul Claudel. Regia artistică Ion Barna, scen. Vasile Rotaru, imag. Constantin Lungu. (Cu Dina Cocea, Valeria Seciu, Ion Marinescu, Dan Nuțu). *„Spectacolul a curs cu fluență, straniu și frumos ca piesa" (Aurel Bădescu, „Contemporanul", nr. 31, 31 iulie 1970).*

iulie 23 — *Râpa albastră* de Leonida Teodorescu. Regia artistică Grigore Gonța. (Cu Sandu Sticlaru, Ștefan Iordache).

aug. 1 — Afacerea din strada Lourcine de Eugen Labiche. Regia artistică Sanda Manu, scen. Virgil Luscov și Cornel Ionescu, imag. Beatrice Drugă. (Cu Stela Popescu, Octavian Cotescu, Paul Sava, Ștefan Tapalagă, Mircea Diaconu).

aug. 6 — Iubirea unui subaltern de Teodor Mazilu. Regia artistică Cornel Todea, scen. Doina Levința. (Cu Marin Moraru, Virgil Ogășanu, Valy Voiculescu-Pepino).

aug. 11 — Pacea de Aristofan. Regia artistică Magda Bordeianu, scen. Virgil Miloia, red. Ioana Prodan. (Cu Ion Bog, Vlad Brânduș, Ovidiu Schummacher, Maria Rotaru, Ileana Dunăreanu).

aug. 18 — Un pumn de caise după Eugen Barbu. Regia artistică Cornel Popa. (Cu Emanoil Petruț, Octavian Cotescu).

sept. 17 — Faleza de Aldo Nicolaj. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Iarina Demian, Candid Stoica).

sept. 22 — Prometeu de Eschil. Regia artistică Dinu Cernescu, scen. arh. Armand Crintea. (Cu Dan Tufaru, Ion Vâlcu, Mircea Albulescu, Carmen Galin, Gheorghe Dinică). *„În adaptarea și regia lui Dinu Cernescu, apare intenția transparentă de universalizare a dramei antice", (rev. „Teatrul", nr. 11/1970).*

oct. 1 — Rădăcinile sunt amare după Zaharia Stancu. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Toma Dimitriu, Sandina Stan, Ștefan Mihăilescu-Brăila).

oct. 11 — Diavolul și bunul Dumnezeu de Jean Paul Sartre. Regia artistică Letiția Popa, scen. Teodora Dinulescu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Victor Rebengiuc, Gina Patrichi, Teodor Dimitriu, Virgil Ogășanu, Mariana Mihuț).

oct. 15 — Autostop de Iosif Naghiu. Regia artistică Andrei Blaier. (Cu Mircea Albulescu, Virgil Ogășanu).

nov. 17 — Ciuta de Victor Ion Popa. Regia artistică Geo Saizescu, scen. Doina Levința. (Cu Mariana Mihuț, Eugenia Bădulescu, Nineta Gusty, Fory Eterlè, Ion Besoiu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Emil Hossu, Mariela Petrescu). *„Geo Saizescu a montat spectacolul într-un ritm cinematografic, cu tăieturi nervoase și sigure de montaj" (rev. „Teatrul" nr. 12/1970).*

dec. 8 — Trei surori de A. P. Cehov. Regia artistică Ion Barna, scen. Vasile Rotaru. (Cu Ileana Predescu, Leopoldina Bălănuță, Valeria Seciu, Gheorghe Cozorici, George Constantin, Marin Moraru, Constantin Rauțchi, Valeria Gagealov, Gheorghe Dinică, etc.). *„Ceea ce realizează bine spectacolul de la televiziune este incomunicarea" (rev. „Teatrul", nr. 1/1971).*

dec. 29 — Febre de Horia Lovinescu. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Irina Petrescu, Doina Tuțescu, Virgil Ogășanu, Fory Eterlè, ș. a.).

1971

ian. 12 — Vilegiatura de Constantin Stoiciu. Regia artistică Andrei Blaier. (Cu Șerban Cantacuzino, George Mihăiță, Gheorghe Aurelian, Nineta Gusty).

ian. 16 — Gala schițelor lui I. L. Caragiale (Five o'clock, Lanțul slăbiciunilor, Amici, C.F.R., Proces-verbal). Regia artistică Sică Alexandrescu, red. Georgeta Postolea. (Cu Marcel Anghelescu, Costache Antoniu, Radu Beligan, Toma Caragiu, Dem. Rădulescu, Mihai Fotino, Marin Moraru, Sandu Sticlaru, Victor Moldovan, Valeria Gagealov, Stela Popescu, Ileana Stana Ionescu, Coca Andronescu, Aimée Iacobescu).

feb. 16 — Alcesta de Euripide. Regia artistică Cornel Popa, red. Ioana Prodan. (Cu Eva Pătrășcanu, Gheorghe Cozorici, Gheorghe Dinică, Florin Piersic ș. a.)

feb. 23 — Ștafeta nevăzută de Paul Everac. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Virgil Miloia. (Cu George Oancea, Tatiana Yekel, Liliana Ticău, Emil Liptac ș. a.).

mart. 16 — Titanic Vals de Tudor Mușatescu. Regia artistică Horea Popescu, scen. Virgil Miloia. (Cu Radu Beligan, Ileana Stana Ionescu, Angela Costache, Melania Cârje, Ilinca Tomoroveanu, Florian Pitiș, Ion Lucian, Mircea Constantinescu). *„După Ciuta, un nou spectacol bun de tele-teatru, Titanic Vals" (rev. „Teatrul", nr. 4/1971).*

mart. 30 — Viața ce ți-am dat de Luigi Pirandello. Regia artistică Sorana Coroamă, scen. Vasile Rotaru. (Cu Dina Cocea, Olga Tudorache, Doina Tuțescu, Elena Amaria, Dan Nuțu, Costel Constantin). *„Sorana Coroamă citește textul în cheie dramatică și de aici provine interesul montării sale" („Contemporanul", 2 apr. 1971).*

apr. 6 — Alibi pentru eternitate de Dan Tărchilă. Regia artistică Ion Barna, red Ioana Prodan. (Cu Gheorghe Cozorici, Ileana Predescu, Ion Marinescu).

apr. 27 — Puterea de Aurel Mihale. Regia artistică Cornel Popa. (Cu Silviu Stănculescu, Ernest Maftei, Amza Pellea, Mihai Mereuță).

mai 18 — Nebunia lui Pantalone, scenariul și regia Alexandru Tatoș, scen. Doina Levința red. Ioana Prodan (Cu Marin Moraru, Jean Lorin Florescu, Mihai Pălădescu, Florian Pitiș, Dan Tufaru, Ileana Cernat, Mariana Mihuț, Nicolae Woltz) — spectacol distins cu premiul pentru debut regizoral al revistei „Teatrul" pe 1971. *„Ne-am aflat în fața unui spectacol deosebit, autoironic, fără ostentația lucidității, crud dar nu cinic, dinamic dar fără frenezia mișcării neostoite, plin de vervă și de suplețe." („Contemporanul", 21.05.1971).*

iunie 1 — Ultima întrebare de Ștefan Berciu. Regia artistică Ștefan Traian Romon. (Cu Silvia Popovici, Telly Barbu, Tudorel Popa, Septimiu Sever, Ștefan Iordache).

iunie 8 — Trei schițe dramatice de Aldo Nicolaj. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Irina Răchițeanu-Șirianu, Ileana Stana Ionescu, Iarina Demian, Candid Stoica).

iunie 29 — Faust de Cristopher Marlowe (în ciclul Istoria *teatrului universal).* Regia artistică Letiția Popa, imag. Constantin Lungu, regia de montaj Elena Wald, red. Ioana Prodan. (Cu Dan Nuțu, Gheorghe Cozorici, Fory Eterle, Ion Marinescu, Mihai Mereuță, Mircea Șeptilici). *„O interpretare originală. Ajutat și de o echipă «tare», spectacolul a atins momente magistrale" („Contemporanul", 2.7.1971).*

iulie 6 — Eu, moștenitorul de Eduardo de Filippo. Regia artistică Matei Alexandru, scen. Vasile Rotaru. (Cu Matei Alexandru, Marian Hudac, Nineta Gusty, Valy Voiculescu-Pepino, Valeria Gagealov).

iulie 25 — Minunata pantofăreacă de Federico Garcia Lorca. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Virgil Miloia. (Cu Coca Andronescu, Mihai Fotino, Matei Alexandru, Tamara Buciuceanu-Botez, Ion Caramitru).

iulie 27 — Ion Anapoda de George Mihail Zamfirescu. Regia artistică Aurel Cerbu. (Cu Silviu Stănculescu, Nineta Gusty, Dora Chercheș).

iulie 29 — Unul dintre noi de Radu Bădilă. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Gina Patrichi, Ovidiu Iuliu Moldovan).

aug. 3 — În vântul de primăvară de Letiția Papu. Regia artistică Tudor Mărăscu. (Cu Victor Mavrodineanu, Anca Pandrea, Ion Caramitru, Tamara Crețulescu, Adrian Georgescu, Virgil Ogășanu ș.a.).

aug. 10 — Iașii în carnaval de Vasile Alecsandri. Regia artistică Dan Nasta, scen. Dan Cioca, red. Ioana Prodan. (Cu Aurel Giurumia, Jeana Gorea, Cornel Vulpe, Ioana Manolescu, Vasilica Tastaman, Florian Pitiș, Mihai Mereuță, Draga Olteanu-Matei, Ovidiu Moldovan).

aug. 31 — Comuniștii de Ion Marina. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Emanoil Petruț, Mihaela Dumbravă, Costel Constantin).

sept. 7 — Trei generații de Lucia Demetrius. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Vasile Rotaru. (Cu Sandina Stan, Toma Dimitriu, Constantin Brezeanu, Catița Ispas ș.a.).

sept. 21 — Călătorie în noapte de Ion Șeitan. Regia artistică Cristian Munteanu. (Cu Ion Marinescu, Florian Pitiș).

sept. 23 — Farsa lui Pathelin. Regia artistică Alexandru Tatos, scen. Doina Levința, red. Georgeta Pestolea. (Cu Marin Moraru, Gina Patrichi, Sandu Sticlaru, Vasile Nițulescu, Ovidiu Schummacher).

oct. 5 — *Fiul cantonierului* de Vasile Chiriță. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Costel Constantin, Violeta Andrei, N. Gr. Bălănescu ș.a.).

nov. 9 — *Fără final* de Nicolae Damaschin. Regia artistică Yannis Veakis. (Cu Victor Rebengiuc, Ioana Manolescu, Dina Cocea).

nov. 23 — *Cavalerul tristei figuri*, scenariu de Petre Bokor după Cervantes. Regia artistică Petre Bokor, scen. Vasile Rotaru, red. Ioana Prodan (Cu Virgil Ogășanu, Constantin Rauțchi, Gina Patrichi, Draga Olteanu-Matei, Ion Marinescu, Mihai Mereuță, Gheorghe Cozorici, Cornel Vulpe, Melania Cârje, Alexandru Tocilescu) — spectacol distins cu premiul revistei „Teatrul" pentru debut regizoral pe 1971. *„... un spectacol memorabil, un spectacol rar, salutat de mai toată lumea" („Săptămâna", 9 dec. 1971).*

dec. 7 — *Cânticele comice* de Vasile Alecsandri. Regia artistică Sică Alexandrescu. (Cu Marcel Anghelescu).

dec. 14 — *Soarele a răsărit la miezul nopții* de Victor Bârlădeanu. Regia artistică George Rada. (Cu Eugenia Bosânceanu, Ovidiu Iuliu Moldovan, Constantin Rauțchi).

1972

ian. 11 — *Trenul blindat* de Vsevolod Ivanov. Regia artistică Cornel Popa, scen. Vasile Rotaru, imag. George Grigorescu. (Cu Teofil Vâlcu, Victor Rebengiuc, Gheorghe Cozorici, Mircea Albulescu, Marga Anghelescu, Sanda Toma, Valentin Plătăreanu ș.a.).

feb. 1 — *Zestrea* de Paul Everac (premiul I la concursul de scenarii radiofonice — 1970). Regia artistică Letiția Popa, scen. Doina Levința, imag. Elena Popescu. (Cu Sanda Toma, Victor Rebengiuc, Margareta Pogonat, Sebastian Radovici). *„Spectacolul are ritm, culoare, variație și, ceea ce este rar pentru TV, atmosferă" („România literară", 10.2.1972).*

feb. 7 — *Mușatinii* după trilogia lui Barbu Ștefănescu-Delavrancea (serial în 13 episoade). Episodul I: *Cântecul fetelor*. Regia artistică Sorana Coroamă, scen. Cornel Ionescu, imag. Edwiga Adelman, Constantin Lungu, regia de montaj Marga Niță, red. Sofia Șincan, C. Paraschivescu. (Cu Teofil Vâlcu, Dina Cocea, Traian Stănescu, Silvia Popovici, Ștefan Iordache, Colea Răutu, Elisabeta Preda, Ica Matache, Mircea Bașta, Elena Amaria). *„realizarea se desfășoară ca o veche baladă, având, din modelul acesteia, puterea și culoarea interioară a episoadelor epice sau întârzierea înțeleaptă asupra momentelor de reflecție" („Cinema", 4/1972).*

Celelalte episoade s-au difuzat în zilele de: *14 feb.*, ep. II *Topirea zăpezilor, 21 feb.*, ep. III *Ștefan a trăit, Bogdan începe, 28 feb.*, ep. IV *Apus de soare, 6 martie*, ep. V *Cumpăna vremurilor, 13 martie*, ep. VI *Vânătoarea, 20 martie*, ep. VII *Cine pândește, a mai pândit, 27 martie*, ep. VIII *Viforul, 3 apr.*, ep. IX *Încoronarea, 10 apr.*, ep. X *La porțile Sucevei, 17 apr.*, ep. XI *Luceafărul de ziuă, 24 apr.*, ep. XII *Bătălia, 8 mai*, ep. XIII *Începuturile*.

(Au mai interpretat Radu Beligan, Tudorel Popa, Constantin Codrescu, Emmerich Schäfer, Vasile Cosma, George Motoi, Violeta Popescu, Violeta Andrei, Mircea Albulescu, Aurel Giurumia, Stelian Preda, Valeria Seciu, Corina Chiriac, George Mihăiță, Sergiu Tudose, Constantin Dinulescu, Cornel Constantin, Valeria Gagealov, Emanoil Petruț, Constantin Diplan etc.).

mart. 7 — *Micul Eyolf* de Henrik Ibsen. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Teodora Dinulescu, imag. Elena Popescu. (Cu Eugenia Popovici, Gina Patrichi, Ion Marinescu, Mihaela Murgu, Emil Hossu).

mart. 31 — *Ursul* de A.P. Cehov. Regia artistică Lucian Mardare. (Cu Dora Chertes, Boris Ciornei, Candid Stoica).

apr. 11 — *Îndrăzneala* de Gheorghe Vlad. Regia artistică Letiția Popa, scen. Doina Levința. (Cu Toma Dimitriu, Jeana Gorea, Florin Zamfirescu, Mihai Mereuță, Dem Rădulescu, Draga Olteanu-Matei, George Mihăiță, Mircea Diaconu, Ernesc Maftei, ș.a.).

mai 9 — *Agent dublu* de Ștefan Berciu. Regia artistică Matei Alexandru. (Cu Florin Piersic, Emanoil Petruț, Traian Stănescu).

mai 16 — Piticul din grădina de vară de Dumitru Radu Popescu. Regia artistică Petre Bokor, scen. Vasile Rotaru. (Cu Silvia Popovici, Draga Olteanu-Matei, Vasile Nițulescu, Ștefan Iordache, Ion Marinescu).

iulie 8 — Mama s-a îndrăgostit de Ion Băieșu. Regia artistică Aurel Cerbu. (Cu Olga Dumitrescu, Mihai Mihail).

iunie 13 — Pledoarie pentru un răzvrătit de Emanuel Robles. Regia artistică Horea Popescu, scen. Teodora Dinulescu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Fory Eterlè, Peter Paulhofer, Victor Rebengiuc, Damian Crâșmaru, Constantin Rauțchi, Ilinca Tomoroveanu). *„spectacol excelent, frumoasă întâlnire a asprimii bărbătești cu fiorul liric" („Contemporanul", 23 iun. 1972).*

aug. 1 — Întoarcerea tatălui risipitor de Ion D. Sârbu. Regia artistică Tudor Mărăscu, scen. arh. Armand Crintea. (Cu Emanoil Petruț, Dana Comnea, Ovidiu Moldovan, N. Neamțu-Otonel, Toma Dimitriu, Constantin Codrescu, Constantin Rauțchi, Dem. Savu ș.a.). „o reprezentație lucrată cu deosebit simț profesional, fără stângăcii, cu nerv și energie " („Contemporanul", 4 aug. 1972).

aug. 18 — Cerere în căsătorie de A.P. Cehov. Regia artistică Lucian Mardare. (Cu Irina Petrescu, Virgil Ogășanu, Marcel Gingulescu).

aug. 22 — Nopți în care nu se doarme de Al. Voitin. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Ion Marinescu, Eugenia Bosânceanu, Gheorghe Cozorici ș.a.).

aug. 29 — Singurul martor de A. și P. Tur. Regia artistică Ariana Kunner-Stoica, scen. Vasile Rotaru. (Cu Dina Cocea, Amza Pellea, Valeria Gagealov, Virgil Ogășanu etc.).

sept. 1 — La capătul nopții de G. Rădulescu. Regia artistică Matei Alexandru. (Cu N. Gr. Bălănescu, Costel Constantin, Ilinca Tomoroveanu, Matei Alexandru).

sept. 12 — Torquato Tasso de Goethe. Regia artistică Yannis Veakis, scen. Vasile Rotaru, imag. George Grigorescu. (Cu Ileana Predescu, Leopoldina Bălănuță, Ion Marinescu, Vasile Gheorghiu, Alexandru Repan). *„... o reprezentație de ținută, de fină intelectualitate" („Contemporanul", 15 sept. 1972).*

sept. 19 — Apollon de Bellac de Jean Giraudoux. Regia artistică Sanda Manu, scen. Virgil Luscov, imag. Edwiga Adelman. (Cu Radu Beligan, Tamara Crețulescu, Costel Constantin, Mircea Albulescu, Mihai Fotino, Irina Petrescu, Constantin Băltărețu).

oct. 3 — Robespierre de Romain Roland. Regia artistică Letiția Popa, scen. Teodora Dinulescu, imag. Elena Popescu. (Cu Ovidiu Iuliu Moldovan, George Calboreanu, Clody Berthola, Vladimir Găitan, Alexandru Repan, Victor Rebengiuc, Anda Călugăreanu, Iarina Demian).

oct. 13 — Jucătorii de cărți de N.V. Gogol. Regia artistică Aurel Cerbu. (Cu Nae Nicolae, Petre Simionescu, Mircea Valentin.

nov. 14 — John Gabriel Borkman de Henrik Ibsen. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Teodora Dinulescu, imag. Elena Popescu. (Cu George Constantin, Olga Tudorache, Mircea Anghelescu, Doina Tuțescu, Camelia Zorlescu, Ion Caramitru).

nov. 28 — Pădurea de A.N. Ostrovski. Regia artistică Sanda Manu, scen. Virgil Luscov. (Cu Dina Cocea, Ion Marinescu, Cornel Vulpe, Boris Ciornei, Nicolae Gărdescu, Gilda Marinescu etc.)

nov. 30 — Pasiune plus rațiune de Al. Mirodan. Regia artistică Ariana Kunner-Stoica. (Cu Ion Marinescu, Valeria Seciu, Ștefan Iordache).

dec. 19 — Întâlnire peste ani de Lucia Demetrius. Regia artistică Ariana Kunner-Stoica, scen. Georgeta Itigan. (Cu Dina Cocea, György Kovacs, Ion Marinescu, Constantin Codrescu).

dec. 26 — *Citadela sfărâmată* de Horia Lovinescu. Regia artistică Călin Florian, scen. Teodora Dinulescu, imag. Beatrice Drugă. (Cu Ştefan Mihăilescu-Brăila, Marga Anghelescu, Gheorghe Cozorici, Ion Caramitru, Florina Cercel, Tanţi Cocea, Ileana Stana Ionescu, Mihai Fotino).

1973

ian. 9 — Hernani *de Victor Hugo. Regia artistică Cornel Popa, scen. Vasile Rotaru, imag. George Grigorescu. (Cu Ştefan Iordache, Ilinca Tomoroveanu, Gheorghe Cozorici, Ion Besoiu, Mircea Şeptilici ş.a.).*

ian. 30 — *Accidentul* de Cristian Munteanu. Regia artistică Tudor Mărăscu (Cu Silviu Stănculescu, Victor Rebengiuc, Florina Cercel).

feb. 13 — *Sfântul* de Eugen Barbu. Regia artistică Aurel Cerbu (Cu Mihai Fotino, Marga Barbu, Rodica Tapalagă, Nicolae Brancomir, Ştefan Mihăilescu-Brăila).

mart. 6 — *Iubirea mea cu zurgălăi* de Constantin Munteanu (premiul doi la concursul de scenarii tv — 1972). Regia artistică Letiţia Popa, scen. Doina Levinţa (Cu Vistrian Roman, Ileana Cernat, Anda Călugăreanu, Constantin Diplan ş.a.).

mart. 13 — *Ospăţul scafandrilor* de Ilie Păunescu. Regia artistică George Teodorescu (Cu Mircea Albulescu, Vasile Niţulescu, Ştefan Iordache, Tamara Buciuceanu-Botez).

apr. 24 — *Un tânăr mai puţin furios* de I. D. Şerban. Regia artistică Ariana Kunner-Stoica (Cu Sebastian Papaiani, Violeta Andrei, Vladimir Găitan, Dimitrie Dunea)

iunie 5 — *Băieţii de la colţul străzii* de Dumitru Drăgan. Regia artistică Petre Popescu. (Cu Octavian Cotescu, Ica Matache).

iulie 3 — *Bălcescu* de Camil Petrescu (partea I; partea II-a — 11 iulie). Regia artistică Horea Popescu, scen. Cornel Ionescu, Georgeta Itigan, imag. Constantin Lungu, Edwiga Adelman, r.m. Emilia Andreescu, red. Ioana Prodan. (Cu Alexandru Repan, Florin Scărlătescu, Octavian Cotescu, Amza Pellea, George Motoi, Ilinca Tomoroveanu, Rodica Tapalagă, Olga Delia Mateescu, Traian Stănescu ş.a.). *„Dinamismul proiecţiei regizorale a lui Horea Popescu s-a aplicat perfect pe textul vehement, scânteietor al lui Camil Petrescu", (Rev. „Teatrul", nr. 7/1973).*

aug. 31 — *Descoperirea familiei*, dramatizare de Virgil Stoenescu după Ion Brad. Regia artistică Cornel Popa, scen. Vasile Rotaru, Ion Olaru, imag. Beatrice Drugă. (Cu Amza Pellea, Ion Besoiu, Marga Anghelescu, Lucian Muscurel, Constantin Diplan, Traian Stănescu, Matei Alexandru, Ernest Maftei, Ion Marinescu). *„marea izbândă a acestui spectacol o constituie creaţia lui Amza Pellea" („Contemporanul", nr. 36/1973).*

aug. 28 — *Marele rol* de Tudor Negoiţă. Regia artistică Cornel Todea (Cu Mircea Albulescu, Mihaela Dumbravă, Dan Damian, Costel Constantin ş.a.).

sept. 18 — *Poveste studenţească* de Mihail Sorbul. Regia artistică Dumitru Cihodaru. (Cu Florin Scărlătescu, Virgil Ogăşanu).

oct. 16 — *A cui e vina?* de Paolo di Vincenzo. Regia artistică Matei Alexandru, scen. Virgil Luscov. (Cu Matei Alexandru, Mihaela Dumbravă, Marga Barbu, Mihai Fotino).

nov. 6 — *Dincolo de zare* de Eugen O'Neill. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Vasile Rotaru, imag. Beatrice Drugă. (Cu George Motoi, Catiţa Ispas-Berceanu, Sandina Stan, Toma Dimitriu, Liliana Ţicău).

nov. 20 — *Micii burghezi* de Maxim Gorki. Regia artistică Sorana Coroamă–Stanca, scen. Doina Levinţa, imag. Edwiga Adelman. (Cu Dina Cocea, Petre Gheorghiu, Ştefan Iordache, Tamara Buciuceanu-Botez, Olga Tudorache, Dionisie Vitcu ş.a.).

dec. 4 — Ludovic al XIX-lea de George Călinescu. Regia artistică Petre Bokor, scen. Vasile Rotaru. (Cu Virgil Ogășanu, Fory Eterle, Vasile Nițulescu, Ion Marinescu, Irina Petrescu, Ovidiu Iuliu Moldovan, Adrian Georgescu)." „un spectacol a cărei ținută și coerență artistică sunt exemplare." („România literară", nr. 49/1973).

1974

ian. 5 — Monumentul de Leonid Andreev. Regia artistică Lucian Mardare. (Cu Valy Voiculescu-Pepino, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Virgil Ogășanu, Irina Petrescu, Dem. Rădulescu).

ian. 11 — Omul de catifea de Adrian Munțiu. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Carmen Stănescu, George Motoi).

ian. 15 — Femeia fericită de Corneliu Leu. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Vasile Rotaru, Ion Olaru. (Cu Silvia Popovici, Colea Răutu, Octavian Cotescu, Melania Cârje).

ian. 29 — Comedia antică,greacă și latină (Ciclul *Istoria comediei* prezentat de prof. Ion Zamfirescu). Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Virgil Luscov. (Cu Octavian Cotescu, Dem. Rădulescu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Virgil Ogășanu ș.a.). *„N-am mai râs de mult ca marți seara. E ziua noastră bună. Profesorul Ion Zamfirescu știe atât de pasionat să prezinte istoria comediei" (Gabriela Melinescu „România literară" nr. 16/1974).*

feb. 5 — Constantin Brâncoveanu de Nicolae Iorga. Regia artistică George Teodorescu, scen. arh. Armand Crintea, imag. George Grigorescu. (Cu Ștefan Iordanche, Silvia Popovici, Costel Constantin, Constantin Codrescu, Constantin Dinulescu, Alexandru Repan, Mircea Bașta, Tudorel Popa ș.a.). *„Drama lui Iorga este modernă (...) În această impresie de modern rezidă meritul filmului... și în interpretarea unei echipe alese, în frunte cu Ștefan Iordache", („Cinema", nr. 4/1974).*

feb. 8 — Micile tragedii: Mozart și Salieri de A. S. Pușkin. Regia artistică Călin Florian. (Cu Gheorghe Cozorici, Virgil Ogășanu).

feb. 19 — Ca o pasăre în colivie de Anda Boldur. Regia artistică Sanda Manu, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Silvia Popovici, Petre Gheorghiu, Coca Andronescu, Vasile Nițulescu, Ștefan Tapalagă).

feb. 20 — Comedia medievală (în ciclul *Istoria comediei)* colaborare cu Teatrul Tineretului din Piatra-Neamț. Regia artistică Cornel Todea, scen. Mihai Mădescu, Doina Levința, red. Nae Cosmescu. (Cu Valentin Uritescu, Sibila Oarcea, Adriana Pamfil-Almăjan, Theodor Danetti, Cornel Nicoară, Traian Pârlog, Florin Măcelaru, Eugenia Balaure, Nina Zăinescu, Ion Muscă, Paul Chiribuță, Gelu Apostol ș.a.).

mart. 8 — Micile tragedii: Oaspetele de piatră de A. S. Pușkin. Regia artistică Călin Florian, (Cu Costel Constantin, Mihai Fotino, Adela Mărculescu).

mart. 12 — Când trăiești mai adevărat de Paul Everac. Regia artistică Ion Cojar, scen. Virgil Luscov, imag. Constantin Lungu. (Cu Radu Beligan, Toma Dimitriu, Corado Negreanu, Margareta Pogonat, Valeria Gagealov, Angela Costache, Adina Popescu, Mircea Anghelescu, Constantin Diplan, Silviu Stănculescu, Costel Constantin ș.a.).

mart. 26 — Pescărușul de A. P. Cehov. Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Doina Levința, imag. Edwiga Adelman. (Cu Gina Patrichi, Victor Rebengiuc, Valeria Seciu, Dan Nuțu, Mihaela Murgu, Octavian Cotescu, Doina Tuțescu, Cornel Coman, Dan Nasta, Virgil Ogășanu)." *Citind în adâncime textul, regizorul... și majoritatea interpreților au transformat spectacolul într-un adevărat eveniment al teatrului tv" („România literară", nr. 13/1974).*

apr. 2 — Personalitatea pentru concurs de Corneliu Marcu (premiul I la concursul de scenarii tv — 1973). Regia artistică Letiția Popa, scen, Teodora Dinulescu. (Cu Cornel Coman, Petre Gheorghiu, Costel Constantin, Olga Bucătaru, Draga Olteanu-Matei ș.a.).

apr. 9 — Commedia dell'arte (în ciclul *Istoria comediei)*. Regia artistică Cornel Todea, scen. Elena Forțu. (Cu Marcel Anghelescu, Mihaela Dumbravă, Rodica Popescu, Mircea Constantinescu-Govora, Aimée Iacobescu, Mihai Mălaimare ș.a.).

apr. 16 — *Viori de primăvară* de Al. Stein. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Draga Olteanu-Matei, Ernest Maftei, Eva Pătrășcanu, George Mihăiță).

apr. 23 — *Ondine* de Jean Giraudoux. Regia artistică Tudor Mărăscu, scen. Dumitru Georgescu, imag. Constantin Lungu. (Cu Violeta Andrei, Valy Voiculescu-Pepino, Dana Comnea, Tamara Crețulescu, Peter Paulhofer, Ernest Maftei, Emil Botta, Mircea Albulescu, Ștefan Radof, Virgil Ogășanu, Alexandru Tocilescu, Octavian Cotescu ș.a.). „Atmosfera fantastă a fost bine lucrată, cu sprijinul atât al scenografiei... sugerând mereu marginea indefinită, labilă, dintre vis și realitate, cât și al actorilor", (rev. Dumitru Solomon, „Teatrul" nr. 5/1974.)

apr. 30 — *Să nu uităm* de Valentin Munteanu (premiul II la concursul de scenarii tv — 1973). Regia artistică Cornel Todea, scen. Vasile Rotaru etc. (Cu Ștefan Radof, Mircea Anghelescu, Margareta Pogonat, Dan Nuțu etc.)

mai 5 — *Fata și caruselul* de Al. Voitin. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Corado Negreanu, Margareta Pogonat, Aimée Iacobescu, Constantin Diplan, Ștefan Radof, Iarina Demian).

mai 21 — *Prin ochii loc* de Radu Theodoru. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Toma Dimitriu, Ileana Cernat, Mihai Dinvale, Traian Stănescu, Mircea Bașta, Iarina Demian ș.a.).

mai 28 — *Satul blestemat* de Mircea Bradu (premiul III la concursul de scenarii tv — 1973). Regia artistică Nicolae Motric, scen. Virgil Luscov, imaginea Beatrice Drugă (Cu Colea Răutu, Ernest Maftei, Mihai Mereuță, Cornel Coman ș.a.)

iulie 2 — *Ziarul de dimineață* de Valentin Munteanu. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Mircea Anghelescu, Dora Ivanciuc, Ion Marinescu).

iulie 9 — *Castiliana* de Lope de Vega (în ciclul *Istoria comediei)*. Regia artistică Cornel Popa, scenografia Elena Forțu. (Cu Rodica Popescu, Ștefan Tapalagă, Valentin Plătăreanu, Marian Hudac).

aug. 6 — *La „Colorado", aproape de stele* de Doru Moțoc (premiul II la concursul de scenarii tv — 1973). Regia artistictă Cornel Todea, montaj Emilia Andreescu, scen. Karlheinz Roth. (Cu Dan Nuțu, Jean Lorin Florescu, Mircea Anghelescu, Tamara Crețulescu ș.a.).

aug. 13 — *Hora întreruptă* de Constantin Popa, spectacol realizat cu participarea sătenilor din comuna Cozia, județul Iași. Regia artistică și de montaj Letiția Popa. (Cu Emiș Coșeriu, Virgiliu Costin, Ion Schimbischi, Puiu Vasiliu, Geo Costiniu, Dionisie Vitcu, Constanța Lercă ș.a.).

aug. 22 — *La porțile Severinului* după Ion Grecea. Regia artistică Letiția Popa, scen. Georgeta Itigan. (Cu Irina Răchiteanu-Șirianu, Vasile Nițulescu, Lepoldina Bălănuță ș.a.).

aug. 24 — *Scrisoarea* de Constantin Paraschivescu. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu George Negoescu, Cornelia Turian, Arcadie Donos.)

sept. 17 — *Pentru ca milioane de candelabre...* de Dan Costescu și Val. Moldovan. Regia artistică Lucian Mardare. (Cu Valeria Seciu, Dan Nuțu, Cornel Coman.)

oct. 8 — *Momentul 403* după Constantin Chiriță. Regia artistică Petre Bokor, scen. Vasile Rotaru. (Cu Virgil Ogășanu, Ion Marinescu, Mircea Andreescu, Viorica Hodel ș.a.).

oct. 15 — *Rivalii* de Jean de la Taille, *Fantomele* de Larivé, *Studentul călător în paradis* de Hans Sachs. (în ciclul *Istoria comediei*). Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Elena Forțu, imag. Beatrice Drugă. (Cu Mihaela Buta, Valy Voiculescu Pepino, Valeria Gagealov, Marian Hudac, Ileana Stana-Ionescu; Corado Negreanu, Dan Damian, George Mihăiță, Ovidiu Schummacher; Virgil Ogășanu, Tamara Buciuceanu-Botez, Mihai Mereuță).

oct. 29 — *Puterea și adevărul* de Titus Popovici. Regia artistică Alexa Visarion. (Cu Victor Rebengiuc, Liviu Rozorea, Alexandru Drăgan, Costel Constantin, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Ștefan Radof).

nov. 12 — Oameni fără adresă de Mihai Duțescu. Regia artistică Letiția Popa. (Cu Costel Constantin, Cornel Coman).

nov. 19 — Ape și stele de Doru Moțoc. Regia artistică Tudoor Mărăscu scen. Dumitru Georgescu, imaginea Cristian Müller, montaj film Doina Cruceru. (Cu Vistrion Roman, Traian Stănescu, Costel Constantin, Anca Szöny).

nov. 26 — Speranța nu moare în zori de Romulus Guga. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Teodora Dinulescu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Petre Gheorghiu, Valeria Seciu, Ion Marinescu, Ioana Bulcă, Florin Scărlătescu, Ștefan Iordache, Costel Constantin, Virgil Ogășanu, George Mihăiță, Cornel Coman ș.a.).

dec. 3 — Interviul de Dumitru Drăgan. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Silvia Popovici, Octavian Cotescu).

1975

ian. 7 — Mult zgomot pentru nimic de William Shakespeare (în ciclul *Istoria comediei*). Regia artistică Comel Popa, scen. Elena Forțu. (Cu Irina Petrescu, Tamara Crețulescu, Peter Paulhofer, Emil Hossu, Traian Stănescu).

ian. 10 — Cuiul ruginit de Gheorghe Vlad. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Mihai Mereuță, Ileana Stana-Ionescu, Viorel Comănici, ș.a.).

ian. 28 — Pe cine alegem de Ștefan Tita. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Mircea Bașta, Costel Constantin, Eugenia Bosânceanu, ș.a.).

feb. 4 — Doctor fără voie de Molière (în ciclul *Istoria comediei*). Regia artistică Cornel Popa, scen. Elena Forțu. (Cu Amza Pellea, Ion Lucian, Tamara Buciuceanu-Botez, Ileana Stana Ionescu, Marian Hudac ș.a.).

feb. 18 — Scrisori apocrife de Constantin Munteanu. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Gina Patrichi, Victor Rebengiuc, Mihaela Murgu).

mart. 4 — Fata care a mutat Parângul de I. D. Șerban. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Virgil Luscov. (Cu Irina Petrescu, Virgil Ogășanu, Ion Marinescu ș.a.).

mart. 25 — Evantoiul de Carlo Goldoni (în ciclul *Istoria comediei*). Regia artistică Comel Popa și Valentin Plătăreanu, scen. Elena Forțu. (Cu Șerban Cantacuzino, Dorina Done, Julieta Szöny, Florin Vasiliu, Ovidiu Schummacher ș.a.).

apr. 4 — Plicul de Liviu Rebreanu. Regia artistică Nicoleta Toia. (Cu Octavian Cotescu, Dorina Lazăr, Valentin Plătăreanu, Comel Vulpe ș.a.).

apr. 15 — Cadavrul viu de Lev Tolstoi. Regia artistică Cornel Popa, scen. Vasile Rotaru, imag. Constantin Lungu. (Cu Amza Pellea, Gina Patrichi, Clody Berthola, Fory Eterlè, Mariana Mihuț, Valentin Plătăreanu, Constantin Rauțchi, Virgil Ogășanu ș.a.).

apr. 29 — Jocul dragostei și al întâmplării de Marivaux (în ciclul *Istoria comediei*). Regia artistică Cornel Popa, scenografia Valeria Stoleru. (Cu Marcel Anghelescu, Ioana Manolescu, Ștefan Iordache ș.a.).

mai 6 — Casa de piatră de Aurel Mihale. Regia artistică Petre Sava Băleanu. (Cu Mircea Anghelescu, Traian Stănescu, Constantin Diplan, Costel Constantin ș.a.).

mai 30 — Marii maeștrii ai farsei de Victor Frunză. Regia artistică George Teodorescu. (Cu Virgil Ogășanu, Tamara Crețulescu ș.a.).

iunie 3 — Livada de vișini de A. P. Cehov. Regia artistică Cornel Todea, scen. Florin Gabrea, Virgil Luscov, imag. Edwiga Adelman. (Cu Gina Patrichi, Fory Eterlè, George Constantin, Virgil Ogășanu, Vasile Nițulescu, Gilda Marinescu ș.a.) „cel mai aproape de Cehov dintre toate spectacolele pe care le-a încercat de-a lungul anilor televiziunea" (rev. „Teatrul", nr. 7/1975).

iunie 13 — *Piatra din casă* de Vasile Alecsandri. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Draga Olteanu-Matei, Fory Eterlè, Mariana Mihuț, Alexandru Drăgan.)

iunie 24 — *Marele vis* de Radu Theodoru (serial în 3 episoade).

Epis. I : *Istorie (epis. II, Început de veac,* 1 iulie; epis. III, *Destinul,* 8 iulie). Regia artistică Nicolae Motric, Nae Cosmescu, scen. Virgil Luscov, Karlheinz Roth, imag. Beatrice Drugă. (Cu Ion Marinescu, Eva Pătrășcanu, Constantin Băltărețu, Corado Negreanu, Cezara Dafinescu, Vistrian Roman, Dinu Ianculescu, George Motoi)." *Marele vis* ilustrează plenar prin forța celei mai directe dintre arte, o epocă de glorie a poporului", (rev. „Cinema", nr. 6/1975).

aug. 4 — *O femeie ca multe altele* de Lucia Demetrius. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Vasile Rotaru. (Cu Silvia Popovici, Emanoil Petruț, Valy Voiculescu-Pepino ș.a.).

sept. 23 — *Al treilea de prisos* de Tudor Negoiță. Regia artistică Cornel Todea, scen. Florin Gabrea. (Cu Traian Stănescu, Constantin Dinulescu, Elena Albu, Nina Zăinescu ș.a.).

oct. 21 — *Regele Ioan* de William Shakespeare. Regia artistică Letiția Popa, scen. Theodora Dinulescu, imag. Constantin Lungu. (Cu Ștefan Iordache, Dina Cocea, George Motoi, Cornel Coman, Gheorghe V. Gheorghe ș.a.). *„o exemplară demonstrație de profesionalism și mai ales de telegenie", („Contemporanul", 7 nov. 1975).*

oct. 31 — *Lumea Zice că...* de Angela Bocancea. Regia artistică Dumitru Dinulescu. (Cu Ștefan Mihăilescu-Brăila, Vasilica Tastaman, Jorj Voicu).

nov. 4 — *Strigătul* de Ștefan Berciu. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Mitică Popescu, Dana Comnea, Dinu Dumitrescu ș.a.).

nov. 25 — *Neisprăvitul* de Fonvizin (în ciclul *Istoria comediei*). Regia artistică Cornel Popa, Valentin Plătăreanu, scen. Virgil Luscov. (Cu Olga Tudorache, Ion Lucian, Constantin Codrescu, Mihai Fotino ș.a.).

dec. 2 — *Recitindu-l pe Shakespeare* de Cristian Munteanu. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Cornel Ionescu. (Cu Valeria Seciu, Ștefan Iordache).

dec. 16 — *Avalanșa* de Gheorghe Blejan. (premiul I la concursul de scenarii tv — 1975). Regia artistică Petre Sava Băleanu, scen. Florin Gabrea. (Cu Marga Anghelescu, Toma Dimitriu, Mircea Bașta, Ion Focșa ș.a.).

dec. 23 — *Gaițele* de Al. Kirițescu. Regia artistică Matei Alexandru, scen. Vasile Rotaru. (Cu Tamara Buciuceanu-Botez, Ileana Stana Ionescu, Jeana Gorea, Eva Pătrășcanu, Ilinca Tomoraveanu, George Motoi).

1976

feb. 10 — *Rugul* de Octav Măgureanu. Regia artistică Nicolae Motric, scen. Virgil Luscov. (Cu Corado Negreanu, Iurie Darie, Constantin Brezeanu, Stela Popescu ș.a.).

feb. 20 — *Appassionata* de Mircea Enescu. Regia artistică Leonard Popovici. (Cu Irina Petrescu, Cornel Coman).

mart. 23 — *Bărbierul din Sevilla* de Beaumarchais (în ciclul *Istoria comediei).* Regia artistică Cornel Popa, scen. Elena Forțu, imag. Beatrice Drugă. (Cu Damian Crâșmaru, Tatiana Olier, Marian Hudac, Dan Tufaru ș.a.).

mart. 30 — *Nunta însângerată* de Federico Garcia Lorca. Regia artistică Timotei Ursu, scen. Dumitru Georgescu, imag. Constantin Lungu. (Cu Violeta Andrei, Olga Tudorache, Irina Răchițeanu-Șirianu, Ștefan Radof, Alexandru Repan ș.a.).

apr. 13 — *Rivalii* de R. B. Sheridan. (În cilul *Istoria comediei*). Regia artistică Cornel Popa, scen. Virgil Luscov. (Cu Mircea Septilici, Rodica Tapalagă, Marian Hudac, Mitică Popescu ș.a.).

apr. 27 — *Pasărea speranței* de Radu Theodoru. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Margareta Pogonat, Ion Marinescu, Elena Albu, Ștefan Radof).

mai 5 — *Domnișoara Nastasia* de George Mihail Zamfirescu. Regia artistică Sorana Coroamă-Stanca, scen. Vasile Rotaru, imag. Edwiga Adelman. (Cu Olga Delia Mateescu, Costel Constantin, Gheorghe Cozorici, Mihai Dinvale, Tamara Buciuceanu-Botez ș.a.).

mai 25 — *Ochiul albastru* de Paul Everac. *(partea II-a — 1 iunie)* Regia artistică Letiția Popa, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Irina Răchițeanu-Șirianu, Costel Constantin, N. Gr. Bălănescu, Ileana Cernat, Dana Dogaru, Petre Ciubotaru ș.a.).

iunie 7 — *Cei ce rămân mereu tineri* de Ion D. Șerban. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Cornel Coman, Ștefan Iordache ș.a.).

iunie 22 — *Mama* de Karel Čapek. Regie artistică Petre Sava Băleanu, scen. Teodora Dinulescu, Gabriela Zamfirescu, imag. Constantin Lungu. (Cu Leopoldina Bălănuță, Fory Eterlè, Victor Rebengiuc, Ion Caramitru, Traian Stănescu, Emil Hossu, Constantin Fugașin, Ștefan Sileanu).

iunie 26 — *Singurătate* de Mihail Velicicov. Regie artistică Lucian Mardare. (Cu Ana Barcan, Valy Voiculescu-Pepino).

iulie 20 — *Drumul spre Everest* de George Genoiu. Regia artistică Dina Cocea. (Cu Elena Petrican, Marcel Anghelescu, Constantin Codrescu ș.a.).

sept. 7 — *Dincolo de munte* de Constantin Munteanu (premiul II la concursul de scenarii tv — 1975). Regia artistică Leonard Popovici. (Cu Emanoil Petruț, Lucia Mureșan, Traian Stănescu ș.a.).

sept. 8 — *Acolo unde oamenii sunt oameni* de Theodor Marian. Regia artistică Radu Boroianu. (Cu Vasile Cosma, Tatiana Olier, Sorin Gheorghiu, Silviu Stănculescu ș.a.).

sept. 14 — *Vlaicu Vodă* de Al. Davila (p. II sept. 21). Regia artistică Laurențiu Azimioară, scen. Virgil Luscov. (Cu Gheorghe Cozorici, Leopoldina Bălănuță, Amza Pellea, Ștefan Iordache , Petre Gheorghiu, Ada d'Albon ș.a.).

sept. 17 — *De ziua Domniței* de Ion Mărgineanu. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Eugenia Maci, Ion Lemnaru, Eugenia Bosânceanu).

oct. 15 — *Ana* de Valeriu Sârbu. Regia artistică Nicolae Matric. (Cu Melania Cârje, Rodica Popescu, Corado Negreanu ș.a.).

oct.. 26 — *A doua linie* de Tudor Negoiță. Regia artistică Cornel Todea. (Cu Mircea Anghelescu, Aimée Iacobescu ș.a.).

nov.. 16 — *Douăsprezece ore înainte de amurg* de Cristian Munteanu. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Cornel Coman, Dina Cocea, Valeria Seciu, Trixy Abramovici, Octavian Cotescu).

nov. 30 — *Fata fără zestre* de A.N. Ostrovski. Regia artistică Matei Alexandru, scen. Vasile Rotaru, imag. Beatrice Drugă. (Cu Trixy Abramovici, Florin Piersic, Ileana Stana Ionescu ș.a.).

dec. 7 — *Mitică Popescu* de Camil Petrescu. Regia artistică George Teodorescu. (Cu Virgil Ogășanu, Tamara Crețulescu, Constantin Dinulescu ș.a.).

dec. 21 — *Noaptea e un sfetnic bun* de Al. Mirodan. Regia artistică Radu Boroianu. (Cu Petre Gheorghiu, Ion Marinescu, Melania Cârje).

1977

ian. 11 — *Jucătorii de cărți* de N.V. Gogol (în ciclul *Istoria comediei*). Regia artistică Comel Popa, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Ion Marinescu, Iurie Darie, Mircea Șeptilici, Florin Scărlătescu ș.a.).

feb. 24 — *Uitarea* de Valentin Munteanu. Regia artistică Constantin Dicu, imag. Beatrice Drugă. (Cu Gina Patrichi, Victor Rebengiuc, Damian Crâșmaru, Julieta Strâmbeanu-Weigel).

mart. 8 — *Procesul Horia* de Al. Voitin (*Urşii în capcană*, p. II, *Drumuri către nemurire* — 9 martie). Regia artistică Domniţa Munteanu, scen. Vasile Rotaru, imag. Constantin Lungu. (Cu Amza Pellea, Costel Constantin, Ion Pavlescu, Toma Dimitriu, Ion Marinescu, Cornel Coman, Petre Gheorghiu, Dorina Lazăr ş.a.).

mart. 22 — *Timp şi adevăr* de Eugenia Busuioceanu. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Corado Negreanu, Dinu Ianculescu, Olga Delia Mateescu ş.a.).

apr. 12 — *1907* după Cezar Petrescu. Regia artistică Letiţia Popa. (Cu Emanoil Petruţ, Fory Eterlè, N.N. Matei, Dana Dogaru, Corina Constantinescu, Ştefan Sileanu ş.a.).

apr. 21 — *Consimţământul* de Emil Poenaru. Regia artistică Leonard Popovici. (Cu Alexandru Drăgan, Traian Stănescu, Lucia Mureşan ş.a.).

apr. 26 — *Curcanii* de Grigore Ventura. Regia artistică Anca Ovanez-Doroşenco, scen. Vasile Rotaru, Ion Olaru, imag. Edwiga Adelman, Constantin Chelba. (Cu Dina Cocea, Valeria Seciu, Carmen Galin, Traian Stănescu, Vasile Niţulescu, Sebastian Papaiani, Mihai Mereuţă).

mai 3 — *Cronica de la Plevna* de Mircea Bradu şi Dumitru Chirilă (premiu la concursul de scenarii — ediţia 1976). Regia artistică Constantin Dinischiotu, Nae Cosmescu, scen. Virgil Luscov. (Cu George Motoi, Toma Dimitriu, Cezara Dafinescu, Margareta Pogonat ş.a).

mai 10 — *Frunze care ard* de Ion D. Sârbu. Regia artistică Laurenţiu Azimioară, scen. Virgil Luscov, imag. Bogdan Movileanu, Nicolae Niţă. (Cu Florin Zamfirescu, Ada d'Albon, Amza Pellea, Dinu Manolache ş.a.).

mai 17 — *Arborele genealogic* de Lucia Demetrius. Regia artistică Sorana Coroamă-Stanca, scen. Vasile Rotaru, imag. Edwiga Adelman. (Cu Dina Cocea, Petre Moraru, Olga Delia Mateescu, Valy Voiculescu-Pepino, Marga Barbu, Mircea Şeptilici, Costel Constantin).

mai 31 — *Costandina*, dramatizare după Zaharia Stancu. Regia artistică Cornel Popa, scen. Vasile Rotaru, imag. Constantin Lungu. (Cu Margareta Pogonat, Emanoil Petruţ, Ica Matache, Dana Dogaru ş.a.).

iunie 21 — *Moartea unui comis-voiajor* de Arthur Miller. Regia artistică Sanda Manu, scen. arh. Virgil Luscov, imag. Constantin Lungu, r. de montaj Marga Niţă. (Cu Octavian Cotescu, Leopoldina Bălănuţă, Corado Negreanu, Dan Condurache, Tatiana Yekel ş.a.).

iulie 21 — *Omnul cu umbrela* de Mircea Ovidiu Savu. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Virgil Ogăşonu, Ştefan Mihăilescu-Brăila, Ion Marinescu ş.a).

aug. 16 — *Surorile Boga* de Horia Lovinescu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. arh. Armand Crintea, imag. George Grigorescu, Nicolae Niţă. (Cu Margareta Pogonat, Rodica Tapalagă, Tatiana Olier, Eugenia Popovici, Silviu Stănculescu, Irina Răchiţeanu-Şirianu).

aug. 18 — *Un tânăr mult prea furios* de Virgil Stoenescu. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Sorin Postelnicu, Ion Lemnaru, Eugenia Maci).

sept. 6 — *Preţul succesului*, după Hans Helmut Kirst. Regia artistică Cornel Todea, scen. Valeria Stoleru. (Cu Mircea Anghelescu, George Constantin, Mircea Albulescu, Olga Tudorache, Aimèe Iacobescu, Eugenia Bădulescu, Adrian Georgescu.

sept. 13 — *Maşina de calculat* de Paul Everac. Regia artistică Cătălin Naum. (Cu Petre Gheorghiu, Virgil Ogăşanu, Mircea Diaconu).

sept. 27 — *Deşteapta pământului* de Victor Ion Popa. Regia artistică Cornel Popa. (Cu Tamara Buciuceanu-Botez, Rozina Cambos, Sandu Sticlaru).

sept. 29 — *Trenul de noapte* de Cristian Munteanu. Regia artistică Liviu Maier. (Cu Nucu Păunescu, Comel Coman, Mircea Bașta, Olga Delia Mateescu).

oct. 11 — *Egmond* de J.W. Goethe. Regia artistică Sorana Coroamă-Stanca, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Alexandru Repan, Gina Patrichi, Vasile Cosma, Dan Condurache, Diana Lupescu ș.a.).

oct. 18 — *Întâlniri* de Horia Lovinescu. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Valeria Gagealov, Rodica Popescu-Bitănescu, Iurie Darie).

oct. 25 — *Ceasul adevărului* de Radu Theodoru. Regia artistică Tudor Alexe. (Cu Traian Stănescu, Adela Mărculescu, Constantin Codrescu, Dorin Varga, Camelia Zorlescu ș.a.).

nov. 1 — *Fata bună din cer* de Corneliu Leu. Regia artistică Dan Necșulea, scen. Vasile Rotaru, imag. Constantin Chelba. (Cu Cornel Coman, Traian Stănescu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Dan Nuțu, Grigore Gonța, Gheorghe Visu, Constantin Guriță, Rodica Mandache).

nov. 10 — *O viață pe roate* de Ion Băieșu. Regia artistică Cătălin Naum. (Cu Raluca Zamfirescu, Florin Zamfirescu, Claudiu Bleonț).

nov. 16 — *Noapte de veghe* de Radu Cadelcu. Regia artistică Nicoleta Toia. (Cu Dorin Varga, Mircea Anghelescu, Mihai Mereuță ș.a.).

nov. 22 — *Uneori liliacul înflorește spre toamnă* de Tudor Popescu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Dan Cioca. (Cu Silviu Stănculescu, Dana Comnea, Corado Negreanu, Dorin Varga ș.a.).

nov. 29 — *Hora* de Cristian Munteanu. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Colea Răutu, Tatiana Yekel, Sorin Medeleni, Rozina Cambos, Costel Constantin).

dec. 20 — *Minuni de fiecare zi* de Mircea Enescu (spectacol realizat la Combinatul siderurgic Galați). Regia artistică Leonard Popovici, scen. Victor Crețulescu, imag. Cristian Müller. (Cu Mihai Mihail, Șerban Bogdan , Carmen Strujac, Vlad Vasiliu ș.a.).

dec. 27 — *Să umplem pământul cu visuri* de Dan Tărchilă. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Dumitru Georgescu, imag. Beatrice Drugă. (Cu Gina Petrini, Diana Lupescu, Monica Ghiuță, George Mihăiță, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Dan Condurache, Mitică Popescu, Papil Panduru, Gelu Niță, Jorj Voicu ș.a.).

1978

ian. 17 — *Vocație* de Constantin Munteanu. Regia artistică Letiția Popa, scen. Dumitru Georgescu. (Cu Emanoil Petruț, Chiril Economu, N. Gr. Bălănescu, Gelu Nițu, Emilia Dobrin, Ion Caramitru ș.a.).

ian. 24 — *Passacaglia* de Titus Popovici. Regia artistică Tudor Mărăscu, scen. Theodora Dinulescu, imag. Constantin Lungu, r. de montaj Marga Niță. (Cu Ion Marinescu, Ovidiu Iuliu Moldovan, Maria Ploaie, Florin Zamfirescu, Alexandru Repan).

feb. 28 — *Doctor în filozofie* de Branislav Nușici. Regia artistică Matei Alexandru, scen. Vasile Rotaru, regia de montaj Emilia Andreescu, red. Alexandra Orban. (Cu Marian Hudac, Valeria Gagealov, Tamara Buciuceanu-Botez, George Mihăiță, Coca Andronescu, Savel Știopul ș.a).

mart. 21 — *Grădina cu trandafiri* de Andi Andrieș. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Boris Ciomei, Dodi Caian-Rusu, Melania Cârje, Dorin Varga, Horațiu Mălăele ș.a.).

mart. 30 — *Ziua de duminică a lui Damian Stegaru* de Mircea Enescu. Regia artistică Leonard Popovici. (Cu Ștefan Radof, Valeria Ogășanu, Nucu Păunescu ș.a.).

apr. 4 — *Prietenii* de Lucia Demetrius. Regia artistică Dan Puican, scen. Gheorghe Cazan. (Cu Ion Marinescu, Comel Coman, Luminița Gheorghiu, Mitică Popescu, Ica Matache ș.a.).

mai 16 — *Vulpea și strugurii* de G. Figuieredo. Regia artistică Nicolae Motric, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Corada Negreanu, Ioana Bulcă, Melania Cârje, Marian Hudac, Constantin Băltărețu).

iunie 1 — *Senin la Retezata* de Vasile Nicorovici. Regia artistică George Teodorescu. (Cu Petre Gheorghiu, Ion Marinescu, Anda Caropol, Ion Pavelescu, Clady Berthola, Ion Besoiu, Gheorghe Cozorici).

iunie 15 — *Brigada romanticilor* de Petru Ispas. Regia artistică Letiția Papa. (Cu Horațiu Mălăele, Mircea Albulescu, Ioana Ciomârtan, Anca Alexandra, Eftimie Popovici, Maria Ploaie ș.a.).

iunie 20 — *Acolo, departe...* de Mircea Ștefănescu. Regia artistică Mihai Berechet, scen. Georgeta Itigan. (Cu Radu Beligan, Aimée Iacobescu, Gabriel Oseciuc, Alexandru Hasnaș, Mihai Niculescu).

iulie 31 — *Neîncredere în foișor* de Nelu Ionescu. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Dumitru Georgescu. (Cu Valeria Seciu, Eva Pătrășcanu, Alexandru Repan, Ștefan Radaf ș.a.).

aug. 8 — *Turnul de fildeș,* dramatizare de Manase Radnev după Camil Petrescu. Regia artistică Cornel Todea, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Mircea Anghelescu, Ileana Predescu, Ovidiu Iuliu Moldovan, Ion Lucian, Valeria Seciu ș.a.).

aug. 15 — *Cinel-cinel* de Vasile Alecsandri. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru. (Cu Melania Cârje, Dan Tufaru, Dem. Savu, Anda Călugăreanu, Cornel Vulpe, Radu Panamarenco).

aug. 29 — *Vremea sânzienelor* de Constantin Munteanu. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Eftimie Popovici, Mihaela Murgu, Eugen Cristea, Victor Odilo Cimbru, Ion Haiduc ș.a.).

sept. 26 — *Diana* de Lope de Vega. Regia artistică Cornel Popa, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Tamara Crețulescu, Julieta Szöny, Mihai Dinvale, Petre Lupu, Virgil Ogășanu).

oct. 24 — *Zborul* de Rodica Padina. Regia artistică Corneliu Dalu. (Cu Adriana Șchiopu, Simona Bondoc, Olga Tudorache).

oct. 31 — *Serenadă pentru două vârste* de Paul Everac. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru, imag. Beatrice Drugă. (Cu Gina Patrichi, Corada Negreanu, Mihai Dinvale, Catrinel Dumitrescu, Dumitru Drăcea ș.a.).

nov. 9 — *Acoperișul* de Petru Vintilă. Regia artistică Silviu Jicman, imag. Emil Hențiu. (Cu Diana Lupescu, Coca Andronescu, Florin Călinescu).

nov. 23 — *Examene* de Alecu Popovici. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Vasile Rotaru. (Cu Gilda Marinescu, Liliana Tomescu, Amza Pellea, Ion Finteșteanu, Colea Răutu, Adrian Pintea ș.a.).

nov. 28 — *Inimi înflăcărate* de Constantin Duică. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Constantin Codrescu, Emanoil Petruț, Florin Scărlătescu, George Mihăiță, Costel Constantin ș.a.).

dec. 14 — *Dincolo de nori* de Octavian Sava. Regia artistică Titi Acs. (Cu Sorin Postelnicu, George Mihăiță, Catrinel Dumitrescu, Aimée Iacobescu, Eugenia Maci).

dec. 21 — *Drumul spre fericire* de Dan Tărchilă. Regia artistică Dan Necșulea, scen. Dan Petrescu-Mogoș, imag. Edwiga Adelman, Constantin Chelba. (Cu Adina Popescu, Nucu Păunescu, Geo Costiniu).

1979

ian. 23 — *File din cronica unirii* de Mircea Ștefănescu. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Dumitru Georgescu, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Marga Niță, Emilia Andreescu. (Cu Costel Constantin, Florin Scărlătescu, Cornel Coman, Ion Focșa, Ileana Cernat, Florina Cercel, Ștefan Sileanu, Nicolae Iliescu, Eusebiu Ștefănescu ș.a.).

feb. 8 — *Fugiți, vin clienții!* de Teodor Mazilu. Regia artistică Lucian Mardare. (Cu Ion Lucian, Vasilica Tastaman, Tamara Buciuceanu-Botez.)

feb. 20 — Pic-nic pe câmpul de luptă de Fernando Arrabal. Regia artistică Cornel Popa, scen. Vasile Rotaru, imag. George Grigorescu, r. de montaj Bergi Diradurian. (Cu Rodica Tapalagă, Ion Marinescu, Horaţiu Mălăele, Florin Zamfirescu, Mihai Mălaimare, Radu Gheorghe).

feb. 27 — Tren de plăcere după I.L. Caragiale. Regia artistică Mihai Berechet, scen. Vasile Rotaru, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Antoaneta Oprea. (Cu Radu Beligan, Silvia Dumitrescu-Timică, Rodica Tapalagă, Coca Andronescu, Lia Şahighian, Ion Lucian ş.a.).

martie 6 — Aşteptând în prag de Mircea Enescu. Regia artistică Dan Puican. (Cu Ştefan Iordache, Virgil Ogăşanu, Catrinel Dumitrescu, Colea Răutu ş.a.).

mart.. 22 — Aici nu plânge nimeni de Tennessee Williams. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Dumitru Georgescu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Mariana Mihuţ, Victor Rebengiuc).

mar.. 27 — Irina lui Ion Vlahul de Vasile Voiculescu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru. (Cu Toma Dimitriu, Dina Cocea, Silviu Stănculescu, Ileana Cernat, Cornel Vulpe a.ş.).

apr.. 24 — În aşteptarea lui Lefty de Clifford Odets. Regia artistică Cornel Popa, scen. Vasile Rotaru. (Cu Amza Pellea, Ştean Iordache, Virgil Ogăşanu, Gina Patrichi, Irina Petrescu a.ş.).

apr. 26 — Noapte cu lună plină de Alexandru Dan Gomescu. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Sorin Medeleni, Dinu Ianculescu, Nicolae Dinică, Anda Călugăreanu, Adriana Trandafir).

mai 8 — Fereastra de Liviu Gheorghiu. Regia artistică Dan Puican. (Cu Virgil Ogăşanu, Ion Marinescu, Valeria Ogăşanu, Candid Stoica).

mai 15 — Institutorii de Otto Ernst. Regia artistică Matei Alexandru, scen. Elena Forţu. (Cu Ion Henter, Emil Hossu, Matei Alexandru, Tamara Buciuceanu-Botez ş.a.).

mai 17 — Inspectorul broaştelor de Victor Eftimiu. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Valentin Plătăreanu, Constantin Diplan, Catrinel Dumitrescu).

mai 29 — Ţesătorii de Gerhardt Hauptmann. Regia artistică Zoe Anghel-Stanca, scen. Elena Forţu. (Cu Florin Scărlătescu, Alexandru Repan, Ileana Stana Ionescu, Dorin Varga, Tina Ionescu, Ştefan Velniciuc ş.a.).

iunie 12 — Hora sărutului de Arnold Wesker. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Teodora Dinulescu. (Cu Clody Berthola, Leopoldina Bălănuţă, Mitică Popescu, Mihai Dinvale).

iunie 14 — Examenele Luciei de Dumitru Solomon. Regia artistică Titi Acs. (Cu Carmen Galin, Liliana Ţicău, Vistrian Roman).

iunie 21 — Interludiu de Andi Andrieş. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Corado Negreanu, Nicolae Iliescu, Catrinel Dumitrescu ş.a.).

iunie 26 — Fântâna Blanduziei de Vasile Alecsandri. Regia artistică Constantin Dinischiotu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Alexandru Repan, Adela Mărculescu, Dan Condurache, Catrinel Paraschivescu, Nicolae Brancomir, Hamdi Cerchez ş.a.)

iulie 17 — Musafirul de duminică de Petre Ispas. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Colea Răutu, Cornel Coman, Ştefan Radof, Florina Cercel ş.a.).

iulie 19 — Primul pas de Octavian Sava după Nicolae Ţic. Regia artistică Tudor Mărăscu. (Cu George Mihăiţă, Dem .Rădulescu, Ştefan Bănică, Hamdi Cerchez).

iulie 31 — Unii l-ar numi destin de Titus Popovici. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Cornel Ionescu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Ileana Predescu, Adela Mărculescu, Rodica Mandache, Constantin Cojocaru, George Motoi, Gheorghe Cozorici ş.a.).

aug. 2 — Actorul din Hamlet de Mihail Sorbul. Regia artistică Matei Alexandru, scen. Comel Ionescu. (Cu Constantin Diplan, Virgil Ogăşanu, Rodica Tapalagă ş.a.).

aug. 7 — Picu (Fiul luptătorului) de Horia Lovinescu. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ruxandra Bârsan. (Cu Olga Tudorache, Ica Matache, Cornel Coman, Ştefan Bănică ş.a.).

aug. 14 — Baladă pentru oamenii anului unu de D.R. Popescu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Gheorghe Cazan. (Cu Cătălin Ciornei, Ana Ciontea, Cornel Coman, Maria Rotaru).

aug. 16 — Trecătorul din zori de Mircea Ionescu. Regia artistică Corneliu Dalu. (Cu Cornel Coman, Margareta Pogonat, Geo Costiniu).

aug. 21 — O vară cum n-a mai fost alta de Nicolae Ţic, Aurel Mihale, Ion Grecea, Paul Ioachim, Alexandru Stark, Virgil Stoenescu, Octavian Sava. Regia artistică Comel Popa. (Cu Alexandru Repan, Mircea Anghelescu, Rodica Tapalagă, ş.a.).

sept. 4 — Îmbrăţişarea fratelui de Alexandru Philippide. Regia artistică Carmen Dobrescu. (Cu Fory Eterlè, Costel Constantin, Nicolae Pomoje, Gilda Marinescu).

sept. 25 — Curajul de T. Bărbuceanu. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Emil Hossu, Catrinel Dumitrescu).

oct.. 16 — Trenul de la ora zero de I. Vintilă. Regia artistică Comeliu Dalu. (Cu Ion Caramitru, Şerban Celea ş.a.).

oct. 23 — Intrigă şi iubire de Friedrich Schiller. Regia artistică Mihai Berechet, scen. Elena Forţu. (Cu Carmen Stănescu, Ştefan Radof, Tatiana Yekel, Alexandru Repan, Damian Crâşmaru ş.a.).

oct.. 30 — Oamenii sunt lângă oameni de Ion Băieşu. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Florin Zamfirescu, Dana Dogaru, Mitică Popescu ş.a.).

nov. 6 — Final pentru o poveste mai veche de Eugenia Busuioceanu. Regia artistică Nicolae Motric. (Cu Emanoil Petruţ, Adina Popescu, Margareta Pogonat, Dinu Ianculescu, Vistrian Roman ş.a.).

nov. 13 — Urcuşul de Cristian Munteanu. Regia artistică Nae Cosmescu, imag. Cristian Müller. (Cu Colea Răutu, Ion Marinescu, Rodica Negrea, Nicolae Dinică, Dinu Manolache).

dec. 4 — Ultima oră de Mihail Sebastian. Regia artistică Timotei Ursu, scen. Vasile Rotaru, imag. Bogdan Movileanu, r. de montaj Bergi Diradurian. (Cu Alexandru Repan, Ioana Pavelescu, Mircea Albulescu, Comel Vulpe, Matei Alexandru ş.a.).

dec. 20 — Dimineţi fără ceaţă de Virgil Stoenescu. Regia artistică Corneliu Dalu. (Cu Marga Barbu, Corado Negreanu, Gabriela Vlad ş.a.).

dec. 25 — Cronică de vitejie de Dan Tărchilă. Regia artistică Constantin Dinischiotu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Radu Beligan, George Constantin, Ion Marinescu, Rodica Tapalagă, Adela Mărculescu, Maria Ploaie ş.a.).

dec. 27 — Încrederea de Hristache Popescu. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Eugenia Bădulescu, Alexandru Ciprian, Sanda Băncilă ş.a.).

ian. 2 — Trandafirii roşii de Zaharia Bârsan. Regia artistică Constantin Dicu, imag. Emil Henţiu. (Cu Diana Lupescu, Gabriel Oseciuc, Corado Negreanu, Emil Liptac ş.a.).

ian. 3 — Poveste studenţească de Mihail Sorbul. Regia artistică Comel Todea. (Cu Horaţiu Mălăele, Mircea Jida, Stefan Radof, Anda Călugăreanu).

ian. 20 — Povestea dulgherului şi a frumoasei sale soţii de Radu Stanca. Regia artistică Sergiu Savin, scen. Dumitru Georgescu, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Alexandra Orban. (Cu Alexandru Repan, Ioana Pavelescu, Vasile Cosma, Gilda Marinescu, Victor Ştrengaru, Florina Cercel ş.a.).

ian. 22 — Vivat Unirea ! de Aurel Mantu. Regia artistică Constantin Dinischiotu, scen. Vasile Rotaru. (Cu Radu Beligan, Ion Marinescu, Rodica Tapalagă, Valeria Seciu, Octavian Cotescu, Silviu Stănculescu ş.a.).

ian. 29 — Sufletul fiecărui loc de Corneliu Leu. Regia artistică Sergiu Ionescu. (Cu Ion Caramitru, Alexandru Repan, Mircea Albulescu, Dana Dogaru, Emil Hossu ș.a.).

feb. 5 — Omul care a văzut moartea de Victor Eftimiu. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Petre Gheorghiu, Florin Zamfirescu, Coca Andronescu, Mihai Fotino).

feb. 12 — Puștile Terezei Carrar de Bertolt Brecht. Regia artistică Timotei Ursu. (Cu Silvia Ghelan, Maria Cupcea, Dorel Vișan, Marcel Iureș).

feb. 19 — Capcana de J.P. Miller. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Vasile Rotaru, imag. Edwiga Adelman, regia de montaj Marga Niță, red. Lucia Hossu Longin. (Cu Gina Patrichi, Mariela Petrescu, Victor Rebengiuc, George Constantin, Mircea Cruceanu, Adrian Georgescu).

feb. 26 — Mâine... cu mare dragoste de Ilie Tănăsache. Regia artistică Nicolae Motric, red. Lucia Hossu Longin. (Cu Vistrian Roman, Corado Negreanu, Valentin Plătăreanu, Constantin Diplan, Valeria Gagealov, Radu Panamarenco ș.a.).

feb. 28 — Fără monoclu de Andrei Băleanu. Regia artistică Ion Lucian. (Cu Ion Lucian, Sanda Toma, Mircea Șeptilici, Cornel Vulpe, Aurel Giurumia ș.a.).

mart. 4 — Inimă fierbinte de Octavian Sava. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Valeria Seciu, Gilda Marinescu, Irina Petrescu, Gheorghe Cozorici, Petre Gheorghiu, Silviu Stănculescu ș.a.).

mart. 25 — Stâlpii societății de Henrik Ibsen. Regia artistică Cornel Popa, scen. Vasile Rotaru, imag. George Grigorescu, r. de montaj Bergi Diradurian. (Cu Constantin Codrescu, Liliana Tomescu, Lucia Mureșan, Gilda Marinescu, Mircea Anghelescu, Ion Marinescu, Simona Bondoc ș.a.).

apr. 1 — Două vizite la Malu de Paul Everac. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Dorina Lazăr, Iarina Demian, Rodica Popescu-Bitănescu, Virgil Ogășanu ș.a.).

apr. 8 — Unchiul Vanea de A.P. Cehov. Regia artistică Laurențiu Azimioară, scen. Virgil Luscov, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Marga Niță, red. Alexandra Orban. (Cu Jean Lorin Florescu, Rodica Tapalagă, Leopoldina Bălănuță, Olga Tudorache, Octavian Cotescu, Ion Marinescu ș.a.).

apr. 29 — Citadela sfărâmată de Horia Lovinescu. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Octavian Cotescu, Beate Fredanov, Valeria Seciu, Ileana Predescu ș.a.).

apr. 15 — Suflete tari de Camil Petrescu. Regia artistică Cornel Todea, scen. Teodora Dinulescu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Irina Petrescu, Valeria Seciu, Ion Caramitru, Mircea Anghele.cu, Traian Stănescu, Alexandru Repan, Costel Constantin).

mai 6 — Erau foarte tineri de Pop Simion. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Gheorghe Cozorici, Vasile Cosma, Dumitru Furdui ș.a.).

mai 27 — *Visul unei nopți de iarnă* de Tudor Mușatescu. Regia artistică Dan Necșulea, scen. Dumitru Georgescu, imag. George Grigorescu, r. de montaj Bergi Diradurian. (Cu Rodica Mandache, Florin Piersic, Matei Alexandru, Adela Mărculescu, Margareta Pogonat, Ștefan Radof, Grigore Gonța, Bogdan Mușatescu).

iunie 25 — *Jocul de-a vacanța* de Mihail Sebastian. Regia artistică Geo Saizescu, scen. Vasile Rotaru, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Violeta Andrei, Florin Piersic, Matei Alexandru, Tamara Buciuceanu-Botez, Victor Moldovan, Sebastian Papaiani, Coca Andronescu, Marian Hudac.

iulie 1 — Coloanele timpului (Burebista) de Emil Poenaru. Regia artistică Carmen Dobrescu, scen. Teodora Dinulescu, imag. George Grigorescu, r. de montaj Rodica Bobescu, red. Alexandra Orban. (Cu Teofil Vâlcu, Gheorghe Cozorici, Ion Marinescu, Emil Liptac, Costel Constantin, Cornel Coman, Olga Delia Mateescu, Tamara Crețulescu ș.a.).

iulie 10 — Brevetul de Luigi Pirandello. Regia artistică Cornel Popa, scen. Zamfir Pasula. (Cu Octavian Cotescu, Ion Besoiu, Aurel Cioranu).

iulie 15 — A venit o fată de Huszár Sándor. Regia artistică Dan Necșulea, scen. Ruxandra Bârsan, imag. Laurențiu Popescu (Cu Diana Lupescu, Traian Stănescu, Ștefan Radof, Ilinca Tomoroveanu, Mircea Albulescu ș.a.).

iulie 29 — Comisarul și înalta societate de Robert Lamoureux. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Dumitru Georgescu. (Cu Virgil Ogășanu, Ilinca Tomoroveanu, Mircea Șeptilici, Traian Stănescu ș.a.).

aug. 5 — Ce mai e nou pe strada salcâmilor de Paul Ioachim. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru. (Cu Dorin Varga, Adela Mărculescu, Dan Condurache ș.a.)

aug. 19 — Livada din noi de Constantin Chiriță. Regia artistică Constantin Dinischiotu, scen. Ruxandra Bârsan. (Cu Colea Răutu, Cornel Coman, Costel Constantin, Valeria Seciu, Margareta Pogonat ș.a.).

sept. 2 — Dealul din inima câmpiei de Gheorghe Vlad. Regia artistică Domnița Munteanu, scen. Dan Cioca. (Cu Adina Popescu, Ion Marinescu, Gheorghe Cozorici ș.a.).

sept. 6 — Ușa de la baie de Neil Simon. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. arh. Gheorghe Constantin. (Cu Carmen Stănescu, Amza Pellea, Oana Pellea).

sept. 16 — Cine vine la gară? de Dan Tărchilă (după D. R. Popescu). Regia artistică Silviu Jicman, scen. Anton Stelian, Dana Lăzanu, imag. George Grigorescu. (Cu Dinu Manolache, Marioara Sterian, Mirela Nicolau, Gheorghe Cozorici).

sep. 23 — Miracolul de Charles Langelaan. Regia artistică Cornel Popa, scen. Gheorghe Constantin. (Cu Octavian Cotescu, Valeria Gagealov, Ion Lucian ș.a.)

oct. 2 — La musica de Marguerite Durras. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Dana Lăzanu, Anton Stelian, imag. Edwiga Adelman. (Cu Cristina Deleanu, Ion Caramitru). *„Spectacolul Olimpiei Arghir este expresia unei înțelegeri adecvate a semnificațiilor subtextului"* (rev. „Teatrul", 10/1980).

oct. 14 — Oameni de fiecare zi de Radu Theodoru. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru. (Cu Draga Olteanu-Matei, Vistrian Roman, Florina Cercel, Anda Călugăreanu ș.a.).

oct. 16 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul I: „Forme de teatru popular — primele spectacole, primele texte în limba română" Scenariul Constantin Paraschivescu, prezentare Radu Beligan. Regia artistică Domnița Munteanu, scen. Rodica Hanagic, imag. Mircea Gherghinescu.

oct. 28 — Montserrat de Emmanuel Robles. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru, imag. Beatrice Drugă. (Cu Mircea Bellu, Ion Marinescu, Dorin Varga, Ștefan Sileanu ș.a.).

oct. 30 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul II: „Teatru în școli — școli de teatru"

nov. 11 — Castelul din Carpați de Anda Boldur după Jules Verne. Regia artistică Vlad Bâtcă, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Beatrice Drugă. (Cu Diana Lupescu, Alexandru Repan, Marian Hudac ș.a.)

nov. 13 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul III: „Un program de renaștere națională"

nov. 18 — La început de drum de Virgil Puicea. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Melania Cârje, Ion Marinescu, Ileana Stana Ionescu ș.a.)

nov. 27 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul IV: „Bardul de la Mircești — poet dramatic" (I).

dec. 9 — O sambă pentru cei dezmoșteniți de Alfredo Dias Gomes. Regia artistică Cornel Popa, scen. Carmen Raszovsky, imag. George Grigorescu, r. de montaj Marga Niță, red. Lucia Hossu Longin (Cu Margareta Pogonat, Mircea Albulescu, Monica Ghiuță, Cornel Dumitraș, Dan Condurache, Oana Pellea ș.a.).

dec. 11 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul V: „Bardul de la Mircești — poet dramatic" (II).

dec. 23 — Îndrăgostiții de la masa zece de Osvaldo Dragun. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Dana Lăzanu, imag. Beatrice Drugă. (Cu Cornelia Oseciuc, Constantin Cojocaru, Dorin Varga, Ion Pavlescu ș.a.).

dec. 25 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul VI: „Bardul de la Mircești — poet dramatic" (III).

1981

ian. 1 — Trei generații de Lucia Demetrius. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru, imag. Edwiga Adelman. (Cu Irina Răchițeanu-Șirianu, Valeria Seciu, Colea Răutu, Octavian Cotescu ș.a.).

ian. 6 — Centrul înaintaș a murit în zori de Agostino Cuzzani. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Mircea Albulescu, Adrian Pintea, Cornel Coman, Cornelia Oseciuc, Margareta Pogonat ș.a.)

ian. 8 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul VII: „Ecoul marilor evenimente — revoluția de la 1848"

ian. 22 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul VIII: „Ecoul marilor evenimente — Unirea"

ian. 27 — O afacere neobișnuită de Maurice Druon. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Dana Lăzanu și Stelian Anton. (Cu Ștefan Iordache, Rodica Tapalagă, Octavian Cotescu).

feb. 12 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul IX: „Ecoul marilor evenimente — Independența"

feb. 17 — În fiecare sâmbătă de Angela Plati. Regia artistică Dan Puican, scen. Elena Forțu. (Cu Melania Cârje, Dorina Lazăr, Luminița Gheorghiu, Mircea Albulescu, Mitică Popescu ș.a.).

mart. 3 — Sfântul Mitică Blajinul de Aurel Baranga. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Marga Niță. (Cu Petre Gheorghiu, Stela Popescu, Amza Pellea, Dem Rădulescu, Tamara Buciuceanu-Botez ș.a.).

mart. 5 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul X: „Teatrul cel mare"

mart. 10 — Furtună pe strada Sycomore de Reginald Rose. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Costel Constantin, Florin Zamfirescu, Dan Condurache, Marga Anghelescu ș.a.).

mart. 26 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul XI: „Millo și Pascaly"

apr. 16 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul XII: „Strada Catilina 6"

mai 5 — Simfonia patetică de Aurel Baranga. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Vasile Rotaru, imag. Betrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Ioana Prodan. (Cu Silvia Popovici, Marga Anghelescu, Fory Eterlè, Radu Beligan, Tamara Buciuceanu-Botez, George Motoi, Mircea Șeptilici, Gheorghe Cozorici ș.a.).

mai 21 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul XIII: „Un om cât o lume — Ion Luca Caragiale"

iunie 2 — Corida de Alfonso Sastre. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Cristina Deleanu, Dorin Varga, Sorin Postelnicu, Emil Hossu, Ruxandra Sireteanu ș.a.).

9 iunie — Fericirea noastră cea de toate zilele de Octavian Sava. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Valeria Stoleru. (Cu Valeria Seciu, Valeriu Paraschiv, Horațiu Mălăele, ș.a.).

iunie 11 — Pagini din istoria teatrului românesc — episodul XIV: „Caragiale în vremea lui"

iunie 23 — Uneori imposibilul nu există de Virgil Stoenescu. Regia artistică Dan Puican, scen. Ion Olaru. (Cu Florin Zamfirescu, Catrinel Dumitrescu, Ion Marinescu, Colea Răutu ș.a.).

iunie 30 — Extemporal despre viață de Dan Văiteanu. Regia artistică Cornel Popa, scen. Ion Olaru, red. Alexandra Orban. (Cu Irina Petrescu, Mitică Popescu, Monica Ghiuță ș.a.).

iulie 21 — *Atenție la cotitură* de Mehés György. Regia artistică Dan Necșulea, scen. Vasile Rotaru, imag. Edwiga Adelman. (Cu Silviu Stănculescu, Margareta Pogonat, Ștefan Radof, Virgil Ogășanu ș.a.)

iulie 28 — *Un timbru rar* de Carlo Montella. Regia artistică Constantin Dinischiotu, scen. Vasile Rotaru, imag. Beatrice Drugă. (Cu Carmen Stănescu, Mircea Șeptilici, Dem. Rădulescu, Silviu Stănculescu, Rodica Mandache ș.a.).

aug. 6 — *Pagini din istoria teatrului românesc* — episodul XV: „Universul capodoperei"

aug. 11 — *Ziua cea mare* de Doru Moțoc. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru, imag. Betrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Lucia Hossu Longin. (Cu Colea Răutu, Dan Condurache, Ion Pavlescu, Cornelia Oseciuc, Ștefan Sileanu, Radu Duda ș.a.).

aug. 18 — *Zorile* de Ionel Hristea. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Dan Cioca, Nicolae Ularu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Vistrian Roman, Margareta Pogonat, Mircea Albulescu, Emanoil Petruț ș.a.)

sept. 1 — *Cabana* de Claude Bonnefoy. Regia artistică Cornel Popa, scen. Cornel Ionescu, imag. Claudiu Slavu, red. Marina Spalas. (Cu Margareta Pogonat, Gheorghe Cozorici, Vasile Nițulescu).

sept. 3 — *Pagini din istoria teatrului românesc* — episodul XVI: „Procesul unei drame: Năpasta"

sept. 22 — *Iată femeia pe care o iubesc* de Camil Petrescu. Regia artistică Cornel Todea, scen. Dana Lăzanu, Stelian Anton, imag. Edwiga Adelman. (Cu Cristina Deleanu, Ileana Predescu, Ion Caramitru, Amza Pellea, Nineta Gusty ș.a.)

oct. 1 — *Câtiva bănuți și... niște milioane* de Corneliu Marcu. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Colea Răutu, Emanoil Petruț, Rodica Popescu-Bitănescu, ș.a).

oct. 8 — *Pagini din istoria teatrului românesc* — episodul XVII: „Alexandru Davila și Vlaicu Vodă" Scenariul Virgil Brădețeanu, prezentare Radu Beligan. Regia artistică Domnița Munteanu, Silviu Jicman.

oct. 13 — *Bill optimistul* de Paul Everac. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Teodora Dinulescu, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Antoaneta Oprea, red. Ioana Prodan. (Cu Mirela Gorea, Adrian Pintea, Mircea Crețu, Adrian Georgescu, Mihai Dinvale).

nov. 10 — *O zi din viața unui om de afaceri* de Ring Lardner. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Cornel Ionescu, Nicolae Ularu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Ion Dichiseanu, Rodica Tapalagă, Traian Stănescu ș.a.).

nov. 24 — *Zborul* de Mircea Ionescu. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru, red. Ioana Prodan. (Cu Emanoil Petruț, Costel Constantin, Vistrian Roman, Florina Cercel, Anca Pandrea).

1982

feb. 11 — *Pagini din istoria teatrului românesc* — episodul XVIII: „Apus de soare — întruchiparea unui simbol"

feb. 16 — *Auzi... pescărușii?* de Radu Theodoru. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru, Cristian Varlam. (Cu Olga Bucătaru, Iurie Darie, Colea Răutu, Anca Pandrea, Constantin Băltărețu).

mart. 2 — *Mândria lui Ion* de Mircea Enescu. Regia artistică Domnița Munteanu (Cu Ion Marinescu, Gheorghe Cozorici, Dorina Lazăr, Mitică Popescu ș.a.).

mart. 16 — *La prima vedere* de Ion Băieșu. Regia artistică Constantin Dicu (Cu Tamara Buciuceanu-Botez, Corado Negreanu, Catrinel Dumitrescu ș.a.).

mart. 20 — *Pagini din istoria teatrului românesc*, episodcul XIX: „Din înțeleapta vremii slovă"

apr. 20. — *Eu sunt tatăl copiilor* de Angela Bocancea. Regia artistică Cristian Munteanu (Cu Irina Răchițeanu-Șirianu, Leopoldina Bălănuță, Mircea Șeptilici, Costel Constantin ș.a.)

apr. 27 — *E timp pentru iubire* de Alecu Popovici. Regia artistică Olimpia Arghir (Cu Diana Lupescu, Răzvan Ionescu, Marga Anghelescu, Alexandru Repan ș.a.).

apr. 30 — Pagini din istoria teatrului românesc, episodul XX: „Moștenirea"

mai 15 — Pagini din istoria teatrului românesc, episodul XXI: „Hagi Tudose"

mai 18 — Filonul de Valentin Munteanu. Regia artistică Dan Necșulea, scen. Nicolae Ularu, imag. Beatrice Drugă, Constantin Chelba, r. de montaj Emilia Andreescu (Cu Virgil Andriescu, Vasile Cosma, Florina Luican, Grigore Gonța ș.a.).

iunie 8 — Nedreapta singurătate de Gheorghe Robu. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Ion Olaru, imaginea George Grigorescu, red. Marina Spalas (Cu Ileana Cernat, Irina Petrescu, Vistrian Roman ș.a.).

iunie 15 — Undeva, o lumină de Doru Moțoc. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Marga Niță (Cu Virgil Ogășanu, Valeria Ogășanu, Ștefan Bănică, Dan Damian ș.a.).

iunie 21 — Jocul ielelor de Camil Petrescu (episodul I). Regia artistică Dan Necșulea, scen. Vasile Rotaru, Ruxandra Bârsan, imag. Edwiga Adelman, Constantin Chelba, r. de montaj Bergi Diradurian, red. Ioana Prodan (Cu Traian Stănescu, Valeria Seciu, Victor Rebengiuc, George Oancea, Constantin Diplan, Matei Alexandru, Ion Pavlescu, Stela Popescu, Marcel Iureș ș.a.) Următoarele episoade: 28 iunie, II; 5 iulie III; 12 iulie, IV.

iunie 22 — Dragul meu anonim de Nicolae Mateescu. Regia artistică Sorana Coroamă-Stanca, scen. Vasile Rotaru, imag. Edwiga Adelman, Constantin Chelba, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Ioana Prodan (Cu Amza Pellea, Olga Delia Mateescu, Mircea Dascaliuc ș.a.)

iunie 25 — Pagini din istoria teatrului românesc, episodul XXII: „Din vii românești izvoare"

iulie 6 — Arhipelagul Lenoir de Armand Salacrou. Regia artistică Constantin Dinischiotu, scen. Dana Lăzanu, Stelian Anton, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Bergi Diradurian, red. Lucia Hossu Longin (Cu Ion Marinescu, Ileana Predescu, Adela Mărculescu, Simona Bondoc ș.a.).

iulie 13 — Banchiza (*Ulei*) de Eugen O'Neill. Regia artistică Timotei Ursu, scen. Dumitru Georgescu, imag. George Grigorescu, r. de montaj Otilia Pricină (Cu Amza Pellea, Irina Petrescu ș.a.).

iulie 30 — Pagini din istoria teatrului românesc, episodul XXIII: „Întâlnire cu eroii lui Mihail Sorbul"

aug. 10 — Yerma de Federico Garcia Lorca. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Dumitru Georgescu, Imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Alexandra Orban (Cu Mirela Nicolau, Ștefan Sileanu, Dan Condurache, Ruxandra Sireteanu ș.a.).

aug. 17 — Podul de Toma Michinici. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Nicolae Ularu, Elena Vâlcu, imag. Marin Stancovici, red. Lucia Hossu Longin (Cu Dan Condurache, Constantin Diplan, Monica Ghiuță ș.a.).

aug. 24 — Surorile Boga de Horia Lovinescu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru, Elena Șurubaru Postelnicu, imag. Beatrice Drugă, Mircea Gherghinescu, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Alexandra Orban (Cu Irina Petrescu, Valeria Seciu, Mariana Buruiană, Olga Tudorache, Ileana Predescu, Ion Pavelescu, Vladimir Găitan ș.a.) p. II-a: 25 aug.

sept. 21 — Operațiunea Gambit de Tudor Negoiță. Regia artistică Olimpia Arghir, imag. Beatrice Drugă, Petre Iordănescu, r. de montaj Emilia Andreescu, r. Ioana Prodan (Cu Amza Pellea, Cristina Deleanu, Constantin Diplan, Vistrian Roman, Irina Mazanitie ș.a.).

oct. 11 — Anton Pann de Lucian Blaga, episodul I. Regia artistică Cristian Munteanu, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Marina Spalas. (Cu Ion Caramitru, Valeria Seciu, Valy Voiculescu-Pepino, Costel Constantin ș.a.) Următoarele episoade: 18 oct., II; 25 oct., III.

oct. 22 — Pagini din istoria teatrului românesc, episodul XXIV: „Scrisoare către un actor trist". Scenariul Constantin Paraschivescu, prezentarea Radu Beligan. Regia artistică Domnița Munteanu.

1983

ian. 4 — *Stridia și perla* de William Saroyan. Regia artistică Timotei Ursu, scen. Cornel Ionescu, Gheorghe Cazan, imag. Bogdan Movileanu, Nicolae Niță, r. de montaj Otilia Pricină, red. Lucia Hossu Longin. (Cu Ștefan Radof, Dan Puric, Trixy Abramovici, Ștefan Sileanu ș.a.).

feb. 1 — *Hanul de la răscruce* de Horia Lovinescu. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Dana Lăzonu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Leopoldina Bălănuță, Valeria Seciu, Rodica Negrea, Gheorghe Cozorici, Ovidiu Iuliu Moldovan, Vasile Nițulescu, Petre Gheorghiu, Mircea Albulescu, Mitică Popescu, Constantin Diplan).

feb. 7 — *Ultima repriză* de Ștefan Berciu. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru, imag. Sabin Devderea, Constantin Chelba. (Cu Constantin Brânzea, Zephi Alșec, Ion Marinescu, Margareta Pogonat, Irina Petrescu ș.a.).

feb. 8 — *Fluturi, fluturi* de Aldo Nicolau. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Dana Lăzanu, Anton Stelian, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Ioana Prodan (Cu Irina Răchițeanu-Șirianu, Dan Condurache, Rozina Cambos).

mart. 1 — *Încurcă lume* de A. de Herz. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Radu Beligan, Stela Popescu, Mihai Fotino, Ion Marinescu, Eugenia Maci).

mart. 15 — *Freziile nu înfloresc în iulie* de Dorina Bădescu. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Cristina Deleanu, Eugenia Maci, Valeriu Dogaru, Valeria Gagealov).

mart. 29 — *Zorile* de Octavian Sava. Regia artistică Dan Necșulea, scen. Vasile Rotaru, Nicolae Ularu, imag. Edwiga Adelman, Constantin Chelba. (Cu Adrian Pintea, Silviu Stănculescu, Mircea Albulescu, Ștefan Mihăilescu-Brăila, Ion Pavlescu, Ilinca Tomoroveanu ș.a.).

apr. 1 — *Pagini din istoria teatrului românesc* — episodul XXV: „O carte deschisă" Regia artistică Constantin Dicu.

mai 3 — *Scadența neliniștii* de Ilie Ștefan Domașnea. Regia artistică Constantin Dinischiotu, Vlad Bâtcă. (Cu Silviu Stănculescu, Adela Mărculescu, Adina Popescu, Ion Marinescu ș.a.).

mai 24 — *Sfântul* de Eugen Barbu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Valeria Stoleru. (Cu Virgil Ogășanu, Ion Pavlescu, Cornel Vulpe, Mircea Anghelescu ș.a.) (p. II — 25 mai)

mai 31 — *Orele târzii ale mamei* de Mircea Ionescu. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Ecaterina Sandu, Tzenka Binder, Ion Tifor, Corneliu Jipa).

iunie 7 — *Marele pasaj* de Platon Pcrdău. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Dan Condurache, Nicolae Iliescu, Elena Albu ș.a.)

iulie 5 — *Zăvoiul* de Paul Everac. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru. (Cu Stefan Radof, Margareta Pogonat, Dinu Manolache ș.a.).

iulie 17 — *Peripețiile unui om de afaceri* după Șalom Alehem. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Nicolae Ularu, Cristian Varlam. (Cu Octavian Cotescu, Virgil Ogășanu, Gabriela Popescu, Valentin Uritescu ș.a.).

iulie 31 — *Steaua fără nume* de Mihail Sebastian. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Vasile Rotaru, imag. George Grigorescu, reg. de montaj Marga Niță. (Cu Enikö Szilágyi, Florin Zamfirescu, Octavian Cotescu, Ovidiu Iuliu Moldovan, Petre Gheorghiu, Rodica Tapalagă ș.a.).

aug. 9 — *Înaintea furtunii* de Paul Ioachim. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Mircea Albulescu, Ștefan Radof, Alexandru Repan, Tania Filip ș.a.).

aug. 23 — *Ziua cea mare* de Ștefan Berciu. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru. (Cu Dorel Vișan, Teofil Vâlcu, Ion Marinescu, Anca Pandrea, Vistrian Roman ș.a.).

sept. 20 — Curajul nu cere plată de I.D. Şerban. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Teodora Dinulescu, imag. Claudiu Slavu. (Cu Irina Petrescu, Gheorghe Cozorici, Margareta Pogonat, Dem. Rădulescu ş.a.).

oct. 11 — Întâmplări dintr-o vară frumoasă de Paul Ioachim. Regia artistică Dan Puican (Cu Tamara Buciuceanu-Botez, Ştefan Mihăilescu-Brăila, Mitică Popescu, Mariana Buruiană, Dana Dogaru ş.a.).

nov. 22 — Răspântia cea mare de Victor Ion Popa. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Teofil Vâlcu, Ileana Predescu, Valentin Uritescu, ş.a.; p. II-a: 23 nov.)

nov.. 29 — Fraţii de Ioana Vuşdea. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru. (Cu Silviu Stănculescu, Mircea Albulescu, Ion Marinescu, Vistrian Roman, Florin Călinescu, Cornelia Oseciuc ş.a.; p. II-a: 30 nov.)

dec. 6 — Prima zi a ultimei luni de Ilie Ştefan Domaşnea. Regia artistică Mircea Moldovan, scen. Vasile Rotaru, imag. George Grigorescu. (Cu Costel Constantin, Gheorghe Cozorici, Ion Besoiu, Dorina Lazăr, Mariana Buruiană, ş.a.; p. II-a: 3 dec.)

dec. 27 — Florile amintirilor noastre de Constantin Munteanu. Regia artistică Eugen Todoran, Silviu Jicman. (Cu Şerban Ionescu, Mircea Creţu, Diana Lupescu ş.a.)

1984

ian. 1 — O noapte furtunoasă de I.L. Caragiale. Regia artistică Sorana Coroamă-Stanca, scen. Dumitru Georgescu. (Cu Octavian Cotescu, Mitică Popescu, Valeria Seciu, Tora Vasilescu, Dan Condurache, Horaţiu Mălăele, ş.a.; p. II-a: 2 ian.)

ian. 17 — Misiunea de Dan Tărchilă. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Constantin Brânzea, Şerban Ionescu, Dan Condurache, Ion Marinescu ş.a.).

ian. 23 — Unirea este puterea după piesa *Cuza Vodă* de Ion Luca. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Costel Constantin, Teofil Vâlcu, Gheorghe Cozorici, Ion Besoiu, Constantin Dinulescu, Emilia Besoiu, Angela Ioan, Virgil Ogăşanu ş.a.; p. II-a: 24 ian.).

apr. 24 — Suferinţele unui om fericit de Constantin Banu. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Traian Stănescu, Silvia Popovici, Ion Besoiu ş.a.).

mai 22 — Siciliana de Aurel Baranga. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Diana Lupescu, Horaţiu Mălăele, Mircea Diaconu, George Mihăiţă ş.a.).

mai 29 — O întâmplare de Horia Lovinescu. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Olga Tudorache, Ştefan Iordache ş.a.)

iunie 5 — Explozie întârziată de Paul Everac. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Violeta Popescu, Florina Cercel, Sergiu Tudose, Emil Coşeriu).

iunie 12 — Cu toată dragostea de Dorel Dorian. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Tamara Creţulescu, Costel Constantin, Florin Călinescu, Eugenia Bădulescu ş.a.).

iulie 3 — Credit pentru o speranţă de Dumitru Dem. Ionaşcu. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Boris Ciornei, N. Luchian-Botez, Tora Vasilescu ş.a.).

iulie 17 — Patima fără sfârşit de Horia Lovinescu. Regia artistică Cornel Todea. (Cu Mircea Albulescu, Mircea Anghelescu, Dragoş Pâslaru, Gilda Marinescu ş.a.).

iulie 24 — Traseul de Mirel Ilieşu. regia artistică Mirel Ilieşu, imag. George Grigorescu. (Cu Vasile Cosma, Leopoldina Bălănuţă, Gheorghe Cozorici, Elena Sereda, Valentin Uritescu ş.a.).

iulie 31 — Amintirea unei nopţi de august de Valentin Munteanu. Regia artistică Constantin Dicu, red.Lucia Hossu Longin. (Cu Ion Pavelescu, Sorin Varga, Valeria Gagealov).

aug. 7 — *Povestiri dintr-o nouă locuință* de Nicolae Țic. Regia artistică Silviu Jicman. (Cu Dorel Vișan, Monica Ghiuță, Valentin Uritescu, Virgil Ogășanu ș.a.)

aug. 14 — *Proba, la ora 20* de Ștefan Berciu. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Anca Pandrea, Daniel Tomescu, Vistrian Roman, Petre Moraru, Dumitru Rucăreanu, Ion Marinescu, Corado Negreanu ș.a.)

aug. 28 — *Zările senine ale albatrosului* de Radu Theodoru și Nae Cosmescu. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Dinu Manolache, Silviu Stănculescu, Teofil Vâlcu, Ion Besoiu ș.a.).

oct. 2 — *Alternativa* de Tudor Negoiță. Regia artistică Dan Necșulea (Cu Victor Rebengiuc, Ion Dichiseanu, Irina Petrescu, Ioana Pavelescu, Mircea Albulescu, Virgil Andriescu ș.a.)

oct. 30 — *La început de drum* de Virgil Puicea. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Dana Dogaru, Virgil Andriescu, Lucian Iancu ș.a.)

nov. 13 — *Acei tineri care nu îmbătrânesc niciodată* de Doru Moțoc. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Ovidiu Moldovan, Costel Constantin, Mihai Mereuță, Cornelia Oseciuc ș.a.)

dec. 1 — *Mihai Viteazul* de Octav Dessila. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Costel Constantin, Ion Marinescu, Ștefan Sileanu, Vistrian Roman, Lucian Iancu, Carado Negreanu, Constantin Băltărețu, Olga Delia Mateescu, Teofil Vâlcu ș.a.; p. II-a: 4 dec.)

dec. 11 — *O poveste romantică* de Adrian Lustig. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Dinu Manolache, Răzvan Vasilescu, Bogdan Stanoevici, Diana Lupescu ș.a.)

1985

ian. 22 — *Voința nației* de Nae Cosmescu. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Teodora Dinulescu, imag. Beatrice Drugă. (Cu Costel Constantin, Teofil Vâlcu, Ion Marinescu ș.a.).

feb. 19 — *Roata de foc* de Dominic Stanca. Regia artistică Sorana Coroamă-Stanca. (Cu Florin Piersic, Ion Besoiu, Teofil Vâlcu, Dorina Lazăr, Diana Lupescu, Valentin Uritescu ș.a.; p. II-a: 22 feb.)

mar. 5 — *Scene din viața Mariei* de Paul Ioachim. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Tora Vasilescu, Dan Condurache, Mitică Popescu ș.a.).

mar. 12 — *Judecată în familie* de Corneliu Marcu. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Gheorghe Cozorici, Tatiana Yekel, Margareta Pogonat, Ilinca Tomoroveanu ș.a.)

apr. 9 — *O viață pentru un surâs* de Dan Văitan. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Traian Stănescu, Teofil Vâlcu, Emil Hossu ș.a.)

mai 5 — *Misiune specială* de Ion Grecea. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Vladimir Găitan, Sorin Postelnicu, Mariana Sterian, Dinu Manolache, Corado Negreanu ș.a.).

iunie 4 — *Ochii care nu se văd* de Constantin Banu. Regia artistică Dan Necșulea. (Cu Ilinca Tomoroveanu, Mariana Buruiană, Mircea Albulescu, Virgil Andriescu, Constantin Diplan, Lamia Beligan ș.a.).

iunie 18 — *Oaspetele din faptul serii* de Horia Lovinescu. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Gheorghe Cozorici, Sergiu Tudose, Eusebiu Ștefănescu, Ana Ciontea).

iulie 2 — *Neamul Arjoca* de Mihail Davidoglu. Regia artistică Anca Ovanez Doroșenco. (Cu Boris Ciornei, Traian Stănescu, Ștefan Radof, Elena Bog ș.a.).

iulie 30 — *Ciuta* de Victor Ion Popa. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Mariana Buruiană, Margareta Pogonat, Valeria Seciu, Petre Gheorghiu, Mitică Popescu).

august 20 — *Cu patria în inimi* de Ilie Ştefan Domaşnea. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Mircea Albulescu, Gheorghe Cozorici, Ileana Predescu, Vasile Niţulescu ş.a).

sept. 24 — *Frumosul cotidian* de Ion Bucheru. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Margareta Pogonat, Petre Gheorghiu, Diana Lupescu, Mircea Diaconu, Virgil Ogăşanu ş.a.).

nov. 12 — *Restituirea* de Paul Everac. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Costel Constantin, Constantin Diplan, Cornel Vulpe, Iona Marinescu, Dana Dogaru, Anca Pandrea ş.a.).

nov. 26 — *Cătălina* de Nicolae Tăutu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Ion Olaru. (Cu Marioara Sterian, Mircea Albulescu, Corado Negreanu, Emil Hossu ş.a.).

dec. 3 — *Scrisori neexpediate* de Hristu Limona. Regia artistică Dinu Cernescu. (Cu Geo Costiniu, Radu Panamarenco, Valeria Sitaru ş.a.).

dec. 10 — *Subprefectul* de Duiliu Zamfirescu. Regia artistică Eugen Todoron. (Cu Valeria Seciu, Marcel Iureş, Ştefan Sileanu, Gheorgeh Cozorici ş.a.).

dec. 24 — *Trei generaţii* de Lucia Demetrius. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Carmen Galin, Eugenia Maci, Dana Dogaru, Lucia Mureşan, Diana Lupescu, Ion Marinescu, Ion Pavelescu ş.a.).

1986

ian. 21 — *Povestea Unirii* de Tudor Şoimaru. Regia artistică Eugen Todoran, scenografia Dumitru Georgescu. (Cu Traian Stănescu, Elena Albu, Teofil Vâlcu, Gheorghe Cozorici, Tudor Gheorghe, Ileana Cernat ş.a.).

feb. 18 — *Oameni în luptă* de Al. Voitin. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Ileana Predescu, Silvia Popovici, Gheorgeh Cozorici, Şerban Ionescu ş.a.).

mar. 25 — *Hangiţa* de Carlo Goldoni. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Dana Dogaru, Ovidiu Schummacher, Mitică Popescu, Marian Hudac, Coca Andronescu ş.a.).

apr. 15 — *Împlinire* de Vlad Galin. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Dem. Rădulescu, Emil Hossu, Margareta Pogonat, Julieta Strâmbeanu-Weigel ş.a.).

iunie 4, 11 — *Tudor din Vladimiri*, dramatizare de Alexandra Orban după *Cămaşa de mire* de Ion Lotreanu şi *Tudor* de Petre Al. Georgescu. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Florin Piersic, Olga Tudorache, Gheorghe Cozorici, Corado Negreanu, Teofil Vâlcu, Ion Marinescu, Ion Pavelescu, Marian Hudac, Costel Constantin ş.a.).

iulie 1 — *De joi până duminică* de Rodica Padina. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Diana Lupescu, Vladimir Găitan, Ileana Predescu ş.a.)

iulie 14, 15 — *Avram Iancu* de Lucian Blaga. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Adrian Pintea, Gheorghe Cozorici, Corado Negreanu, Olga Tudorache, Ion Marinescu, Petre Gheorghiu ş.a.).

aug. 12 — *Ziarul de dimineaţă* de Valentin Munteanu. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Constantin Codrescu, Mariana Cercel, Teodora Mareş, Costel Constantin).

Aug. 19 — *Jurământ pentru ziua de mâine* de Ion Bucheru. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Mircea Albulescu, Gheorghe Cozorici, Corado Negreanu, Ion Marinescu ş.a.).

aug. 26 — *Întâlnire pe pod* de Constantin Banu. Regia artistică Silviu Jicman. (Cu Dorel Vişan, Virgil Andriescu, Mircea Rusu, Virginia Mirea ş.a.).

sept. 16, 17 — *Baltagul* de Mihail Sadoveanu. Regia artistică Anca Ovanez Doroşenco. (Cu Dorina Lazăr, Gheorghe Visu, Petre Gheorghiu, Ştefan Radof, Mihai Mereuţă, Ştefan Mihăilescu-Brăila, Coca Andronescu, Vasile Cosma, Constantin

Codrescu ș.a.) *„Anca Ovanez Doroșenco, urmând firul intrigii... s-ar părea că a optat pentru o lectură prin «grilă călinesciană»" (rev. „Teatrul", nr. 11—12/1986).*

sept. 30 — Autografe pe fluviu de Corneliu Ifrim. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Bogdan Stanoevici, Emilia Popescu, Constantin Cojocaru, Ileana Predescu ș.a.).

oct. 25 — Borna de Dumitru Radu Popescu. Regia artistică Liviu Petru Maier. (Cu Gheorghe Cozorici, Irina Petrescu, Elena Albu, Ion Pavlescu ș.a.).

nov. 30 — Marea Unire de Dumitru Chirilă. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Vistrian Roman, Traian Stănescu, Silviu Stănculescu, Gheorghe Cozorici, Elena Bog, Constantin Codrescu, Valentin Uritescu ș.a.)

1987

ian. 24 — Ceasul Unirii de Virgil Stoenescu. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Traian Stănescu, Silviu Stănculescu, Constantin Codrescu, Mihai Dinvale, Ștefan Sileanu, Virgil Andriescu, Ileana Cernat ș.a.).

apr. 14 — Drumul spre fericire de Dan Tărchilă. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Corado Negreanu, Teodora Mareș).

iulie 28 — Pasul cerbului de Ion D. Șerban. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Dana Dogaru, Alexandru Repan, Gheorghe Cozorici, Virgil Adriescu ș.a.).

aug. 25 — La porțile mării de Corina Firuță și Alecu Croitoru. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Tora Vasilescu, Vistrian Roman, Colea Răutu ș.a.)

sept. 11 — Păienjeniș de Paul Everac. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Marcel Iureș, Valeria Seciu, Mircea Albulescu, Constantin Codrescu, Ion Pavlescu, Irina Mazanitis ș.a.).

oct. 6. — Mușcata din fereastră de Victor Ion Popa. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Silvia Popovici, Petre Gheorghiu, Ștefan Radof, Mihai Mereuță ș.a.).

oct. 27 — Darul cel mare de Ilie Tănăsache. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Dorina Lazăr, Virgil Andriescu, Petre Moraru, Traian Stănescu, Gheorghe Cozorici ș.a.).

nov. 10 — Grădina cu trandafiri de Andi Andrieș. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Virgil Andriescu, Mirela Nicolau, Răzvan Vasilescu, Coca Andronescu, Ion Lemnaru ș.a.).

dec. 8 — Anotimpul regăsirii de George Genoiu. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Gheorghe Cozorici, Ileana Predescu, Colea Răutu, Traian Stănescu, Dorina Lazăr, Mitică Popescu ș.a.).

dec. 15 — Un romantic oarecare de Ion D. Șerban. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Silviu Stănculescu, Vistrian Roman, Cezara Dafinescu, Lucia Mureșan ș.a.).

1988

ian. 5 — Istoria unui vis de Liviu Timbus. Regia artistică Cornel Popa. (Cu Rodica Negrea, Dinu Manolache, Valentin Uritescu, Monica Ghiuță ș.a.).

ian. 12 — Fata care a deschis toate ferestrele de Sorin Holban. Regia artistică Silviu Jicman. (Cu Carmen Stănescu, Constantin Codrescu, Emilia Popescu).

feb. 2. 9 — Enigma din testament după Mihail Sadoveanu. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu George Constantin, Ion Caramitru, Mariana Buruiană, Alexandru Repan ș.a.)

mart. 1 — Mama de Octavian Sava. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Leopoldina Bălănuță, Gheorghe Cozorici, Tamara Buciuceanu-Botez, Ion Pavlescu, Eugenia Maci ș.a.).

apr. 12 — Azi vine tata de Ion Băieșu. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Ion Marinescu, Valentin Uritescu, Olga Delia Mateescu ș.a.).

mai 10 — Căsnicia nu-i o joacă de Ion D. Șerban. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Carmen Stănescu, Manuela Ciucur, George Mihăiță ș.a.).

iulie 5 — Zile fără pereche de Mircea Enescu. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Cristian Șofron, Vistrian Roman, Monica Ghiuță, Dorin Varga ș.a.).

aug. 2 — Ultima cursă de Horia Lovinescu. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Florin Zamfirescu, Răzvan Vasilescu, Constantin Diplan, Cezara Dafinescu).

aug. 9 — Nimeni nu e singur de Ion Grecea. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Irina Petrescu, Traian Stănescu, Dinu Manolache, Ica Matache, Ana Ciontea, Mircea Bașta ș.a.).

aug. 16 — Varianta tinereții de Virgil Stoenescu. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Vasile Cosma, Gheorghe Cozorici, Iurie Darie, Adela Mărculescu ș.a.)

aug. 23 — Flori pentru o zi de august după Petru Vintilă. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Vladimir Găitan, Corado Negreanu, Ileana Cernat ș.a.)

aug. 30 — Viața de pe locul doi de Sorin Petrescu. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Mariana Buruiană, Dan Condurache, Marcel Iureș, Magda Catone ș.a.)

sept. 27 — Adevărata fericire de Liviu Timbus. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Adela Mărculescu, Ion Pavlescu, Emilia Popescu ș.a.)

sept. 29 — Stâlpii societății de Henrik Ibsen (epis. I). Regia artistică Dan Necșulea, scen. Vasile Rotaru, imag. Ovidiu Drugă red. Alexandra Orban. (Cu Victor Rebengiuc, Gina Patrichi, Silvia Popovici, Irina Petrescu, Mariana Buruiană, Traian Stănescu, Gheorghe Cozorici, Marcel Iureș, Virgil Ogășanu ș.a.). Următoarele episoade: oct. 6, II: oct. 13, III; oct. 20, IV. *„Un spectacol... solid construit, reunind actori dintre cei mai de seamă ai scenei noastre", (rev. „Teatrul" nr. 12/1988).*

oct. 18 — Privește înainte cu încredere de Mihail Davidoglu. Regia artistică Constantin Dinischiotu. (Cu Traian Stănescu, Gheorghe Cozorici, Ion Marinescu, Ilinca Tomoroveanu ș.a.)

nov. 1 — Camera de gardă de Constantin Brăescu. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Ion Caramitru, Eugenia Maci, Maria Ploaie, Emil Hossu).

nov. 15 — Spre fericire de Nelu Ionescu. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Mitică Popescu, Raluca Penu, George Alexandru ș.a.)

dec. 13 — Cu cele mai bune gânduri de Teodor Oprișan. Regia artistică Silviu Jicman. (Cu Ion Marinescu, Marioara Sterian, Radu Duda, Dinu Manolache ș.a.)

dec. 27 — Punctul unde se întâlnesc paralelele de Sorin Petrescu. Regia artistică Domnița Munteanu. (Cu Mariana Mihuț, Mircea Diaconu, Ileana Predescu ș.a.)

1989

ian. 31 — Regăsire de Corina Firuță. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Dan Condurache, Carmen Galin, Mirela Gorea, Vistrian Roman, Ion Marinescu ș.a.)

feb. 21 — Copiii noștri vin acasă de Dan Tărchilă. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Dorina Lazăr, Ana Ciontea, Virgil Andriescu ș.a.)

feb. 28 — Proiectul de diplomă de Hristache Popescu. Regia artistică Dan Puican. (Cu Ruxandra Bucescu, Mircea Rusu, Mitică Popescu, Margareta Pogonat ş.a.)

mart. 21 — Dăruire de Mircea Enescu. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Ion Marinescu, Cristina Deleanu, Manuela Hărăbor, Traian Stănescu, George Motoi ş.a.)

apr. 11 — Bună dimineaţa, viaţă de Sorin Holban. Regia artistică Nae Cosmescu. (Cu Draga Olteanu-Matei, Marin Moraru, Valentin Uritescu, Ana Ciontea ş.a.)

mai 2— Ştafeta de Ion Bucheru. Regia artistică Domniţa Munteanu. (Cu Cristina Deleanu, Gheorghe Cozorici, Petre Gheorghiu, Traian Stănescu, Mitică Popescu ş.a.)

iulie 18 — Dragostea din adâncuri de Liviu Timbus. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Marioara Sterian, Emil Hossu, Valeria Gagealov ş.a.)

aug. 1 — Drumul regăsirii de Gheorghe Robu. Regia artistică Eugen Todoran. (Cu Maria Ploaie, Adrian Pintea, Adela Mărculescu, Mihai Cafriţa ş.a.)

aug. 8 — Flori şi soare de Ştefan Berciu. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Mirela Gorea, Diana Lupescu, George Mihăiţă ş.a.)

nov. 14 — Familia de Tudor Băran. Regia artistică Olimpia Arghir. (Cu Marioara Sterian, Gheorghe Cozorici, Silviu Stănculescu ş.a.)

dec. 5 — Unde vântul miroase a petrol de Ioan Grigorescu. Regia artistică Constantin Dicu. (Cu Tania Filip, Cornel Popescu, Corado Negreanu, Dorin Varga).

1990

mai 4 — Ce facem cu violoncelul? de Matei Vişniec. Regia artistică Nicolae Scarlat, scen. Vasile Rotaru, imag. Laurenţiu Popescu, r. de montaj Lili Lemnaru, red. C. Paraschivescu. (Cu Dan Joiţoiu, Claudiu Istodor, Camelia Zorlescu, Gheorghe Dănilă). *„Spectacolul realizat de Nicolae Scarlat îmi pare un semn îmbucurător pentru un reviriment mult aşteptat din partea teatrului de televiziune" (rev. „Teatrul azi" nr. 4/1990).*

mai 29 — Anotimpurile de Arnold Wesker. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Vasile Rotaru, imag. Cristian Nicolau, regia de montaj Marga Niţă, red. Alexandru Orban. (Cu Diana Gheorghian, Mihai Cafriţa).

aug. 6 — Transmitem în direct de Tudor Popescu. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Stelian Anton, imag. Corina Tudose, Horia Bădescu, r. de montaj Lili Lemnaru, red. C. Paraschivescu. (Cu Şerban Ionescu, Dorel Vişan, Rodica Mandache, Emilia Popescu, Virginia Mirea, Magda Catone, Valentin Uritescu, Valentin Teodosiu). *„E o şansă ca o satiră la adresa televiziunii ceauşiste să aibă premiera tocmai la televiziune"* (rev. „Teatrul azi", nr. 7—8/1990).

aug. 27 — Un domn bine de Walter Hasenclever. Regia artistică Domniţa Munteanu, scen. Stelian Anton, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Judith Georgescu,red. Mihaela Burda. (Cu Dan Condurache, Anca Sigartău, Iarina Demian, Silviu Stănculescu ş.a.)

sept. 24 — Astă seară, teatru scurt: *Ghişeul* de Jean Tardieu. Regia artistică Cornel Todea, scen. Cornel Ionescu, imag. Edwiga Adelman. (Cu Valentin Uritescu, Constantin Drăgănescu); *Cea mai puternică* de August Strindberg. Regia artistică Cornel Todea, scen. Stelian Anton, imag. George Grigorescu, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Mihaela Burda. (Cu Roxana Ionescu Guttman, Ioana Crăciun. La pian Johny Răducanu).

nov. 19 — Faleza de Julius Edlis. Regia artistică Domniţa Munteanu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Beatrice Drugă, red. Ioana Prodan. (Cu Ileana Stana Ionescu, Rodica Popescu-Bitănescu, Viviana Alivizache, Olga Delia Mateescu).

nov. 26 — Voceo umană de Jean Cocteau. Regia artistică Cătălina Buzoianu, scen. Dumitru Georgescu, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Marga Niță, red. Alexandra Orban. (Cu Valeria Seciu). *„Am căutat să fie exact o cale de abordare umană, am încercat un film psihologic, am încercat să sfâșii realitatea aparentă a piesei"* (Cătălina Buzoianu).

dec. 10 — Idolul și Ion Anapoda de George Mihail Zamfirescu (muzical). Regia artistică Constantin Dicu, muzica Dani Constantin, versuri Octavian Sava, scen. Theodora Dinulescu, Eugenia Botănescu, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Ioana Prodan. (Cu Leopoldina Bălănuță, Manuela Ciucur, Dana Dembinski, Dinu Manolache, Mitică Popescu, Șerban Celea ș.a.)

1991

ian. 7 — Gâlceava zeilor de Radu Stanca. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Carmen și Gheorghe Raszovski, imag. Laurențiu Popescu, r. de montaj Marga Niță, red. Ioana Prodan. (Cu Virgil Ogășanu, Ilinca Tomoroveanu, Ioana Bulcă, Cezara Dafinescu, Constantin Dinulescu, Marian Râlea ș.a.)

ian. 21 — Joc dublu de Robert Thomas. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru, imag. Cristian Nicolau. (Cu Cristina Deleanu, Emil Hossu, Iurie Darie, Anca Pandrea ș.a.)

feb. 2 — Sosesc de la Paris de Tudor Mușatescu (muzical). Regia artistică Cornel Popa, muzica Valențiu Grigorescu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. George Grigorescu, r. de montaj Marga Niță, red. Mihaela Burda. (Cu Carmen Stănescu, Marion Hudac, Mihai Fotino, George Mihăiță).

mart. 11 — Când vine barza de André Roussin. Regia artistică Constantin Dicu, imag. Bogdan Cojar, Nicolae Niță, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Ioan Prodan. (Cu Ileana Stana Ionescu, Cornel Vulpe, Manuela Ciucur, George Mihăiță, Leni Pințea-Homeag).

mart. 18 — Invitație la castel de Jean Anouilh. Regia artistică Cornel Todea, scen. Vasile Rotaru, Eugenia Botănescu, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Ioana Prodan. (Cu Ștefan Bănică jr., Olga Tudorache, George Constantin, Emilia Popescu, Raluca Penu, Ileana Stana Ionescu ș.a.). *„Un spectacol închegat, cu distribuție bine întocmită, cu replici scînteietor franțuzești, cu o regie alertă și minuțioasă"* (rev. „Teatrul azi", nr. 5—6/1991).

apr. 4. — Astă seară se improvizează de Luigi Pirandello. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Dumitru Georgescu, Eugenia Botănescu, imag. Ovidiu Drugă, r. de montaj Marga Niță, red. Mădălina Stănescu. (Cu Tamara Buciuceanu-Botez, Horațiu Mălăele, Mariana Buruiană, Mitică Popescu, Diana Lupescu ș.a.).

apr. 29 — Trandafirul și coroana de J.B. Priestley. Regia artistică Domnița Munteanu, scen. arh. Gheorghe Constantin, Elena Timonu, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Lucia Hossu Longin. (Cu George Constantin, Ileana Predescu, Leopoldina Bălănuță, Florica Dinicu, Adrian Pintea, Ștefan Sileanu, Dragoș Pâslaru).

mai 20 — Mincinosul de Carlo Goldoni. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Theodora Dinulescu, Georgeta Nistor, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Lucia Hossu Longin. (Cu Marian Râlea, Ștefan Bănică jr., Emilia Popescu, Dana Dembinski, Cornel Vulpe, Șerban Celea ș.a.).

iunie 17 — Femeia mării de Henrik Ibsen. Regia artistică Olimpia Arghir, scenografia Dumitru Georgescu, Eugenia Botănescu, imag. Cristian Müller, red. Ioana Prodan. (Cu Valeria Seciu, Virgil Ogășanu, Alexandru Repan, Virgil Andriescu, George Alexandru).

iunie 24 — Ce zi frumoasă! de Michel de Ghelderode. Regia artistică Dinu Cernescu, scen. Dumitru Georgescu, imag. Laurențiu Popescu, r. de montaj Marga Niță, red. Lucia Hossu Longin. (Cu Mitică Popescu, Valentin Teodosiu, Eusebiu Ștefănescu, Mihai Dinvale, Irina Mazanitis ș. a.).

sept. 9 — Îl osândesc jurații? după Gala Galaction. Regia artistică Cornel Todea, scen. Virgil Popa, imag. Cristian Müller, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Gheorghe Visu, Teodora Mareș, Monica Ghiuță, Mircea Albulescu, Răzvan Ionescu ș.a.).

sept. 23 — Conul Leonida față cu reacțiunea de I.L. Caragiale. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru, imag. Edwiga Adelman. (Cu Radu Beligan, Draga Olteanu-Matei, Magda Catone).

nov. 25 — Neînțelegerea de Albert Camus. Regia artistică Dinu Cernescu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. George Grigorescu, r. de montaj Marga Niță, red. Ioana Prodan. (Cu Ileana Predescu, Monica Ghiuță, Mihai Dinvale, Oana Ioachim, Valentin Teodosiu).

dec. 23 — Mașina de scris de Jean Cocteau. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Ion Olaru, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niță, red. Doina Teodoru. (Cu Irina Petrescu, Claudiu Stănescu, Silviu Stănculescu ș.a.)

dec. 25 — Începutul sfârșitului sau *S-a sfârșit cum a început* de Sean O'Casey. Regia artistică Domnița Munteanu, scen. Stelian Anton, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Ioana Prodan. (Cu Mihai Mălaimare, Ana Maria Pâslaru, Tudorel Filimon ș.a.).

dec. 30 — Noaptea marilor speranțe de Tudor Popescu. Regia artistică Domnița Munteanu, scen. Stelian Anton, imag. Laurențiu Popescu, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Ion Dichiseanu, Rodica Popescu-Bitănescu ș.a.)

1992

mart. 2 — Restituiri I.L. Caragiale — Vocea patriotului naționale, red. Lucia Hossu Longin. 1) *Jertfe patriotice.* Regia artistică Silviu Jicman, scen. Cornel Ionescu, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Constantin Dinulescu, Radu Panamarenco, Mircea Constantinescu); 2) *Cum devine cineva revoluționar și om politic.* Regia artistică Constantin Dicu, scen. Stelian Anton, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Mircea Albulescu, Hamdi Cerchez, Tudorel Filimon ș.a.); 3) *Situațiune.* Regia artistică Dinu Cernescu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Laurențiu Popescu, r. de montaj Marga Niță. (Cu Alexandru Bindea, Constantin Dinescu); 4) *Tempora.* Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ion Olaru, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niță. (Cu Radu Duda, Răzvan Popa, George Ivașcu); 5) *Diplomație.* Regia artistică Domnița Munteanu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Gabriela Popescu, Valentin Uritescu, Cornel Vulpe); 6) *Atmosferă încărcată.* Regia artistică Eugen Todoran, scen. Gheorghe Cazan, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niță. (Cu Ștefan Bănică, Mitică Popescu, Florin Zamfirescu.)

mart. 9 — Al matale, Caragiale scenariul și regia artistică Mircea Comișteanu, scen. Gheorghe Cazan, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Marga Niță. (Cu Radu Beligan, Mircea Albulescu, Florin Zamfirescu, Șerban Ionescu, Corneliu Revent).

apr. 6 — Capul de rățoi de George Ciprian. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Teodora Dinulescu, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu George Mihăiță, Petre Lupu, Paul Chiribuță, Mircea Albulescu ș.a.)

mai 4 — Pavilionul cu umbre de Gib Mihăescu. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Virgil Popa, imag. Mihai Truică. (Cu Ștefan Radof, Raluca Penu, Claudiu Stănescu, Irina Mazanitis, Valentin Uritescu ș.a.)

iunie 1 — Titanic Vals de Tudor Mușatescu. Regia artistică Dinu Cernescu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. George Grigorescu, r. de montaj Marga Niță. (Cu Dem Rădulescu, Tamara Buciuceanu-Botez, Dorina Lazăr, Cesonia Postelnicu ș.a.)

iunie 14 — Vacanță de Crăciun scenariu de Paul Ioachim și Olimpia Arghir, după „Accidentul" de Mihail Sebastian. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ion Olaru, imag. Nicolae Niță. (Cu Teodora Mareș, George Alexandru, Virgil Andriescu ș.a.).

iulie 6 — Pluta meduzei de Marin Sorescu. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. George Raszovski, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Șerban Ionescu, Lucia Mureșan, Mircea Albulescu, Virgil Ogășanu).

iulie 20 — Clive și Anna de Ion Rațiu. Regia artistică Horea Popescu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Marga Niță, red. Doina Teodoru. (Cu Vladimir Găitan, Gheorghe Cozorici, George Constantin, Maria Ploae ș.a.).

oct. 5 — Ciocârlia de Jean Anouilh. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Carmen și Gheorghe Raszovski, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Ana Ciontea, Constantin Codrescu, Ion Pavlescu, Petrică Popa ș.a.)

nov. 30 — *Patima de sub ulmi* de Eugen O'Neill. Regia artistică Dinu Cernescu, scen. Dumitru Georgescu, imag. George Grigorescu, r. de montaj Marga Niță. (Cu Mircea Albulescu, Adriana Trandafir, Florin Piersic jr., Valentin Teodosiu, Constantin Cotimanis).

dec. 14 — *Strigoii* de Henrik Ibsen. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Dumitru Georgescu, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niță. (Cu Leopoldina Bălănuță, Adrian Pintea, Gheorghe Cozorici, Diana Gheorghian, Mircea Andreescu).

1993

ian. 4 — *Trenul din zori nu mai oprește aici* (p. I) de Tennessee Williams. Regia artistică Cătălina Buzoianu, scen. Ion Olaru, Doina Levința, imag. Edwiga Adelman, r. de montaj Marga Niță. (Cu Olga Tudorache, Valeriu Popescu, Carmen Galin, Florina Cercel ș.a.; p. a II-a, 11 ian. 93).

feb. 8 — *Oglinda* de Dumitru Solomon. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Virgil Popa, imag. Mihai Truică. (Cu Florin Zamfirescu, Mircea Rusu, Cătălina Mustață).

mart. 15 — *Trei surori* de A.P. Cehov. Regia artistică Cornel Todea, scen. Vasile Rotaru, r. de montaj Emilia Andreescu, imag. Ovidiu Drugă. (Cu Mirela Gorea, Raluca Penu, Maia Morgenstern, Valentin Uritescu, Adrian Titieni, Șerban Ionescu ș.a.).

mart. 29 — *Zarurile sunt aruncate* de Tudor Negoiță (premiul II la concursul de scenarii 1992). Regia artistică Dinu Cernescu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. George Grigorescu, r. de montaj Marga Niță. (Cu Dorina Lazăr, Matei Alexandru, Mihai Fotino ș.a.).

iunie 7 — *Războiul domnului de Beaumarchais*, scenariu de Constantin Dicu după romanul *Vulpile în vie* de Leon Feauchtwanger și piesele *Bărbierul din Sevilla, Nunta lui Figaro* de Beaumarchais. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Ion Olaru, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu (Cu Virgil Ogășanu, Ileana Stana Ionescu, Manuela Ciucur, Anca Sigartău, Ion Pavlescu ș.a.).

iunie 28 — *Stilul smuls* de Ștefan Dimitriu (mențiune la concursul de scenarii 1992). Regia artistică Eugen Todoran, scen. Dumitru Georgescu, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niță. (Cu Diana Lupescu, Mircea Diaconu).

aug. 12 — *Gaițele* de Al. Kirițescu. Regia artistică Nae Cosmescu, scen. Ion Olaru, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niță. (Cu Draga Olteanu-Matei, Margareta Pogonat, Leopoldina Bălănuță, Olga Tudorache, Cezara Dafinescu, Dem Rădulescu, Mitică Popescu; 19 aug. p. a II-a.).

sept. 10 — *Ultima oră* de Mihail Sebastian. Regia artistică Dinu Cernescu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. George Grigorescu, r. de montaj Marga Niță. (Cu George Constantin, Traian Stănescu, Ilinca Goia, Sebastian Papaiani ș.a.).

sept. 29 — *Meșterul Manole* de Lucian Blaga. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ion Olaru, imag. Traian Andronic, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Marius Bodochi, Dorel Vișan, Anda Chirpelean, Gheorghe Nuțescu, Dorin Andone ș.a.).

nov. 15 — *Inelul cu briliant* după Liviu Rebreanu, scenariu în 4 episoade de Ștefan Radof. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Gheorghe Cazan, imag. Nicolae Niță, Liviu Pojoni. (Cu Florin Zamfirescu, Florina Cercel, Ștefan Radof, Ileana Stana Ionescu, Silviu Stănculescu ș.a.; 22 nov., ep. II, 29 nov., ep. III, 6 dec., ep. IV).

1994

mart. 28 — *Portretul* de Slavomir Mrožek. Regia artistică Dominic Dembinski, scen. arh. Cristian Varlam, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niță. (Cu Dorina Lazăr, Virgil Andriescu, Mitică Popescu, Coca Bloos).

iulie 18 — *Copacii mor în picioare* de Alejandro Cassona. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Vasile Rotaru, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niță. (Cu Ileana Predescu, Emil Hossu, Elvira Deatcu, Constantin Dinulescu, Sanda Toma ș.a.)

aug. 8 — *De Pretore Vincenzo* de Eduardo de Filippo. Regia artistică Constantin Dicu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Şerban Ionescu, Crina Mureşan, Ileana Stana Ionescu, Victoria Dobre Timonu, Alfred Demetriu, Ion Chelaru ş.a.)

sept. 12 — *Celula poetului dispărut* de Iosif Naghiu. Regia artistică Silviu Jicman, imag. Nicolae Niţă. (Cu Mircea Diaconu, Valentin Teodosiu, Mircea Rusu, Ilinca Goia, Ion Haiduc).

oct. 10 — *Mesagerul*, după nuvela *Dayan* de Mircea Eliade. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Virgil Popa, imag. Liviu Pojoni, (Cu Marius Stănescu, Constantin Dinulescu, Ion Pavlescu, Mircea Rusu, Ion Chelaru).

nov. 21 — *Vacanţă la munte* de Liviu Timbus. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ion Olaru, imag. Traian Andronic. (Cu Diana Lupescu, Mircea Diaconu, Marius Bodochi, Virgil Ogăşanu).

1995

ian. 23 — *Jocul de-a vacanţa* de Mihail Sebastian. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ion Olaru, imag. Traian Andronic, r. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Elvira Deatcu, George Alexandru, Valentin Uritescu, Tamara Buciuceanu-Botez, Ion Lucian ş.a.)

apr. 4 — *Transfer de personalitate* de Dumitru Solomon. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Ion Olaru, imag. Nicolae Niţă. (Cu Florin Zamfirescu, Dorel Vişan, Mircea Rusu, Emilia Popescu ş.a.)

mai 29 — *Aştept provincia* de Sorin Holban. Regia artistică Domniţa Munteanu, scen. Paul Isac, r. de montaj Emilia Andreescu, imag. Laurenţiu Popescu. (Cu Ion Besoiu, Ştefan Sileanu, Olga Delia Mateescu, Valentin Uritescu ş.a.)

iunie 26 — *Cui i-e frică de Virginia Woolf?* de Eduard Albee. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ion Olaru, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niţă. (Cu Radu Beligan, Rodica Tapalagă, Lamia Beligan, Mircea Rusu). „excelentă performanţă de teatru TV" (rev. „Teatrul azi", nr. 11—12/1995).

oct. 2 — *Insula* de Mihai Sebastian. Regia artistică Dinu Cernescu, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Mircea Grigoriu, r. de montaj Marga Niţă. (Cu Irina Movilă, Cristian Iacob, Vladimir Găitan, Teodor Danetti, Dorina Lazăr ş.a.)*

nov. 6 — *Proiectul Simaciu* de Ion Bucheru. Regia artistică Domniţa Munteanu, scen. arh. Theodora Dinulescu, imag. George Grigorescu, r. de montaj Maria Boştină. (Cu Petre Nicolae, Maria Ploae, Mihai Bisericanu, Ion Pavlescu ş.a.)

nov. 20 — *Straniul paradis* după Laurenţiu Fulga. Scenariul şi regia artistică Constantin Dicu, scen. Virgil Popa, imag. Liviu Pojoni. (Cu Emil Hossu, Victor Rebengiuc, Ileana Predescu ş.a.)

dec. 11 — *Cum vă place* de William Shakespeare. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ion Olaru, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niţă. (Cu Horaţiu Mălăele, Irina Movilă, Claudiu Bleonţ, Emilia Popescu, Virgil Andriescu, Valentin Uritescu, Mircea Rusu ş.a.)

1996

ian. 15 — *Don Carlos* de Friedrich Schiller. Regia artistică Eugen Todoran, scen. arh. Theodora Dinulescu, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Marga Niţă. (Cu Mircea Albulescu, Marius Stănescu, Adrian Pintea, Elvira Deatcu, Dragoş Pâslaru, Ion Pavlescu, Irina Movilă, Florin Zamfirescu ş.a.), (partea a II-a — 22 ian.). „Procedând la un decupaj regizoral riguros, a aspirat la o formulă perfectă, adecvată deopotrivă modului de comunicare, publicului virtual şi, în utlimă instanţă, textului" (rev. „Teatrul azi", nr. 4—5/1996).

ian. 29 — *Ochiul pendulei* de Robert Thomas. Regia artistică Cornel Todea, scen. arh. Gheorghe Constantin, imag. Emil Henţiu, Mugur Nedelcu, reg. de montaj Emilia Andreescu. (Cu Iuliana Ciugulea, Traian Stănescu, Geo Costiniu, Sebastian Papaiani).

mai 20 — *Aranca* după Cezar Petrescu. Scenariul și regia artistică Dominic Dembinski, scen. Gheorghe și Carmen Raszovski, imag. Viorel Sergovici, Viorel Sergovici jr., editor montaj Constantin Marciuc. (Cu Ilinca Goia, Mircea Rusu, Dorel Vișan, Alexandru Jitea, Ion Haiduc ș.a.). *„Regizorului îi revine meritul esențial al acestui decupaj inspirat... tandemul experimentat al operatorilor Viorel Sergovici senior și junior a contribuit creator la transferarea asupra imaginii a funcției magice a cuvântului" (rev. „Teatrul azi", nr. 1—2/1997).*

iunie 24 — *Negustorii ambulanți* de Murray Schisgal. Regia artistică Cornel Todea, scen. arh. Theodora Dinulescu, imag. George Grigorescu, r. de montaj Emilia Andreescu, editor m. Constantin Marciuc, red. Michaela Macovei. Cu Ștefan Bănică jr., Florin Piersic jr., Liliana Popovici).

iulie 15 — *Un deținut la Auschwitz* de Alain Bosquet. Regia artistică Dominița Munteanu, scen. arh. Theodora Dinulescu, imag. Beatrice Drugă, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Ioana Prodan, Cristina Pleșcan. (Cu Horațiu Mălăele, Dan Condurache, Adrian Titieni). „Regia s-a ferit de întunecări și iluminări. A patinat pe o scală amplă de tonalități între alb și negru. Iar actorii au creat un climat subtil de reflexivitate" (Valentin Silvestru).

nov. — *Uniforme de general* după Mircea Eliade. Scenariul și regia artistică Constantin Dicu, scen. Virgil Popa, imag. Cătălin Gabor, editor montaj Constantin Marciuc, red. Michaela Macovei. (Cu Virgil Ogășanu, Adrian Pintea, Irina Petrescu, Mirela Gorea, Cristian Iacob ș.a.). „Meritul esențial al acestui spectacol de televiziune constă tocmai în generoasa relevare a menirii Artei, prin pledoariile rostite de personajele-cheie, Actorul și Violoncelistul" (rev. „teatrul azi", nr. 3/1997).

dec. 23 — *Spitalul special* de Iosif Naghiu. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Virgil Popa, imag. Cătălin Gabor, editor montaj Constantin Marciuc, red. Doina Teodoru. (Cu Victor Rebengiuc, Dorel Vișan, Constantin Cotimanis, Ioana Macarie, Vlad Zamfirescu). „teleplay-ul se sprijină pe elocvența gestului banal și pe semnificația detaliului insignifiant", (rev. „Teatrul azi", nr. 3/1997).

1997

ian. 13 — *Don Juan sau dragostea pentru geometrie* de Max Frisch. Traducere Veronica Porumbacu. Regia artistică Eugen Todoran, scen. Teodora Dinulescu, Eugenia Botănescu, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Emilia Andreescu red. Ioana Prodan, Cristina Pleșcan. (Cu Adrian Pintea, Irina Movilă, Laura Jianu, Mircea Albulescu, Maia Morgenstern, Florin Zamfirescu, Ștefan Sileanu ș.a. Cu participarea corului de cameră „Preludiu", dirijor Voicu Enăchescu și a trupei de balet „Orion", coregrafia Sergiu Anghel). „Eugen Todoran a optat pentru o formulă «clasică», similară celei aplicate piesei lui Schiller Don Carlos", (rev. „Teatrul azi", nr. 4—5/1997), (p. II — 20 ian.).

ian. 27 — *Mutul* scenariul de Constantin Banu. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ion Olaru, Elena Timonu, imag. Viorel Sergovici. (Cu Maria Ploae, Lucian Nuță, Ion Haiduc, Virgil Andriescu ș.a.). „Printr-un concurs de împrejurări ce ar putea fi pus și pe seama spiritului de emulație, Teatrul Național de televiziune a realizat un excelent film, de o frumusețe aparte" (rev. „Teatrul azi", nr. 4—5/1997).

iunie 2 — *Jocul vieții și al morții în deșertul de cenușă* de Horia Lovinescu. Regia artistică Olimpia Arghir, scen. Ion Olaru, Elena Timonu, imag. Radu Călin Stoenescu,red. Ioana Prodan, Doina Teodoru. (Cu Lucian Iancu, Mircea Rusu, Crina Mureșan, Lucian Nuță). „Directorul de imagine Radu Călin i-a fost partener excelent regizoarei în prezetarea acestei versiuni epurate de aluvionări dostoievskiene și trivialități balcanice" (rev. „Teatrul azi", nr. 6—7/1997).

oct. 8 — *Aerisirea* scenariu de Iosif Naghiu și Silviu Jicman. Regia artistică Silviu Jicman, scen. Ion Olaru, Elena Timonu, imag. Cătălin Gabor, red. Doina Teodoru. (Cu Mircea Diaconu, Dan Condurache, Șerban Ionescu ș.a.). „Miercuri seara, la Teatrul Național de Televiziune, la TVR 1, s-a transmis un excelent spectacol cu piesa lui Iosif Naghiu și Silviu Jicman *Aerisirea*" (N.P., „România liberă").

oct. 29 — *Valsul lebedelor* de Dinu Grigorescu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Teodora Dinulescu, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Emilia Andreescu, red. Ioana Prodan. (Cu Dorel Vișan, Dorina Lazăr, Mitică Popescu ș.a.)

ian. 21 — *Cumpăr dog arlechin* de Ștefan Dimitriu. Regia artistică Dinu Cernescu. (Cu Ion Lucian, Emilia Popescu, Alexandru Jitea).

feb. 4 — *Frumoșii nebuni ai marilor orașe* de Fănuș Neagu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Virgil Popa, imag. Adrian Drăgușin, muzica Dani Constantin, red. Ioana Prodan. (Cu Horațiu Mălăele, Maia Morgenstern, George Alexandru, Ion Chelaru, Daniela Nane, Virgil Andriescu ș.a.).

apr. 29 — *Totul e un joc* de Paul Ioachim. Regia artistică Cornel Todea, scen. Virgil Popa, imag. Radu Popescu, Viorel Sergovici, ed. m. Constantin Marciuc, red. Ioana Prodan. (Cu Damian Crâșmaru, Mircea Rusu, Oana Ioachim, Ileana Cernat).

nov. 11 — *...Sub clar de lună* de Teodor Mazilu. Scenariu și regia artistică Dominic Dembinski, scen. Carmen Raszovsky, Florentina Popescu, imag. Radu Popescu, r. de montaj Otilia Georgescu, muzica George Marcu, red. Doina Teodoru. (Cu Mircea Rusu, Florin Zamfirescu, Mitică Popescu, Magda Catone).

1999

feb. 1 — *Boală incompatibilă* de Tudor Popescu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Virgil Popa, imag. Radu Călin Stoenescu, red Ioana Prodan. (Cu Victor Rebengiuc, Mitică Popescu, Manuela Ciucur).

sept. 30 — *Milionar la minut* de Tudor Popescu. Regia artistică Constantin Dicu, scen. Virgil Popa, imag. Radu Călin Stoenescu. (Cu Dem. Rădulescu, Mihai Fotino, Dan Condurache, Adriana Trandafir ș.a.) (p. II-a, 7 oct.).

oct. 14 — *Doamna ministru* de Branislav Nușici. Regia artistică Florentina Enache, scen. Ion Olaru, imag. Cristian Nicolau, r. de montaj Otilia Georgescu. (Cu Mariana Mihuț, Medeea Marinescu, Virgil Ogășeanu, George Mihăiță, Dorel Vișan ș.a. (p. II-a 21 oct.)

nov. 11 — *Căsătorie imposibilă* de Alexandru Ștefănescu (episodul I: „Etajul 9 și ...jumătate"; ep. 2: „Melania și ceilalți", 18 nov.; ep. 3: „Pregătiri de nuntă", 25 nov.). Regia artistică Silviu Jicman, scen. Ion Olaru, imag. Andrei Pojoni. (Cu Maia Morgenstern, Mircea Rusu, Ileana Stana Ionescu, Horațiu Mălăele, Rodica Mandache, Alexandru Bindea, Tudorel Filimon ș.a.).

2000

apr. 6 — *Căsătorie imposibilă* de Al. Ștefănescu (primele trei episoade remontate).

apr. 13 — *Căsătorie imposibilă* — episodul 4; *Scandal*, Regia artistică Silviu Jicman, imaginea Andrei Pojoni, scen. Ion Olaru, Nicoleta Petrovici, regia muzicală Lidia Danciu, editor montaj Sebastian Chelu, red. Doina Teodoru.

Următoarele episoade: apr. 20 — *Agentul X*; apr. 27 — *În căutarea dosarului pierdut*; mai 5 — *Week-end la închisoare*; mai 11 — *Triunghiul conjugal*; mai 19 — *Un banchet de neuitat*; mai 25 — *O afacere de un milion de dolari*; iunie 1 — *În numele poporului*; iunie 8 — De bună voie și nesilit de nimeni.

Au mai interpretat: Viorel Comănici, Dana Dembinski, Ion Chelaru, George Mihăiță, Doru Ana, Magda Catone, Coca Bloos, Dorina Lazăr, Ion Besoiu ș.a.

iulie 21 — *Poveste imorală* de Rodica Ojog Brașoveanu (serial în 10 episoade). Episodul 1 — *Crime în lanț*. Regia artistică Constantin Dicu, imaginea Radu Călin Stoenescu, scen. Ion Olaru, Virgil Popa, Eugenia Botănescu, Cristina Popescu, producător Silviu Jicman. (Cu Mihai Constantin, Cristian Iacob, Draga Olteanu-Matei, Florina Cercel, Rodica Popescu-Bitănescu, Lamia Beligan, Irina Petrescu, Gheorghe Visu, Virgil Andriescu, Claudiu Istodor, George Ivașcu ș.a.).

Următoarele episoade: sept. 28 — *Nu lăsați ferestrele deschise*; oct. 5 — *Piste noi*; oct. 12 — *Te-am zărit printre morminte*; oct. 19 — Kidnapping; oct. 26 — *Pe urmele Ninei*; nov. 26 — *Pași înainte... pași înapoi*; nov. 9 — *O crimă și mai multe tentative*; nov. 26 — *Sunt dezolat, domnișoară*.

Au mai interpretat: Mircea Albulescu, Carmen Stimeriu, Camelia Zorlescu, George Alexandru, Alexandru Bindea, Costel Constantin, Constantin Cojocaru, Luminița Gheorghiu, Constantin Dinulescu ș.a.

2001

oct. 10 — *...Escu* de Tudor Mușatescu (prima parte). Regia artistică Constantin Dicu, scen. Virgil Popa, Nicoleta Petrovici, imaginea Dan Rădulescu, redactor Daniela Ciolan. (Cu Mihai Constantin, Ileana Stana Ionescu, Sebastian Papaiani, George Alexandru, Carmen Stimeriu, Elvila Deatcu, Valer Dellakeza, Petre Lupu, Marius Florea Vizante ș.a. Partea a doua — 17 oct.; partea a treia — 24 oct.)

nov. 7 — *Frumoasa călătorie a urșilor panda povestită de un saxofonist care avea o iubită la Frankfurt* de Matei Vișniesc. Regia artistică Ion Gostin, scen. Virgil Popa, imaginea Sorin Chivulescu, redactor Daniel Tei. (Cu Mircea Rusu, Monica Davidescu.)

„ La cei 45 de ani pe care-i împlinește, Televiziunea Română are deja o istorie, este matură, poate și trebuie să-și păstreze un loc aparte în peisajul audiovizual românesc.

Producție artistică importantă la TVR, teatrul TV, și-a câștigat cu îndreptățire numele și calitatea de Teatru Național de Televiziune. „

Ioana Prodan,
Redactor-Șef

Această lucrare apare cu ocazia celei de a 45-a aniversări a Televiziunii Române